

فارس و جنبه بین المللی

جلد دوم

تصنیف :

م - ح - رکن زاده آدمیت

۱۳۲۷

حق طبع و ترجمه برای مصنف

محفوظ است

از نشرات :

کتابخانه و چاپخانه اقبال

کتابخانه علمی

تهران

فهرست مندرجات :

اهداء كتاب - و ديباچه

صفحه	
۱	فصل اول :- آواى كوس اجنبى
۷	فصل دوم : حمله دشت برم
۱۵	فصل سوم : نخستين جنگ احرار كازرونى با اغيار
۱۰۰	فصل چهارم : دومين مصاف كازرونيان با اجنيبيان
۲۵	فصل پنجم : آقا صوفى هندى
۲۹	فصل ششم : جنگ كازرو نيان با كشكوليان
۳۳	فصل هفتم : آغاز مخالفت صولةالدوله با انگليسان
-	فصل هشتم : لغو قرار داد از طرف انگليسان
۴۴	و آغاز مخالفت صولةالدوله با آنان
۵۵	فصل نهم : اتحاد مجاهدين
۵۹	فصل دهم : جنگ ناصر ديوان و صولةالدوله با انگليسان
-	فصل يازدهم : عهد و پيمان وفاداران و مال انديشى
۶۸	محمد ابراهيم خان
۷۷	فصل دوازدهم : مندرجات روزنامه فارس
۹۲	فصل سيزدهم : مكتوب فرمانفرما بسردار عشائر
۱۰۱	فصل چهاردهم : ماموريت معتمدخان وهيچان شيرازيان
۱۱۸	فصل پانزدهم : ايجاد نفاق درميان مجاهدين
۱۳۰	فصل شانزدهم : چهارده تن شهيد راه وطن
۱۴۰	فصل هجدهم : واقعه آباده
۱۴۶	فصل هجدهم - مال كار مجاهدين
۱۵۴	فصل نوزدهم : عقد قرارداد و پايان جنگ سردار عشائر با انگليسان
۱۷۰	استاد و مدارك كتاب

اهداء کتاب

این تالیف ناچیز خود را که متضمن جزئیات حوادث فارس دراوان جنگ بین الملل اول و جانبازی ایرانیان با کدل پاکباز در راه استقلال وطن عزیز ماست به بهترین عاصر ملی که در راه نجات ایران از چنگال خونین استعمار طلبان جان شیرین را بر کف نهاده و در راه طرح نقشه اصلاحات اساسی و حقیقی کشور بزدان ستم افتاده یا خود در این راه سر باخته اند و میبازند تقدیم میکنم.

من ، کتاب خود را بجوانان روشن فکر و پیران مجرب و آزادیخواهی تقدیم میکنم که منفرد یا بهیئت اجتماع با ایادی فاسده بیگانگان ستمکار و ارباب قدیم و جدید آنها با حال ضعف وانکسار اما با قلبی پر امید و ضمیری روشن لایزال در جنگ و جدال هستند .

من، کتاب خود را بآن دسته از مردم این سرزمین تقدیم میکنم که برای خاتمه دادن باصول ملوک الطوائفی و دزدی ، و جاسوسی ، و رشوه خواری و حقه بازی و احتکار و استثمار (که از ظرف امپریالیزم های نابکار بمنظور پیشرفت مقاصد مشئومه و بسط نفوذ در وطن عزیز ما تقویت میشود خود را از هر گونه تنعم و آسایش و زندگانی مرفه محروم ساخته و از دنیای بانی ولدانند نا پایدار آن دست کشیده و مردانه قدم در راه مبارزه گذاشته اند و لذا از طرف جیره خواران خوان امپریالیزم های خونخوار هدف تر لعن ر دق و شماتت و ملامت و افتراء قرار گرفته و القاب «متجاسر» و «ماجراجو» و امثال آن یافته اند !!

من امیدوارم که این هدیه ناقابل مقبول درگاه و منظور نظر ایندسته

•

از هموطنانم قرار گیرد -
و ز خارجی هزار بیکیجو نمیحریم ✽ گو کوه تا بکوه منافق سپاه باش آدمیت

بنام خدای منتقم عادل

ای خواننده عزیز ! چه گویم و چه نویسم که زبانم در کام خشکیده و خامه‌ام در بیان افسرده ، دیده از بینائی عاری گشته و قوه متفکره از کار باز مانده ، سنین عمر پر از رنجم پهنجاه رسیده و چراغ وجودم رو بخاموشی گذاشته ، آتش مصائب و اخگر نواب جنگ بین الملل دوم پر و بالم را سوخته و دل و مغز را در یوئه ستم گذاخته و دیگر برای من حال و مجال تجدید نظر در نوشته های این کتاب که پانزده سال در گوشه فراموشی افتاده نیست ، آری جلد اول کتاب فارس و جنگ بین الملل در سال ۱۳۱۲ شمسی بسرمایه دوست معارف پژوهم آقای حاج محمد حسین اقبال نشر یافت و اینک پس از پانزده سال که از تالیف این جلد گذشته باز بهمت و سرمایه مشارالیه و آقای محمد علمی بحلیه چاپ آراسته میشود .

من باید از آقایان سابق الذکر سپاسگزار باشم که طبع این کتاب را دامن همت بر کمر استوار ساخته اند و روزه شخصا مادام العمر توفیق انجام اینکار را نمییافتم واستطاعت آنرا نداشتم .

در خلال این پانزده سال با همه لطمات و صدمات وارده سخت جانی را بعد کمال رسانیده و از پای ننشسته تا بمنظور تکمیل و اثبات مندرجات کتاب اسناد و مدارك تاریخی گرانبهای را بدست آورده و در آخر کتاب بچاپ رسانیده ام .

آنانکه جلد اول این کتاب را خوانده اند میدانند که آن يك متضمن وقایع تاریخی نهضت و فداکاری آزادگان شیراز و تنکستان در برابر سلطه و هجوم امپریالیزم بریتانیاست و این يك از فداکاری و جان بازی احرار کازرونی و قشقائی و مبارزه آنها با قشون انگلیسی « اس - پی - آر » و نظامیان هندی و انگلیسی سخن میراند - و مزیت جلد دوم بر اول همانا

داشتن اسناد و مدارك تاريخى است كه پاره‌اى از آن مربوط بجلد اول ميباشد .

پس از نشر جلد اول تقاريف فراوانى بعنوان مولف رسيده كه -
حسبالمعول بايستى در اينجا نگاشته شود ولى چون درج آنها بر حجم كتاب ميفزود و اينمعى يا گرانى فوق العاده كاغذ و چاپ منافات داشت لذا با عرض تشكر از نويسندگان از چاپ آنها صرف نظر نمود ضمنا از اظهار اين نکته ناگزير است كه چون بمنظور مراعات اصل امانت تا آنجايكه ميسر بوده سعى شده است كه در محاوره اشخاص عين كلام و عباراتى را كه بكار برده اند نوشته شود بنا بر اين اگر سقطى در كلام و غلطى در املاء و انشاء (آنجا كه مقول قول شده) روپداده باشد مربوط بمولف نخواهد بود -

چون بيشتر اسناد اين كتاب را دوست قديم دانشمند آقاى بهاء الدين حسام زاده بازار گاد مدير روزنامه خورشيد ايران بمن داده اند لذا بدينوسيله از ايشان تشكر ميكنم .

همچنين براى ارواح طيبه دوستان فقيد ميرزا محمد رحيم عكاسباشى كه ياد داشتهاى روزانه وقايع فارس را در معرض استفاده من گذاشتند و و ميرزا على اكبر واعظ زاده شيرازى پيشكار مرحوم صولة الدوله كه جزئيات جنگهاى سردار عشائر را بخط خود نوشته بمن دادند طلب آمرزش ميكنم .
ديباچه موجز خود را با ايراد چند بيت از قصيده غمراى استاد فقيد اديب پيشاوري قدس سره العزيز كه از دل خونين آنمرحوم راجع بمظالم دولت انگليس تراويده و لاجرم بردل پاكدلان اثر ميكند بنقل از ديوان مضبوط او خاتمه ميدهم :

آمد اندر کشور هندوستان سوداگری

کرده پنهان زیر خاکستر بحیلت اخگری

بعد چندی زیر خاکستر فروزیده نهاد

تا که دود فتنه بالا زد سر از هر کشوری

آسمان با آرزو از چشم سوزن تنسکت
 وین زمین در گازاو چون زر بدست زرگری
 کشتی کیدش روان عراده مکرش دوان
 آن میان بحر هاوین در میان هر بری
 آن درخت رسته در دوزخ که خوانندش زقوم
 تلخ تر زین قوم در دوزخ نیاورده بری
 گرداندانی سیرت او را ز من باید شنید
 تا نباشی ای پسر بر سیرتش مستظهیری
 هم بدان سنگت بکو بدمغز سر روزی چو گوز (۱)
 که زدی برسینه از مهرش بسان اعوری (۲)
 عاقبت از سیلیست رخ همچو پیلوفر کند
 گزر ز چشمه او بروئی تازه چون نیلوفری
 سود امروزین مہیت مغبونی فردا نگر
 سود کی بیند کسی زین شوم کف پیلوفری
 چون نهد پیلوفری بر مکر سودا را اساس
 نه کسی از بیع او سودی برد نه از شری
 من ندیدم کر تو دیدی سودمند از بیع او
 و دیدی من سی دیدم زیعش خاصری
 هم هوا مسموم گردد هو زمین زهراب دم
 هر کجا زین قوم یکتن بگذرد چون عابری
 گلخن پر دود بین هر گلشنی کت او نمود
 و اندر آنجا سود بین کت او زیان گفت و ضری

(۱) گوز - گردکان

(۲) اعور - يك چشم

نرد بازی نیست بر نطع جهان چالاک تر
از چنین بد مهره اندازی و خوش نقش آوری
این دغل باز دغا را با ژگون افتاده باد
کمبتین خاسته بر نخته هر قسامری (۳)
دور بادی او فتاده ای خس از چشم جهان
زانکه اندر چشم گیتی نیست چون تو عائری (۴)

آنچه اکنون میرود زنیقوم اندر مصر و هندی
در بخارا از تتر هرگز نرفت وز هری (۵)
طبل رسوایش در عالم بکوب ای عدل حق
به زعدل تو نخواهد یافتن کس داوری
اضطرابش باعث آرام جان عالم است
زنده کن عالم بمرک اینچنین بد گوهری
بانک مرغان عراق و ناله مرغان هند
طائرت بادا بحکم هر مجرب زاجری (۶)

ای طمع کرده در ایران هم در ایران مرک تست
بال گرکس کی رسد در ذروه دو پیکری
از چه خیزد از نسیم گلستان مرک جعل
خاک ایران کلشن است و باد ایران عنبری
تهران فروردین ماه ۱۳۲۲
م - ح و کن زاده آدمیت

(۳) قاسم - قمار باز

(۴) عائی - خاشاک

(۵) هری - هرات

(۶) زجر - فال زدن بوسیله مرغان - زاجر : فال گیرنده

— ۲ —
« فَاطْنَامَه »

با همه دقتی که در موقع چاپ کتاب در تصحیح آن بعمل آمده باز اغلاط و افتادگیهای در کتاب رویداده است و لذا قصد داشتم که در این صفحه چنانکه معمول است « غلطنامه » نویسم و تصحیح را از تقسیم متمایز سازم اما پس از اندک تفکر از اینکار بیفایده منصرف گشتم چون دانستم که خوانندگان عزیز را حوصله آنکه از زوی جدول مذکور کتاب را اصلاح فرمایند نیست ،
بنابراین بدینوسیله از قارئین محترم بوزش میخوانم آذیت

• (فصل اول) •

آوای کوس اجنبی

هشت ماه از وقایع جانگدازی که در جلد اول کتاب بیسان کردیم گذشته است ، روز بیست و دوم صفر ۱۳۳۵ قمری مطابق بیست و هفتم قوس ۱۲۹۵ شمس است ، اشعه زرین آفتاب که تازه طلوع کرده جلگه روح افزای شیرار را بنور خود مزین ساخته و دست قدرت صفحه خاک را بالوان هفتگانه آراسته است ، اگر چه فصل باییز با آخر رسیده و هوا رو سردی گذاشته اما سرمای شیراز چنان نیست که ساکنین خود را متاذی کند و بآتش و بخاری و پوشش زیاد محتاج سازد ، هوا تقریباً ملایم است و دشت و دمن خالی ز گل و ریحان نیست فقط برخی از درختان از کسوت برگ و بار عاری است و شاخه های خشك خود را باطراف پراکنده اند شهر در سکوت مطلق فرو رفته و اهالی با کمال افسردگی در بازار و کیل و سرای گمرک و نو- و گلشن بآرامی تردد کرده و بکار دادوستد اشتغال دارند . گروهی از آزادبخواهان در سرای گمرک بگرد جوانی خوشرو که عمامه سفید بازرگانی بر سر و عبای ناعینی خرمائی رنگ دربر دارد گرد آمده و آهسته گفتگویی دارند ، گوئی از جوان مذکور بررسی کرده اند و او هم اطلاعات خود را بآنها گفته است و هریک در موضوع گفته شده اظهار رأی و عقیده میکنند ناگاه آوای موزیک نظامی از طرف دروازه باغشاه (که تاسرای گمرک فاصله چندانی ندارد) بلند شد و جوان موصوف همینکه صدای موزیسٹ انگلیسی را بشنید از کثرت تعصب ملی انگشت بر گوش نهاد و با نفرت فوق العاده کلمات ذیل را زیر لب تکرار کرد :

«اوه ،چه آواى زشت وموزيك دلخراشى است، پانزده روز است كه اين آواى مرگبار را ميشنوم(۷) وچنان پندارم كه اين پانزده روز جلوه پانزده سال را داشته است.»

يكي از بازرگانان براى دلدارى جوان حساس اظهار داشت :
« اگر خبرى را كه شما ميدهيد حقيقت داشته باشد بزودى اين صداى دل خراش بگوش ما نخواهد رسيد .»

جوان: عجب است كه من عين مكتوب را بشما ارائه دادم باز مى فرماييد «اگر خبر حقيقت داشته باشد» !! البته كه حقيقت دارد و عنقريب بين ناصر ديوان وانگليسها جنك آغاز ميشود واميدواريم كه ناصر ديوان غالب گردد.

جوان دراين سخن بود كه شخصى ضعيف الاندام وبلند قامت كه كلاه نمد «فرمانفرمايى» برسر و خود را در عباى جوزى بوشهرى پيچيده بود با تانى از جانب بازار و كيل وارد گمرك شده وهينكه از دور نظرش به جوان تاجر افتاد خندان پيش آمده با او مصافحه كرده وآهسته گفت: «زندان آنها را پيدا كردم»

جوان باشعف مفرطى فرياد زد راست ميگوئى ؟ بكوبه بينم كجاست ؟

مخاضب كه نامش جعفرخان واز خويشان نزديك مرحوم نايب ميرزا بود بادست اشاره بسكوت نموده سپس گفت :

(۷) پليس جنوب ايران در تاريخ هفتم صفر ۱۳۳۵ درشiraz تاسيس شد وبلافاصله مشق وموزيك.ايرانى موقوف وموزيك و مشق انگليسى شروع گشت ، اينستكه جوان در تاريخ ۲۲ صفر ميگويد «پانزده روز است كه اين آواز را ميشنوم»

حقیقه آقا محمد اسمعیل (۸) شما خیلی بی احتیاط هستید من یکماه است که رنج برده و با تحمل هزاران مشقت امروز موفق بیافتن محل زندان آنها شده‌ام ، و خدا میداند چه شبها که بیخوابی کشیده و چه پولها که يك قراولان مستحفظین زندن داده و آنقدر پافشاری کرده‌ام تا امروز که سپاس خدای را بمطلب رسیده و امید است که کار را بانجام رسانم و آنها را نجات بخشم اما شما نزدیک بود زحمات مرا بهدر داده و مرا رسوا کنید !

جوان تاجر که محمد اسمعیل نامیده شده بود گفت :
شما تصور میکنید در اینجهام جاسوس اجنبی و پلیس مخفی وجود داشته باشد ؟

چه فرخان : تصور نمیکنم- بلکه یقین قطع دارم که هست و از شما که خود را اهل سیاست میدانید خیلی بعید بنظر میآید که تاکنون مطلب باین روشنی را درک نکردید و نمیدانید که انگلیسها از بر شهر تا اصفهان مطابق احصائیه رسمی خودشان پنجاه هزار نفر جاسوس دارند !! و از جمله برخی از تجار پست فطرت نیز جزء عمال و جاسوسهای آنها هستند- حاج محمد خایل کشمیری را که میشناسید چگونه آدمی است و چطور برای آنها کار میکند !-

بهر حال وظیفه ما اینست که خیلی احتیاط کنیم و بهر کس اعتماد ننمائیم
محمد اسمعیل : از شما متشکرم که مرا بر خط خود آگاه کردید ،

(۸) محمد اسمعیل - همان حاج محمد اسمعیل فرزند حاج اسدالله

تاجر کازرونی است که نامی از او در جلد اول کتاب آمده و با ناصر دیوان کازرونی دوستی و مکاتبه داشته و عاقبت بهمین گناه در زندان افتاده است مشارالیه که از احرار و آزادی خواهان مشهور شیراز است تا این تاریخ ۱۳۲۶ در قید حیوة و بکار بازرگانی مشغول و از سران حزب دمکرات فارس بشمار می رود .

باغم اینگونه فرزندان از این پس در نوالد
مسادر گیتی عقیم آید سپهر پیر عذین

مرحوم خواجه عبدالله ناصردیوان کازرونی

حالا بگوئید آیا ممکن است من بیدار آنها نائل شوم ؟ و یکدوم وسیله آنها را نجات خواهید داد ؟

جعفر خان : قبل از استخلاص آنها دیدارشان مشکل است من تصمیم گرفته ام امشب در حدود ساعت شش شب (نیمه شب) برای استخلاصشان بزندان رومو امیدوارم براین عمل خیر توفیق یابم بحاله لطف شما زیاد .
جعفر خان : اراده رفتن کرد ولی محمد اسمعیل او را نگه داشته گفت : صبر کنید و بگوئید حوقت من موفق بیدار آنها میشوم ؟

جعفر خان : گمان میکنم بتوانید آنها را ببینید چون اگر موفق بنجات آنها شوم هوری همین امشب صلاح اینست که بکازرون رفته و ناصر دیوان ملحق شویم .

محمد اسمعیل : پس سلام بآنها رسانیده بگوئید و درود کازرون نامه بگزار شده و از سلامتی خود مرا آگاه سازید

جعفر خان : این پیغام را بآنها مرسام ، مرحمت عالی زید ، سرحد دیدار . بشرط دیدار .

جعفر خان از در کمرک خارج شده و در مقابل در کمرک شیخ محمد رحیم عطار که از آزادیخواهان نامی شیراز بود سلام داده و گفت :
امشب آنها را نجات میدهم .

شیخ عطار سری از روی رصایت حرکت داده و نامسرر پاسخ داد .
مضمئن هستید ؟

السته ، چون وسائل کار را فراهم ساخته ام و قراول و زندانبان را با خود همراه کرده و بخواسته خدا شکلی در کار نیست

شیخ عطار : پس باین ترتیب شما موفق خواهید شد بعد زیر لب گفت جلسه فردا شب در فرموش بکعبه ، گیر تو ستید آنها را آزاد کنید با خود بیاورید ، میدانید جلسه کجاست ؟

جعفر خان : میدانم درخانه آقاسید جواد خراز (۹) است اما متأسفانه من نمیتوانم بیایم چون همین امشب خیال دارم با آنها بکازرون بروم و تصور میکنم اینکار مهمتراز حضور در جلسه باشد .
 شیخ عطار : راست است ، اما جلسه فردا شب هم خالی از اهمیت نیست زیرا که در آنجا از مذاکره و مکاتبه و اتحاد باناصردیوان گفتگو و رای گرفته خواهد شد .

جعفر خان : اگر جان مادر خطر نبود تا فردا شب در شیراز توقف میکردیم که نتیجه جلسه را حضوراً بناصر دیوان بگوئیم اما بیم آن میرود که این بیچاره هاپس از هشت ماه حبس در سیاه چال باردیگر بدست خائنین افتاده و این بار بیدرنك تیرباران شوند .

شیخ عطار : بسیار خوب ، هر طور صلاح میدانید عمل کنید خواهشمندم از قول من به ناصردیوان بگوئید ما کاملاً با او همفکر هستیم و در موقع مقتضی از مدد مالی و جانی مضایقه نخواهیم داشت .

جعفر خان : این مسئله حقیقت دارد و تمام شیرازیها (باستثناء عده معدودی) با خیال عالی ناصر دیوان همراه هستند اما خود ما بیم شما در اینجا چطور می توانید باو کمک کنید ؟ مگر اینکه دست از کاسبی کشیده و باو ملحق شوید آیا چنین خیالی دارید ؟

شیخ عطار : افسوس که مخارج زیاد و کمی پول مانع از ترك كسب و حرکت از شیراز است و الا اول كس که بکازرون ملحق میشد من بودم ، راستی صبر کنید تا من چند کلمه بناصردیوان بنویسم و با خود ببرید .

شیخ محمد رحیم مشغول نوشتن مکتوب شد و جعفر خان سیگاری آتش زده مشغول کشیدن شد تا شیخ مکتوب را نوشته بدست اوداد و خدا حافظی گفته سوی خانه رهسپار گشت .

۹ - آقاسید جواد ستوده مشهور به خراز از مشاهیر آزاد بخوانان

فارس و هنوز در قید حیوة است .

• (فصل دوم) •

دشت برم (۱۰)

دشت برم جلگه سبز و خرم و مختصر جنگلی است که بین دشت ارژن و کازرون واقع شده ، این جلگه که از اطراف بکوههای افراشته محدود است در فصل بهار طراوت و سرسبزی فوق العاده دارد و درختهای خشک جنگلی آنرا برای سوخت قطع کرده بکازرون و دشت ارژن و شیراز میبرند . در فصل پاییز و زمستان هم دشت برم خالی از صفا و نظر اندازهای دلربا نیست ، هوا بش معتدل و در تابستان نسبت بسایر نقاض عرض راه بوشهر بشیراز (باستثناء دشت ارژن و خان زیان که سردسیر است) خنک و در زمستان هم برف و بارندگی زیاد ندارد .

در روز ۲۳ صفر ۱۳۳۵ یا ۱۸ قوس ۱۲۹۵ در جلگه زیبای دشت برم مثل همیشه سکوت مطلق حکمفرما و جز صدای بال گنجشکان و صفیر مرغان خوش الحانی که در آنحدود آنها را عزیز داشته و تصور میکنند که دائماً عبارت «وای حسین کشته شد» را تکرار میکنند چیزی شنیده نمیشد (۱۱) ناگهان صدای سم اسبانی چند که از طرف میان کتل سرازیر شده و آرامی از فراز بنشیب میآمدند سکوت آن محوطه را بهمزده و یکدسته از گنجشگها

(۱۰) بفتح اول و سکون ثانی و ثالث

(۱۱) مرغ کوچکی است از جنس چکاو - قبره که براستی مثل این

است که بانوای جانسوز جمله « وای حسین کشته شد » را تکرار میکند !!

ترسیده پریدند - تپه‌ها نیز از شاخه‌ای بشاخه دیگر جسته و از خوانندگی دست کشیده گویی منتظر حادثه غیر مترقبه‌ای هستند ، اما بزودی فهمیدند که بی سبب ترسیده‌اند و این صدا که بنظر آنها موحش آمده از سم اسبان سه نفر سوار است که بسا قلبه سنگهای کوه تصادم کرده و گاهی تولید برق مختصری مینماید .

طولی نکشید که سواران بجلگه وارد و بحریبی هر سه دیده شدند و مرغان باد دیگر بنغمه سرائی پرداختند تو گویی سرخط امان یافته و دیگر بآن سه عضو جامعه بشری و مرکوب نجیب آنها اعتنا ندارند .
مرکوب هر سه برنگ سفید و سواران نیز ملبس بلباس سفید و فقط کلاه آنها مشکی و لباس آنها عبارت از قبای سفیدی بود که روی آن عبای نازک سفید خارجی پوشیده و چونانکه رسم اهالی دشتی و دشتستانست روی عبا قیطان صلیبی بسته و هر کدام تفنگی بردوش و کاردی بر کمر بسته و شمشیری حمایل کرده ساکت و صامت در حالیکه آثار غم و اندوه فراوان از وجنات آنها آشکار بود علفهای خود رو را در زیر سم اسبان تازی نژاد پامال کرده پیش می‌آمدند -

غفلة یکی از آنها که جوانی قوی هیکل ورشید بود و بیش از آن دو مهموم بنظر میرسید عنان بادپارا کشیده اسب را نگهداشت و ناچار دو نفر دیگر هم که از عقب می‌آمدند اسبان را نگهداشته و هر سه تن بادقت هرچه تمامتر جاده سرآشوب کوه مقابل را در نظر گرفته مراقب بودند .

آیا درجاده کتل دختر چه خبر بود ؟

شیبه اسب جوان پیشوا بلند شد ، از فراز کتل نیز شیبه اسبانی چند بگوش یاران رسیده و فریادی بلند شد -

کیستی؟

از اینطرف جواب داده شد : از شیراز آمده و قصد کازرون

را داریم .

در کازرون چکار دارید ؟

ملاقات و اتحاد با ناصر دیوان را طالبیم .

نام شما چیست ؟

محمدخان ، شما هم نام خود را بگوئید .

فراشبازی ناصر دیوان

پس بایکدیگر دوست هستیم -

اگر شما همان باشید که میگوئید چنین است

محمدخان زند دروغ نمیگوید - پیش بیآئید تا حقیقت آشکار شود

شما بیآئید -

بسیار خوب ، متعاقب این جمله سواران پیش رانده تا بتفنگچیان

کازرونی نزدیک شدند و همینکه نظر محمدخان و فراشبازی بیکدیگر تصادف

کرد هر دو فریادی از شغف کشیده و دو اسم بر زبان آنها جاری شده از اسب

پیاده شدند .

محمدخان !

آری یکی از آن سه نفر محمدخان و دیگری علیخان و ناچار سومی

هم جعفرخان است !

اما فراشبازی را نام محمد ابراهیم خان و ملقب بشجاع دیوان و از

مقربان و یاران ناصر دیوان و از شجعان ایران بود که ما در جلد اول کتاب

فقط در ضمن تبیین اوضاع کازرون از او نامی برده ایم و در این کتاب چنانکه

شایسته است معرفی خواهیم کرد - و من بعد برای سهولت او را فراشبازی

خواهیم نوشت تفنگچیان بمتابعت فراشبازی و محمدخان پیاده شده دهانه اسبان

بدست گرفته و با اشاره محمدخان بوسط دره زیر درختهای چنار و بید رفته نشسته و

لحظه ای چند بیاسودند .

پس فراشبازی قفل سکوت را شکسته و سخن آغاز کرد :

آقای محمدخان ! اگرچه یکبار بیش بکازرون آمده بودید اما توفیق

وہ کہ مردند وز مردن جاوان گشتند زنده
زندگان مرده را دادند از این دستور تلقین

مرحوم ابراهیم خان شجاع دیوان فراسباشی ناصر دیوان

خدمت نیافته‌ام اما شرح نجابت و اصالت و وطن پرستی شما را مکرر از آقای ناصر دیوان شنیده و غائبانه ارادت بهم رسانیده‌ام و یقیناً متأسف شدم زمانیکه شنیدم شما را بجرم آزادیخواهی در شیراز گرفتار و بزندان افکنده‌اند و هم اکنون بی‌اندازه مسرورم که از محبس نجات یافته و اینک دیده بدیدارتان روشن است ، فرمائید اولاً چگونه از سیاه‌چال شیراز نجات یافته‌اید ثانیاً در شیراز چه خبرها بود - یلیس جنوب - فتح‌الملک - فرما فرما - قوام - الملک و سایر حائنین چکار می‌کنند و انگلیسها را خیال چیست و احرار در چه حال هستند ؟

محمدحان که لحظه‌ای از دیدار هراشباشی شادمان و بلافاصله بدریای هم و غم فرو رفته بود همینکه اسامی ستمکاران را شنید بی اختیار اشک از دیدگان جاری ساخت بطوریکه حر و افرار و دیگران نیز از کرده و علیخان و جعفرحان نیز که دلی شک داشتند دانه‌های اشک بر رخساره روان ساختند و محمدخان ندیده کنان لب بسخن گشوده و گفت :

« صبت علی مصائب لواپسا - صبت علی‌الایام صرن لیا لیا »

در این چند ماه اخیر که ما در شیراز بودیم چندان بهما به گذشته و مصائب گوناگون روی آورده که تحمل آن افزون از طاقت بشری و از یاد بردن سهل و سرسری نیست :

عجب دارم از طرز فکر بعضی که عقیده دارند انسان هیچگاه نباید متأثر شود و در ناملایمات گریان گردد البته اگر پیس آمده‌های ناگوار حیران پذیر باشد و بدبختیها راجع بنفس انسان باشد برحوا مردان و دلاوران عار است که در مقابل آن حوادث ندبه آغاز کنند و گریه ساز نمایند ، اما اگر بلیه وارده غیرقابل جبران باشد و دامنگیر یاران و عداوا و دوستان فداکار گردد در آنجا دیگر دامن شکیب از کف می‌رهد و دلیرترین افراد را بگریه و زاری ناگزیر می‌سازد .

شما مرا می‌سازید که مردی ناتوان و ضعیف‌القلب نیستم و بهر حال پیش

آمدهای بد برای من رویداده که کوچکترین آنها گرفتاری در جنگ مردم آزادی چون فتح الملک و حبس در سیاه چال او بوده اما بخاطر ندارم که هیچگاه مانند امروز شکسته دل و اندوهناک شده باشم ، ولی اتفاقات هشت ماه اخیر شیراز که منتهی بآمدن فرمانفرما و نفوذ کامل انگلیسها در فارس شده مرا دیوانه کرده است آری این حوادث قسی القلب ترین افراد بشری را متاثر میسازد ، ای وای آیا خود کشی فجیع یاور علیقلی خان و غلامرضا خان و صلب جوان ناکام مسعودخان و قتل اطفال بیگانه‌های مانند امامقلی خان و حسنخان و قطعه قطعه شدن جوانمردانی چون نایب میرزا و اسدخان و کشتار آزادی خواهی چون معاضد السلطان مطالب و اتفاقات بی اهمیتی است که باین زودبها فراموش شود ؟ ! و آیا منتقم عادل ستمکاران و قاتلین این بیگناهان را بی جزا خواهد گذاشت ؟

هیبت ، هیبت ، که من تازنده ام این حوادث را فراموش کنم و آسودگی خاطر بایم مگر آنگاه که کشندگان آنها را يك يك بسزائی که در خور هستند برسانم . درود بر روان باك شما ای وطن پرستان از جان گذشته وای یاران آزاده که خون شریف را در راه استقلال و سرافرازی هموطنان نثار کردید و بشهیدان وفادار و ثابت قدم دشت نینوا پیوستید و خواری و خذلان سزاست خائنین و قاتلین شمارا که بانهایت قساوت قلب و بیشرمی خون باك شمارا ریختند و قلب آزادیخواهان را شکستند .

محمدخان را چون سخن بدینجا کشید از جای برخاست و شمشیر از نیام کشیده باهیجان فوق العاده سو گند یاد کرد که تاجان در بدن دارد در راه انتقام بکوشد و بزهکاران را بسزای عمل رساند و در راه نیل بمقصود از هر گونه مجاهدت مضایقه ننماید سپس بنشست و سربگریبان فروبرد و زبان را از گفتار باز داشت .

فراشباشی که بسیار متاثر شده رو بدو کرد و گفت خیلی معذرت میخواهم که داغ دل شما را تازه کردم و شمارا اندوهگین ساختم ، آنچه را فرمودید عین

حقیقت است و من و ناصر دیوان نیز با شاه مقیده هستیم و چه بسیار شبها را که با هم نشسته و از خیال قتل این چند نفر بیگناه تا بامداد خواب بدیده آشنا نکرده و بیاد آنها گریسته ایم ، اما یک مسئله هست که باید در آن تامل کرد و آن این که افراد بشر بحکم ازلی حتماً بایستی شراب تلخ مرگ را چشیده و دیر یا زود دارفانی را بدرود گویند بنابراین خوشا بحال آن شهیدان نیک نامی که در راه وطن و مسلک خود جان فشانی کرده و بامردانگی از این سپنجی سرای رخت برمی بندند . مرا عقیده چنانست که نه بر مرده بر زنده باید گریست ، ما باید بر حال خود گریه کنیم که هنوز در این دنیا بوده و پیشرفت خائنین پیشرفت و عقب نشینی وطن پرستان بی پناه را بادیدگان خود دیده و یسارای دم زدن نداریم ! راست است که چون مارا کار دباستخوان رسیده و از اطراف و جوانب در محاصره دشمنان افتاده ایم ناصر دیوان بیش از این دو خود قوه برد باری ندیده و اینک چند روز است که سالار بصرت نوری برادر فتح الملک را که از طرف فرمانفرما حاکم کازرون شده بود گرفتار و رئیس اداره مالیه رانیز بزندان افکنده و رسماً با انگلیسها اعلان جنگ داده است و چون شنیده شد که انگلیسها در صدد فرستادن قشون برای جنگ با ما هستند حسب الامر ناصر دیوان با عده خود برای دشت ارژن و خان زنیان میروم ، اما شما تصور میکنید ما بتوانیم با عده معدود کازرونی تا مدتی با انگلیسها جنگیده و آنها را مغلوب سازیم ؟ چه خوب بود اگر احرار شیراز بامداد میرسانیدند وصوله الدوله که قلباً با ما همراه است و بصورت ظاهر بیطرف مانده یکباره بامادل یکی میکرد و ظاهراً و باطناً مساعد میشد ، در اینصورت تصور میکنم میتوانستیم انگلیسها و هندستان آن هارا بزودی از شیراز بلکه از بوشهر هم اخراج نمائیم .

خواهشمندم بفرمائید شما چگونه توانستید از دام بلائی که فتح الملک برای شما و برادران گسترده بود نجات یابید ؟

محمدخان : شرح رهایی ما از زندان طول و تفصیلی ندارد و پس از آنکه هشت ماه در بدترین سیاه چالهای مرطوب و مجسم بسر برده و با کمک و

موش و شپش جلیس و انیس شده بودیم و از یاران مظلوم دور و هیچ نمیدانستیم که بر سر آنها چه آمده و روزگار آنها چگونه میگذرد. پریشب آقای جعفر خان که از اقوام مرحوم نایب میرزا ست و سابقاً از اقاراد ژاندارمری بوده بلطائف الحیل و دادن رشوه بکشیکیچی زندان نیمه شب که ظاهراً با سببان خود را بخواب زده بزندان آمده و در را کشوده بفرار تشویق کرد و بیدرنک با ایشان براه افتاده و از یس کوچه های شهر گذشته سری بخانه زده و با اهل خانه دیداری تازه نموده و در آنجا شستشوئی کرده دیشب در میان کتل پسر برده و اکنون در خدمت شما هستیم، در عرض رام جعفر خان از شهادت یاران و تسلط بیگانگان و خیانت پیشگان ما را آگاه ساخت و چون سخت ما را متأثر یافت مژده قیام ناصر دیوان داد و صلاح ما را در الحاق بایشان دانست و بدیهی است که ما نیز جز این نمی خواستیم و اینست که بقصد کازرون حرکت کردیم ولی فعلاً متحیر هستیم که با شما بجنگ بیاییم یا از ناصر دیوان دیدن کرده سپس بشما ملحق شویم، جعفر خان چون مکتوب و پیغامی برای ناصر دیوان دارد منهم بسیار مایل بدیدار او هستیم تصور میکنم اگر نخست بکازرون رفته آنگاه بشما ملحق شویم بهتر است *

فر اشباشی - با حرکت سر عقیده محمد خان را تصدیق کرد پس یاران مختصر ناشتائی را صرف کرده از جای برخاستند و محمد خان و سایرین فر اشباشی را وداع گفته بر اسبان خویش سوار و از گردنه دختر بالا رفتند فر اشباشی نیز امر بحرکت داده و روبیان کتل گذاشتند.

• (فصل سوم) •

نخستین جنگ احرار کازرونی با افغان

دوم ربیع الاول سال ۱۳۲۵، مطابق ۷ جدی ۱۹۲۵ است. امروز
 با ابراهیم خان فراشباهی سپهسالار احرار کازرونی خیر رسیدیم که دوستان
 سرباز هندی و سیصد نفر از افراد یلیس جنوب تحت فرماندهی سلطان محمد
 تقیخان عرب با پنج عراده توپ مسلسل و شنیدر و بمب از طرف انگلیسها برای
 جنگ با کازو و نیان حرکت کرده اند و اینک در خان زینان مجتمع شده و
 بزودی بطرف دشت ارژن خواهند آمد.

فراشباهی که با سیصد نفر تفنگچی در کنار چشمه (دشت ارژن) نشسته
 و مشغول مکاتبه با مجاهدین شیراز بود همینکه این خبر را شنید برخاسته و
 بتفنگچیان دستور داد آماده کارزار شوند.

مجاهدین که اغلب سوار بودند اسبهارا تیمار کرده و سوار شده از چشمه
 سلمان بمقابل دشت ارژن نقل مکان نمودند و در آنجا فراشباهی آنها را به
 دوسته متساوی تقسیم کرده و یکدسته رادستور داد در همانجا از سنگ خارا
 سنگر ساخته و در پناه آن مهیای کارزار شوند و دسته دیگر که تحت فرماندهی
 خودش بود با آخر جلگه دشت ارژن رفته و در اطراف جاده سرایشی که بخانات
 زینان منتهی میشود کمین کردند.

ساعتی نگذشته بود که از میان کتل گردی برخاسته و محمدخان و علی
 خان و جعفرخان بتاخت وارد چشمه سلیمان شده از اسب پیاده گشته و سرو صورت

را با آب چشمه سلمان که بگوارائی و پروت در تمام فارس مشهور است صفا داده سپس بمجاهدین که در دشت ارژن بودند ملحق شدند ، و محمدخان سراغ فراشبازی را گرفت و مکان او را نشان دادند و بجانب او شتافت .

فراشبازی چون پهلوانان را بدید مسرور شده و اسب راند و بیش آمد از محمدخان خواهش کرد که ریاست یکصد و پنجاه نفر از مجاهدین دشت ارژن را قبول کرده بدانجا رود .

محمدخان این تقاضی را پذیرفته و بایاران خود برگشته بتفنگچیان آنجا ملحق شده و دستور فراشبازی را ابلاغ نمود . تفنگچیان این مطلب را از دل و جان پذیرفتند و بیدرنک محمدخان و علیخان مشغول ترتیب دادن و جابجا کردن آنها شدند . همینکه نظم برقرار شد دیدبان فراشبازی از ورود طلایه قشون اجنبی آگهی داد .

دوستان نهر هندی در پیشاپیش قشون انگلیسها تحت فرماندهی یکنفر سلطان انگلیسی نژاد میآمدند و در عقب آنها سیصد نفر افراد ایرانی پلیس جنوب تحت فرمان سلطان محمد تقیخان عرب (۱۲) قرار گرفته بودند انگلیسها احتیاطاً هندوهارا در صف اول قرار داده بودند مبادا افراد پلیس جنوب از جنگ با هموطنان سرباز زنند چنانکه نوبت دیگر این کار را کردند و شرح آن خواهد آمد هندیهای بیگناه که ناگزیر از جانفشانی در راه امپراطوری بریتانیا بودند با نظم و ترتیب پیش آمده و خرد خرد بمجاهدین نزدیک شدند و فرمانده انگلیسی دستور شلیک داد .

۱۲- مرحوم سلطان محمد تقیخان عرب مردی وطن پرست و از دشمنان خونی قوام الملک شیرازی بوده و بالاخره در سال ۱۳۰۸ در جنگ لار در زمان پهلوی کشته شد و خدمت او در پلیس جنوب از راه مصلحت و مانند برخی از صاحبمنهبان ایرانی دیگر (مانند فضل الله خان و میرزا عبدالحسن خان هوشمندراد و سلطان اسدالله خان سلمانی) از راه خدمت بایران بوده است نه خیانت

از این طرف دم شلیک شروع شده و جنگ آغاز گردید و در گیر و دار جنگ دونفر هندی کشته شدند و باز سلطان امر بجلو رفتن و شلیک داد و این بار هم مجاهدت آنها بی نتیجه ماند و از هندیان گروهی بر زمین غلطید و چون نسیم پیروزی بر پرچم مجاهدین بوزید و مهلت بدشمن مصلحت نبود و فراسباشی سواری را نزد محمدخان فرستاد و پیغام داد که بامجاهدین خود بیاید و محمد خان فوری حرکت کرد و چون بسا بر باران ملحق شد متفقاً شروع بعمل کردند و عرصه را بر دشمنان تنگ ساختند ناچار انگلیسیان شروع بمب اندازی کردند و توپها را آتش دادند باینهمه ایرانیان اعتنا نکرده در میان آتش بمب و گلوله توپ دلیرانه پیش رفته و هندوهارا ناچار بهزیمت نمودند و چون هندوها شکست خوردند پلیس جنوب پیش آمد و شروع بچنگ کرد.

ولی در دو حمله مردانه که از طرف محمدخان و علیخان بعمل آمد آنها نیز شکست خورده و عقب نشستند و بالاخره قشون انگلیسی رو بفرار گذاشته و تار و مار شد، یکی از افسران پلیس جنوب بنگارنده میگفت که ما از بامداد تا چاشتگاه متجاوز از چهار صد گلوله توپ انداخته و حتی یک نفر از ایرانیان را نتوانستیم تلف کنیم. البته این گفته خالی از اغراق نیست زیرا که تحقیقاً در جنگ از مجاهدین یازده نفر کشته و بیست نفر مجروح شده و از قشون اجنبی قریب هشتاد نفر مقتول و بیش از این عده مجروح شده بود.

بهر صورت بازمانده قشون دشمن فرار برقرار اختیار کرده و رو بزبان گذاشتند و ایرانیان تا دو فرسنگی دشت ارژن آنها را تعاقب کرده و در آخر بامر فراسباشی مراجعت نمودند.

مجاهدین پس از فتح نمایان خوش و خرم و شادان بکنار چشمه سمناب رسیده و ناهار را در آنجا صرف کرده و پس از مشورت تصمیم گرفتند که یکعده صد نفری مجاهد را تحت امر جعفرخان در دشت ارژن گذاشته خود بکازرون رفته و نتیجه کارزار را بمع ناصر دیوان رسانند.

پس بهمین قرار رفتار کردند و محمدخان بجعفرخان توصیه کرد که هیچ گاه اول جاده زنیان را از مد نظر دور نداشته و همواره چند نفر جهت پاسبانی

آن نقطه که اهمیت فوق العاده دارد در آن حوالی بنگهبانی بگمارد مبادا قشون دشمن غفلت و اورد جلگه دشت ارژن شود و اسباب زحمت فراهم آورد: جعفرخان اندوز محمدخان را انگشت بردیده گذاشت و او را وداع گفته قاصد کا زرون شدند

• (فصل چهارم) •

دومین مصاف کا زرونیان با اجنپیان

پانزده روز پس از واقعه فوق یعنی روز هفدهم ربیع الاول ناصر- دیوان دریکی از اطاقهای خانه مسکونی خود در کا زرون نشسته مشغول تحریر بود و محمدخان و علیخان و فراشبازی نیز در گوشه اطاق دیگر بگرد منقل آتش و سماور جای چهار زانو نشسته و چای نوشیده روزنامه های شیراز و حبل المتین کلکته را میخواندند و گاهی نظری باطاق ناصر دیوان انداخته و کلماتی چند رد و بدل میکردند ناگاه ناصر دیوان از تحریر دست کشیده و باطاق یاران آمده مسوده اعلامیه ای را که نوشته بود قرائت کرد - مضمون اعلامیه. بقرار ذیل بود :-

« هموطنان عزیز ! شیرازیهای غیور ! شما را چه برسر آمده که پس از آنهمه جانفشانی و فداکاری یکباره دست از کار کشیده و مانند کم غیرتان در گوشه خانه خزیده و با کمال بی اعتنائی بیسرف دولت متجاوز انگلیس را در شیراز مشاهده کرده و رؤا داشته اید که چند نفر هندی فلفل خور فارس را تصرف کرده بر شما حکمرانی کنند !! البته تاکنون شنیده اید که ما با آنها جنگیده و شکست داده و به قول و قوه الهی باز هم شکست خواهیم داد تا آنها

را از فارس بیرون کنیم خوب است شاهم بما مددی برسانید یا اگر حاضر برای کمک ما نیستید حدال از معامله و دادوستد با آنها دست بکشید و راضی نشوید که گندم و جو و سایر اجناس را خریده انبار کنند و بگذارند تا در انبارها پیوسد یا بسوزانند و قحطی مصنوعی ایجاد کنند و شما بجای نان ذرت و خاکاره بخورید ، هموطنان لاقبل بخودتان و اولادتان رحم کنید . ما که تاجان دربیدن و تفنگ در دست داریم ترك جانبازی نخواهیم کرد و با دشمنان ایران انبازی نخواهیم جست .

« تاجان رسد بجنانان یاخود زتن برآید » .

دیگر خود دانید و غیرتتان والسلام

ناصر دیوان کازرونی

محمد خان مضمون اعلامیه را پسندیده ولی عقیده داشت که بر آن اثری مترتب نیست و گفت شما وجوه اهالی شیراز را مخاطب ساخته و درخواست کرده اید که آذوقه بانگلیسها بفروشند در صورتیکه فروشنده آذوقه عده کمی از بازرگانان طماع و خائن هستند که فکرشانه روزی آنها گرد آوردن پول است و بهیچوجه برای آنها تفاوت نمیکند که این وجوه از دست کافر حربی یا مسلمان ایرانی بگیرند و دین و وطن و وجدان را در مقابل پول ملعبه میدانند و با این اعلامیه ها از عمل زشت خود دست نمیکشند اما اکثریت شیرازها بیگناهانی ستم دیده هستند که فعلا زیر مهمیز قشون بیگانه و خائنین بدتر از بیگانه در قحطی و سختی و گرسنگی جان میسپارند و هر یادرسی ندارد چه کمکی بشما میتوانند بکنند ؟

ناصر دیوان گفته اورا تصدیق کرد اما گفت منظور من اتمام حاجتی است بخائنین و اگر بکنفر از آنها بوشیله این اعلامیه دست از کار قبیح خود بکشد باز غنیمت است پس قاصدی را بطلبید و ورقه را باو سپرد و دستور داد که با تغییر لباس بشیراز رود و مکتوب و اعلامیه را به محمد علیخان بهبهانی فرزند حاج غلامعلی تاجر بهبهانی دهد .

محمدخان و علیخان نیز چند نسخه از روی آن نوشته یکی را بعنوان سید جواد خراز و دیگری محمد اسمعیل کازرونی نوشتند و بقاصد سپردند که بآنها بدهد و این همان اعلامیه بود که در روز پنجم ربیع الثانی ۱۳۳۵ بدر و دیوار خاناهای شیراز الصاق شد و در نتیجه انگلیسها بتکاپو افتاده و پس از تفتیش فاعل را محمد علیخان بهبهانی تشخیص داده وی را در شب ۲۷ ربیع الثانی در خانه شخصی گرفتار و بزدانان افکندند و متعاقب آن در روز هشتم جمادی الاولی شیخ محمد حسین حیوة میرزا عبدالباقی - جلال آرین (۱۳) محمد شفیق تاجر دهمدشتی و میرزا محمد علاءقند را نیز گرفته حبس کردند و مدتی در محبس نگه داشتند و گویا حاج محمد خلیل کشمیری بقونسول انگلیس گفته بود اعلامیه را اینها نوشته اند .

ناصر دیوان پس از ارسال بیانیه بامحمدخان و سایرین بمشورت پرداخت و موضوع مشورت تهیه لوازم جدال با انگلیسها بود و هنوز مجلس مشاوره بیابان نرسیده بود که قاصدی از شیراز رسیده و مکتوبی آورده به ناصر دیوان داد و ناصر دیوان مکتوب را که امضاء میرزا محمد رحیم عکاسباشی (۱۴) داشت چنین خواند :-

« اخبار شیراز که بطور روزانه نوشته میشود : »

۲۷ صفر - انگلیسها - ضیاء الواعظین - ملک زاده (فرزند ملک - المتکلمین شهید) سیف الله خان معین الاسلام بهبهانی (۱۵) ضیاء الادباء - اسدالله میرزا تلگرافچی - ناصر خان کاشانی و نصیرالملک را که مدتی در

(۱۳) از احرار شیراز و هنوز زنده است و از راه بازرگانی امرار

معاش مینماید

(۱۴) مرحوم محمد رحیم عکاسباشی از آزادیخواهان کازرونی مقیم

شیراز بود

(۱۵) شرح حال و تصویر مرحوم معین الاسلام در جداول آمده بدانجا رجوع شود

زندان بودند آزاد ساختند. و از نصیر الملک بیست و دو هزار تومان سند گرفتند که نصف را نقد بپردازد و نصف آنرا جنس تحویل دهد.

چهاردهم ربیع الاول - انگلیسها میرزا ابراهیم خان قوام الملک پیشنهاد کردند که بجنگ شما (ناصر دیوان) برود مشارالیه قبول نکرد و با قورخانه بلار برای دریافت مالیات رفت.

پانزدهم ربیع الاول - شانزدهم میسر السلطان - میرزا مصطفی خان متصرف الدوله - ملک زاده و سیف الله خان به تهران رفتند - فرمانفرما از تجار و ملاک و جوهری بعنوان تاسیس دارالمعززه گرفته و ششصد نفر شهری و دهستانی را در آنجا گرد آورده خوراک و پوشاک و ذغال میدهد (۱۶).

۱۷ ربیع الاول - انگلیسها چون از شما شکست خورده اند بخيال افتاده و روز هفدهم ربیع الاول فتح الملک را برای مذاکره صلح نزد شما فرستادند مصلح باشید - ضمنا حضرات با عجله و شتاب مشغول خرید و گویند و ذرت شده اند و مامور خرید جنس را حاج محمد خلیل کشمیری نموده اند و اعلان داده اند که از قیمت عادله خیلی گرانتر خواهند خرید و قبلا وجه میپردازند و مرتب خریدم بقونسولخانه میبرند اهالی شیراز میگویند که منظور از این عمل ایجاد قحطی مصنوعی در فارس است ! قیمت برنج شهری وسط امروز یکمن (۲۲۰ مقال) پنج قران - چمپای خوب یکمن پنج قران و ده شاهی است.

ناصر دیوان پس از مطالعه مکتوب اظهار داشت : به به آقی فتح الملک برای مذاکره صلح میآید ! چه مذاکره و چه صلح ! صلح ما با

۱۶ - اینکار مرحوم فرمانفرما قابل تقدیر است - ماهم چنانیکه احوال زشت اشخاص مینویسیم را بدیهی است کارهای خوب آنها را نیز ذکر خواهیم کرد که وظیفه تاریخ نویسی و بیضرفی را چنانکه شایسته است انجام داده باشیم.

انگلیسها وقتی میسراست که آنها پلیس جنوب را منحل کرده و فارس را از وجود خود خالی سازند والا غیر از این باشد آشتی ما امکان پذیر نخواهد بود .

محمدخان که مخاطب بود اظهار داشت : مسلم است که انگلیسها این پیشنهاد را نمیپذیرند و جنگ با فتح الملك شروع خواهد شد .

ناصر دیوان : شما گمان میکردید که من اینمطلب را نمیدانم ، هم اکنون باید تهیه کافی برای جنگ دیده و مهیا باشیم سپس رو بفراشباشی کرده گفت :

شما باید باطراف شهر رفته و تمام کدخدایان را خبر کنید بیایند که مرا بآنها گفتگوئی است فراشباشی اطاعت امر را بادو نفر مجاهد بر اسب سوار و از شهر خارج شد .

بعد از ظهر با کدخدایان کمارج - بل آبگینه - دریس - دوان - عبدوئی و کلانی وارد شده و در اطلاق پذیرائی بگرد یکدیگر نشسته شروع بمشورت نمودند :

ناصر دیوان از آنها پذیرائی گرمی کرده و تا موقع صرف شام آنها را بکلمات خویش سرگرم داشت و ساعت چهار از شب گذشته که بر سفره شام نشستند با اشاوره دست امر بسکوت کرده و شرح آتی را بیان نمود :

حضرات - همشهریان ! خیال دازم تا آنجائیکه میسراست نسبت بوطن خود خدمتی کنم آیا شما حاضر هستید ؟ کدخدایان همه باهم جواب دادند ، جان ما که از جان شما عزیز تر نیست البته همه حاضریم اما بفرمائید بغیر شما دیگر چه کس با ما همراهی میکند ؟

پاسخ داد - خدا و حضرت رسول و همه اطهار و احرار شیراز و این جوانمرد بزرگوار (اشاره بمحمدخان) برادر شجاعش و فرزند یگانه ام که میل دارم در این جنگ کشته شود .

کدخدایان : کی باید مشغول جنگ شویم ؟

هم اکنون زیرا که خبر رسیده است فتح الملك با استعداد کافی ظاهراً برای صلح و باطناً بمنظور جنگ بدشت ارژن میآید بنا بر این ما هم باید تهیه کار خود را دیده و هر يك از شما با مجاهدین تابع خود سامانی را بتصرف گرفته آماده باشد .

همه با هم - حاضریم .

پس ناصر دیوان پل آبکنیه را بخواجه صدرالله عموزاده خویش سپرد و مشهدی غلامحسین کازرونی رادر خدمت او گماشت و بقیه برجهای اطراف را هر کدام بکدخدائی سپرد و دستور داد تا تمام تفنگچیان متفرقه که در خارج کازرون تاجفر جن در برجها هستند بنام دولت ایران و بسامرا و خلع سلاح کنند و بجای آنها از خود تفنگچی گذارند و هر کس در تسلیم اسلحه کوتاهی کند با او جنگیده و قهراً اسلحه را بگیرند - کدخدایان تاظهر روز بعد این کار را پایان رسانیدند و این خبر بزودی بفتح الملك رسید و بدانست که گفتگوی صلح و سلم با ناصر دیوان بیفایده است و ناصر دیوان کسی نیست که باتهدید و تطمیع دست از جهاد با دشمنان وطن بکشد و ریاست دوروزه دنیوی را بر نام نیک ابدی رجحان دهد پس باقشون خود که متجاوز از یک هزار نفر هندی و افراد پلیس جنوب بود وارد دشت ارژن شد و فوراً میانت عمده کمی از مجاهدین که ساخلو بودند با او جنگ آغاز شد .

چون خبر ورود فتح الملك بدشت ارژن بگوش ناصر دیوان رسید کمک مجاهدین آنجا را واجب دانسته معمدخان - فراشباشی - صدر الله - مشهدی غلامحسین - شکر الله خان کلانتر کلانی با سیصد نفر مجاهد روانه دشت ارژن نموده و شخصاً بمحافظت کازرون همت گماشت .

آتش جنگ در جلگه دشت ارژن افروخته شده و از بامداد روز ۲۵ ربیع الاول پیکار بدشت آغاز گشته ایرانیان خائن (پلیس جنوب) دارای چهار عراده توپ بزرگ و چند توپ شصت تیر و تفنگهای انگلیسی کوتاه بوده و قبل از ورود فراشباشی و معمدخان مجاهدین در تنگی افتاده و با وجود دفاعی

فوق العاده امیدی به پیشرفت نداشتند اما همینکه محمدخان و فراشباشی و سایر مجاهدین وارد جلگه شده و بمدد برادران خود شتافتند - علیخان و جعفرخان و دیگران دلگرم بکارزار پرداخته و تنور حرب را برافروخته عرصه بر منافقین و بیگانگان تنگ ساخته و همینکه آفتاب جهان تاب در پشت کوههای دشت ارژن پنهان شد فتح الملك و متابعین خائب و خاسر و مہیای فرار شده بودند که ناگاه مجاهدین بر آنها حمله برده و ناگزیر چهار عراده توپ سنگین و چند عراده توپ شصت تیر و صدها قبضه تفنگ و تعداد زیادی فشنگ و چند دستگاه چادر بجا گذاشته فرار کردند و آنهمه بتصرف مجاهدین آمد عده مقتولین دشمنان یکصد نفر و از مجاهدین ده نفر و از طرفین عده زیادی مجروح شده بودند فتح الملك اولین کس بود که فرار کرده و خود را بخان زنیان رسانید و از آنجا بیانیهای بنام اهالی کازرون صادر نمود باین مضمون :

«ناصر دیوان از طرف شدن با دولت فخریمه انگلیس چه بهره میبرد دولت انگلیس میخواست کازرون را بوسیله گلوله توپ باخاک یکسان کند من مانع شدم ، هم اکنون اگر تمکین کردید فیها الاوباسلحه کافی بکازرون آمده و تمام اهالی را ازم توپ میکذارم : »

اهالی کازرون که خبر فتح مجاهدین و شکست فتح الملك را شنیده بودند از این گفتار اجوف بخندیدند و دسته دسته خدمت ناصر دیوان رسیده او را بچنان فتح نمایان تبریک گفتند و آماده بودن خود را برای فداکاری تکرار و تأیید نمودند . ناصر دیوان از آنها تشکر کرد و گفت : من به پشتیبانی شما با دولت مقتدر اجنبی وارد جنگ شده ام زیرا که میدانم شاهمه شجاعت پیشه و وطن پرست هستید و هیچوقت راضی نمیشوید که بای اجنبی در شهر شما باز شود . و اگر غیر از این بودی گفتار فتح الملك و دیگر خائنین بحقیقت بیوستی و دشمن غدار دمار از روزگار ما برآورد - از بعضی این گفتار کازرونیان بار دیگر وفاداری و فداکاری خود را در راه انجام وظیفه و ممانعت از ورود بیگانگان بکازرون با سوگند تأیید و تحکیم بخشیده و یکعده که دارای اسب و اسلحه

بودند روانه دشت ارژن شده بمجاهدین پیوستند فتح الملك پس از شکست باقیه السیف قشون خود بشیراز رفت و نتیجه رزم را با تکیسها گزارش داد و انگلیسان از این شکست بسیار خشمناک شده و کلیه متابعین او را خلع سلاح کرده و بزدان افکندند و مستقیماً با ناصر دیوان بنای مکاتبه گذارده و باو وعده دادند که اگر دست از ستیزه کشیده و راه بوشهر بکازرون را برای عبور و مرور قشون هندی و بلیس جنوب باز گذارد پنجاه هزار تومان نقد و پنجاه هزار فشنگ و حکومت دائمی کازرون را با حقوق ماهانه کافی باو داده و واگذار کنند ناصر دیوان چون مکتوب را بخواند در پاسخ نوشت .

«من الساعه حکومت کازرون را دادم - تفنگ و فشنگ هم از سابق داشته و اخیراً هم از مرحمت فتح الملك و ارباب او مقدار کافی توپ و تفنگ و فشنگ عاید شده و فراوان داریم و بیول هم احتیاجی نیست، بالینهمه من یکی از نوکر های دولت علیه ایران هستم و از طرف ملت ایران و وجدان خود مامور حفظ کازرون و اطراف آن میباشم و تاجان دربند دارم باشما میجنکم تا از فارس خارج سازم یا خود در این راه سربازم یا در این میان برای وطنم راد مردی پیدا شود و کار ها را با من و نهی او انجام دهم»

(فصل پنجم).

آقا صوفی هندی

چقدر شایسته است که فصلی از کتاب خود را بذکر مختصری از شرح حال این مرد غیرتمند هندی اختصاص دهیم ملت چهار صد ملیونی هندی که اینک همچون ماسالهای دراز است در زیر چکمه نظامیان بریتانیا ناله میکند و از

بدبختی هنوز دادوسی پیدا نکرده اند از دیرزمان با ایرانیان دم از محبت و وداد زده و خدمات بزرگی بزبان فارسی انجام داده و دوستی خود را با چاپ کتب فارسی و ترویج زبان و ادبیات و تشویق شعراء ایرانی بمنصف ظهور رسانیده و يك رشته برادری محکم بین ما و آنها برقرار است که تا کنون دست جنایتکار استعمار طلبان قادر بگسستن آن نشده است و امید چنان است که روزی این ملت بی آزار صلح دوست زنجیر اسارت را پاره کند و آزادی را بدست آورده و پیش از پیش ما ایرانیان متحد شود .

بسیار متأسفیم که اطلاع کافی از احوال اقا صوفی نداریم و همیشه میدانیم که مشارالیه از مسلمانان و وطن پرستان پر شور هندوستان بوده که برای فداکاری در راه وطن اندکی پیش از شروع جنك بين الملل به همراهی آقا سردار هندی خود را بیوشهر و شیراز رسانیده و در خفا در میان شیرازیان علیه دولت بریتانیا تبلیغاتی میکرده که از آن جمله است ترجمه دو جلد کتاب از زبانهای اردو و انگلیسی و نشر آن در میان ایرانیان و یکی از این دو کتاب بنام «دوستان وطن» است که آقا صوفی از زبان اردو ترجمه کرده و چون مشارالیه فارسی را خوب نمیدانسته نگارش آنرا آقای میرزا علی اصغر خان حکمت بعهد گرفته و با جلات شیرین و ساده برشته تحریر کشیده و در شیراز در چاپخانه سنگی بطبع رسیده است .

اما کتاب دیگر که از انگلیسی ترجمه شده موسوم است « بدام میادان یا عبرت ایرانیان » بقلم یک نفر کشیش انگلیسی است و ناشر آن مرحوم آقای میرزا محمد رحیم عکاسباشی کازرونی ساکن شیراز مشهور بچهره نگار میباشد و شیخ محمد تقی خواصاری معرفت (آنرا در مطبعه سنگی معرمانه بطبع رسانیده آقا صوفی در عرض چند سال که در شیراز بوده بوسیله تدریس زبان انگلیسی اعاشه میکرده و در شیراز متاهل و دارای چند فرزند شده بود و همواره از هر گونه تبلیغ علیه انگلیسها مضایقه نمیکرد و چون فاقد دست چپ بود اظهار میداشت که در نتیجه نشر ابلاغیه های زیاد برضد دولت امپریالیستی انگلیس

چسان از قید این صیاد آزادی هوس باشد
که پرواز بلندم تا لب بام قفس باشد

آقا صوفی هندی

مدتی در زندان هند بوده و در آخر دست او را قطع ورها کرده اند !!
 همینکه مرحوم یاور علیقلی خان علیه دشمنان و خائنین قیام کرده و شهر
 شیراز را از وجود آنان مصفی ساخت آقا صوفی که از ترس انگلیسها کارها را
 در خفیہ انجام میداد موقع را برای پرواز مناسب یافته و بمدد رفیق خود منکوقا
 آن اصفهانی فرزند دکتر علیخان روزنامه تازیانه را دائر کرده و در آن نامه
 علنا مظالم دولت بریتانیا را شمرده و عداوت خود را با متهمیان اروپائی
 ثابت نمود .

بدیهی است انگلیسان در پی بهانه و فرصت بودند که روزی او را
 بچنگ آورده و آنهمه دشمنی را تلافی کنند پس همینکه مردمطبعی چون فرمان
 فرما والی فارس و با آنها دمساز گشت و در فارس بتاسیس پلیس جنوب مبادرت
 ورزیدند آقا صوفی را موقتا بزندان افکندند و مدتی در زندان و هر آن منتظر
 شنیدن خبر اعدام خویش بود .

انگلیسها که در دشت ارژن از کازرونیان شکست خورده و از این
 واقعه سخت خستمنان بودند بخیال وارد کردن قشون انگلیسی از بوشهر به
 کازرون و شیراز افتاده و در ماه ربیع الثانی ۱۳۳۵ یکمده پسامهد نفری از
 بوشهر حرکت دادند ولی همینکه بحوالی چاه کوتاه رسیدند شیخ حسین خسان
 وزائر خضرخان آنها را محاصره کرده وعده زیادی را گشته و بقیه هم ناچار
 ببوشهر برگشتند !

چون این خبر جانگذار بمامورین دولت بریتانیا در شیراز رسید آنها
 هم تلافی شهادت های ایرانیان را در آزار باقا صوفی هندی داسته و حکم اعدامش
 را صادر کردند !

آقا صوفی که در گوشه زندان خورده و همیشه منتظر چنین روزی بود
 همینکه خبر اعدام پورسید نترسید اعلام گران شد که چرا بدست دشمنان در حال
 اسارت کشته شود نه در میدان جنگ و مبارزت پس بفکر خود کشی افتاده و از
 زندانیان خود گه ایرانی بود درخواست کرد بهرنوعی است اندکی زهر به

او برساند و زندان بان هم مضایقه ننموده و خواهش او را انجام داد .
 آقا صوفی زهر را خورده و پس از چند دقیقه وفات کرد و هنگامیکه
 مامورین اعدام زندان او وارد شدند جسد بیجان را یافتند و بگورستان برده
 دفن کردند - و آخر الامر ندانستند که چه کس زهر بساورسانیده است بعلاوه
 این مطلب چندان برای آنها اهمیت نداشت چون منظور مامورین دولت استعماری
 بریتانیا اعدام یک نفر هندی فضولی بوده که در راه پیشرفت مقاصد آنها سدی
 شده بود خواه این اعدام بصورت دار - تیرباران - یا زهر باشد !!

• (فصل ششم) •

جنك کا زرو نیان با کشکولی

چون انگلیسان از جنك با کازرو نیان طرفی نبستند از راه خدعه بر
 آمده و در صدد تولید نفاق بین مجاهدین افتاده مکتوبی بمحمد علیخان
 کشکولی (پسر دائی صولة الدوله قشقائی) که از رؤساء ایل قشقائی بود نوشته
 و مبلغ هفت هزار تومان و مقداری آرد بتوسط فرمانفرما برای او فرستادند
 که در مقابل قله «چنك» نزدیکی کازرون را از تصرف اتباع ناصر دیوان
 خارج نموده خود متصرف شود این خبر بسمع صولة الدوله رسیده و فوری
 بمحمد علیخان نوشت که «در مقام ریاست صریحاً بشما امر میکنم و در عالم
 خویشی اندرز میدهم که فریب شاهزاده فرمانفرما و انگلیسها را نخورده و
 با آنها مراوده نکنی والا برای تو عواقب وخیمه خواهد داشت»
 محمد علیخان در پاسخ بکلی قضیه را منکر شد - اما بزودی کذب

گفتارش ثابت گشت زیرا که پس از چند روز یکمده تفنگچی بسرچنگ فرستاده و شب هنگام بسر فراشباشی شیخون زده اورا مجروح ساخته و برادر فراشباشی را که در آنجا بود بکشت نیز چند نفر دیگر از مجاهدین را شهید ساخته چنگ را بتصرف آورده و بشیراز تلگراف کرد که « کازرون را تصرف کردم » !!

همینکه ناصر دیوان از واقعه آگاه شد بسیار متأثر گشت که مجبور شده با هموطنان خائن مشغول زد و خورد شود و پس از مشورت با محمدخان و فراشباشی بشخصه باخواجه باشی و یکمده از مجاهدین بسرچنگ رفته و نبرد را باخائن آغاز نموده در عرض چند دقیقه چهارده نفر از آنان را اسیر کرد و سایرین فرار نمودند و قلعه بتصرف ناصر دیوان آمد و در کار استخلاص سرا بود که فراشباشی و مشهدی غلامحسین رسیدند و فراشباشی بخونخواهی برادرش چندتن از اسرای کَشکولی را بکشت و بکازرون مراجعت کردند.

اما ناصر دیوان چون از خیال حمله محمد علیخان آسوده خاطر نبود مصلحت در آن دید که یکمده مجاهد را تحت ریاست محمد خان بجنگ محمد علیخان و حیدر علیخان کَشکولی بفرستد معذک بمحمدخان توصیه کرد که حتی الامکان خون هموطنان را نریزد و بامدارا و اندرز آنها را از شاپور (دو فرسنگی کازرون) بیرون کند.

محمدخان بایکمده صدفوری از مجاهدین روانه شاپور شد و چندین شبانه روز با کَشکولیان بجنگید تا در آخر که کَشکولیان را تاب مقاومت نمانده و فراراً خود را از پیراهه بدشت ارژن رسانیده هفت نفر از مجاهدین - اخلو دشت ارژن را که در خواب بودند کشته و گردنه های اطراف را تصرف کردند .

محمدخان پس از قلع و قمع کَشکولیان با همراهان بکازرون برگشته و خبر تصرف شاپور را بسمع ناصر دیوان رسانید - ولی بلافاصله خبر رفتن محمد علیخان بدشت ارژن و قتل بیگناهان بکازرون رسید و ناصر دیوان

فوق العاده خشمگین و اندوهناک شده و بخواجه صدرالله عموزاده خود دستور داد که بمعیت محمد خان و علیخان و فراشباشی و یکصد نفر تفنگچی بدشت ارژن رفته و با خائنین مبارزه کرده آنها را ازدشت ارژن برانند - اما چون کوهی اطراف دشت ارژن کاملاً در تصرف دشمن بود پس از ورود احرار بدانجا جنگ سختی در میان آمده و عاقبت پس از زخمی شدن فراشباشی مجاهدین مخالفین را از آنحدود برانند و در همه جا مستحفظ و نکهبات گمارده و محمد خان رسولی را بکازرون فرستاده بناصر دیوان آگهی داد که «اینک دشت ارژن در تصرف ماست اما اگر بزودی برگردیم بعید نیست که بار دیگر دشمنان داخلی و خارجی هجوم آورده و اینجا را که اهمیت بسزائی دارد تصرف کنند من مصلحت چنان میدانم که شخصاً از کازرون حرکت کرده و بما ملحق شوید که بجانب خان زنیان رویم و انگلیسیان را از آنجا برانیم و از بعد شیراز را نیز از لوث وجودشان پاک سازیم».

چون رسول پیام را ابلاغ کرد ناصر دیوان پیشنهاد محمد خان را پسندیده و بیدرنک یکصد تفنگچی در کازرون گذاشته و خوبشتن بادویست نفر بقصد دشت ارژن حرکت کرد و پس از چند ساعت بیاران ملحق گشته و متفقاً بجانب خان زنیان روانه شدند.

انگلیسیان در زنیان یکصد ساخلو داشتند و کشکولیا که در اطراف پراکنده بودند بمدد آنها آمده و بار دیگر میدان حرب آراسته و جنگ از طرفین آغاز گشت و از بامداد تا چاشتگاه آن بآن بر حدت و شدت حرب می-افزود تا آخر الامر مانند گذشته نسیم فتح و فیروزی بر برجم مجاهدین وزیده و بیگانگان و خیانت شعاران شکست خورده و رو بچنار و اهدار نهادند.

مجاهدین از این فتح شایان بسیار شادمان شده و آنها را تا چنار و اهدار تعقیب کرده و چون بدانجا رسیدند با قشون هندی و پلیس جنوب ساخلو کاروانسرای چنار و اهدار نیز جنگیده و در آخر کاروانسرا را تصرف کرده و دشمن را بشیراز رانند !!

در اینوقت طلابه ایل قشقائی که تحت امر اسمعیل خان صولةالدوله قشقائی از سردسیر بگرمسیر میرفتند پیدا شده وبلافاصله صولةالدوله وفرزند اکبرش محمد ناصر خان بچنار راهدار وارد و ناصر دیوان را ملاقات کردند .

ناصر دیوان مقدم ایلخان و همراهان را گرامی داشته و در سرای چنار راهدار از آنها پذیرائی گرمی نموده ودر آنجا بین صولةالدوله وناصر دیوان علیه انگلیسبان اتحادی محرمانه منعقد شد و صولةالدوله صلاح ناصر دیوان را در اقامت کازرون دانست و ناصر دیوان دلائل سردار را موجه دانسته پذیرفت وروز بعد مجاهدین کازرونی سردار عشائر وسایر قشقایان را وداع گفته عازم مراجعت بکازرون شدند .

اما محمد علیخان کشکولی چون سردار عشائر را بغود نزدیک دید از ترس بازخواست و مجازات فرار برقرار نمود و در بیخوله ها و کوهستانهای اطراف متواری شد وموقتاً نام و نشان از سر زبانها بیفتاد .

• (فصل هفتم) •

آغاز مخالفت صولة الدوله (۱۸) با انگلیسان

چون انگلیسان از تحریک محمد علیخان کشکولی علیه ناصر دیوان سودی نبردند بلکه بدینوسیله صولة الدوله را هم باخود دشمن ساختند ناچار محمد علیخان کشکولی را چنانکه رسم و راه آنان است کان لم یکن پنداشته و در صدد برآمدند که جداً صولة الدوله را با محمد علیخان طرف کنند و از اینکار دو سود در مظر داشتند یکی آنکه در میان ایل مهم قشقائی که همواره باعث تزلزل خاطر آنها بود تولید نفاق و شقاق نموده و با سیاست مزورانه خویش آنان را بجان یکدیگر اندازند و بخود مشغول سازند و خود آسوده شوند ! فایده دیگر آنکه از یکطرف صولة الدوله را بچنگ با محمد علیخان تشویق نمایند و از طرف دیگر درخفا بمحمد علیخان مدد رسانیده و او را تقویت بخشند باشد که در آئینان صولة الدوله را (که میدانستند هیچوقت

(۱۸) اسمعیل خان صولة الدوله سردار عشائر قشقائی فرزند دارابجان فرزند مصطفی قلیخان ایلخانی ایسل بیگی سردار جهان آرا فرزند جانی خان فرزند اسمعیل خان فرزند جانی آقا فرزند نامدار آقا فرزند بیک محمد آقا فرزند صفر علی آقا فرزند جانی آقا فرزند قاضی آقا فرزند امیر قاضی شاه لوقشقائی تولدش در سال ۱۲۹۷ هجری قمری بوده و در هفده سالگی وارد خدمت دولت شده گاهی بریاست ایل قشقائی برقرار و زمانی حکومت شهر بهبهان را داشته تا در سال ۱۳۲۴ قمری که رسماً ریاست ایل قشقائی را یافته و از بدو امر طرفدار مشروطه خواهان و نقطه مقابل محمد رضا خان قوام الملك شیرازی و همواره با نفوذ بیگانگان در فارس و مخالفان و متاثر بوده است .

حوزه ایل قشقائی تقریباً از سرحد اصفهان و کرمان و یزد و خوزستان و خاک بختیاری تا بنادر جنوب ایران ممتد است در تمام ایران ایلی باین عظمت و وسعت خاک و نفوس وجود ندارد - عده قشقائیان آنهاییکه قابل حمل اسلحه هستند بالغ بر شصت هزار نفر (ولی هیچگاه بیش از پنجاه هزار نفر در یک میدان جنگ دیده نشده اند) و عده کلبه افراد ایل بیانصد هزار نفر میرسد . افراد ایل مثل

جان بی تحصیل استقلال دادند و بعالم
افتخار نام سرمد یافتند عز و تمکین

اسمعیل خان صوۃ الدوله سردار عشایر قشقائی

قلیاً و باطناً با آنها همراه نمیشود) نابود سارند .
در اینوقت صولةالدوله درقامور (بنج فرسنگی کازرون) ومحمدناصر
خان درفیروز آباد بود ونایب قونسول انگلیس در شیراز ماموریت یافت که
محمد ناصرخان را درفیروزآباد ملاقات وبأاو مذاکره کند واجراء ماموریت
را بفیروزآباد روانه شده وملاقات محمد ناصر خان باثل گشته مکالمات آتی

سایر افراد غیرشهری ایران درزندگانی بسیار قانع وبرد بار و فوق العاده
زحمت کش ونسبت بررؤساء وخوانین وایلخانی کاملاً فرمانبردار ومطیع می-
باشد .

افراد قشقائی اگرچه صحرا نورد وجنگجو ورویهمرفته شجاع هستند
اما پایبند عهد وبیمان نبوده ودرجنگها پایداری ندارند واز اینصحت حتی
خوانین ورؤساء هم چندان بآنها اعتماد نمیکند .

احداد صولةالدوله همواره دارای مقام ایلخایگری و مورد ستایش
ونبایش قشقائیان بوده اند . مرحوم صولةالدوله ثروتی درخور مقام حویش
داشت ولی دردادودش و بذل و بخشش بسیار بضیعی بود وخاندان قوام الملك
(حبیب الله خان ومیرزا ابراهیم خان) که رقیب او بودند ازاین صحت اواستفاده
میکردند واز راه ایثار مال براو غلبه میجستند حال آنکه صولةالدوله بعکس
آنها همیشه بملیون ووضخخواهان متمایل بود و آزادینخواهان نیز همواره
بوجودش مستظهر بودند و اگرگاهگاهی در بذل مساعدت علنی نسبت
بمجاهدین قصور میورزید اما دشمنان آزادی مرعوب تمایلات ووضخواهی او
بودند واینمعنی بنفع مجاهدین تمام میشد ، وشاید علت تردید آنمرحوم بجنک
نانگلیسها حفظ بیطرفی دولت ایران بود .

اما چون ما میخواهیم حقیقة تاریخ صحیح و خالی از شائبه حب و
بغض تقدیم هموطنان ارجمند بمائیم ناچار باید اعمال و رفتار اشخاص را
اعم از خوب و بد چنانکه بوده است نویسیم بنابراین میگوییم که در اوائل

بین آنها رد و بدل شد.

نایب قونسول : دولب انگلیس حاضری است که به سرفوق میل
آقای سردار عشائر رفتار کند و من ماموریت یافته‌ام که بدانم اراده و میل
او چیست ؟

محمد ناصر خان : میل و اراده پدرم بر اینست که شما پلیس

امر توقعات و طنخواهان از صولة الدوله بیش از همت او بود باین معنی که
از ابتداء شورش و قیام تنگستانیان و کازرونیان و شیرازیان همیشه فردا فرد
مجاهدین فارس مترصد و متوقع بودند که صولة الدوله عملاً بآنها مدد کند
و در کار مجاهدت پیشقدم باشد اما چنانکه اشاره شد وی بدادن کمکهای
ربانی با عملی مختصر و ناچیز قناعت کرد چنانکه یکمده پنجاه نفری را باسم
کمک بمجاهدین تنگستانی برار جان گسیل داشت و هر چند که آنها از برار جان
خارج نشدند و کاری انجام ندادند لکن همینقدر تظاهر آنها بساعدت
فوق العاده مؤثر شد و موجبات پشت گرمی مجاهدین را فراهم ساخت *

همچنین تظاهرات صولة الدوله به مفکری باناصر دیوان یکی از جهات
پیشرفت ناصر دیوان بود - در موقع قیام ژاندار مری در شیراز (که شرح
آن در جلد اول آمده است) نیز سردار عشائر رویه همیشگی خود را از
دست نداده و بوسیله اظهار مساعدت شفاهی مرحوم یاور علیعلی خان
و سایرین را مستظهر بلکه نیرومند ساخت *

صولة الدوله بهمین قرار با اظهار تمایل و مساعدت معنوی با آزادیخواهان
روز میگذاشت و بیطرفی دولت را بهانه میساخت تا روز غره شعبان ۱۳۳۶
که مرحوم سید عبدالحسین لاری حکم جهاد علیه انگلیسان صادر کرد و
قسمتی از ایل قشقائی مورد حمله و تعرض پلیس جنوب واقع شد پس يك
باره تصمیم بجهاد گرفت و جدال با انگلیسان را دامن همت بر کمر استوار ساخت
و تا عزل مرما فرما از ریاست فارس و ورود کثر مصدق السلطنه بفارس یعنی

محمد ناصر خان قشقانی فرزند ارشد مرحوم صولة الدوله قشقانی

جنوب را منحل كنيد و بالا اقل برعه آنها نيفزايد و در امور داخلي ايران مداخله نكنيد و از ستيز باخوانين دشتي و دشتستان و تنگستان و ناصرديوان كازروني دست كشيده آنها را بحال خود گذاريد. در صورتيكه شما قول بدهيد كه باین اصول عمل كنيد من از طرف سردار عشائر قول ميدهم كه با شما مخالفت نكند و بيطرفي دولت ايران را مراعات نموده راه بوشهر بشي ازرا براي ورود مال التجاره شما مفتوح سازد و راه را امنيت كامل دهد آيا شما جز اين ميخواهيد؟

نايب قونسل : من ميل دارم سردار عشائر را ملاقات كنم

محمد ناصر خان : مانعي نيست - ده نفر سوار باشا ميفرستيم برويد و او را ببينيد اما يك مسئله هست كه من ناچارم تذكر دهم و آن اينستكه اگر مقصود شما اين باشد كه با آقاي سردار در خصوص محمد عليخان كشكولي مذاكره كنيد چون مشاراليه برخلاف عقیده و امر سردار رفتار كرد تصور نميكنم سردار او را عفو كند.

نايب قونسل : پس از آنكه ما با آقاي سردار دوست شدیم يقيناً سردار او را عفو خواهد كرد. بعلاوه محمد عليخان گناهی را مرتكب نشده

آخر سال ۱۳۳۸ ميچنگيد و پس از ورود دكتر مصدق السلطنه بشيراز آمد و مورد محبت واقع شد و چون سردار سپه ظهور كرد و اوضاع ايران تغيير يافت او نيز مانند قوام الملك و ديگر رؤساء در تهران ساكن شد و از طرف ايل قشقائي و كالت مجلس شوراي ملي يافت و پس از چندي در سال ۱۳۱۱ شمسي به امر بهلوي خود و فرزندش ناصر خان مجبوس گشت و در زندان بر حمت ايزدي پيوست و چنان شهرت يافت كه او را مسموم كرده اند.

است بلکه در جنگ با ناصر دیوان یاغی خدمتی بدولت ایران نموده

ناصر خان : اگر ما با شما دوست نباشیم دشمن هم نیستیم - ولی مذاکرات امروز مربوط باعمال گذشته نیست اگر محمد علیخان برای پیش رفت کار خود با کازرونیان جنگیده بود چندان اهمیت نداشت و ممکن بود پدرم بین او و ناصر دیوان آشتی دهد اما چون محمد علیخان با اشاره بیگانگان با هموطنان خود طرف متخاصمه و مبارزه شده اگر ناصر دیوان هم او را عفو کند پدرم از گناهش غمض عین نخواهد کرد.

نایب قونسول : ما بمحمد علیخان علاه ای نداریم دو روز قبل از حرکت من از شیراز حیدر خان برادرش جناب قونسول را ملاقات کرده و گف « شنیده ام خیال دارید با صولة الدوله قرارداد دوستانه ای منعقد سازید » جناب قونسول جواب دادند : « بلی ، مگر در اینکار عیبی است ؟ » جواب داد « عیبش اینستکه سردار عشائر مارا نابود خواهد کرد » جناب قونسول جواب داد « برای پیشرفت سیاست دولت فحیمه انگلیس نابودی شما که سهل است اگر تمام ایل کشکولی هم نابود شود برای ما اهمیت ندارد » ! !

هم اکنون ماقصه يك خواهش از آقای سردار داریم و آن اینستکه میخواهیم سردار عشائر ناصر دیوان را از کازرون بیرون کند تا در آنجا تلگرافخانه و پستخانه دائر نمائیم .

ناصر خان : تاسیس پست و تلگراف در کازرون اشکالی ندارد و من میتوانم از جانب سردار قول بدهم اما رفتن ناصر دیوان از کازرون منوط بر رضایت خود ناصر دیوان است زیرا که سردار عشائر شخص ناصر دیوان را زیاد دوست دارد و شجاعت و مردانگی و وطن پرستی او را میستاید .

مصاحبه ناصر خان و نایب قونسول در اینجا خاتمه یافته و فردای آنروز نایب قونسول با چند نفر سوار قشقائی به امور رفته و سردار عشائر را ملاقات نموده از او خواهش کرد که ناصر دیوان را موقتاً از کازرون بیرون کند .

نمایندگان سیاسی و نظامی دولت انگلیس در شیراز !!!

سردار عشائر: برای اینکه بنایب قونسلو بفهماند که دوستی او با ناصر دیوان خدشه ناپذیر و گفتارش در قلوب مجاهدین مؤثر است ناصر دیوان را ملاقات و از او تقاضی کرد که روزی چند ارکازرون بکمارج رخت بندد - ناصر دیوان نخست این پیشنهاد را بر خود گران یافته و تصور کرد که صولة الدوله از انگلیسان رشوه گرفته و با او دشمنی آغاز نموده ولی سردار بزودی او را از این اشتباه بیرون آورد و ناصر دیوان همینکه اطمینان یافت با تمام مجاهدین کازرون را تخلیه کرده بکمارج رفت و سردار عشائر با بنایب قونسلو وارد جلگه کازرون شده چادر بپا کردند و بنایب قونسلو بشهر رفته کازرون را تماشا کرده و سالار نصرت نوری حاکم سابق کازرون و سلطان مجید خان و چند نفر دیگر از خائنین را که بزندان ناصر دیوان اندر بودند فضولا از حبس نجات داده روانه شیراز کرد !! و صولة الدوله بدشت ارژن رفته جنرال ساکس و قونسلو انگلیس در شیراز وده تن از صاحبمنصبان انگلیسی را که از جمله کلنل کاف بود از شیراز حرکت کرده بدیدن سردار آمدند *

سردار عشائر بمنظور دادن نمایش بانگلیسان امر کرد که از دشت ارژن تا ده شیخ (شش فرسخی شیراز) دوهزار نفر سوار چادر زده و مرتب جلو چادرها بایستند *

انگلیسان در چادر ایلخانی وارد شده و با حضور سردار عشائر و رؤساء این فشقانی مشغول مشاوره و مذاکره شدند و در آخر فرار شد که انتظامات از حدود قمشه تا دالکی بعهده سردار عشائر باشد که ماں التجاره انگلیسها را را سالماً عبور دهد و در مقابل انگلیسها از ازدیاد عده پلیس جنوب صرف نظر کنند و در امور داخلی مملکت مداخله ننمایند و فقط بانصد نفر هندی و عده کمی پلیس جنوب موقتاً در شهر از نگاهدارند و اگر بخواهند غیر از این رفتار کنند این قرارداد لغو باشد و از جمله مواد قرار داد این بود که ناصر دیوان تا شش ماه بکازرون نیاید و غلام حسین خان قشقایی قهرمانی از

یاردشمن دشمن تو است ای عزیز دوست را از دشمن خود ده تمیز

عبدالحسین میرزا فرما نقرما و جنرال ساکس و یکی دیگر از
صاحبمنصبان انگلیسی

طرف صولة الدوله حاکم کازرون شود.

پس از تنظیم و تحریر و مبادله قرارداد انگلیسان مبلغ بیست و پنج هزار لیره طلا که همراه داشتند بعنوان تعارف تقدیم صولة الدوله نمودند ولی صولة الدوله بالبخند تمسخر آمیز پول را رد کرده و اظهار داشت :

«من اگر میخواهم قسمتی از فارس را امنیت دهم این وظیفه من است و مقصودم از این کار خدمت شما نیست و بحمد الله از لطف خدا و مراحم دول متبوعه ام بعد کافی متمول هستم و پول شما نیازمند نیستم و اگر ناچار هستید که بمن اظهار محبتی کرده باشید بما تفنک و فشنک بدهید که بدانم محتاج هستیم و در آتیه بیشتر محتاج خواهیم شد»

جنرال ساکس چون این سخن را بشنید بدانست که سردار عشائر هیچگاه قلباً با آنها دوست نخواهد شد و اینکاری را هم که کرده و بر حسب ظاهر بسود آنها تمام شده همانا برای نمایش اقتدار و ترسانیدن چشم آنها بوده. پس بشیراز مراجع کرد در حالیکه بخود میگفت «معامله ما با سردار عشائر بجای حویبی نخواهد رسید (۱۹)

(۱۹) جنرال ساکس که از بعد «سریرسی ساکس» شد در تاریخ مختصر ایران تحت عنوان «ایران و جنگ بین الملل» عقیده خود را درباره میرزا - ابراهیم خان قوام الملک شیرازی و اسمعیل خان صولة الدوله چنین ابراز میدارد: «روابط ما با قوام همواره اوقات دوستانه بود و کراراً باتفاق بشکار میرفتیم ولی صولت را فقط یک مرتبه ملاقات کرده و فهمیدم که شاید مشارالیه با ما مخالفت بعمل آورده و عناد بورزد»

مقصودش همین ملاقاتی است که در متن کتاب شرح داده شد.

• (فصل هشتم) •

لغو قرارداد از طرف انگلیسان و آغاز مخالفت صولةالدوله با آنان

صولةالدوله برای وفای به عهد تمام تابستان سال ۱۳۳۶ را در دشت ارژن توقف کرد و از همه تا دالکی را امنیت کامل داد و محمد علیخان کشکولی را سرکوبی کرد و محمد علیخان بادویست خانوار کشکولی بیویر احمدی و بهبهان رقت ، و صولةالدوله پس از فرار او سردار ابوالفتح خان را کلاتر ایل کشکولی کرد .

جنرال ساکس به هندوستان شتافت و دستور های جدید یافته بزودی بشیراز برگشت .

ناصر دیوان که بر حسب پیشنهاد صولةالدوله در کمارج روز میگذرانید مکتوبی باینمضمون بمیرزا علی کازرونی که در برازجان بود نگاشت و بوسیله علیخان فرستاد « من با مشورت شما قیام کردم و اینک می بینم که خود و کازرونیها را در مهلکه افکنده ام و بامشکلی مواجهه شده که ناگزیر از کازرون بیرون رفته ام و عاقبت اینکار را وخیم می بینم اگر بساط مجاهدت من بر پییده شود دشمن بشما نزدیک و عرصه بر تنگستانیان تنگ خواهد شد پس از آن پیش که کار از کار بگذرد فکری اندیشید و بمن مددی رسانید » علیخان مکتوب را در برازجان بکازرونی برسانید و اوضاع آنجا را چنانکه بود بیان کرد کازرونی هم بامشورت و معاضدت شیخ حسینجان سالار

اسلام یکمده دوست نفری از مجاهدین تنگستانی و برازجانی تهیه دیده و شخصاً با آنها از بیراهه بکمارج رفته پس از ملاقات باناصردیوان و مذاکرات لازمه منفرداً بدشت ارژن رفت و صولةالدوله را ملاقات کرده و زبان دوری ناصر دیوان را از کازرون گوشزد نموده و صولةالدوله را موافق ساخت که دوست نفر مجاهدین تنگستانی و دشتستانی بکازرون آیند و ناصر دیوان هم بآنها ملحق شود.

صولةالدوله چون حقیقة سوء قصدی نداشت کازرونی و ناصر دیوان را بحال خود گذاشت.

روزی از ایام پائیز مکتوبی از عبدالعسین خان بهارلو (۲۰) بعنوان صولةالدوله رسید که در آن مرقوم بود «ما خبر رسیده که انگلیسها بتازگی عده زیادی هندی از راه کرمان و بندرعباس بفارس وارد کرده اند و هندیها در لباس مکاری عازم شیرازند چون این کار آنها برخلاف قرارداد باشماست ناچار بنظامیان هندی که لباس قاطرچی داشتند حمله بردیم و آنها هم ناچار شدند که اسلحه زیادی از صندوقها بیرون آرند و مشغول جنگ شوند و پس از چند ساعت مبارزه شکست خورده و فرار کردند - چهل قبضه تفنگ و هفتاد دست زین اسب نصیب ما شد برای اطلاع شما نوشتیم که بدایتید حضرات میخواستند در پنهانی قوای زیادی جمع آورده و همینکه مهیا شدند همه ما را مغلوب و منکوب ساخته جنوب ایران را یکباره تصرف کرده و باستقلال ما ما خاتمه دهند - منتظر دستور شما هستیم - قوام الملك پس از شنیدن خبر حمله ما بهندیان نامه ای نوشته و مرا بشیراز طلبیده و من از رفتن بشیراز خائف هستم مبادا گرفتار اجنبیان شوم»

همینکه این مکتوب بصولةالدوله رسید از حیلہ های رنگارنگ کارکنان

(۲۰) بهارلو از ایالات خمره و جزء ابوالجیمی قوام الملك بود ولی

خوانین آنها از خانواده های نجیب و قدیم ایران هستند.

بریتانیا متعجب گشت و در پاسخ عبدالعسین خان نوشت :

« از قضایا مطلع شدم بوصول این نامه نزد من آمید - تصور میکنم بزودی بین ما و این گروه حیلہ ساز کار بجدال کشد و بنا بر این وجود شما در اینجا لازم است - امروز مکتوبی بجنرال ساکس مینویسم و او را از نقض قرارداد آگاه میسازم »

پس سردار عشائر مکتوبی بجنرال ساکس بمضمون ذیل نوشت :

«مراجعت شما را از هندوستان تبریک میگویم- از قراریکه شنیده ام سرکار برخلاف یکی از مواد مهمه قرارداد که عدم افزایش پلیس جنوب و قشون هندی در فارس بوده عمل و اخیراً عده زیادی هندی وارد کرده اید بنا بر این با کمال تاسف مجبورم باطلاع شما برسانم که تخلف از عهد و پایمال کردن قرارداد در نزد ما بی اندازه زشت و بدناماست و احیاناً کسی از عهد خود تخلف کند او را آدم نمیشمریم و قابل دوستی نمیدانیم و با او چنانکه شایسته اوست رفتار نمیکنیم ، امید است که این خبر دروغ باشد و شما قرار داد را محترم شمارید و دوستی فیما بین را متعین دائید - اسمعیل قشقایی »

جنرال ساکس در جواب نوشته بود : « ما مجبور شدیم که توبهای سنگین قلعه کوپ و مقدار زیادی شصت تیر و بیست و پنج تیر که در صحرای صاف مثل گندم درو میکند برای قلع و قمع اشرار که بعدها باما طرف خواهند شد بیاوریم »

سردار عشائر پس از دریافت نامه فوق بی اندازه متغیر شد ولی ظاهراً رو آورد ننمود و باطلناً در صدد تهیه مهمات برآمده و غلام حسین خان قهرمانی را از کازرون بخواست و بذکر دیوان نوشت که مہیای کار باشد - و بلافاصله امر بحرکت ایل داد و روانه فیروز آباد شد - چون بفیروز آباد رسید و اندکی بیاسود نلگرافی از رئیس الوزراء وقت دریافت نمود که يك نسخه از آن هم بقوام الملك ابلاغ شده بود بدینمضمون « که دولت پلیس جنوب را برسمیت نشناخته شما هم نشناسید » متعاقب آن مکتوبی از عبدالعسین میرزا

فرمانفرما که در آنوقت والی فارس بود رسید که در آن نوشته بود:

« در این چندماه که ساکس از هند برگشته عده جدیدی از ایرانیان را برای پلیس جنوب استخدام کرده و قریب چهارده هزار نفر هم هندی بتدریج وارد نموده و صاحب منصبان انگلیسی برای مشق نظام گماشته و ابتدا بنصایح من ااعتنا نمیکند بنابراین خواهشمند شما بنزدیکی شیراز بیئید تا با هم مشورت کنیم و بدانیم که چه باید کرد»

دو ساعت پس از وصول مکتوب فرمانفرما دونفر سوار وارد فیروز-آباد شده و نامه ای را که آورده بودند بسردار عشائر دادند سردار نامه را گشوده چنین خواند :

« ایلات دره شوری و کشکولی منظمأ و منفقأ وارد دشت ارژن شده چند خانوار از دره شوریها در نزدیکی خان زنیان بوده اند که بقتة یکعده هندی آمده آنها را غارت میکنند و چون مردان ایل برای خرید لسواز بشیراز رفته بودند و زنهای واطقان فقط جوانی شانزده ساله بنام کریم درایل بوده آن جوان غیرتمند چهار ساعت با هندیها میجنگد و چهارده نفر از آنها را مجروح میکند که چند نفر کشته میشوند و در آخر کشته میشود ولی تا او زنده بود نمیکندارد هندیان بجادرهای ایل نزدیک شوند - درحین جنگ یکعده از زنان و بچهگان فرار کرده بکوههای اطراف پناه میبرند بهر حال اضلاعاً عرض شد که بدانید کار تعدی انگلیسها بجائی رسیده که بنوامیس ما دست درازی میکنند استدعا داریم با اولین وسیله خود را بما برسانید تا رفع شر آنها بکنیم : امضاء : ایاز کیخا - نصرالله خان - کلانتران دره شوری ابوالفتح خان کلانتر کشکولی»

در این مکتوب علت اصلی دست درازی هندیان را با افراد ایل ذکر نکرده و باید توضیح دهیم که ایل دره شوری عازم سرحد بوده در حوالی خان زنیان دو رأس الاغ از اداره پلیس جنوب وارد ایل میشود و افسراد پلیس جنوب آنها را مضالیه میکنند دره شوریها میگویند «ما نمیدانیم کجاست»

كايستان انگليسي دستور ميدهد كه چند نفر از قشقايمان كه در خان زيات بودند بجاي الاغها نگاهدارند !! اين خير باياز كيخا كلانتر دره شوري ميرسد و دستور ميدهد جستجو کرده الاغها را پيدا كنند و همينكه پيدا ميشود بوسيله دو نفر ميفرستد و پيغام ميدهد اكنون كه الاغها پيدا شد قشقايمها را آزاد كنيد صاحب منصب انگليسي از راه لجاجت يا بمنظور بهانه جوئي دستور ميدهد آن دو نفر كه الاغها را برده بردند نيز توقيف سازند و از آن پس هر قدر كلانتر قضيه را تعقيب ميكند اثرى نمى بخشد و زندانيان را رها نمى سازند تا گزيير دستور حمله و زد و خورد ميدهد و بمجرد حمله قشقايمان سلطنت انگليسي امر بشليك شصت تير ميدهد و در اندك زمانى بيست نفر زن و بچه را ميكشد و چندين نفر زن و مرد را اسير مى سازد ؛ - قشقايمها كاروانسرای زيان را محاصره و رسماً شروع بچنك ميكند و از ايل كشكولى مدد ميطلبند جمعى بكمك آنها ميرسد - پليس جنوب خبر بشيراز ميدهد و از آنجا عده زباده سواران هندی و توپخانه مفصل وارد ميشود و قشقايمها شكست خورده بدشت ارژن عقب مى نشينند .

انگليسها زنان قشقايم را اجازه رفتن بدشت ارژن نمى دهند و مردان و گوسفندان را بشيراز ميبيرند پس از حدوث اين واقعه زبده قشقايمى سروپاي برهنه بجانب فيروزآباد رهسپار شده و نزد صولة الدوله رفته كيفيت را باآء و ناله و شيون بيان ميكند و ميگويند « ديگر آبرو و شرفى براى ايل قشقايمى و ساير ايرانيان بقى نمانده و انگليسها خيال دارند ضرب شستى بما نشان دهند و همان رفتارى را كه تا اكنون با ضوائف عرب - باصرى - لشنى - ولو محمدى كردند با ما هم بكنند »

چون سردار عشائر اين كلمات بشنيد رك تعصب ملى و غيرت فطرى او بحركت آمده از عمارت خود خارج شده و در حضور يكده هزار نفرى از قشقايمان بطق ذيل را ايراد كرد :-

« پس از وقوع اين حادثه تا گوار كه گفتيد و شنيديد لايده متوقع و منتظر

هستید که منهم اظهار عقیده کنم و بتکلیف خود عمل نمایم بنابر این میگویم
 من از ابتداء با انگلیسها مخالف بوده‌ام و نفوذ آنها را در فارس بنظر بد
 بینی و انزجار خاطر نگریسته‌ام و اگر تاکنون علناً و رسماً علیه پیشرفت آنها
 قیام و اقدام نکرده‌ام همانا پاس بیطرفی دولت ایران بود و چون میدیدم که
 دولت علیه اعلان بیطرفی داده با آنکه بکرات و مرات انگلیسان باین بیطرفی
 لطمه وارد آورده‌اند باز منتظر بودم که از طرف دولت تکلیف قطعی ما
 معلوم شود و بدانیم که آیا بایستی بایگانگان از در مخالفت درآئیم یا در برابر
 تعدیات خارج از حد آنان بردباری و بیطرفی بیشه سازیم اما از حسن اتفاق
 خبر عمل زشت اخیر آنها با وصول تلگراف دولت که مارا بمخالفت و معاندت
 با آنها توصیه میکند در یکروز رسیده و این هر دو طوق سنگین تماشاچی بودن
 تجاوزات دشمنان و خائنین ایران را از گردن ما باز میکند و اینک روزی رسیده
 است که بعون الله تعالی ایل مهم قشقایی که سالهای دراز در این آب و خاک
 پرورش یافته‌اند و همواره بتجاعت مشهور بوده بمدد برادران وطنی خود
 تنکستانیان و دشتستانیان دلاور دست از آستین مردمی برآرند و چنان چشم
 زخمی بقتون دشمن و خائنین برسانند که آوازه آن در جهان پیچیده و جهانیان
 بدانند که ایران بردنی و خوردنی نیست - افزون از چهارصد سال است تا
 اجداد من ریاست این ایل را داشته‌اند و تاکنون چنین اتفاق ننگینی برای
 ایل روی نداده بود و از بدبختی این تنک تا ابد برای من باقیمانده که در
 زمان ریاستم نتوانستم شمارا حفظ کنم و ناموس شمارا بدست بیگانگان ندم
 اگر خوب دقت کنید خواهید دانست این من بودم که سه نفر پیرزن قشقایی
 را با سارت دادم زیرا اگر من از بدو امر با انگلیسها طرف مضامه میشدم
 و از تعدیات آنها جلوگیری مینمودم هرآینه کار آنها بدینجا نمیکشید و نفوذ
 و قدرت آنها بدین پایه نمیرسید که حکومت شیراز را در دست گیرند و مجاهدین
 را متفرق سازند - در میان خلق قحطی اندازند و خائنین را بر مردم بیگناه
 مسلط سازند و رادمردان را در سیاه چال افکنند و آخر الامر زنان ما را با سارت

برند و مردان مارا بکشند و اموال مارا بیغما برند!!

«اما بعقیده من هنوز وقت نگذشته است اگر ما بزودی تلافی این بی حرمتی را نکنیم فردا از این بدترها خواهند کرد - دین مقدس اسلام حفظ وطن و ناموس را بما توصیه فرموده ، وای بر ما که اینک در وطن ما در خاک ایران يك مشت انگلیسی مزور بی آرم بیدین ناموس مارا بدست هندیهای خود میدهند ! من بنام حفظ شرف و آبروی ایرانیان عموماً و قشقائیان خصوصاً در عالم غیرتمندی از همه ایرانیان مدد میطلبم همراهی کنید تا مهابای جدال و دفاع شده و بیک تیر دوشان زده باشیم نخست اطاعت دولت متبوعه خودتان دوم تلافی توهینی که بناموس ما کرده اند»

«در خاتمه میگویم اگر شما این بیغیرتی را بر خود هموار ساخته و بخواهید در سیه چادر خود نشسته و تن بمذلت و پستی داده مطیع اراده دولت ضعیف کش و حقه باز بریتانیا شوید بن دیگر ریاست برخود هموار نتوانم نمود و از این ریاست دست کشیده خود و فرزندانم جنگ خواهیم کرد تا کشته شده و این ننگ تاریخی را با خون بشوئیم . جوانان قشقائی باید بدانند که در هفتاد سال پیش هم که انگلیسها بیوشهر آمده و آنجا را تصرف کردند از ایرانیان آنانکه سینه را سپر بلا کرده و با آنها مردانه جنگیدند در وهله اول تنگستانها بودند و در دوم قشقائیان که شب هنگام شبیخون زدند و دشمنان را عقب نشانیدند و عموی من سهراب خان آنها را تا شیف (کنار خلیج فارس مقابل بوشهر) تعقیب نمود و بنفسه چهارصد نفر را ب خاک هلاک افکند - اکنون هم که انگلیسان باز دست تعدی بجانب ما دراز کرده اند بار دیگر اولاد همان تنگستانها با آنها طرف شده و مانع پیشرفت آنها گردیده اند پس شما هم باید با جدادتان اقتدا کرده و تلافی مافات را دامن همت بر کمر استوار سازید >»

نطق سردار عشائر که بدینجا کشید جمعیت رو بافزونی گذاشته و زن مرد ابل مجتمع گشتند همینکه نطق باخر رسید مردان آواز برآوردند که «هرامری که حضرت ایلخانی بفرمایند اطاعت میکنیم و اینک برای جنگ و کشته شدن مهیا هستیم وزیر بار تنگ نمیرویم؟

پس چون مردان از گفتار خاموش شدند زنان شجاعت پیشه سخن را آغاز نموده وبالجن ملامت آمیز اظهار داشتند: «اگر برادران و همسران و پدران ما برای جان نثاری در راه وطن - شاه - و خان و نگهداری ناموس ما حاضر هستند که بسیار خوب والا ما برای تلافی از دشمن اسلحه بدست گرفته میجنگیم و در عوض لچک های خود را بسرمردان میزنیم تا معنی مردی و غیرت را درک کنند»

زنان ناموس پرست قشقایی در این گفتار بودند که سیدی الاغ سوار با یک نفر جنو دار وارد شده و پیاده گشت در حالیکه شمشیری بگردن چپایل کرده و قرآن مجید در دست گرفته در نزدیکی صولةالدوله بایستاد - همه ساکت شدند.

سردار عشائر باسید مشغول مکالمه و تعارف شده گفت: -

حاج سید علی شیر فرمایشی دارید؟

سید: آری ازضرف آقای سیدعبدالحسین مجتهد لاری (۲۱) آمده و امور ابلاغ فرمایش ایشان هستم.

(۲۱) مرحوم حاج سید عبدالحسین لاری از علماء و مجتهدین اعلم

جنوب و از طرفداران جدی مشروطه و حکومت دمکراسی بود که از بنو ظهور انقلاب مشروطیت در ایران حکم جهاد علیه مستبدین فارس مخصوصاً محمد رضاخان قوام الملک صادر کرده و مکرر با مستبدین جنگید و در سال ۱۳۳۶ هجری یعنی در زمان استبداد صغیر بمرحوم سید مرتضی مجتهد اهرمی -

صردار عشار : بفرمائید برای شنیدن اوامر آیة الله حاضرم.

سید : حضرت آقا مطالب ذیل را ابلاغ فرموده اند :

« امروز خبر مصیبت وارده بمملکت وایل جلیل قشقائی را شنیده و دنیا در نظر من تیره و تار گشته است - ببینید بدبختی ما بکجا کشیده است که یکمده انگلیسی بدین باید از اقصی بلاد عالم آمده با کمک جمعی هندوی بت پرست بر ما حکمفرائی کنند و بناموس ما لطمه وارد آورند !! اینست که من که مجتهد و جانشین پیغمبر اسلام هستم بدینوسیله فتوی میدهم که امروز بر تمام افراد ذکور ایرانی جهاد با این کفار حربی واجب است و هر که از جهاد رو برتابد یا بنحوی از انحاء با آنها خدمت و مساعدت کند مردود جامعه ایرانی است و زن در خانه اش حرام خواهد بود، شما که رئیس وایلخانی هستید باید بمجرد رؤیت حکم جهاد که علیحده نوشته شده و بشما تسلیم خواهد شد جهاد را آغاز کنید و کلیه افراد قشقائی و سایر ایلات و عشائر جنوب باید تحت امر و پیشوائی شما مشغول شوند تا آنزمان که این قوم حیلہ باز و مکار را از مملکت بیرون نمائید و هر که در این جنگ کشته شود شهید خواهد بود و آنکس که از دشمنان دین و وطن بکشد استحقاق ورود بهشت خواهد یافت و السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته »

آنگاه حاج سید علی شیر حکم جهاد را که بخطی خوش نگاشته شده

دستور داد که بوشهر را از تصرف مستبدین و طرفداران محمد علی شاه خارج کند و او نیز با کمک مرحوم رئیسعلی دلواری و میرزا علی کازرونی چنین کرد - مختصر این عالم ربانی همواره مشغول مبارزه با دشمنان ایران و خائنین و اجنبی پرستان و تادممراک از جهاد دست بکشید خدایش غریق رحمت فرماید

و در آخر مهر حضرت مجتهد را داشت (۲۲) و در پارچه سبزی پیچیده شده بود از جیب بیرون آورده و بدست سردار عشائر داد بکه مسا عیناً نقل میکنیم :

« اعلان فرمان قضا جریان حضرت سبحان و محکومات قرآن »

« و امام زمان (ع) »

« یا ایها الذین آمنواجاهد الکفار و المنافقین و من یتولهم منکم فاولئک همهم »

« اعلان بهر کس و هر جا از فرق مسلمین خارج و داخل حتی بر نسوان و صبیان و سلطان و فرمانفرما و قوام و اعراب و هر کس که لاف از مسلمانی میزند واجب فوری عینی است خصوصاً در این زمان امتحان کفر و ایمان جهاد و دفاع این کفار حربی ابالیس انگلیس و اعوان ایشان و سد ابواب طمع و جای قرار و راه فرار از هر گوشه و کنار و کوچه و بازار بدون مهلت و انتظار بمذاب النار و خزی عار و صغار (۲۳) چنانچه حق سبحانه و تعالی در کلام مجید فرموده است :

« فاقتلوا المشرکین حیث وجدتموهم و خذوهم و احصوهم و اقموا لهم کل مرصد »

و هر کس تخلف و تقاعد از این جیش مجاهدین و از این جهاد اکبر و بهی از منکر نماید کان تخلف از جیش اسامه و امام عصر (ع) نموده اعم از اینکه مدعی بجیش کفار بشود یا نشود مرتد و خارج از اسلام است و مال و جان

(۲۲) عین حکم جهاد مزبور در دست نگارنده است

(۲۳) کذافی لأصل - معنی این عبارت درست معلوم نیست - شاید

کامه (انذار) را کاتب شتباها (ضار) نوشته است

او مال مسلمانانست و لو قوام الملك باشد چنانچه شارع مقدس فرموده :
 « من استحل الحرام خرج عن الاسلام ومن لم يحكم بما انزل الله فاولئك هم الكافرون اولئك يلعنهم الله ويلعنهم اللاعنون » .

« چنانكه در حق عالم بنی اسرائیل فرموده « مثله كمثل الكلب اعز ذلك من الالبات والبنات بتمام سرداران اعراب (۲۴) اعلان دهد تا واقف بتكليف شرعی خود شوند و غیرت عربی را از دست ندهند كه اسیر كفار شوند - اقل خدام الشریعة المطهره صحیح عبده عبدالحسین الموسوی »

سردار عشائر چون حکم جهاد بخواند بوسینه و گفت : حضرت حجة الاسلام از قول من عرض کنید كه قبل از وصول فتوی خود در خیابان جهاد بوده ام و الساعة با زنان و مردانی كه حضور دارند همین گفتگو داشتیم اکنون كه حضرت آقا نیز تا كید فرموده اند این حكم جهاد را برای خویشتن الهام الهی داسنه و همین فردا بانو كره های شخصی و فرزندان خود بجانب شیراز حرکت می كنم و بقاطبه ایلات و عشائر اصراف نیز خمر می دهم كه برای جان نثاری در راه دین و وطن حاضر شوند و امر آقا را بآنها ابلاغ خواهم كرد و فردا هنگام عبور برای دست بوسی و التماس دعا سرفیاب خواهم شد .

(۲۴) مقصود عشائر خمره - باصری و بهارلو است كه تحت فرمان و مضیع قوام الملك بودند و چنانكه مشهور است اینها از نژاد بقایای عساکر اسلامی هستن كه در ایران متوطن شده و اینك ایرانی شمرده میشوند

• (فصل نهم) •

اتحاد هجاشدین

محمد خان ز'سب پیاده شده درب سرای ناصر دیوان را کوبیده و روی می خند. مکت کرده چون جوابی نشنید بار دیگر پشت در را کوبید و این بار یک نفر تفنگچی در را باز کرده و پرسید کیستید ؟

آقای ناصر دیوان تشریف دارند ؟

حیر اینجا نیستند •

کجا رفته اند ؟

'مروزر در باغ نظر مهمان فرار شباشی هستند و تا غروب آفتاب آنجا خواهند بود •

سیار خوب من با آنجا میروم -

محمد خان اینر گفته سوار شده و بتاخت از نظر پنهان گشت -

باغ نظر از باغهای قدیم و شاد انگیز کازرون است که بداشتن درختهای نارنج کهن سال در حاکم فارس شهرتی بسز دارد و تفرجگاه هل ذوق و معرفت میباشد - نگارنده در سال ۱۳۳۸ قمری شبی در آن روز آورده و سحر گهتاب از روی دلاویز بهار نارنج محضوض و مسرور گشته ست •

بالجمله محمد خان ورد باغ شده و ناصر دیوانر دید که با فرار شباشی و سایرین برکنار جوی قالی شسته و شرب چای و کشیدن قهقهه مشغول

هستند و چون ناصر دیوان اورا بدید از جای برخاست و تعارف کرده روی اورا ببوسید و پهلوی خویش بنشاند و برسید در این مدت کجا بودید ؟ دهرزمانی است که خدمت شما نرسیده ایم -

محمدخان نظری بحضور افکنده و چون همه را از دوستان و مجاهدین یافت پاسخ داد :

اگرچه چندی است که از فیض حضور محروم مانده اما دست خالی برنگشته ام و برای شما خبر خوشی دارم و آن اینکه در نتیجه اختلافاتی که بین طائفه دره شوری و قشون انگلیسی پیش آمده و منجر بزد و خورد آنها شده و حکم جهاد که از طرف حضرت حاج سید عبدالحسین لاری صادر گشته سردار عشائر تصمیم قطعی بچنگ باجنبی گرفته و هم اکنون از فیروزآباد باسلحشوران ایل قشقائی بعزم جنگ بجانب شیراز رهسپار آمده و یقیناً متوقع چنانست که شما نیز در این اقدام و قیام باو مدد رسانید و از بذل مجاهدت مضایقه نفرمائید -

ناصر دیوان : از زردو خورد دره شوریه با هندیان آگاه شده ام ولی از اعلان جنگ سردار عشائر با انگلیسان تا این ساعت بیخبر بودم و الان مکتوبی بایشان خواهم نوشت و آماده بودن خود را برای اتحاد و جنگ با دشمن غدار اعلام خواهم داشت - از شما متشکرم که مزده خوبی بمن دادید و تصور میکنم در مدت غیبت کار شما سعی در تولید نفاق و جنگ و جدال بین دره شوریه و دشمنان بوده و در آخر موفق شده و مجاهدین را تا ابد رهین منت خود ساخته اید - مرگ من چنین نیست ؟

محمد خان خندان پاسخ داد : بدیهی است بمصدق « الحرب خدعه » در جنگ سیاست و مال اندیشی و حیل و مکر است و وظیفه ما بر - انگیزختن تمام ایلات و شجرمان جنوب بمخالفت و مبارزت با دشمن قوی و خیره سر است و البته چند روز را خیر را که در زنیان بودم بیکار ننشسته و اباز کیخا

علیه بیگانگان برانگیخته ام اما بشما بگویم که ایاز کیخا شخصاً مرد وطن پرستی است و قلباً با خائنین واجنبیان میانه خوبی ندارد و چندان احتیاج به تحریکات و تلقینات من نداشت و از آنطرف عمل اخیر انگلیسها باندازه ای زشت و خلاف انصاف و مردمی بود که هر که بشنود دشمنی آنها را دامن همت بر کمر میزند - گوئی که منظور انگلیسها از اسارت مردان و زنان و غارت اموال و نجات فوق العاده بتحریرک صولۃ الدوله بخصومت باخودشان بوده که کار را یکسره کنند و قبایله فارس را از فرمانفرما بگیرند -

ناصر دیوان : من هم چنین حدس میزنم چون از بعد شهادت رئیسعلی خان دلواری و شیخ حسینخان چاه کوتاهی و بروز مرض انفلوانزا در تنگستان و شکست دلیران تنگستانی در جنگ چغادک و متواری شدن زائر خضرخان در حقیقت انگلیسها دیگر از طرف جان بازان تنگستانی آسوده خاطر شده اند و تنها دشمنی را که سد راه پیشرفت منظور مشغوم خود میدانند یکی من و مجاهدین کازرونی هستیم و دیگری صولۃ الدوله و ایل قشقایی بنابراین باوابع مکر و حیلده متشبث میشوند که کار ما را نیز یکسره کنند و فاتحه فارس را بخوانند اما غافل از اینکه تا یکنفر از ما زنده است مانند سد سکندر در جلو آنها ایستاده و ممکن نیست بتوانند راه بوشهر بشیراز را تصرف و بدلیخواه قشون بشیراز وارد کنند -

نگو بیستم برادرت علیخان در کجاست ؟

علیخان اکنون در رکاب سردار عشائر است و من هم با اجازه شما قصه دارم بدو ملحق شوم پس نامه را مرقوم فرمائید تا باخودم ببرم -

ناصر دیوان : البته می نویسم ، آقای فراشباشی قلمدان را بیاورید -
فراشباشی قلمدان را با کاغذ تحریر آورده و ناصر دیوان نامه ذیل را با شتاب نوشته بدست محمدخان داد -

« بعد العنوان - چند روز پیش مکتوبی از یاز کیخا بمن رسید که

در آن از کردار وحشیانه انگلیسان شرذمه‌ای نگاشته بود و مرا از این واقعه ملالتی فوق‌العاده دست داد تا اینکه حامل عریضه آقای محمدخان زندامروز بکازرون وارد و قیام مردانه حضرت اجل را بشارت داد اینستکه لازم دانستم بدین مختصر در مقام تصدیع خاطر عالی برآمده و عرض کنم که نظر بروابط و خصوصیتی که از دیر زمان فیما بین جان‌نار و اجداد ما بایل جلیل قشقایی حاصل بوده و هم علاقه و عقیده کاملی که بشخص حضرت اجل دارم بیدرنك با چهارصد نفر تفنگچی که مکرر فداکاریهای آنان را در راه وطن آزموده اید با اسلحه کافی برای جانفشانی آماده بوده و منتظر دستور هستیم که هر طور بفرمائید اطاعت کنیم -

امضاء: خواجه عبدالله ناصر دیوان

ناصر دیوان خطاب به محمدخان: شما مکتوب را بسردار عشائر داده و در زنیان بها ملحق شوید.

محمدخان: خان زنیان بدست دشمنان است و شما در کازرون چگونه در زنیان خدمت شما برسم؟

ناصر دیوان: خان زنیان تا امروز عصر بدست انگلیسان خواهد بود ولی امشب با خود قرار گذاشته‌ام که شام را در سرای زنیان صرف کنم پس بعید نیست اگر شما در آنجا بها ملحق شوید.

محمدخان: از شهامت شما و شجاعت دلیران کازرونی دور نیست که این امر صورت وقوع یابد، بسیار خوب قرار ما همین باشد -

پس محمدخان ناهار را با پاران صرف کرده بر اسب خویش سوار و بجانب اردوی سردار عشائر رهسپار شد - ناصر دیوان پس از رفتن او از جای برخاسته و رو بفراشباشی کرده گفت:

چون ما بصولة الدوله قول مساعدت داده‌ایم برای اینکه بقول خود صورت عمل داده باشیم بایستی الساعه بخان زنیان رهسپار شده و آنجا را از

تصرف اجنبی خارج ساخته و منتظر ورود صولة الدوله و محمد خان باشیم.
 فراشبازی : برای حرکت ما مانعی نیست جز اینکه بمجاهدین خبر
 دهیم که آماده حرکت شوند.

ناصر دیوان : شما زحمت کتیده آنها را بیایرید.

فراشبازی بسراغ تفنگچیان رفته و پس از نیم ساعت چهارصد نفر
 تفنگچی که همه سوار و دارای اسلحه کافی بودند وارد باغ نظر شدند در
 حالیکه جعفر خان پیشاپیش آنها میآمد و ناصر دیوان نیز سوار شده و با
 آنها طریق پل آبگینه را پیش گرفتند.

• (فصل دهم) •

جنگ ناصر دیوان و صولة الدوله با انگلیسیان

جعفر خان فریاد برآورد که طلایه سپاه دشمن ظاهر شده و بایستی ما
 در عقب بن زنیان مخفی شده و همینکه نزدیک شدند بآنها حمله کنیم.
 ناصر دیوان پیشنهاد آورد پذیرفت و مجاهدین را بدو قسمت متساوی
 تقسیم کرده دو یست نفر تحت فرماندهی فراشبازی و جعفر خان و دو یست نفر تحت
 امر خودش و شخصاً با دو یست نفر مجاهد کاروانسرا را از طرف پل محاصره
 کرد و فراشبازی را دستور داد هندیانی را که در جلگه زنیان چادر زده بودند
 محاصره کند - در اینوقت انگلیسیان توپهای شصت تیر را برفراز بام کاروان
 سرا برده و شروع بتیراندازی کردند - ناصر دیوان نیز امر بشلیک داد

و مجاهدین همچون شیر درنده حمله کرده و در همان اولین شلیک بیست نفر از هندیان و یک نفر کاپیتان (سلطان) انگلیسی را به خاک هلاک افکندند - جنگ سختی در گرفته و آفتاب تازه غروب کرده و هنوز شفق سرخ فام بجای بود که فراشبازی هندیهای خارج از کاروانسرا را شکست داده و چند اراده توپ و یکصد قبضه تفنگ و چادرهای آنها را که بجای گذاشته بودند، تصرف و آنها را تعقیب کرده و هندیان در حال فرار بضرب گلوله کازرونیان از پای در میآمدند و صحرای زنیان و رود قراقاج از خون آنان گلغلام شده و جز محدودی که موفق به فرار شدند بقیه همه کشته و دیده از دنیا بر بستند پس از شکست هندیانی که در دشت زنیان بودند محصورین در کاروانسرا نیز که دیگر خود را قادر بانجام کاری ندانستند بیرق سفید برافراشتند و امان طلبیدند.

ناصر دیوان پیغام داد که جز انگلیسی نژادان مغرور دیگر افراد در امان و مجاز هستند که اسلحه خود را تسلیم کنند و از پی کار خود بروند -

چون پیام ابلاغ شد ایرانیان و هندیان که در کاروانسرا بودند صاحب منصب منحصر بفرد انگلیسی را که در میان آنها بود بسزای اعمال خود رسانیده و جسد او را از پشت بام بباعین انداخته و یک پیک خلع سلاح شده خائب و خاسر بشیراز رفتند.

ساعت سه از شب گذشته بود که کاروانسرا بتصرف مجاهدین آمد و ناصر دیوان بورود در - را مکتوبی بسردار عشائر نگاشته و تصرف زنیان و شکست انگلیسان را خبر داده و بغنائی که بدست آمده بود اشاره کرده

و در آخر نامه نوشت که اسلحه و چادرهایی که از دشمن بازمانده و در دست است بهر کس حواله دهید تسلیم خواهد شد -

مکتوب را بقاصد داد که باردوگاه سردار عشائر که در شوراب بود رفته تسلیم کند - پس از رفتن قاصد اندکی بیارامید و چون از خواب برخواست محمدخان را دید که بکاروانسرا وارد و نزد او آمده از مصیم قلب تبریک گفته پاسخ نامه او را که سردار عشائر نوشته بود تسلیم کرد -

سردار عشائر نوشته بود :

« از غیرتمندی و رشادت شما و جوانان دلیر کازرونی بی اندازه خوش وقت و ممنونم و غیر از اینهم انتظاری نداشته و ندارم - امروز روز ابراز غیرت و هنگام ظهور جوانمردی و رشادت است و روزیست که همه ما بایستی از ایثار مان و جان در راه وطن کوتاهی نکنیم - دنیا فانی است و برای هیچکس باقی نمی ماند و جز نام نیک باید پایدار نخواهد ماند - من بداشتن دوستانی همچون شما افتخار میکنم و بسیار مسرورم که ایران کهن سال در این زمان باز میتواند فرزندان رشیدی چون شما و رؤساء تنگستان بوجود آورد که زیر بار ننگ نروند - امیدوار چنانم که هرچه زودتر بمدد وطن رستگان حقیقی دست لایک اجنبی را از ساحت مقدس وطن عزیز کوتاه ساریم -

دوروز دیگر بملاقات شما خواهم آمد -

از شوراب - اسمعل قشقای »

ناصر دیوان خون نامه را بخواند شادمان و دلگرم شده و منتظر ورود سردار عشائر نشست - و ساعتی بعد قاصد حامل نامه فتح زیان رسید و جواب را آورده بود که مضمون آن چنین بود :

« از شجاعتی که در جنگ بادشهان ابراز داشته اید فوق العاده مسرور

شدم ، آفرین بر شما که خواستید افتخار فتح زنیان را بخودتان و همشهریان دلیرتان اختصاص دهید و پیش از ورود من بآنصفحات کار مهمی را از پیش برید. راجع باسلحه دشمن که اینک دردست شماست کسب تکلیف کرده اید زیاد ممنون شدم ولی تعجب دارم که جوانان رشید کازرونی چرا بین من و خودشان تفاوتی قائل شده اند اسلحه که برای دفاع ازوطن است بدست هر يك از دستهای مجاهدین که باشد خوب است ، امروز جان و مال همه ما یکی است و بایستی هر کس هر چه دارد در راه مقدس مدافعه صرف کند منم هر چه اسلحه و مهمات دارم باخودخواهم آورد - از شوراب - اسمعیل قشقائی »

سردار عشائر مکاتبی بکلات تران دره شوری و کتکولی نوشته و دستور داد که بسرعت کلیه سواران و تفنگچیان ایل را حاضر کنند و چون همگی حضور بهم رسانیدند سردار عشائر بامتابین وارد « گدار گچن » شد و در آنجا هفتصد نفر برعهده همراهانش بیفزود و عده مجاهدینش یکپهزار و هفتصد نفر بالغ گشت .

در « گدار گچن » خبر رسید که انگلیسان دوازده هزار نفر هندی از طریق « تنک سرخ » برای جنگ با عشائر قشقائی که در « کودیان » هستند حرکت داده اند ، سردار فور سواری را بخانه خمیس که در محل تمرکز ایل دره شوری و کتکولی بود و یکپهزار و یانصد نفر از مجاهدین در آنجا بودند فرستاده و پیام داد که از عبور قشون اجنبی ممانعت کنید - نیز یکعده صد نفری را به « آق حشمه » برای قراولی فرستاد - هنگام غروب آفتاب سواری باشتاب وارد شده و خبر داد که هندیها آمدند ، سردار عشائر با يك هزار نفر سوار حرکت کرده و امر داد تا هفتصد نفر پیاده بزودی بآنها ملحق

شوند - قبل از رسیدن سردار عشائر آن صد نفر ساخلوهای آن چشمه بسا کمال رشادت جنگیده و چند قبضه تفنگ از انگلیسها گرفتند - و همینکه سردار وارد شد جنگ سختی رویداد ولی سواران قشقائی بدون ترتیب می رسیدند معذک رشادتها بخرج داده و چندان یافشاری کردند تا قوای دشمن را اندکی عقب نشانیدند - از بامداد تا دو ساعت بظهر مانده توپخانه انگلیسها مشغول بمباردمان بود قریب بظهر ابوالفتح خان و حسین خان پسر ایاز کیخا با سیصد نفر سوار رسیدند اما چه سود که قوای دشمن زیاده از دوازده هزار نفر و دارای یکصد عراده توپ بزرگ کوهستانی و صحرائی بود و لا یتقطع ایرانیان را تیرباران کرده و عده زیادی را کشته و مجروح میساختند *

سواران قشقائی دسته بدسته دست از جان شسته و سینه را سپر سر نیزه های دشمن ساخته قطعه قطعه شده شربت شهادت مینوشیدند - از آنجمله بود مشهومی قریب کدخدای طایفه شش بلوکی که با چند نفر از کسان خود بیکعده ۱۵۰ نفری مردانه حمله کرده و هنگام حمله گفت : « ایلخانی فرموده است هر کس بکشد یا کشته شود جایز در بهشت است » و عده زیادی را بکشت تا آنگاه که بیشت جاودان خرامید - متعاقب آن آقاخان بیث دره شوری و برادرش نیز بدو اقتدا کرده و کشتند تا کشته شدند *

مختصر جنگ تا ساعت سه بعد از ظهر ادامه یافته و در آن ساعت از بدبختی آب در میان مجاهدین نایاب شده و تشنگی مفرط آنها را مجبور بعقب نشینی کرد و کلیه سنگرهای را که تا آن ساعت از دشمن گرفته بودند تخلیه کرده و عقب نشستند و همه اینها سردار عشائر بنفسه با عده کمی در یکی از سنگرها متحصن شده و بجث ادامه میداد - قریب سه ساعت توپخانه دشمن سنگر مذکور را گلوله باران و متجاوز فلز چهار صد و پنجاه تیر توپ شلیک کردند - اما سردار عشائر کلیه حملات آنها را دفع و سنگر را نیکو محافظت

کرد و زد و خورد در آن نقطه تا ساعتی از شب گذشته ادامه داشت و چون قشقایان با فشاری پیشوای خود را دیدند آنها نیز از یکساعت بغروب آفتاب مانده مجدداً حملات سخت برده و چندان ایستادگی کردند تا مواقع اردست رفته را مجدداً باز پس گرفتند.

خلاصه سیزده ساعت جنگ بسختی هرچه تمامتر ادامه داشت و نتیجه بشرح ذیل بود :-

عده شهیدان قشقایی نود و دو نفر و مجروحین صد و سی و شش نفر - چهارصد رأس اسب نیز از آنها کشته و مجروح شده بود - سردار عشائر سهرابخان همشیره زاده اش - حسینخان دره شوری - ابوالفتح خان کَشکولی - مسیح خان فارسی مدانی - عبدالحمید خان بهارلو و یکصد و از نوکرهای شخصی سردار عشائر جزء مجروحین بودند -

اما عده مقتولین انگلیسان و هندیان آنچه معلوم شده عبارت از هشتصد نفر مقتول و یک هزار و سیصد نفر مجروح بوده و همگام گیسو دار جنگ شب هنگام دمینکه انگلیسان شکست خوردند دو بیست قبضه تفنگ و دو عراده توپ بزرگ مشهور به «تم پاتر» از ترس اینکه بمبادا بدست مجاهدین افتد سوزانیده و از کار انداختند.

پاسی از شب گذشته جنگ خاتمه یافت ولی سردار عشائر بغیال شیخون افتاده و با همان حال خستگی و جراحت بتدارك جنگ پرداخته و دستور داد فشت بین افراد توزیع کنند و دو ساعت پس از نیمه شب یک هزار نفر حمله کرده و کار را یکسره نمایند. و بآنصدد نفرهم رفع خستگی کرده بامدادان حمله برند و با فراغت بال مشغول صرف شام شدند و لسی هنوز شام صرف نشده بود که دیدبانان خبر دادند دشمن صرف شیراز در حرکت است.

مجاهدین بغیال تعقیب آنها افتادند اما سردار نظر بکوفتگی و از پا افتادگی

عده زیادی از همراهان از اینکار مانع شده و گفت :

« بگذارید بروند ، ما با آنها زیاد سرکار خواهیم داشت و منحصر بهمین یکبار یادوبار یاده بار نیست »

اما در همان شب سردار بتمام ایلات اطراف قاصد فرستاده و خواستار کمک شد شرحی نیز بر فرزندش محمد ناصر خان که در فیروز آباد بود نگاشته و امر کرد که از مهمات جنگ آنچه در آنجاست بفرستد - بعلاوه هر که داوطلب جهاد است بیدرنگ عازم میدان نماید -

پانزده روز بعد از اطراف و اکناف فارس مجاهدین بمیدان جنگ روی آوردند تا عده مجاهدین بشش هزار نفر بالغ شد - همینکه سردار عده حاضر را برای جنگ و محاصره شیراز کافی دید مکتوبی بناصر دیوان نگاشت که شما باتفنگچیان خود بمسجد بردی (دو فرسنگی شمال غربی شیراز) بروید و بکشکولی ها و دره شوریها هم امر کرد که چنار راهدار را تصرف نموده و بکازرونیان مدد رسانند و متدرجاً بشهر حمله کنند .

نصردیوان - فراشبندی - محمدخان - علیخان را با سیصد نفر بمسجد بردی روانه کرد و همینکه مجاهدین کازرونی بمسجد بردی رسیدند و خیال حمله مجاهدین بگوش فرمانفرما و قوام الملک رسید آن دو نفر مخفی از انگلیسان بسردار عشائر نامه نگاشته و فکر اورا تحسین کرده و خود را مهبای مساعدت معرفی نمودند و ضمناً عذر از مدد ظاهری را چنین خواستند که : « ایل و عیان و خانواده ما در شهر است و از اینجهت نمیتوانیم علناً بشما کمک کنیم و با انگلیسان مخالفت ولی بوقع خود حاضر برای فداکاری هستیم (۲۵)

(۲۵) بدیوبی است این نامه ها و اظهار مساعدتها از روی تزویر و

شاید بدستور انگلیسا بوده برای اغفال سردار عشائر چنانکه بعد - - >

کشکولیان و دره شوریان بچنار رهدار وارد شده و پس از زدو خورد مختصری قشون هندی را که در آنجا بودند شکست داده و خود را بکشن که در نیم فرسخی چنار راهدار و مرکز ساخلوی انگلیسها بود رسانیدند - فرمانده قوای قشقائی در چنار راهدار حسینخان دره شوری و ابوالفتح خان کشکولی بود که در حقیقت پیشقراول مجاهدین بودند *

همینکه مجاهدین در کار خود نظمی دادند و مهیای مصاف شدند خبر رسید که انگلیسها با عده زیادی از شیراز حرکت کرده و پیش مآیند. فراشبازی آماده جنگ شده و فوری بسردار عشائر نیز خبر داد: دو ساعت از طلوع آفتاب گذشته جنگ آغاز شده و نزدیک ظهر قوای کازرونی و قشقائی هندیان را عقب نشانیده و قریه «کشن» و باغهای اطراف آنجا را تصرف کردند و در آنحدود جنگ سختی در گرفت و طرفین بسختی با فشاری و ایستادگی نمودند تا شامگاهان که سردار عشائر با سه هزار سوار تازه نفس در رسید و حمله سخت شروع شد چندانکه دشمن بطرز بدی بدون نظم و ترتیب تا باغ «عقیف آباد» که کنار شیراز است عقب نشستند و مجاهدین باغ مزبور را تصرف کردند - در اینوقت محمدخان و علیخان و جعفرخان خدمت سردار عشائر رسیده و ناصر دیوان شرحی از مراثب شهامت و وطن پرستی دلاوران و صدماتی را که در راه مجاهدت متحمل شده بودند بیان کرد و هر سه مورد لطف سردار واقع شده و بهر يك اسب عربی ممتازی بخشید و بجهاد تشویق کرد *

عده مجاهدین در اینوقت به نه هزار نفر رسیده و انگلیسها را تا باغ «محمدیه» که در نیم فرسنگی شهر است تعاقب کرده و اسلحه هائی را که دشمن

متحداً علیه مجاهدین قیام کرده و بدستور ارباب تخم نفاق بین قشقائیان پاشیده و باطن حقیقی خود را ظاهر ساختند!!

افکنده بود جمع آوری میکردند که ناگاه پنج هزار نفر هندی از شیراز بکک انگلیسان رسید و بار دیگر تنور حرب و ضرب تافته تا ساعت سه از شب گذشته جنگ شدت و حدت هر چه تمامتر ادامه یافت و آخر الامر دشمن با دادن یک هزار نفر مقتول و عده بیشماری مجروح و از دست دادن تمام مواقع مهمه بیرون شهر که دو فرسنگ مساحت آن بود شکست فاحش خورده و فرار اخود را باغ «نصیری» و قونسلخانه انگلیس که بیرون دروازه باغشاه است رسانیده و پناهنده شدند.

این جنگ ضربت سختی بانگلیسها وارد آورده و وطن پرستان را امیدوار کرد و مدارزیادی اسلحه و فشنگ بجنگ مجاهدین افکنده و از جمله دو نفر از صاحب منصبان انگلیسی که دارای درجه یابوری و سلطانی بودند کشته شده و قریب هفتاد نفر هم صاحب منصب هندی بظاک هلاک افکنده شد.

ما از مجاهدین با آنکه پانزده ساعت لایق قطع جنگیده و فداکاری فوق العاده نموده بودند و در زمین مسطح مورد حمله یکصد عراده نوپ بزرگ و صد ها شصت تیر واقع شده روی هم رفته پنجاه نفر کشته و چهل نفر مجروح شده و ششصد رأس اسب نیز کشته داده بودند.

پس از این فتح نمایان سردار عشائر مرکز قوای قشقائیان را «آق چشمه» (معنی است در نیم فرسنگی چنار راهدار) قرارداد و ایل کشکولی و دره شوری را امر کرد که بجانب شیراز رفته و با دشمنان بجنگند - آنها نیز حسب الامر در نزدیکی باغ عقیف آباد و محمدیه مدت ده شبانه روز با دشمن جنگیدند تا دشمن بسته آمده و منتصر الملک (داماد حبیب الله خان قوام الملک) را برای مذاکره صبح نزد سردار فرستادند که شرح آن بیاید.

(فصل یازدهم).

عهد و پیمان وفا داران = وصال اندیشی

محمد ابراهیم خان

چون ملا محمد ابراهیم فراشبازی باسپید نفر تفنگچی کازرونی با امر ناصر دیوان برای مقابله با اجنبیان عازم دشت ارژن شد یکمده از نظامیان پلیس جنوب تحت ریاست یکمده از صاحبمنصبان ایرانی و یک نفر سلطان انگلیسی بنام کاپیتان «هیل» و یک نفر سر جوقه موسوم به «کابرال گسن» و دو نفر سر جنت (سر جوقه) در خان زنیان ساخلو بودند و فراشبازی از منارعا با آنان اباداشت و از آن طرف چون میخواست خود را بچنار اهدار و مسجد بردی رساند ناچار بود از زنیان عبور کند و آنها مانع بودند ناچار تکلیف خود را در این دانست که بصاحبمنصبان ایرانی پیغام داده و آنها را نصیحت کند که از نوکری بیگانگان دست کشیده و بهموطنان مجاهد ملحق شوند بس قاصدی نزد آنها فرستاد و چنین پیغام داد :

« در این موقع که مجاهدین قسقای و کازرونی علیه دشمنان ایران قیام کرده و نزدیک بآنست که ساحت فارس را از لوٹ وجود آنان پاک سازند جای شگفتی اس که شما ایرانیان نه تنها بمدد مجاهدین نشاتفته و دشمن را از خاک وطن میرانید بلکه خود آلت دست اجنبی شده و اینک برای ریختن خون برادران وطنی در زنیان مجتمع گشته اید !! البته میدانید و خوب میدانید که نیت ما قلع و قمع دشمنان است و گمان نمیکنم که شما هم غیر از این خیالی در مغز داشته

باشید و یقین داریم که باطناً باما همراه هستید^۱ مگر اینکه چون شما ظاهراً استخدام بیگانگان را پذیرفته‌اید شاید تصور بفرمایید که ما شما را دشمن داریم و بعونتان تشنه هستیم حال آنکه چنین نیست من که فرمانده سیصد نفر از مجاهدین هستم و برای جهاد بدینجا آمده‌ام و گویند یاد میکنم که اگر اسلحه داده و تسلیم شوید شمارا مزاحم نشوم و شمارا آزاد گذارم که هر جا بخواهید بروید و منتظر اظهار عقیده از طرف شما هستم

دو این پیام بصاحبمنصبان ایرانی زنیان رسید همگی مسرور شدند و مجرمانه مجلسی تشکیل داده و بمشورت پرداختند.

دکتر فضل‌الله خان که در پلیس جنوب درجه آسپیرانی (نایب سوم) را داشت و چنانکه در جلد اول کتاب اشاره کردیم جوانی وطن پرست و جوانمرد بود و متمم^۲ برای درک موقع مناسب در پلیس جنوب وارد شده و مترقب فرصت بود از جایی برخاست و در ضمنی نطق مختصری یاران را، بمخالفت با انگلیسان و الحاق بموضعان تنویر فرمود و در آخر اظهار داشت که «اگر شما موافقت نکنید یکتکه بدن‌ها ملحق میشوند و از کینه اجنبی نهراسیده دل بدریا زده و هر چه بادا باد خواهیم گفت»

دیگر صاحبمنصبان که عبارت از: نایب مرتضی قلیخان (برادر فتح‌الملک) و نایب حاجی خان تهرانی و میرزا آقاخان کرمانی نایب دوم و عبدالله خان نایب دوم و عبدالعسینخان نایب دوم و احمد آقاخان و کیل اول و چند نفر دیگر بودند همه یک زبان گفتار کمتر را تصدیق کردند و نتیجه متاخره این شد که فوری صاحبمنصبان انگلیسی را بقتل رسانیده و تسلیم مجاهدین شده و بعد آنها با انگلیسان بجنگند تا آنها را از فارس بیرون کنند یا خود در این راه سربازند.

پس بفاصله گفتند که بدشت ارژن رفته بهراشباتی بگوما برای تسلیم اسلحه و کمک بشما حاضریم بامدادان سلطان انگلیسی بامر شیراز صاحبمنصبان

ایرانی را امر بقیه لوازم جنگ داد و چون این امر را مکرر کرد دکتر فضل‌الله‌خان پیش‌رفته و گفت :

«اگر سلامتی خود را طالب هستی بهتر آنکه بشیراز روی و الا چون ما از این لحظه دیگر خود را تحت امر تو نمیدانیم ممکن است برای راحتی فکر خود بقتل شما رضایت دهیم» *

کاپیتان هیل چون این کلمات تهدید آمیز را شنید باتغیر گفت :

«من ممکن نیست شما را سرخود گذاشته و بشیراز روم بملاوه شما اظهار یاغیگری کرده و نسبت بدولت فخمیه بریتانیا خیانت روا میدارم شاید سایر صاحبمنصبان هموطن تو که در اینجا هستند با تو همعقیده نباشد بنا براین من بایستی قلا عقیده سایر همقطاران ایرانی تو را بدانم»

پس نایب مرتضی قلیخان را بخواست و او را مخاطب ساخته گفت :
«شما که برادر بزرگتران از فدائیان دولت فخمیه من است آیا با دکتر فضل‌الله‌خان همعقیده هستید و اینک نسبت بدولت فخمیه من خیانت میکنید؟
مرتضی قلیخان که بر خلاف برادرش (فتح‌الملک) مردی شرافتمند و وطن پرست بود خشمناک پیش آمده و پاسخ داد : «آری من هم باد کتر همعقیده هستم و دولت شما را دولتی مکار و مردم آزار و غاصب دانسته‌ام و دشمن ایران میدانم و از این که تاکنون مجبور بخدمت دولت شما بوده‌ام سخت بشمارم برادر فتح‌الملک سالک هر مسلکی که هست باشد و من شدیداً از او بیزارم»

چون مرتضی قلیخان ساکت شد باردیگر دکتر فضل‌الله‌خان لب بسخن گشود و سلطان انگلیسی را مخاطب ساخته چنین گفت :

«اگر تصور کرده‌اید که در اینجا هم بتوانید بین ما چند نفر ایرانی تخم نفاق پاشیده و بدین وسیله بآما، خود برسید اشتباه محض است و مسلم بدانید که دیگر در اینجا قافیه را باخته‌اید - ما چند نفر که در اینجا و در حضور

شما هستیم بیکدیگر قور داده ایم که همین امروز طوق لعنت نوکری دولت متجاوز شمارا از گردن خود باز کرده و بدسته وطن پرستان ملحق شویم - در اینصورت اگر وجود شما مانع از انجام اراده ما گردد مجبور باستعمار اسلحه خواهیم شد. پس بهتر همانکه حیوة خود را غنیمت داشته و هرچه زودتر با سایر انگلیسان بشیراز روید - اما اینکه ما را بمناسبت مخالف با دولت انگلیس بکلمه زشت خائن، مخاطب ساخته و استعمال این کلمه را در مورد ماروا داشته اید صرف بی انصافی است چون درست عکس این قضیه ثابت است یعنی ما تا امروز که بسواط بریتانیا خدمت میکردیم نسبت بوطن خود مرتکب خیانت میشدیم و بسر بجاء بود اگر تاروز گذشته که هنوز ما تصمیم قطعی بردشمنی شما و الحاق بمجاهدین نگرفته بودیم شما و دیگران مارا حائن بخوانند نه امروز که عقیده خود را تغییر داده و پی سیر طریق وطن پرستی هستیم - اگر نسا دیروز شما مارا بنظر یکدهه مردم فرومایه خیانت میشه نگریسته و نسبت بما بدترین توهین را میداشتید البته حق داشتید ولی امروز نه چون امروز ما غیر از دیروز است».

کابیتان هیل - غضبناک در حالیکه دستهای خود را در جیب شلوار فرو برده بود کلمات زشت بزبان انگلیسی بر زبان جاری میساخت و آنگاه که سخن دکتر فضل الله خان بخورد رسید بی اختیار دست بقاب ده تیری که بر کمر داشت برده و سلاح را از کمر کشیده برابر دکتر گرفته و فریاد زد «ای ابله بیشعور تو تصور میکنی که هنوز دولت ایرانی باقی است حال آنکه ایران مملکت من است - و ما هزاران بیشعور امثال شما ایرانیان وحشی را جزء بشر نمیدانیم»

حون سلطان انگلیسی این توهین را بیابارسانید انگشت را بماشه ده تیر آشنا ساخته گدوله از دهان سلاح بیرون جست و دکتر باشتاب خود را دراز کس بزمین افکند و گدوله از فرازشانه او گذشته بدیرکار را سرافرو

رفت و دکتر بیدرنک از جای برخاست و از آن پیش که سلطان بتواند بخود حرکتی دهد دست راست او را با پنجه آهنین گرفته و فشاری سخت داد چونان که فریاد سلطان بلند شده و سلاح را از دست بیفکند.

در این گیرودار سایر صاحبمنصبان انگلیسی را خلع سلاح کرده و آنها را در گوشه کاروانسرا انداختند - دکتر فضل الله خان نیز سلطان را پس از خلع سلاح کشان کشان بوسط صحن سرا برده سپس رو را بسایرین کرده گفت :

« رفقا ! مرا عقیده چنین بود که دست خود را بخون این نادکسان آلوده نسازیم و آنها را رها کنیم که راه خود را گرفته بشیراز روند ولی می- بینیم که این سلطان کینه جو پیشنهاد منصفانه ما را بادشنام و گلوله پاسخ میدهد و بهیچوجه حاضر نیست که دست از سرما بردارد بنابراین من برای آخرین بار باو تکلیف میکنم که خود با هموطنانش بشیراز روند و ما را کان لم یکن دانند یا مهبیای مرگ باشند »

صاحبمنصبان ایرانی متفقا قول دکترا تأیید و تاکید کردند و دکتر بار دیگر پیشنهاد خود و باران را بزبان انگلیسی خطاب بکابیتان هیل تکرار کرد ولی کابیتان پیشنهاد را قبول نکرده و گفت :

« من مافوق شما هستم و مسئول اعمال و کردار شما اگر در این حالی که هستید بشیراز روم سخت مسئول و مؤاخذه میشوم - بنابراین تکلیف شما اینست که مرا بکشید و بدینوسیله از مزاحمت وجود من آسوده گردید ».

صاحبمنصبان ایرانی چون چاره را منحصر دیدند پس از مشاوره مختصری او را تیرباران کردند و از شرش بیسودند -

در اینوقت فراشباشی با عده بخود بزنیان نزدیک شده و کاروانسرا را محاصره کرد -

دکتر فضل الله خان از سرا بیرون آمده و بدیدن فراشباشی رفته و مهبیا

بودن ایرانیان را بتسلیم اسلحه اظهارداشت و فراشبازی پیشنهاد کرد که يك افراد صاحب منصبان از کاروانسرا بیرون آمده و اسلحه را تسلیم کنند تا بعدا تکلیف آنها معین شود. ضمناً سه نفر صاحب منصبان انگلیسی را که محبوس بودند امر کرد تیر باران کنند - و چنین کردند (۲۶) پس آنکاه نظامیان و صاحب منصبان ایرانی بتدریج از سرا بیرون آمده و آنچه اسلحه و قورخانه و آذوقه داشتند تسلیم مجاهدین کردند که از آن جمله: یکصد و پنجاه هزار من گندم - سی هزار من برنج - بیست هزار من آرد - پنجاه هزار من جو و مقداری ماش - نغود و روغن و دویست صندوق فشنگ و دویست قبضه تفنگ و يك عراده توپ مسلسل و چهار گونی محتوی بول تفره برد - و این واقعه در روز چهاردهم شعبان ۱۳۳۶ قمری مطابق سوم برج جوزا سال ۱۲۹۷ شمسی روی داد -

همینکه صاحب منصبان و افراد پلیس جنوب بحکم وطن پرستی و وفاداری نسبت به موطنان بدون اسلحه از سرای رنجان خارج شدند و هرچه در دست داشتند برضيق اخلاص گذاشته و تسلیم برادران خود کردند فراشبازی رورا بدکتر فضل الله نموده و گفت:

« شما مختار و آزاد هستید که پهرجا میل دارید بروید » !! دکتر فضل الله خان این گفتار سردو خالی از مهر و مودت را با خشم و حیرت شنیده جواب داد:

« اینک ما برای خدمت بوطن و هموطنان دست از زن و بچه و مایملک خودمان که در شیراز و در چنٹ دشمنان ایران است کشیده و بادولت مقتدر

(۲۶) در اینجا روایت مختلف است و نویسنده از بعضی شنیده است که سلطان هیل انگلیسی نیز بامر فراشبازی کشته شده نه بدست صاحب منصبان ایرانی چنانکه در متن آمده است -

انگلیس طرف مخاصمه شده و خویشتن را تسلیم شما کردیم که در عوض بما اسلحه دهید تا بكمك شما مشغول جنگ شویم اکنون از گفته شما استشمام رائحه بیوفائی و سوءظن میشود و تا اندازه ای حق دارید اما آسوده خاطر باشید که پس از قتل صاحب منصبان انگلیسی و تسلیم ما بشما بر فرض محال که ما بخواهیم مجدداً بخدمت دولت انگلیس وارد شویم آنها مارا عفو نخواهند کرد بلکه بگناه بزرگ وطن پرستی تیرباران خواهند کرد در این صورت اول و آخر تکیه گاه ما شما هستید و خواهشمندم اجازه دهید بما اسلحه دهند نادر رکاب شما بجنگ دشمنان ایران رویم و داد خود و هموطنان را از آنها بستانیم »

در اینوقت سایر صاحب منصبان و افراد پلیس جنوب نیز گفتار دکتر - فضل الله خان را تکرار و فریاد اسلحه اسلحه بلند کردند اما فراشا بشی که سوءظن بيموردی بدل راه داده بود استغاثه آنان را ناشنیده گرفت و بهیچوجه حاضر نشد که آنها را جزء مددکاران خویش بپذیرد و بهالایمت از خود براند !! و گفتار نخستین را تکرار کرده و گفت : « شما آزاد هستید که بهرجا می-خواهید بروید، من فقط قول داده بودم که پس از تسلیم اسلحه بشما آزاری نرسانم و اینك برسر قول ایستاده ام و محال است اسلحه ای را که یکبار از شما گرفته ام واپس دهم مبادا وقتی آن اسلحه بروی ما یا دیگر مجاهدین کشیده شود ، چون شما را اگر درد وطن بودی از ابتداء بنو کوری دولت بریتانیا سر فرود نیآوردید و بر روی هموطنان خویش اسلحه نمیکشیدید ! چگونه اطمینان کنم باشخاصی که چندی تحت فرمان بیگانگان با هموطنان خویش کوس عداوت کوفته اند و از چنین رفتار زشت شرم ننموده اند بروید و از مادور شوید - بشیراز بروید با انگلیسیان بگوئید که جنگیدیم و شکست خوردیم و اسلحه را از کف دادیم »

دکتر فضل الله خان را از این سخنان دل بدرد آمده و ابرو بهم کشیده

اندكى بفراندرشد و پس آنگاه سر بر آورده و گفت :

«من يکى خدا را بشهادت ميطلبم که غرضم از قبول بوکري اجنبى همانا خدمت وطن و يافتن موقع مناسب براى ابراز حس وطن پرستى بوده چنانکه ايمان گذشته من دردستان براينمعنى گواه است و همه دانند زمانى من سينه را سپر بلاى اجنبى کرده بودم که شما در کارون در بستر راحت خفته بوديد و هنوز بطرز جور و ستم بيگانگان پى نبرده ! ، اگر باورت نباشد از سلطان اخگرخان و محمدخان و عليخان پيرس تاسيه روى شود هر که در او غش باشد و اينرا هم ناکفته نگذارم که اگر ناصرديوان و سردار عشائر از طرز رفتار شما باما مستحضر شوند شمارا ملامت کنند و اين بى انصافى را درخور بخشايش بدانند و اين سوءظن بيمورد شما را نتايج وخيمه در پى است چو اگر ما را بالاخره از همراهى خویش ما بوس کنيد ناچار براى حفظ نواميس خود بشيرز ميرويم و در آنجا بچنگال اجنبى گرفتار ميشويم و نتيجه کار ما در قانون دولت غاصب و منجاوز جزاعدام نخواهد بود - بى سبب خون چندين نفر بى - گناه را بگردن نگرديد و ما را از خود نرانيد که در دنيا و عقبى بازخواست خواهيد شد» .

چون کلام دکتر بدینجا رسيد اشک در ديدگان بگردانيد و محمدخان که از ابتداء گوش را بسنجان او بود و قلباً گفتار او را تصديق مينمود گامى چند پيش آمده و دروا بفراسياشى کرده گفت :

«آقاى فراسياشى ! آنچه را آقاى دکتر فرمودند خالى از شائبه کذب و عري از کسوت شک و ريپ است بنده رفقا و همقطاران او را نميشناسم و در باره طرز فکر و مسلک آنها اظهار نظر نميتوانم نمود اما درباره آقاى دکتر قول شرف ميدهم که همواره سالک مسلک وطن پرستى بوده و هيچگاه دامن پاك او بگردن خيانت آلوده نشده و باندازه خردلى خلاف مردمى جاز نداشت

و اگر باما باشد نظر بر اینکه طبیبی حاذق است مارا مددگاری سترك باشدو
من بنفسم ضمانت میکنم که آقای دكتر در ابراز احساسات و طن پرستی و طریق
فداکاری از همه ما بیش پافشاری کند»

فر اشباشی: اکنون که شمارا بدكتر عقدده است منم قبول میکنم
که تنها مشارالیه باما همعان شود مشروط بر اینکه از دیگران جدا گردد و
آنها را بحال خود گذارد که خویش را بمامنئ رسانند و من سلاح مخصوص خود
را با آقای دكتر میدهم و دست برده ده تیر را از کمر کشیده از طرف قبضه بسوی
دكتر فضل الله خان پیش برد - اما دكتر از گرفتن ابا کرده و با حزن وافر از
اظهار لطف محمدخان تشکر نموده گفت :

« نه ، من هرگز بیوفای نیستم که برادران هم پیمان خود را رها کنم که
بچنگ دشمنان افتند و خود آسوده خاطر باشم ! اکنون که مشیت الهی
بر ناکامی و نابودی ما تعلق گرفته بهتر همانکه دیگر گرد بیوفائی بر چهره
ما ننشیند و جام تلخ شراب مرك را باتفاق چشیده و بهر حال بایاران همدست
یکجا باشیم » .

این بگفت و دست محبت بجانب محمدخان دراز کرده بهشرد و در آن
حال خونابه ازدیده روان داشت محمدخان یز بگریست و رسم وداع با او بجا
آورد - و چون دكتر برای تودیع بفراشباشی نزدیک شد با آواز بلند گفت:
« من میدانم که تا چند روز دیگر در این دنیای فانی نیستم اگر
رفتار شما موجب نیستی من بشود شمارا از صمیم قلب بخشیدم و باطناً مال -
اندیشی شمارا تمجید میکنم و لولاینگونه مال اندیشی منجر بقتل چندین نفر
شده باشد»

آنگاه دست فراشباشی را بکمال محبت فشرده و خود را بیابان رسانیده
بیاده و بدون زاد و توشه بسوی شیراز رهسپار شدند -

• (فصل دوازدهم) •

مندرجات روزنامه فارسی

روزنامه فارس بسال ۱۳۳۰ قمری در شیراز در چهار صفحه تحت نظر دانشمند و شاعر مشهور نصیرالدین فرصه الدوله شیرازی قدس سره تاسیس و نشر یافت و تا چندی مرتباً منتشر میشد و مرحوم فرصت را رسم چنین بود که مقاله اساسی نامه را یکی از آیات قرآن مجید آغاز میکرد و در تفسیر آن آیه مطالبی مینوشت و بکود صفحه را اختصاص بتفسیر داده بود و دو صفحه دیگر را مختصر اخبار داخله و خارجه مینوشت - بخاطر دارم که وقتی هم فضولی در روزنامه حبل المتین براو ایراد گرفت که «ستون جریده که بایستی بدرج مقالات سیاسی و اخبار جدید اختصاص داده شود چرا از ابتداء تا انتهای را آیات قرآنی و تفسیر مینگاری» و مرحوم فرصت جواب مشبعی باو داده و علت را بین کرد - و آنکه که انگلیسان در شیراز اقتداری یافتند امتیاز نامه فارس را از مرحوم فرصه الدوله گرفتند و میرزا فضل الله خان بنان مترجم قونسلخانه را مدیر مسئول آن قرارداد و وارگان رسمی قونسلخانه انگلیس در ایران گشت و از سال ۱۳۳۵ قمری تا ۱۳۳۸ یعنی مدت چهار سال منتشر میشد و در سر - لوح روزنامه عبارت «در این جریده اخبار رسمی قشون جنوب ایران منتشر میشود» چاپ میشد -

اکنون دوره دوساله این روزنامه در دست نگارنده است و با دقت و غور در مندرجاتش مطالب مفیدی را میتوانیم بدست آوریم زیرا که تمام

اعلانات رسمی نمایندگان لشگری و کشوری دولت بریتانیا در فارس در این روزنامه درج میشده و در خلال سطور سیاه آن منویات و عقیده آن نمایندگان نسبت باوضاع وقت و آتیه ایران و حب و بغض افراد نسبت بخودشان و ما حصل مملكت و خط مشی دولت انگلیس در ایران دانسته میشود -

بنابر آتب فوق ما بمناسبت گاهگاهی برخی از جملات و مقالات مهمه آنرا در این کتاب میآوریم و فعلا فوق العاده فارس را که دلیل بر بیداری و جنبش و حس وطن پرستی اهالی شیراز و انزجار خاطر آنها از نفوذ و اعمال اجنبی و اجنبی پرستانست در اینجا نقل و هرجا بی انصافی شده بدان اشاره میکنیم :

(فوق العاده فارس)

مورخه هجدهم رجب المرجب ۱۳۳۶ - ۲۹ اپریل ۱۹۱۸

بیانیه از طرف

قائم مقام اعلیحضرت پادشاه انگلستان مقیم شیراز

« بدیهی است که تمام افراد صالح این مملکت خصوصاً اهالی شیراز تصدیق مینمایند که از بدو ورود اینجانب بشیراز برخلاف ترضدات و توقعات غالب از اهالی مملكت اعتدال و ملایمت را اتخاذ کرده و قلم عفو و اغماض بر خطایای گذشته و شرارتهای سابقه دشمنان اشتظام و امنیت کشیده وقایع سنه ۱۹۱۵ که بتحریر دشمنان عالم انسانیت « کولونی » انگلیس را (که بر- خلاف تمام قوانین روی زمین زن غیرقابل تعرض و مورد احترام است) (۲۷)

(۲۷) پس چرا خودتان زن و بچه بهمنیار تنگستانی را اسیر و ببصره

اسیر گرفته بودند کان لم یکن شیئا مذکوراً ینداشتیم بلکه محبوسین سیاسی ایرانی را که آلت دست تحریک دشمنان ما شده بودند آزاد و برحسب اصرار مکرره ایالت جلیله از حبس مستخلص داشته و آنهایی که خودشان امیدرهای نداشته و بعلت سابقه شرارت فوق العاده (۲۸) خود مسرک ساده را بهترین مجازات خویش تصور مینمودند معفو کردیم و این حسن سلوک و رویه اعتدال و ملایمت از بدو ورود اینجانب بشیراز تا کنون تعقیب ولی همان اشخاص این مسلك را بر سوء استفهام کرده بر تخری خود افزوده و با وجود کمال ناتوانی دوره دسیسه کاری و تفتین را تجدید میخواستند و بوسائل و وسائط مضحکه مشبث گردیده و تیشه بر ریشه خود میزنند مسلك اعتدال و مساعدت اینجانب نسبت باهالی فارس غیر قابل انکار است لازم نمیدانم مساعدتهایی که تا کنون نسبت باهالی فارس کرده ام تذکار نمایم اینست که در این موقع که برای معالجه از دولت متبوعه مغضمه خود استعازه کرده ام بدین بیانیه مختصر اهالی فارس را مخاطب ساخته میگویم : چون از تعقیب این رویه حسنه ممکن است نتایج سوء حاصل گردد لهذا مجبوریم که مسلکی غیر از این اتخاذ کنیم و تجربه ای غیر از تجربیات گذشته بنمائیم بعبارة آخری باشرار آشوب طلبان (۲۹) بفهمانیم که از رفع شر و جلوگیری از ایجاد انقلاب عاجز نیستیم و آنچه تا کنون معمول داشته ایم برای آن بوده تا ندانند که تا مجبور نکردیم خشونت را بیشه نمیکنیم و اعتدال و ملایمت را از دست نمیدهیم و ملت

تبعید کردید ؟ رجوع شود بجلد اول این کتاب همچنین کتاب دلیران تنگستانی جاب سوم صفحه ۱۷۰

۱۲۸ در قاموس آقای قوسول یکلمه «شرارت فوق العاده» باا بر از غیرت و شهامت و قداکاری در راه استقلال وطن مترادف است !!
(۲۹) یعنی ایرانیان وطن پرست !!

انگلیس همواره طرفدار عفو و اغماض و حامی عدل و انصاف و ماحی جور و اعتساف اند (۳۰) ناگزیراً (۳۱) این مسئله را تذکار میدهم که بواسطه راپورت‌های واسله در تعقیب بعضی اشتهاارات جاریه حوصله نظامیان ما تنگ شده و صیر آنان باتمام رسیده و قوه استماع و استدراک (۳۲) این اقسوال و اعمال در آنها باقی نمانده است *

از آن جمله مسئله تهیه آذوقه برای نظامیان قشون جنوب ایران و غیره است که از بدو ورود اینجانب و جناب سرپرسی سایکس تاکنون که قریب دو سال است برای خرید جنس از هرقبیل آنچه که بایعین قیمت خواسته اند تمام یون طلا و نقره نقداً عاجلاً پرداخته شده واضح است هر ذیرو حی در هر مملکت باشد ناچار از تحصیل قوت لایموت خود از آنجاست (۳۳) و نیز بدیهی است تقریباً دوثلث این آذوقه که خرید میشود برای ایرانیان قشون جنوب که غالباً از اهل فارس و خود شیرازند می باشد - سابقاً شنیده شد که از طرف بعضی اشخاص پاره دسایس و تحریکات برای جلوگیری از خرید جنس قشون جنوب ایران در کار بوده و اخیراً متحدالمالی از طرف کمیته یالتی دیمکرات بنمره ۴۳۲ مورخه غره رجب دیده شده که صریحاً اهالی را از مبیاعه جنس

(۳۰) ما هم مقرر هستیم که ملت انگلیس چنانست که آقای قونسول گفته است اما افسوس که اختیار امور بدست اکثریت ملت نجیب و اصیل انگلیس نیست بلکه زمام امور سیاسی بدست عده کمی از لردها و سیاسیون ستمکار و مستعمره طلب است و آنها همیشه حقه بازترین افراد خود را باسیا میفرستند ! - و اعمال زشت آنها باعث میشود که اهالی مشرق زمین از دولت و ملت انگلیس متنفر و بیزار شوند !!

(۳۱) کذافی الاصل !!

(۳۲) کلمه حق بر زبان خامه آقای قونسول جاری شده حقیقه دوه دراکه

ممنوع داشته افراد فرقه را از مبالغه سلم تخویف و تهدید مینماید اگر چه بطور ظاهر مقصود این متحد المال عمومست ولی در صورتیکه روی مطلب بطرف ما باشد میگوئیم پس از وصول حکم دولت در موضوع خرید سلم و ابلاغ و اعلان از طرف ایالت جلیله تصمیم شد که حتی یکمن جنس سلم خریده نشود و تا این تاریخ که چهل روز بعد از عید نوروز است موافق این تصمیم رفتار شده است و حتی جنس غیر سلم هم بعلت تنگی امر آذوقه خرید نشده است ولی این نیز تصمیم شده است که در وقت رفع خرمن هر گاه از طرف مامورین محترم دولت و بلدیه برای ما تهیه جنس نشد آنچه برای ما لازم باشد از همین خرمن - خودمان تهیه خواهیم کرد (۳۴) و بعد از روز قیمت آنرا میپردازیم -

خاتمه بانهایت مودت و مهربانی باهالی نصیحت میکنم که اعمال و افعالی را مرتکب نگردند که مامورین انگلیس را بترك مسلك حالیه و اتخاذ مسلکی مثل عثمانیان و نظامیانی که سابقاً در شمال ایران بودند مجبور نمایند و در صورتیکه فوراً بتحریكات و دسایس جاریه خاتمه داده نشود محرکین و دسیسه کنندگان را انداز مینمایم که شدیدترین اقدامات را معمول و میفهمانیم که اینک روزی رسیده که دشمنان بریتانیای عظمی از کرده خود پشیمان گردند .

لفتنت کرنل کاف

قونسل اعلی حضرت پادشاه انگلستان مقیم شیراز

از آنها سلب شده که نمیتوانند بفهمند وطن پرستان ایران چه میگویند و چه میخواهند !

(۳۳) این مطلب صحیح - اما اگر آذوقه را بخرند و چنانکه دیده می شد بسوزانند و تولید قحطی مصنوعی کنند تکلیف چیست ؟

(۳۴) یعنی بزور و بضرب سر نیزه تحصیل خواهیم کرد !

نقل از جریده فارس صفحه ششم شماره سی و یکم سال دوم

وقعه خانه (۳۵) زنیان

در هفته گذشته احشام دره شوری که اطراف کاروانسرای خانه زنیان انداخته بودند چند رأس الاغهای ثقلیه بستخانه زنیان قشون جنوب را سرقت مینمایند (۳۶)

رئیس پست قهرآ الاغها را مسترد و دزدها را دستگیر میکند - ایاز کیخا از رئیس پست مطالبه سارقین را نموده و پس از یاس بیست خانه زنیان حمله میکند - رئیس پست خانه زنیان که این را می بیند برای تنبیه مرتکبین سرقت و جلوگیری از نظائر این قبیل دزدیها در ایتموقع که ایام ایل رویست با استمدادیکه از شیراز کرده بود اشرار را متفرق ساخته و چند نفر از دزدها را گرفته همراه عده ای که بشیراز مراجعت میکرده اند میفرستد - روز بعد از آن محض آنکه این مسئله بهانه بدست اشرار و مفسدین که منتظر بهانه ای برای تجدید شرارت های خود بوده اند داده نشود عده ای از دزدهای قشقای را که بشهر آورده بودند بر حسب امر ایالت جلیله مرخص و بساحشام خود گسیل میدارند این شفقت و ترحم موجب تجری و خیرگی اشرار و دزدها (۳۷) شده صولةالدوله رئیس آنها که مدتی است برای دوره خونریزی و فساد و غارت املاک و اموال مردم منتهز فرصت بوده و شاید این مقدمه هم بهمین نظریه

(۳۵) خانه : غلط است و صحیح آن (خان) بمعنی کاروانسراست

(۳۶) افتراء است و حقیقت مطنب همانست که سابقاً نوشتیم -

(۳۷) اینجا کلمه مجاهد بادرزد و شریر مترادف شده !!

از طرف خودش قبلاً تهیه شده است (۳۸) این مسئله را بهانه کرده پس از جمع سوار و تفنگچی بنای پیش آمدن و تعرض بیستهای قشون جنوب را میگذارد و از طرف دیگر معضرات القای شبهه و فریب اذهان عامه مکاتیبی بعلماء اعلام و تجار شهر نوشته اعمال مفسدت آمیز خود را برخلاف واقع و حقیقت بامر و اشاره دولت معلل داشته و بر قتل و راهزنی و غارت خویش لباس صلاح وطن پرستی و اسلامیت میپوشد - در این وقت دیگر صاحب منصبان قشون جنوب مجبور بدفاع از تعرضات صولۃ الدوله و اشرار و اطرافیان اوشده قشونی برای جلو گیری او اعزام میدارند و روز چهاردهم و پانزدهم شعبان ۱۳۳۶ درده شیخ و اطراف آن تا کاروانسرای جنار اهدار جنگ سخت میانه قشون اعزامی از شهر از یک طرف و دزدها و اشرار از طرف دیگر دایر بوده و بالاخره صولۃ الدوله شکست خورده بداهات سیاح و دارنگون فرار میکند و قشون نظامی هم بشیراز مراجعت مینماید -

» عده تلفات قشونی از مجروح و مقتول مجموعاً پنجاه نفر و دو نفر صاحب منصب و عده ضایعات اشرار قشقائی زیاد و حداقل آن چهارصد و پنجاه تخمین شده است (۳۹)

پست ژاندارم (۴۰) خانه زنیان هم که در محاصره قشقائیه و تفنگچی

(۳۸) خوانندگان عزیز فراموش نفرمایند که در اینجا قلم در دست دشمن است و ما متعدياً این مقاله را از جریده رسمی انگلیسیها نقل کرده ایم که مضالبت گذشته را از طریق قضاوت بیگانگان و بیگانه پرستان بخوانند و بفهمند استعمار طلبان چگونه حقایق را بسود خویش بازگونه جلوه میدهند!!

(۳۹) هر دو رقم دروغ است و رقم صحیح همانست که در متن کتاب آورده ایم -

(۴۰) مقصود پیس جنوب ایران است و الا در سال ۱۳۳۶ انری از

کازرونی بوده است در تعقیب خیانت (۴۱) ژاندارمها وقتل یکنفر کاپیتان و یکنفر وکیل انگلیسی تسلیم اشرار شده و مقداری ذخیره و آذوقه موجوده در آن پست بدست آنها افتاده است -

در عرض چندروز اخیر جنگ تلگراتی از هیئت دولت و آقای رئیس الوزراء که ما صورت آنرا مندرج میداریم از مرکز رسیده (۴۲) و کذب گفتار صولةالدوله وسایر اشرار را ظاهر نموده و او را از این حرکات ناشایست منع مینمایند :

خواجه آمد یال و دم رسکین شده بخ کاین منم طاووس علین شده
اعمال و افعال صولةالدوله و خساراتیکه از چندین سال باین طرف از
اشرار قشقائی و اضرافیان او بجان و مال مردم فارس رسیده است بهیچکس
مضنی نیست -

صولةالدوله این ثروت هنگفت را از چپاول املاک و علاقه مردمان
ضعیف بیگناه فراهم کرده (۴۳) و بوقدمون و ارهرروزه بشکلی جلوه نموده

ژاندارمری در فارس نبود -

(۴۱) در اینجا کلمه وطن پرست و مجاهد در قاموس دیپلماسی مستعمره
طلبان با کلمه «خیانت» مترادف شده !!

(۴۲) ماکه هرچه تفحص کردیم در شمارهای بعد روزنامه فارس متن
تلگرافها را ندیدیم ! بر فرض که چنین تلگرافهایی از محیط فاسد آنروزی
تهران صادر شده باشد باز هم مخالفت بامضامین آنها عین صلاح و صواب
بوده است .

(۴۳) در فارسی مثلی است مشهور که میگویند چلو صافی که خودش
صدها سوراخ دارد به کفگیر میگوید «تو سوراخ داری» ! خوب بر فرض که

ودوره قتل و غارت و چپاول و دزدی را تجدید کرده است (۴۴) باستانی
معدودی از مفسدین و خانه بر دوشهای بیعلاقه مملکت که از هیچ جا خبر
نداشتا و هرج و مرج را وسیله امرار حیات مفسدت خیز خود میدانند تمام مردم
تصیق مینمایند که صولةالدوله در هر دوره آرامی و سکوت و امنیت برای
ازدیاد ثروت خویش و خوردن مالیات دولت و پر کردن جیب خود و امثال خویش

ادعای شما در مورد ثروت هنگفت صولةالدوله صحیح باشد خواهشمندیم
برمائید ثروت لردها و سرمایه داران انگلیس از کجا آمده ؟

(۴۴) رض میکنیم نسبت های زشتی را که بصولةالدوله داده اید همه
رست و صحیح و خالی از غرض و مرض باشد اولاً چه ربطی بشما دارد ؟
ثانیاً اگر سیاستمداران بریتانیای کبیر بشردوستی و دلسوزی نسبت بابنساء
نوع را بجائی رسانیده اند که اگر در اقصی بلاد دنیا یگنفر دزد و غارتگر
پیدا شد تصمیم بقلع و قمع او میگیرند در اینصورت همان روزها که شما یک
نعر از آنها را پیدا کرده و باو دشنام داده و جنگ میکردید در همان فارس و
خیلی نزدیک شما چند نفر دزد غارتگر و آدم کش دیگر هم بودند در خوزستان-
در کرمان در اصفهان و در تهران هم بود پس چرا بآن دزدها و آدمکشها
شما نشان و لقب مستمری میدادید و باین یکی دشنام و گلوله توپ و تفنگ
اینجاست که باید ملت ایران بطرز فکر و ترتیب پیشرفت دول مستعمراتی آگاه
شود و بدانند که منظور دول استعمار طلب آبادی کشور و آسایش ملت نیست
بلکه در هر مملکتی که نظر استعمار و بردگی اهالی را دارد هر فرد قوی
پنجه ای از افراد آن مملکت که موضح نظر آنها واقع شده و با آنها دم از
دوستی و یگانگی و همفکری زد او را اقب و نشان و مستمری داده و بر جان و
مال و ناموس هموطنانش مسلط میسازند و هر فرد شرافتمندی که با آنها و

مخالف اوضاع آنروزه بوده و هرآن بشکلی سلب امنیت مالی و جان مردم فقیر و بیگناه را میکرده است و امروزه که دیگر راههای دزدی و غارت را تقریباً مسدود می‌بیند بایک تظاهر خنده‌آوری که قابل باور هیچ طفل ایرانی نیست بلباس و صلاح وطن پرستی ملبس شده و آقای خان سنگ اسلامیت را بسینه می‌زنند و عجیبتر آنکه اعمان شنیعه خود را با اجازه و امر دولت نسبت

مرام زشت آنها مخالفت کرد و او را از اوج رفعت بحضیض نکبت کشانیده دزد و شریرش میخوانند و در فتنای او میکوشند ! آری، سیاستمداران انگلیس که خود را « حامی ضعفا و ماحی ظلمه » معرفی میکنند اگر ادعای آنها بحقیقت مقرون بود بایستی همانطور که صولةالدوله را دشنام میدادند و کمر بنابودی او بسته بودند خزل خوزستانی - قوام شیرازی - حیدرخان بندرریگی - اقبال ماکوئی - سیمتقوی کردستانی - و احمدخان انگالی رانیز تعقیب کنند تا ملت هوشیار ایران گرد صولةالدوله جمع نشوند

من مسرور هستم که آزادپخواهان شیراز چندین بار بشما امتحان وطن پرستی داده‌اند و با آنهمه تضیقات طاقت فرسائی که از طرف شما و والی فارس شما و سرنیزه‌های هندی و انگلیسی و ایرانی شما بر آن رادمردان بی‌پشت و پناه وارد می‌آوردید و با آنکه بقول شما « صولةالدوله آنها را غارت کرده بود » باز چون صولةالدوله خود را وطن پرست و دشمن بیگانگان معرفی کرد فوری شیرازیان حساس سرآ و جهرأ با او طرف مکاتبه شده و برخی هم خود را باورسانیده و باشما جنگیدند و چندروز بازارها را بسته و اعتصاب عمومی اعلان کرده و عرصه را بر شما و طرافداران چنان تنگ نمودند که اگر خدعه دیرینه و نیرنگ زوال ناپذیر شما نبود که بتوانید بین صولةالدوله و برادرانش تخم نفاق بپاشید هرآینه نفوذ و قدرت شما در همان ایام بسر

داده و می‌خواهد اولیای امور مرکزی را با شرارت‌های خویش در انظار عوام شریک نشان دهد؛ خوشبختانه تلگرافات عده‌ی دولت اکاذب او را آشکار نموده و مردم هم که بقرنها حدیث وفا و دوستی ترک‌های امثال او را آب و آتش دانسته و افعال خصوصی صولۃ الدوله را چندین سال است آزموده‌اند فریب تظاهرات او را نخورده و می‌فهمند که بهترین علاج مفساد و شرور دزدها رفع و دفع و

رسیده و اینک ایران و ایرانیان را بنظر احترام و بیطرفی می‌نگریستند .
در آخر مقاله متوسل بتزویر خنده آوری شده و بوسیله ترقیم جمله « مردم هم که بقرنها حدیث وفا و دوستی ترک‌های امثال او را آب و آتش دانسته الخ » خواسته‌اند بکنایه برسانند که صولۃ الدوله و ایل قشقایی در شمار ترکان بوده و ایرانی نیستند - در صورتیکه تاریخ شاهد است که ایل قشقایی متجاوز از شش قرن است بایران آمده و هیچ فردی از آن از حیث قیافه و چهره و رنگ اندک شباهتی بنژاد مغول ندارد و طائفه‌ای که ششصد سال است بایران آمده و متوطن شده و با ایرانیان کاملاً خلطه و آمیزش کرده‌اند نمیتوان خارج از نژاد و ملت ایرانی دانست پس این تیر افتراء که از تر کش نژاد انگلوساکسن جسته است به‌هدف مقصود نرسیده -

در کتاب جغرافیای سیاسی ایران چاپ طهران صفحه ۷۸ آمده است:
« لفظ قشقایی ترکی و بمعنی فراری است و بدین مناسبت عقیده اغلب اینست که این ایل از خارج ایران آمده‌اند ،

پاره‌ای از محققین معتقدند که ایل مزبور از طرف آسیای صغیر و برخی معتقدند که مستقیماً از طرف ترکستان آمده‌اند ، بعقیده بعضی دیگر قشقاییها در زمان چنگیزخان در توران سکنی داشته‌اند و بعد نادرشاه افشار آنها را بایران آورده ابتداء در خلیجستان ساوه بوده و بعد قسمت عمده آنها بفارس رفته‌اند -

آنچه از نظر نژاد شناسی معلوم میشود اینست که این طائفه سفید پوست

قلع و قمع ریشه فساد آنان است.

ما درخانه عموم مردم را بوخامت اعمال صولةالدوله آگاهانیده و صریحاً میگوئیم مال این قبیل حرکات درداخله تولید بی نظمی و اغتاش و يك پاوچه آتش شدن نقطه از مملکت که بالبنیه آرام و ملایم بوده و بالنتیجه چپاول و غارت املاك و اموال و هجوم لشکر مجاعه و مرك خواهد بود و در خارجه دوستان امروزه ایران را دشمن فردا کرده همسایگان صمیمی را مجبور باتخاذ عملیات شدید نموده و قطعاً مملکت را از کف خواهد داد - دولت که نگاهبان مملکت و حافظ ملت است بوسیله تلگرافات این چند روزه ذمه خود را از شرکت در عملیات شرارت آمیز و راهزنی و دزدیهای قشقاتی بری نمود - در صورت ترك نشدن اعمال اشرار اقدامات عملی مؤثری خواهد نمود ملت

و دارای خصائص نژاد آریین میباشند و بهیچوجه نمیتوان ایشان را از طایفه منول یا ترك زرد پوست دانست و معلوم است که ترکی بودن زبان آنان دلیل ترك بودن ایشان نیست ، همانطور که بسیاری از اقوام دیگر (مانند مصریها و غیره) بواسطه مغلوبیت در مقابل اقوام دیگر زبان خود را ترك گفته بعدات و زبان اقوام دیگر خو گرفته اند -

بهر صورت این طایفه از هر نقطه که آمده باشند بعد از ورود بخاك فارس و اختلاط با ساکنین آنجا نژاد آنها ایرانی و ازاهالی این مملکت بشمار میآیند ، بطوریکه در اغلب ایلات دیگر هم مشاهده شده اسامی تیره ها و شعب ایل غالباً باسم کلانتر یا ایل بیگی متنفذی است که بواسطه دارا شدن ریاست اسم خود را برای تحمیل زوده و بمرو زمان آنشعبه یا طایفه باسم همان شخص معروف گردیده است مثل: باباخانی - احمدلو - جعفرخانی - جعفر بای و غیره ، بنابراین این قبیل امارات را نمیتوان دلیل قرارداد که فلان ایل اصلاً ترك یا عرب بوده است بعلاوه قبل از ورود این طوائف نمیتوان گفت نواحی فارس بکلی خالی از سکنه بوده و طوائف مزبور در يك ناحیه غیر مسکون

هم هیچوقت راهزنان و دزدان را بقیادت خود قبول ننموده و فریب تظاهرات آنان را نخواهد خورد.

مادر صورتیکه حرکات شنیعه صولة الدوله ترك نشده و دست از فراهم ساختن موجبات برپادی مملکت ویدنامی دولت بر ندارد لازم میدانیم با اسناد صحیحه مفاسد اعمال او را برای ملت شرح داده ثابت کنیم که از ده دوازده سال باینطرف مسئول تمام معایب و خرابیهای فارس صولة الدوله بوده و امروزه مثل پاره ای از ابلهان و نقش و نگارهای او همانا طفل نادان و مار رنگین است -

اگرچه خوانندگان محترم از مضالعه این مقالات اغراق آمیز و مزخرفات میان تهی خسته شده اند ولی چون تشریح اخبار جنگ بین مجاهدین و معاندین را از زبان دشمن شنیدن و خواندن واجب است که با متن کتاب مقایسه و تفاوت بین اکاذیب متدینین (!) و حقیقت امر مکشوف گردد لذا اخبار ذیل را که در شماره ۳۳ مورخ پنجم رمضان ۱۳۳۶ روزنامه فارس درج شده نقل نموده و باین فصل خاتمه میدهیم .

وارد شده اند بلکه نواحی مزبوره دارای ساکنینی بوده که پس از ورود طوافت خارجی آنها را در خود مستهلک نموده و امروز عموماً ایرانی محسوب میشوند»

(اوضاع فارس)

جنك اخير در حوالی جنت

در تعقيب زد و خورد اوليه صاحبمنصبان انگليسى و قشون هندی با صولة الدوله در «خان خويس» چنانچه در شماره ۳۱ مسطور افتاد اخيراً نيز جنگى در اطراف باغ جنت بوقوع پيوسته است و شرح آن از اينقرار است که روز سلخ شعبان خبر آوردند که اتراك مشغول جمع کردن قوه در سياخ و دارنگون باز بنای پيش آمدن را گذارده و عدهاى از تفنگچههاى کازرونى با سوار و تفنگچه در شولى بقریه کشن و باغ جنت آمده آنجا را سنگرگاه خود قرار داده اند سبح روز غره رمضان اردوى هندی حرکت نموده قريب بباغ جنت در محلى که معروف بدکانهاى ربوه است بنای شليك توپ را بقشقاى و کازرونى گذارده آنها را از استعمال خود جای کن کرده با سواره و توپ تابالای کشن و باغهاى جنت تعقيب مينمايند تفنگچه و سوار از اثر شليك شديد قشون انگليسى از قريه کشن و احمدآباد که نيز قريب بکشن است بيرون رفته و تا نزديک چنارراهدار فرار ميکنند ظهر قشون انگليسى و عده هندی فاتحاً بار دوگاه خود مراجعت نموده و تلفات آنها تنها يک نفر مجروح است يك سرجوقه هندی هم مريض بوده و از اردو دور افتاده است مفقود شده عده ضايعات اتراك (۴۳) سى نفر تخمين شده است (۴۴) اين جنك فقط با شليك توپ خاتمه يافته و از تيررس تفنگ خارج بوده است تفنگچيان بهيجوجه تاب

(۴۳) کلمه ترك و اتراك را عمداً و از راه غرض مخصوص تکرار

میکند .

(۴۴) دروغ است -

مقاومت باقشون انگلیس را بیاورده و فوراً پس از شلیک چندین تیر توپ و دادن تلفات و عده‌ای اسیر فرار نموده‌اند - پس از مراجعت قشون انگلیسی، باز را پورت می‌دهند عده از تفنگچی و سوارها بقریه کشن مراجعت کرده‌اند (۴۵) از قرار بکه اهالی کشن اظهار داشته‌اند در عرض یکدوشب که اشرار در کشن متوقف بوده‌اند صدمه زیادی باهالی زده خسارات زیاد بحاصل اطراف قریه وارد نموده و نیز میوه‌های باغ جنت را خورده اشجار را خراب کرده و از یاد آورده‌اند اکنون از قرار بکه خبر میرسد صولة الدوله در خان خوئیس است در کاروانسرای زنیان و برج ده شیخ ترك و کازرونی است - ناصر دیوان در برجهای زنیان و ده شیخ و چنار رهدار و یاخان خوئیس که اکنون اقامتگاه صولة الدوله است مراوده مینماید - و اصموس آلمانی را در خان زنیان را پورت می‌دهند (۴۶) منتهی نقطه‌ای که تفنگچی آنها برگشته است عجالة قریه کشن و باغ جنت است شرح وقایع و کیفیت اتفاقات آتیه را در شماره‌های آینده فارس خواهید خواند .

(۴۵) اگر مغلوب شده و فرار کرده بودند چطور بلافاصله برگشتند

معلوم میشود فرار آنها دروغ بوده !!

(۴۶) بهتان است زیرا که در تاریخ فوق و اصموس آلمانی در برابر ازجان

نزد غضنفر السلطنه بود و شنیده نشده که با صولة الدوله و ناصر دیوان رابطه داشته باشد.

• (فصل سیزدهم) •

مکتوب فرمانفرما بسردار عشائر

در ماه شعبان ۱۳۳۶ که سردار عشائر و ناصر دیوان علیه نفوذ و قشون اجنبی قیام کرده و بانکلیسان اعلان جنگ و مخالفت را دادند رئیس الوزراء ایران مرحوم نجفقلی خان بختیاری مصمص السلطنه بود با آنکه در آن زمان از دولت ایران جز اسمی باقی نمانده و سردار عشائر میدانست که اگر دولت ایران قوه و اقتداری داشت اساساً دولت انگلیس بهانه‌ای در دست نداشت که جنوب ایران را تصرف کند و برای خود تشکیل قشون دهد -

معدلك برای حفظ ظاهر در صدد برآمد قبل از اعلان جنگ و قسایع فارس و احجافات بیگانگان را بسلطان زمان، احمد شاه قاجار (رئیس الوزراء وقت مصمص السلطنه بختیاری) اطلاع دهد و در حقیقت اتمام حجت کند این بود که تلگرافهایی مخابره کرد که رونوشت بعضی در دست است و در اینجا مینویسیم و چنانکه خواهیم دید فقط از مصمص السلطنه پاسخی رسید که آنهم بس از عزل مشارالیه و خالی از فائده بود -

« خاکپای مهر اعتلای اقدس همایونی ارواحنا فداه - چندی قبل تجاوزات قشون غیر رسمی جنوب و تظلمات اهالی ستم دیده فارس را بعرض خاکپای مبارک رسانیده و استدعای عاجزانه ملت را در توجّهات کامله بحال عموم نموده تا کنون تکلیفی از ساحت مقدّس بجهت خانه زاد و ملت فارس مقرر نشده تعدیّات و تجاوزات این قشون غیر رسمی طوری مردم را بهیجان آورده که امکان هیچ قسم جلوگیری نیست - فعلاً هم تمام عده آنها در منارل شهری

آنها که سنگربندی نموده و نشسته اند محصور هستند و چون خود را محصور دیده بنای فشار و اذیت باهالی شهر گذاشته اند مستدعی چنانست که رجعت این قشون متعدی بیکانه را که طاقت ملت را بطلاق رسانیده اند از سفارت تقاضی فرمایند یا اینکه اجازه بخود ملت مرحمت شود که قهراً آنها را خارج خود و مملکت را نجات دهند منتظر امر اقدس ملوکانه است ۱۶ رمضان خاتمه زاد اسمعیل قشقائی *

جواب این تلگراف داده نشد ! بنابراین سردار عشائر بغیال تلگراف رئیس الوزراء بود که منتصر الملك داماد حبیب الله خان قوام الملك و ضرغام الشریعه از طرف فرمانفرما ماموریت یافتند که سردار را ملاقات کنند و بطائف الحبل اورا از ادامه جنگ بازدارند و بانگلیسان آشتی دهند - این خبر که بصولة الدوله رسید آندورا در چادر بیدیرفت و سبب ماموریت را پرسید :

منتصر الملك اظهار داشت که « از طرف حضرت والا فرمانفرما آمده ام تا باشما در خصوص اصلاح و ترک مخاصمه بانگلیسان مذاکره کنم آیا حاضر هستید یا خیر ؟ »

صولة الدوله پاسخ داد : « اولاً من بنا بامردولت متبوعه خود برای جنگ با اجنبیان متعدی آمده ام علت هم این بوده که آنها قدم بسرزمین ایران گذاشته و فارس را تحت نفوذ رسمی خود آورده قشون تشکیل داده و بوطن من تجاوز و هموطنانم را توهین کرده اند - ثانیاً از امر دولت گذشته من مسلمان و دارای مذهب شیعه و تابع اوامرو نواهی مجتهدین عصر هستم و مجتهدین عموماً و حجة الاسلام آقای سید عبدالحسین لاری خصوصاً امر بجهاد با انگلیسان داده اند و ناچارم امر آنها را اطاعت کنم - معذک باید دید پیشنهاد صلح شما از چه قرار است ؟ »

منتصر الملك چون این کلمات را بشنید دست بیغل برده و تلگرافی را که از طرف رئیس الوزراء و مخاطب سردار عشائر بود تسلیم کرد - سردار عشائر

تلگراف مزبور را گرفته بخواند و مضمون آن چنین بود که «حتی المقدور از اغتشاشات جلوگیری کنید و بهانه بدست اجانب ندهید».

پس از قرائت تلگراف منتصر الملك رو را بسردار عشائر کرده اظهارداشت :

« انگلیسها عجالة مبلغ یکصدهزار تومان بشما میپردازند و امنیت راه را از حدود اصفهان تا بوشهر بمهده شما میگذارند به علاوه دو هزار قبضه تفنگ و چهار عراده توپ بزرگ هم برای انتظامات بشما میدهند اگر این پیشنهاد را قبول دارید بفرمائید تا بحضرت اقدس خبر دهیم » -

صوالة الدوله : از قول من بحضرت والا عرض کنید من حاضر هستم که از ریاست ایل قشقایی که همه بمنزله فرزندان من هستند صرف نظر کنم به علاوه مبلغ دو بیست هزار تومان هم نقداً تقدیم نمایم مشروط بر اینکه انگلیسها بکلی از ایران خارج شوند و یگانه درخواست من همین است و اگر بزودی پلیس جنوب را منحل نکنند و از فارس خارج نشوند مجبورم با آنها بجنگم و تاجان در بدن دارم دست از ستیز نکشم - اما چه خوب بود مطالبی را که زبانی گفتید حضرت والا مرقوم میداشتند که لا اقل در دست من سندی باشد -

منتصر الملك : (در حال خنده) حضرت والا نمیخواستند سند داده باشند.

گفتگو بهمین جا خاتمه یافت و منتصر الملك بشیراز برگشت - پس از مراجعت او سردار عشائر تلگراف ذیل را بنام رئیس الوزراء مخابره کرد :

سواد این تلگراف در دست نگارنده است :

« مقام منیع حضرت اشرف اعظم ریاست وزراء دامت شوکته تلگراف مبارک زیارت جناب مستطاب اجل آفای قوام الملك هم تلگراف مبارک را توسط جناب مستطاب آفای منتصر الملك ارسال داشته اند - آنکه

امر شده است حتی الامکان جلوگیری از شورش عمومی نماید و قابض و اسابقاً عرض نموده اگرچه مایوسم که رسیده باشد و رسیدن این عریضه را هم امیدی نیست ولی باز ناچار بعرض است، مدت‌هاست که این قشون در فارس فعال مایشاء و آنچه توانسته‌اند بهرجای فارس صدمه ناموسی - جانی و مالی رسانیده‌اند چیزیکه جلوگیری چاکران و عموم ملت بوده همان بی اطلاعی از مشی دولت متبوعه خود تاموقعی که از طرف دولت علیه اخطار شد که این قشون رسمیت ندارد بر شدت تعدیشان افزود يك تیره از ایل دره شوری وارد حوالی خان زینان شده چند نفر میروند برای معامله آنها را در کاروان سرا توقیف خبر میدهند اردو از شهر باتو بهامیرسد بفتناً اطراف آن احشاء را گرفته و لازمه ییقانونی و وحشیگری و غارت را مینمایند فدوی هم از طرف ایالت جلیله حکم شد بدون تامل از فیروز آباد حرکت کرده به پنج فرسنگی شهر رسیدیم با ایالت جلیله در مذاکره بودیم که بی‌خبر بیش از صبح با تمام اردو توپخانه کشیدند برای منزل فدوی که شرح آن البته بعرض اولیای امور رسیده است - این دو فقره اقدام از طرف حضرات شده است از این طرف تا کنون مبادرتی نشده است این قشون و این هیجان منحصر بقشائنی نیست تمام ملت فارس بحرکت و هیجان آمده جان بلب و کارد باستخوان رسیده برای اضاعت امر دولت و حفظ وطن و ناموس حاضر شده‌اند جلوگیری از قوه فدوی و اممال فدوی غیر میسور بقداً بجیزی که توانسته موفق شده‌ام اگر از آن طرف حرکتی نشود اقدامی ننمایند تا شرح حال عموم را بهیئت دولت عرض نماید که از خاکپای ملوکانه تکلیف قضی این ملت شاه پرست را معین و حکم فرمایند عرض و استدعای عموم اولاً اینست که در صورتیکه دولت متبوعه مایضرف است باید از دولتی که دعوی دوستی قدیمه مینماید ملاحظات حفظ بیضرفی کاملاً منظور شود از آن طرف هم آیالت جلیله و چاکران دولت بامر دولت در آسایش قونسلخانه و بانك بکوشند و اگر غیر از این باشد چگونه

امکان اطمینان برای فردی از افراد خواهد بود که در مقابل این قشون مطمئناً هر کس متفرق و بشغل رعیتی خود باشند - بعلاوه از ورود این قشون گرفتار بلاهای مسریه و قحطی فوق الطاقه و هتک ناموس و جان و مال شده ایم چنانچه مصلحت دولت در اخراج آنها نباشد رعیت را حق چون و چرائی نیست صلاح مملکت خویش خسروان دانند - ولی عموم را اطمینانی که در این مملکت بکروز توقف نمایند نیست خصوص این چاکر دولت نقطه ای را معین فرمایند که فوراً حرکت نماید تا معلوم شود درجه اطاعت تاجه پایه خواهد بود - استدعا مینماید جواب قطعی باشانی هر قدر زودتر مرحمت شود که باین اجتماع و ازدحام فوق بصورت میترسد رشته از کف بیرون رود - ۲۲ شعبان از پنجفرسخی شیراز ودوی اسمعیل قشقائی سردار عشائر در این تلکراف اشاره میکند که «ایالت مرا بنزدیکی شیراز طلبیده» مابرای اثبات این ادعا، توب دبل را که از طرف مرمانفرما است بدست آورده و در اینجا نقل میکنیم و در صورت امکان گروار آراهم در آخر کتاب خواهیم آورد -

مورخه غره شعبان ۱۳۳۶ مطابق ۲۲ برج توریوت تیل ۱۲۹۷

جناب مستطاب اجل سردار عشائر ایلاخانی قشقائی دام اقباله

الان که مغرب شبیه ۲۹ رجب است جناب جنرال سایکس باتفاق کلنل آرتن رئیس اتماژر باحالت آشفته کی نزد من آمده اظهار میدارند که حضرات دره شوری آمده اند در حوالی خان زنیان چند رأس اسب (۴۷) از عده

برغم من نو با اغيار صبح و شام ميكردى اگر من ميشوم رسوا توهم بدنام ميكردى

عبدالحسن ميرزا فرمايه ما با ياران و همكاران انگليسى خود درشيراز ۱۱

امکان اطمینان برای فردی از امر اذ خواهد بود که در مقابل این قشون مطمئناً هر کس متفرق و شعل رعیتی خود باشند - بعلاوه از ورود این قشون گرفتار مایه های مسریه و قحطی فوق الطاقه و هتک ناموس و جان و مال شده ایم چنانچه مصلحت دولت در اخراج آنها نباشد در عیب را حق چون و چرایی نیست صلاح مملکت خویش خسروان دانند - ولی عموم را اطمینانی که در این مملکت یکروز توقف نماید بیست خصوص بی چاکر دولت نقطه ای را معین فرماید که فوراً حرکت نماید تا معلوم شود درجه اطاعت تا چه پایه خواهد بود - استدعا مینماید جواب قطعی باشایی هر قدر زودتر مرحمت شود که با این اجتماع و ازدحام فوق تصور میترسد رشته از کف بیرون رود - ۲۲ شعبان ۱۳۳۶ رپنجر سخی شیراز فدوی اسمعیل قشقائی

سردار عشائر در این تلکراف اشاره میکند که «ایالت مرا سزدیکی شیراز صلیده» مازای اثبات این ادعا متوب دلیل را که از طرف فرما فرما ست بدست آورده و در اینجا نقل میکنیم و در صورت امکان گروار آبراهم در آن حرکت خواهد آورد -

مورچه عره شعبان ۱۳۳۶ مطابق ۲۲ برج نوربوست ۱۲۹۷

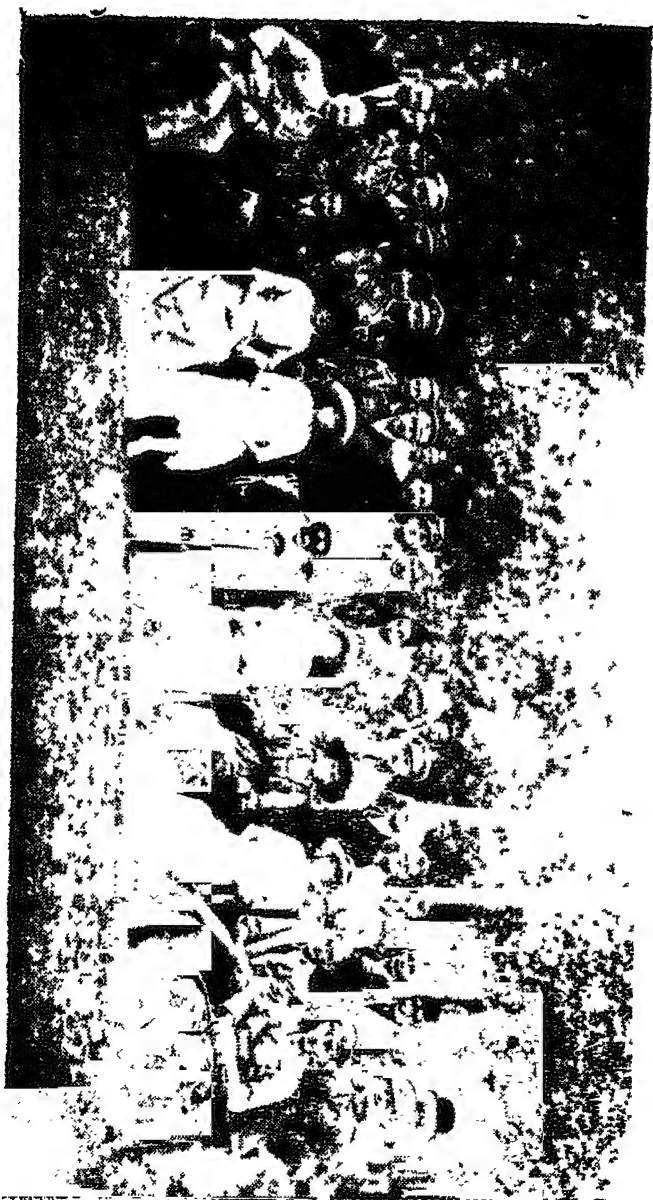
جناب مستطاب اجل سردار عشائر ایلخانی قشقائی

دام اقباله

لار که معرب شده ۲۹ رجب است جناب جنرال سایکس با اتفاق کلل رتن رئیس اتمار با حالت آشفته کی مردمن آمده اظهار میدارند که حضرات دره شوری آمده اند در حوالی خان زیان چند رأس اسب (۴۷) از عده

(۴۷) حضرت والا اسب بود و خبر بود -

برغم من تو با اغیار صبح و شام میگردی * اگر من بشنوم رسوا توهم بدنام میگردی

عبدالحسین میرزا فرماالله ما با یاران و همکاران انگلیسی خود در شیراز ۱۱

امنيه (۴۸) ساخلو آنجا برده اند آنها درصدد استرداد برآمده اسبهارا پس گرفته دوسه نفر راهم از دره شوری گرفته همراه آورده اند بعد از قراری که میگویند ایاز کیخا حکم حمله بآنها داده و بعده امنیه ای که در آنجاست حمله میکنند و مشغول زد و خورد میشوند ما هم یکمده پانصد نفری سوار و پیاده امنیه امروز صبح برای کمک بغان زنیان فرستادیم و جداً درصدد تنبیه حضرات دره شوری برمیآئیم - این است تقریرات جنرال و کلنل آرتن و واقعاً حالت غریبی در آنها مشاهده کردم و برای همین پیش آمدها و واقعات بوده که از چهار ماه قبل پیش بینی میکردم دوستانه رسانه و بهرلسانی که میگفتم نباید جلو ایل را ول کرد و بر ترتیبی هر يك تیره و طائفه ببیل خود از يك راهی بروند آنها را باید ترتیب صحیح از دوراه معمول قدیم به ییلاق فرستاد بلکه یکنفر سرکرده عاقلی جلو آنها بفرستید که مرتباً بادویست نفر سوار و پیاده آنها را روانه نماید و چقدر نوشتم که خودتان امسال زودتر بغیروز آباد بیائید ~~که~~ نزدیکتر باشید و بتوانید بطور خوشی ایلات را رد بکنید - علی ایحال حالا کاری که نباید بشود شده لازم است بهر شکل صلاح بدانید و بتوانید و هرچه زودتر است اقدام عاجلی بکنید - آدم مخصوص نزد ایاز کیخا بفرستید که او را از بعضی خیالات منصرف نماید و بیشتر از این کار از رویه خارج نشود خود جنابعالی هم دیگر بیس از این در آنجاها اقامت نکنید و خودتان را تا هشت فرسخی شهر برسانید و اقدامات سریعه در کار ایلات بکنید که مبادا باز از یکطرف دیگر صدائی بلند شود این شرح را بتوسط سوار مخصوص فرستادم و منتظر اقدامات عاجل جنابعالی هستم مراتب را فوراً بطهران اطلاع دادم اگر درست حساب بکنید افلا بیست کاغذ بانمره در این بابها نوشته ام و تا کنون همه را بسامحه گذرانیدید تا این غائله بزرگ پیش آمد - من عاقبت

این کار را و خیم میدانم اگر بفوریت جلوگیری نکنید دنباله بزرگی پیدامی کند و کار از چاره و علاج میگذرد - عجالة چاره منحصر باین است که فوراً اگر فیروزآباد هم هستید بطور زبده حرکت کنید بیائید و بهتر تر نبیی که ممکن دارید غائله را بحوابانید والا پس از آنکه غائله بزرگتر شد علاج پذیر نیست -

سرچشمه شاید گسرفتن بییل ✽ چو پر شد نشاید گذشتن بییل
حقیقه محرمانه مینویسم جای ملامت است شما حضرات سبکشان را با
همه ماها از چندی باینطرف تغییر داده اند چرا ملتفت نیستید -
باز تکرار میکنم زودتر بسیاخ یا هرجائی که میدانید بیائید و غائله را
خاموش کنید بی برده میگویم بنای آنها کلیه برخشونت است و سبک سابق را
بکلی تغییر داده اند برای اطلاع جنابعالی نوشتم فرمانفرما
و در حاشیه مکتوب خود فرمانفرما نوشته است :

«آقای سردار دستم درد میکند نمیتوانم بنویسم بدانید گاهی مسامحه
بسیار بد و مضراست (اینجا یت کلمه لایقرء است) دارد چقدر تا کید نوشتم
برای جلو ایل امسال فکر کنید این تیره افسار کننده و بخیال خود نمایند صراحة
بشما نویسم انگلیسها یعنی نظامیان شان بنشان بضدیت ماشده است و نباید
مضطرب بقدر امکان بدستشان داد تمام مضالبراهم دولت گفته ام بدانید

فرمانفرما

مکتوب دیگر فرمانفرما بسردار عشائر :

این نامه بخط خود فرمانفرماست و بدون تاریخ است و مضالبراهم ای
از آن استنباط میشود - خوانندگان عزیز باذوق سلیم دریابند -
«آقای سردار عشائر - ناآنکه هنوز دستم زخم است و نمیتوانم چیز

بنویسم این مختصر را حالا که بعد از ظهر روز دوشنبه است می نویسم که بدهم جناب قوام الملك بفرستند -

دیروز کاغذ شما رسید با قوام الملك مشاورات خودمان را کردیم - امروز قونسول را خواستم چهار ساعت حرف زدیم من و قوام الملك که صحبت مشروح را قوام الملك میگوید - اجمالاً بنام قونسول برود با جنرال اشتاف شور نمایند و به طهران تلگراف کنند ماهم بر رئیس الوزراء تلگراف بنمائیم و بلکه از رئیس الوزراء خواهش صحبت حضوری بنمائیم تلگراف شمارا هم فوراً به طهران و اصفهان گفتیم داخل در مذاکرات شویم و اصلاح بنمائیم عاقبت وحیم جنگ را کاملاً بقونسول انگلیس گفتم که اگر فتح هم آنها بنمایند باز برای آنها بدتر از جناب عالی است - بهر حال حالا بنام قوام الملك یک نفر را بفرستد شما اطلاع بدهد چون قونسول گفت دیشب و پریش در چنار و اهداد بقدر نیم ساعت جنگ قراولها بوده است این کار خیلی بد است و دنباله پیدا میکند از طرفین سه چهار روز قراولها را عقب بکشید تا ما مجال مذاکرات داشته باشیم نتیجه را که یکجا منتهی شد در جواب تلگراف خودتان از رئیس الوزراء صادر کنیم که تکلیف قطعی معلوم شود جداً در کار هستم تا خداوند چه بخواهد. دوم مسئله شخصی گفته بودید بمنصیر الملك که از قول من شما گفته اید:

«نه من دارم نه پول خرج میکنم» بجان محمدولی و محمد ناصر این کلمات از دهن من در نیامده است - از همت عالی شما هم شخصاً ممنون هستم «دل - معیل قشقای و هم مثل شیر میدانم» این کلمات از دهن عبدالحسین فرمانفرما (بعد) (بقیه) دشت ارژن بیرون نیامده است -

ای وای که باز ملخ آمد و خورد و برد و دهات ما را هم تمام حاصلش را بعنوان اغانه رنود بردند فرمانفرما

تاریخ اصل شانزدهم جوزاسنه ۱۳۳۶

از طهران بمشقه

جواب تلگراف سردار عشائر از رئیس الوزرا «مصام السلطنه»

حسنت جناب مستطاب اجلاکرم عالی آقای سردار عشائر میلخانی
دام جلاله - اخیراً دو فقره تلگرافات جناب مستطاب عالی از شیراز و یک فقره
از قمشه واصل و از مراتب استحضار حاصل شد - هر چند تلگرافات مزبوره
موقعی رسید که مستغفی و کناره کرده بودم لکن نظر بمراتب و داد و اتحادی که
پیوسته فیما بین بوده و باقی خواهد بود تلگرافات مزبوره را هنگام وصول
از شرف لحاظ انور بشندگان اعیان حضرت اقدس همایون ملوکانه ارواحنافداه
گذرانیدم -

۲۶ شعبان نجفقلی بختیاری

.(فصل چهاردهم).

ماه ریت محمدخان و هیجان شیرازیان

محمدخان نالبس مبدل بآرامی، از دروازه کازرون شیراز بشهر وارد
شده و از پست کوچه های پیچاپیچ شهر عبور کرده و ساعتی بظهر مانده بود
که بخانه اجدادی خود رسیده و قالیاب کرد -

مادر پیرش بابای آماس کرده ناله کنان خود را به پشت در رسانیده و در را گشود. همینکه دیده اش بدیدار فرزند افتاد بی اختیار اشکش جاری شده و از کثرت شادی ندبه آغاز کرد و دست محمدخان را گرفته از رخسارش بوسه ها برگرفت و از خوان و صالطش توشه ها برداشت و احوال برادرش (علیخان) را مستفسر آمد و علت حضورش را پس از آنهمه غیبت پیرسید و پاسبان را چنین شنید :

« در میان مجاهدین بوم و چون اخیراً شنیدم چهارده نفر از صاحب منصبان ایرانی بلیس جنوب را که بموطنان پیوسته اند و فرارباشی از راه سواظن و نافهمی آنها را خلع سلاح کرده و روانه شیراز داشته است اینک انگلیسان آنها را دستگیر ساخته و بزندان افکنده اند و بخیال کشتن آنها هستند دیگر صاقت توقف در آنجا را در خود ندیدم و با آنکه در صورت شناخته شدت بیم جان در میان بود از سردار عشائر اجازه گرفتم که بشیراز آمده و حقیقت قضیه را درك کرده و چاره ای اندیشم و در ضمن حضرت سردار را از اوضاع شیراز آگاه سازم »

سکینه خانم این جواب را شنید ولی گویا نپسندید زیرا که آهی کشیده و گفت :

« مهمد توهنوز دیونه هسی ! پناه برخدا ، نمیدونم دیگه میخوای چه خاکی بمرمن بدبخت بییزی ! حالا هم که بعد ایمه مدت اومدی اوهم واسی رفیقانه که به بینی میخوان چکارشون بکنن هیچوقت بخیال من پیره زنت نیسی که باخودت فکر کنی آخه ای بدبخت هم بچه بزرگ کرده و دلش میخاد بی ریزه به بیئتش برام بی سری به اش بزنم »

محمدخان: مادر ! هر کس درد دنیا و وظیفه ای دارد باید انجام دهد. گناه من چیست که در روز کاری زندگانی میکنم که اوضاع عالم مغشوش و

وطن ما از همه جا حرا برت است ! دولت ما قادر بحفظ بیطرفی خود نیست - این است که روسها در شمال و ترکها در مغرب و انگلیسها در جنوب نفوذ و قدرت پیدا کرده اند و هر چه میخواهند میکنند حال که دولت ایران مرده است لا اقل ملت باید زنده باشد و بهرنه جی که هست نگذارد اجنبیان پیشرفت کنند.

شاعر چه نیکو فرموده است :

دوست دارد دوست این آشفته گسی * جوشش بیهوده به از خفتگی

سکینه خانم : نیدونم چه بدبختی دامنگیر من شده که هر چه احساسات وطن پرستی و فداکاری بوده بار و بند و لش را دم خونه ما باز کرده و هی احساسات است که از تو و علی بروز میکنه ! امایی ریزه ازای احساسات درد دل بزرگون و سر جنبونهای مایس که نیس ! نه ، میخام بدونم هر چه احساسات وطن پرستی بوده تودن قو و کاکات گذاشته اند یا یخورده ازای احساسات هم باید بیگرون بدن ، خوب تو و کاکات آبت نیس نونت نیس که چند ساله خودتون را در بدر شهرها و ولایتها کردین بی وق میرین توهبس بی وق زیر گلوله توپ و تفنگ و اسمش میزارین که ما احساسات داریم ! احساسات و اسی کی نون و آب شده که برای شما بشه ؟ بیشتر دلم و اسی نور جهان (زن علیخان) بدبخت میسوزه که دسش تودس علی دیونه گذاشتم که بدبخت فلک زده از صب تا شوم همش گیره بکنه و مثل غریب غربتیها و زنهای بیوه بسر بیرد و تا آخر عمر - بخوار و کوری باقی بمونه ! بخدا نزدیکه استغفرالله از دس شما کمر بزبونم بیات -

سکینه خانم در اینجا شروع بگریه و زاری کرد بصوریکه محمد خا -

هم متأثر شده و برای دلجوئی او پیشرفته دست او را بوسیده و گفت :

مادر خان گریه ممکن آخر دنیا ' بنظر نیماند - و روزی پیش میآید که انگلیسها از این شهر بروند و خائنین را دست مکافات از پی دراز است و چوبه دار برای آنها مهیا هر زمان چنین شو - من و برادرم اسلحه را بر زمین گذاشته

ودست شما و نورجهان را گرفته برای زیارت بمشهد میرویم و باقی عمر را به
آسودگی میگذرانیم -

سکینه خانم چون وعده زیارت مشهد شنید شادمان شده گفت :
« خدا از زبونت بشنوه اما :

بذك نیر بهار میات ❖ کمبیزه و خیاب میات

مکه من چنده (چقدر) عمر میکنم که انگلیسها از ابرون برن و ابرون
آباد بشه اونوقت باتو برم مشهد - باز هم خدا کریمه بعد همه اینها بگو به نیم
علی کجاس او چرا نیومد ؟

محمد خان: برادرم علی در میان مجاهدین کازرون است و الحمدلله
سلامت است و مخصوصاً بمن سفارش کرد که از قول او از شما و نورجهان احوال
پرسی کنم - این راهم برای نورجهان داده است و هنگام وضع حمل او
بشیراز خواهد آمد -

محمد خان دست بجیب برده و جعبه مقوایی کوچکی را بیرون آورده
گشود و گوشوار زرینی را که در آن بود بمادر نموده سپس در جعبه گذاشته
باو داد -

سکینه خانم : خدا سایش را از سر نورجهان کم نکند اما خوب بود او هم
باتو میآمد چون همی روزها نورجهان موقع زیمانشه -

محمد خان: من که بر کستم مطلب را باو حالی می کنم؛ همین امروز
هم که خط بسردار عشاعر می و رسم نامه باو مینویسم که بیاید ؛ اکنون برای
دیدن رفقا که چند ماه است آنها را ندیده ام میروم و شب مراجعت میکنم شما
مشوش نباشید -

سکینه خانم : پناه بر خدا - برو اما سرش بیا - شهر شلغه ، هر چه تو
خونه باشی بهتره -

محمدخان چون مادر خود را خواهی نخواهی برقتن خود راضی یافت هفت تیر را در زیر عبا پنهان کرده و سکیته خانم را وداع گفته بجانب دروازه باغشاه رهسپار گشت - و چون از دروازه خارج شد در اطراف قونسلخانه انگلیس گردش کرده و بهر چیز و هر کس میرسید با نظر کنجکاوی مینگریست و میدید که انگلیسها توپهای مسلسل را بیشت بامهای قونسلخانه و باغ مشیری و نصیری برده سنگربندی میکنند و از آثار و علائم چنان بنظر میرسد که بواسطه نزدیکی مجاهدین قشقاتی و کازروبی فوق العاده خائف شده اند و از میرزا ابراهیم خان قوام الملک تقاضی کرده بودند که بایل عرب و بهارلو دستور دهد که بحمايت آنها بنزدیکی شهر بیایند ولی قوام الملک مکرر این دستور را داده بود اما رؤساء ایل چون از انگلیسان لطمه خورده و صدمه دیده بودند اعتنا نکرده بلکه علی رغم دستور قوام الملک بمجاهدین ملحق شده بودند * -

قوام الملک هم ناچار رؤساء بعضی از محلات شیراز و سر کرده یکن طائفه از ایل عرب و شیانی را که هنوز بمجاهدین ملحق نشده بودند و بمتابعت قوام باقی مانده جمع آوری کرده و اظهار داشته بود :

« من نوکر دولت هستم و باید با حکومت وقت همراه باشم بسایند سوگند یاد کنید که با فکر من همراه باشید » آنها هم قبول کرده بودند * -

محمدخان پس از گردش در حوالی قونسلخانه و تفتیش اوضاع خود را بداره روزنامه «حیوة» (که ارگان حزب دمکرات و تحت نظر شیخ محمد حسین حیوة نشر مییافت) رسانیده و اعلامیه ای را که سردار عشائر نوشته و باو داده بود تسلیم کرده و از آن پس بخانه حاج شرف و واعظ خراسانی که سیدی جلیل القدر بود رفته و مکتوبی که سردار عشائر باو نوشته بود نسیم

نمود و تا عصر کارهایی را که موظف بود انجام داده شب هنگام خود را به محل اجتماع کمیته مرکزی حزب دمکرات (خانه تقیب الممالک) رسانیده و مکتوبی را که سردار بعنوان آنها نوشته بود تسلیم کرد و در آن انجمن گفتگوهائی در میان آمد و محمدخان منظور سردار و ناصر دیوان را که همراهی اهالی شهر با مجاهدین و تولید انقلاب در شهر علیه فرمانفرما و انگلیسان بود در میان گذاشت و آخر الامر دو ساعت از نیمه شب گذشته تصمیم قطعی کمیته مرکزی بر این قرار گرفت که پاسخ سردار عشائر را نوشته توسط شیخ محمد رضا ابوالاحرار بفرستند و ضمناً شروع بایجاد انقلاب و تولید دشمنی بین اهالی شهر با انگلیسها کنند .

محمدخان همینکه کارهای مهم خود را با حسن وجه انجام داد نزدیک سحر بخانه مراجعت کرد و در بستر راحت غنود و هنگام خفتن با خود میگفت
 « تخم کاشتم تا فردا چه ثمر دهد »

فردای آنروز محمدخان از خانه بیرون آمده و در کوچه و بازار های شهر بگردش مشغول شده و بهرجا که میرسید روزنامه «حیوة» را بدست مردم میداد که مشغول مطالعه هستند و مضمون اعلامیه سردار عشائر را که در آن درج شده بود چنین میخواندند : -

« بهلاء اعلام - تجار - کسبه و سایر هموطنان عزیز شیرازی ، هموطنان ! پلیس جنوب ایل دره شوری را غارت و قتل عام نموده . پلیس جنوب منسوب با انگلیسها را که دولت علیه مخالف وجودان در فارس است سبب به هموطنان شما هتک احترام علنی کرده اند من که خود را خادم این آب و خاک میدانم مصمم شده ام که این قشون اجنبی را از خاک پاک وطن اخراج کنم ، و اینک بآنها مشغول جنگ شده و شما اطمینان میدهم که متابعین من بزراعت اطراف شهر آسیب نرسانند و اگر يك سنبه فاسد کنند ده برابر غرامت دهم اما

شما اهالی غیور شیراز بایستی با من هم ساز و همراه شوید و چنانکه برادران قشقایی و کازرونی شما در راه کسب شرف و امتیاز مال و جان نثار می کنند شما هم از پندل مدد معنوی و هم آوازی با ما نوتاهی نکنید»

محمد خان : در مسجد نوایستاده اعلامیه را میخواند و قلباً مشغوف بود چون مردم در حال هیجان و نسبت بانگلیسان خشمناک مشاهده میکرد - ناگاه یکی از صاحبانصباان ایرانی پلیس جنوب پیش آمده چند کلمه از اعلامیه را خوانده و باغیظ و رقه را پاره کرده بدور افکند !

محمد خان را مشاهده این توهین را برخورد دشوار دیده و بدو نزدیک شده گفت :

آهای ! آقای مزدور اجنبی چرا اینورقه را پاره کردی ؟
صاحب منصب که بتازگی از ارباب درجه یابری یافته بود و سری پرغرور و کبریا داشت و تصور چنین جسارتی را از یک شخص عادی کفر محض مینداشت با کمال غضب فریاد برآورد «مرد که مزدور اجنبی کیست ؟» من صاحب منصب اس-بی-آر هستم واس-بی-آر متعلق بدولت ایران است بنظر من پس گردنت خارش پیدا کرده اگر اینطور است بگو تا بضرب پس گردنی خارشش را رفع کنم والا راه خود گرفته برو گم شو صولةالدوله را ماهمه میشناسیم و اعمال او بر ما پوشیده نیست او نسبت بدولت فغیمه یاغی شده و سرای او چوبه دار است»

در این موقع قریب صد نفر از اهالی بازار و کسبه بگرد این دونفر اجتماع کرده همه بانظرهای تنفر آمیز بصاحب منصب مغرور مینگریستند و از آن میان یکی فریاد برآورد « بنظر من پشت گردن جنابعالی خارش پیدا کرده »

محمد خان هم در تأیید گفتار او اظهار داشت «آری خودش پس گردنی لازم دارد» و بیدرنگ سیلی محکمی به پشت گردن او نواخت سایرین هم

اقتدا کرده و تا آفای باور خواست شمشیر خود را از نیام بکشد بامشت و لگد و سگ کتک مفصلی نوش جان کرده و در آخر شمشیرش را از کمر باز نموده و اجازه دادند که فرار کند.

مردی که شمشیر او را گرفته بود پیش آمد که آنرا بکمر محمدخان ببندد ولی چون محمدخان میخواست خود را بوسیله آن سلاح در مهلکه اندازد از قبول آن امتناع ورزیده و گفت : -

شمشیری که بر کمر چنان خائن بیسرمی بسته شده ایاقب هیچیب از ما را ندارد و بهتر آنستکه آنرا بشکیم و شکسته اش را بجای مستراح مسجد و افکیم - مردم این پیشهاد را پسندیدند و فوری شمشیر را شکسته و یکی از آنها قطعه های آنرا برداشته روانه مسجد نو شد که بجای مبرز اندازد و بقیه بی اختیار از عقب او روان و بهیئت اجتماع وارد مسجد نو شدند و سید شرفه را دیدند که بر منبر صعود کرده و مکتوب سردار عثمان را گسوده میخواند:

۳ رمضان ۱۳۳۶ - « عموم ملت شیراز - امروز یکماه است که مجاهدین

اسلام محکم محکم حضرت سید عبدالحسن مجتهد لاری با کفار در جنگ هستند و بر عکس شما اهالی شیراز که با کفار همراهی میکنید! و با آنها آدوقه میروشید! - علماء دینی هم خاموش نشسته اند آقا شیخ جعفر مجتهد که چندی قبل شمشیر بدوش برای جهاد برابران رخت حال چه واقع شده که امروز جهاد در خانه اش آمده و خاموشی و عزلت اختیار کرده؟! آقا شیخ مرتضی (۴۹) که خود را حامی اسلام میداند و مثل سایرین رشوه نگرفته است چه با مجاهدین اسلام همراهی میکند؟! قوام الملک هم در شیراز آسوده -

(۴۹) مرحوم شیخ مرتضی محلاتی از علماء دینی و مجتهدین معروف

شیراز بود -

مرحوم شيخ محمد حسين حيوة مدير روزنامه حيوة

مرحوم جواد مدير زاده آزادي مدير
روزنامه عصر آزادي فرزند حيوة

خاطر نشسته خود را بیطرف جلوه داده و مسلک حقیقی خود را بمن ابراز نمی دهد که تکلیف را بدانم - اگرچه من همراهی قوام را لازم ندارم و بعون الله از اطراف قشون زیاد آمده و روز بروز بر عده مجاهدین افزوده میشود در حالی که یکشاهی از من نمیگیرند و تنها از راه عقیده پاک برای خدمت بایران و اسلام میجنگند که دست کفار هندی و انگلیسی بدامن عصمتشان نرسد - اما حای افسوس است که اهالی شهر خاموش و بیصدا نشسته تماشا می کنند و برادران دینی و وطنی خود میکنند !

من با همه کفر تاریهائی که دارم و باین قشون زیادی را که بایستی اداره کنم از هر گونه فساد و خرابی زراعت جلوگیری کرده و تا کنون نگذاشته ام حبه ای ضایع شود اما ملاکن شیراز آذوقه فقراء مسلم را بکفار حربی می فروشد !!

از درگاه الهی امیدوارم که تلافی این بی انصافی را از آنها کرده باشم -

«اسمهیل قشقائی سردار عشائر»

چون حاج شرفه مکتوب سردار عشائر را بآخر رسانید محمدخان و دیگران صدرا بزنده باد صولة الدوله بلند کردند و هیجان سختی در مردم پدید آمد و همه به برخاست و مردم فریاد میکردند ما در دلد خود را بچه کس بگوئیم و نزد کدام پیشوا برویم که از انگلیسها پول نگرفته باشد !

بالاخره باشاره محمدخان همه رو بمنزل آقا سید ابوالعسانی فرزند مرحوم حاج سید علی اکبر که سیدی تپی دست و بی اسم و رسم بود روانه شدند و چون با او ملاقی گشتند گفتند :-

« مایقین داریم که شما مثل دیگران از انگلیسها رشوه نگرفته اید باید ما را همراهی کنید و باتفاق باردوی اسلامی صولة الدوله ملحق شویم و با

اجنبی واجنبی پرستان مصاف دهیم تا کشته شویم یا خود دشمن را از خاک وطن خارج کنیم -

سید پاسخ داد : که من حاضرم ولی این لحظه هنگام افطار است فردا بامدادان هرچه بگوئید اصفا میکنم و هر جا بفرمائید میآیم >

فردای آنروز اهالی شهر دکانها را بسته در مسجد نو گرد آمده اول آقا سید ابوالمعانی را با احترام تمام بـمسجد آوردند و سپس رفته آقا شیخ جعفر محلاتی - آقا شیخ مرتضی محلاتی را هر کدام جدا گانه با احترامات لازمه آوردند - از آن پس رئیس العلماء و آقا سید جعفر مزارعی و آقا شیخ علی الوالدی و حاج میرزا محمد فرزند آقا میرزا هدایه الله را بابی احترامی و توهین زیاد وارد مسجد کردند - زیرا تصور میکردند که این چهار نفر از بیگانگان رشوه گرفته اند و با افکار ملت همراه نیستند - و اشعاری زشت و هرزه برای رئیس العلماء و آقا سید جعفر مزارعی ساخته میخواندند -

آقا شیخ مرتضی چون این افتضاح را دید بمنظور حفظ حیثیت نوع از جای برخاست و مردم را اندرز داد که با علماء با احترام رفتار کنند - و از این هرزه درائی بکشند - مردم هم پذیرفتند -

پس رئیس العلماء برخاسته سوگند یاد کرد که من از خودی یابیکاه بولی نگرفته - و انگلیسها عمداً این تهمت ناروا را بما بسته اند - که ما در مضر هم وطنان خوار سازند و بی مقدار کنند -

بالجمله این شورش و هیاهوی علیه انگلیسان تا سه روز ادامه پیدا کرد و در عرض این سه روز ادامه پیدا کرد و در عرض این سه روز برخی از بیجه ها و عوام الناس بجبر درد کانه را می بستند و بخانه حاج میرزا خلیل تاجر کشمیری که با انگلیسها سری و سری داشت ریختند اما او که قبلاً از این قضیه آگاه شده خانه خود را تخلیه کرده و اثاثیه آنرا مخفی ساخته بود

مردم چیزی در آنجا نیافتند ناچار در خانه اش را از باشنه بیرون کشیده و سکی بر آن گذاشته بمجد نو آورده و میگفتند :

« این روح پلید کشمیری است که در جسد سگ حلول کرده » و سگ بیگناه را بجای کشمیری گناهکار چوب میزدند !! یکدو تابلوهم از مدارس و نواقل شکستند - شیشه های خانه میرزا مظفر و میرزا علی مازندرانی (۵۰) را که مترجم و منشی انگلیسها بودند شکسته و مقداری از اثاث البیت آنها را پینما بردند - این اخبار که با قاشیخ مرتضی رسید سخت متغیر شده و خشمناک اراده رفتن بخانه کرده و گفت : « چرا وحشیگری میکنید » مردم او را نگاهداشتند و گفتند : « آقا اینها کار بچه هاست ما جلوگیری می - کنیم . - »

فرمانفرما هم چون شهر را بر آشوب دید از راه خدعه بوسیله نظام الممالك فراشباشی بعلماء پیغام داد که « من از ابتداء ورود بفارس بساملت همراهی داشته ام اکنون هم دارم اما راجع بجنک با انگلیسها چون دولت ایران بیطرف است و از طرف دولت بمن حکمی نشده دستوری نرسیده که

(۵۰) مرحوم میرزا علی مازندرانی از دانشمندان معاصر و یکی از اساتید نگارنده این کتاب بود وی در اشرف مازندران متولد شده و پدرش از مجتهدین آن شهر بوده پس از تلمذ نزد پدر بهر ان آمده و در دارالفنون تحصیل کرده سپس بنجف اشرف رفته و علوم قدیمه و حکمت الهی را در آنجا فرا گرفته پس بهندوستان شتافته و در بمبئی بکار و عضو و تدریس پرداخته ضمناً زبان انگلیسی را بعد کمال آموخته و بشیر آمده از راه اضطراب در پلیس جنوب مترجم شده و امرار معاش میکرد - وی زبانهای عربی - انگلیسی فرانسه ترکی - عبری - اردو - ارمنی - و فارسی را در نهایت خوبی

بجنگم ناچار جنگ نخواهم کرد فعلا هم که کابینه ای در کار نیست که کسب تکلیف کنم پس بهتر آنستکه شما بتهران تلگراف کنید و هرچه دولت امر داد منهم اطاعت میکنم»

این جواب رندانه که بگوش مردم رسید بار دیگر در مسجد نو هیاهو بپا شد و توسط عظام المالك بفرمانفرما پیغام دادند که « دولت ایران سابقاً اخطار کرده است که قشون جنوب از طرف دولت ایران نیست و رسمیت ندارد حضرت والا هم معزول هستید و باید تشریف ببرید و ما را از بلاهای گوناگون که از بدو و رودتان بماهجوم آورده نجات بخشید - اهالی فارس از قحطی مصنوعی مردند و باعث اصلی شما و انگلیسها هستید و وجود قشون هندی در شیراز تولید امراض را موجب شده و باید فوری بروند و اگر نرفتند ما آنها را با اسلحه بیرون میکنیم »

در اینوقت بتحریرك و اشاره حاج مسعود الدوله شورشیان بگرد فراشباشی جمع شده و اورا كتك مفصلی زدند فراشباشی هم چون خود را در مخاطره دید فرار کرده خود را بفرمانفرما رسانید -
دو ساعت از شب گذشته انگلیسان دستور دادند تمام سنگرهای شاه -

میدانست مخصوصاً عربی را با کمال فصاحت تکلم میکرد و در حکمت الهی از خود اجتهاد مینمود -

نگارنده چندین سال با او معاشر بود و از معلوماتش استفاده میکرد فقهاء شیراز اورا تکفیر کرده بودند و ناچار بغاقاه گناباد بان پناهنده شده و ظاهراً دم از درویشی و لا ابالیگری میزد - چند سال پیش در آبادان برحمت ایزدی پیوست و حسب الوصیه او فرزندش (یوسف مازندی) جسدش را بشیراز آورده و دفن کرد -

چراغ (مزار میر سید محمد فرزند موسی بن جعفر (ع) را عوام الناس شاه چراغ گویند) و مسجد نو و مدرسه خان و سایر نقاط آنحوالی را که بتفنگچیان قوام الملك سپرده شده بود تخلیه کرده و بتصرف افراد پلیس جنوب دادند و آنها هم درهای مسجد نو و شاه چراغ را قراول گذاشته و از عبور و مرور مردم مانع شدند !

روز بعد اوضاع تغییر کلی یافت باینمعنی که قوام الملك بخانه آقا شیخ جعفر و آقا شیخ مرتضی رفته و منتصر الملك را نیز بخانه آقا شیخ محسن پیشنماز فرستاده و با تهدید و تحجیب آنها را از آمدن بمسجد مانع شد !

قبل از ظهر آنروز یکعده صدنفری هندی با چند رأس قاطر بخانه حاج میرزا احمد لاری تاجر که از طرفداران صولةالدوله بود هجوم آورده هرچه اثاث البیت و کاه و جو داشت برقاطران حمل کرده و بردند ! خود حاج میرزا احمد را نیز گرفتار نموده بقونسلخانه بردند -

کذلك بخانه حاج محمد ابراهیم خان مشیری ریخته و تمام ااثاءخانه او را بارقاطر کرده و او را باپسر ارشدش کرامةالله خان مشیری بباغ نمازیه که دفتر پلیس جنوب بود برده حبس کردند -

شیخ محمد حسین حیوة و شیخ عبدالباقی که از آزاد بخواهان مشهور بودند نیز گرفته و درباغ نمازیه زندانی کردند نیز افراد پلیس جنوب بخانه منیدابوالعالی و میرزا محمود خان فرزند صاحب دیوان رفته و ااثاء آنها را نیز غارت کردند !! (۵۱)

اما سیدابوالعالی و میرزا محمود خان فرار کرده خود را بصولةالدوله رسانیدند و صولةالدوله نسبت بآنها کمان محبت را مبدول داشته و نیکو

(۵۱) آیا این قبیل کارها از دولتی که افراد آن ادعای تمدن میکنند

قبیح نبوده ؟ !

پذیرائی کرد -

مردم حساس شیراز چون شاهد این اعمال زشت شدند همه را از چشم قوام الملك دیدند و فوق العاده از او متنفر شدند و یقین قطع حاصل کردند که علت غائی تسلط انگلیسان بر فارس همانا دست اتحادی است که قوام الملك و فرمانفرما بآنها داده اند -

روز هشتم رمضان ۱۳۳۶ - انگلیسها بخواهش فرمانفرما فتح الملك خائن را که بجرم وطن پرستی برادرش در زندان بود آزاد کردند - و پلیس جنوب و سوارهای هندی و سواران فرمانفرما (بالباس هندی) بجنگ سردار عشائر فرستادند و در اطراف باغ جنت شروع بجنگ کردند - غرش توپ بخوبی بشیراز میرسید *

در آخر مجاهدین قشون اجنبی را محاصره کرده و مغلوب ساختند و و در حین جنگ دویست نفر هندی و چهار نفر صاحب منصب انگلیسی مجروح گشت و از مجاهدین فقط ده نفر شربت شهادت چشیدند و شنیده شد که بستگان مجاهدین مقتول بجای عزاداری شادمانی میکردند و میگفتند :

« سپاس خدای را که فلان خویش ما بدرجه شهادت رسید و در راه وطن عزیزمان کشته شد »

چون قشون دشمن شکست خورد و سردار عشائر بشهر نزدیک گشت انگلیسات عرصه را بر خود تنگ دیدند و باز دیگر منتصر الملك را بعنوان رسالت از جانب جنرال ساکس و فرمانفرما نزد سردار فرستادند منتصر الملك وارد اردوگاه مجاهدین شده و اظهار داشت :

« از اینکه حضرت اجل یکعده از هندیهای اسیر را آزاد فرموده اند جنرال ساکس تشکر میکند و حاضر است که مبلغ یکصد هزار لیره طلا بشما تقدیم نماید بعلاوه دوازده هزار قبضه تفنگ و دوازده عراده توپ هدیه و ماهانه ده هزار تومان مستمری برای شما معین کند که همراه پرداخته شود مشروط بر اینکه جنگ را متارکه کنید و از شیراز تا حدود دشتی و دشتستان امنیت

دهید - *

نیز حضرت اقدس فرموده اند :

« بشما نصیحت میکنم که با دولت بریتانیای کبیر بیش از این مخالفت نکنید که من و شما سهل است امروز دول عظیمه در مقابل این دولت بعجز آمده اند و آخر خواهید دید که در این جنگ دولت فحیمه انگلیس بر آلمان و سایر دول متخاصم فائق خواهد آمد -

اگر از من میشوید دویست هزار لیره نقد و ماهانه پانزده هزار تومان و تفنگ و فشنگ بحد کفایت بتمو میدهند که فقط جنگ را متار که و بیطرفی اختیار کرده راه شیراز ببوشهر را امنیت دهید - بطلاوه جنرال ساکس قول میدهند که پلیس جنوب از شیراز خارج نشود و خارج از شیراز تا هر جا ملیل باشید سپرده شما باشد منهم محمد حسین میرزا فرزند خود را گروی میدهم که آنچه حضرات قول میدهند عمل کنند »

سردار عشائر چون این پیغامها و وعده وعیدها را بشنید لب پیاسخ گشوده و گفت :

« خدمت حضرت والا عرض کنید اولاً راجع بیکصد یا دویست هزار لیره و مقرری ماهانه تا انگلیسها در ایران و فارس هستند اگر دویست ملیون لیره هم بدهند ممکن نیست تن بننگ خیانت بوطن و هموطنان داده و جنگ را متار که کنم (۵۲) و اگر چنین کاری را قبول بکنم آیا هموطنان در باره من چه فکر خواهند کرد - البته حق دارند که بگویند ! سردار برای منفعت شخصی خود اقدام بجنگ با اجنبی کرد و همینکه باو پول دادند دست

(۵۲) خوانندگان محترم این نکته را در نظر داشته باشند که آنچه

در متن نوشته شده عین عباراتی است که رد و بدل شده و بالهجه گویند گانست و نگارنده در آنها تغییری نداده است -

کشیده و کنار رفت ، هرگز چنین کاری نخواهم کرد که تا ابد خود و خانواده ام را بدنام و ننگین و مفضوب ملت سازم - ثانیاً لابد حضرات تفنگ و فشنگ بی سبب بمن نمیدهند و البته مقصودشان ازدادن ا-لمعه اینست که بروم و بابترین افراد این ملت یعنی تنگستانیان و دشتستانیان جنگ کنم تا قوای بریتانیا بتواند بیش از اینها در جنوب ایران و عراق عرب پیشرفت کند ؛

اینهم يك ننگ ابدیست که من با هموطنان فداکار خود وارد منازعه شوم و برای سود شخصی وجدان کشی را شعار خویش سازم اما راجع بتشریف فرمایی حضرت والا محمدحسین میرزا باینجا - من بکنفرتبه مطیع دولت علیه ایران هستم و قادر بر آن نیستم که شخصی که از خانواده سلطنتی ایران است برای خاطر انگلیسها گروی نگاهدارم - اما اینکه مرا تهدید کرده اند که از کرمان قوای جدید بمدد بیگانگان میرسد مطلع هستم اما پیش از آنکه آنها برسند راهشان مسدود خواهد شد و از راه اضطرار برای قبضه قونسلخانه که فعلاً قلعه مستحکمی شده است و نصیری و سایر مواقع مهمه انگلیسها ناچار هستم با اجازه احرار و وجوه اهالی شیراز آب شهر را قطع کنم و این مسئله را تمام آزادیخواهان شیراز بمن نوشته و تاکید کرده اند که برای تسخیر شهر و قلعه و قمع دشمن از هیچگونه فشار مضایقه نکنم و بمدد پروردگار عالم تادو هفته دیگر تمام قشون انگلیسی را که متجاوز از هیجده هزار نفر است اسیر خواهم کرد - از حرکت عده شش هزار نفری انگلیسی و هندی تحت فرماندهی «جنرال داگلس» از هندوستان خبر دادم و الساعه که باشما مشغول گفتگو هستم عده مجاهدین بدوازده هزار نفر رسیده و روز بروز زیادتر خواهد شد -

مخصوصاً از قول من آقای جنرال ساکس بگوئید : کوچکترین حرکت و نقشه آنها از نظر من پنهان نمیماند این خیالات همه بیهوده است و این آخرین بار است که میگویم : اگر جان خود و نفقات خود را میخواهد

باید هرچه زودتر تسلیم شود و تمام اسلحه و مهمات خود را باستثناء لوازم زندگی و ائانه شخصی تسلیم نماید و مطمئن باشد که با کمال احترام از خاک ایران خارج خواهد شد و اگر جزاین رفتار کند بطور قطع منتهی تا پانزده روز دیگر خود و همراهانش در جنگ اسیر خواهند شد - و البته در آنصورت با او معامله اسیران جنگی خواهد شد » •

چون کلام سردار عشائر باینجا رسید و منتصرالملک از این سخنان طرفی نیست ناچار برخاسته و برفت -

• (فصل پانزدهم) •

ایجاد تفاهت در میان مجاهدین و نتیجه آن

بوالورد یادابوالورد دهی است در مغرب شیراز که روی تلی واقع شده و محلی باصفا و خوش آب و هوا و محل سکونت يك تیره از ایل قشقایی است که آنها را بوالوردی خوانند - روز هفدهم رمضان ۱۳۳۶ انگلیسها که از هر جهت در محاصره مجاهدین افتاده و عرصه را بر خود تنگ میدیدند بخیال تصرف بوالورد که محلی مرتفع و مسلط بر شیراز بوده افتاده و با دوربین تفحص کرده و تصور کردند که خالی از سکنه است لذا عده زیادی سوار و پیاده هندی را روانه آن نمود کرده و دستور تصرف آنجا را دادند اما بوسط راه که رسیدند ناگهان سواران قشقایی و کازرونی بر آنها شلیک کردند و در صدد تعقیب برآمدند هندیان جنگ نکرده شکست خورده و بجانب رودخانه خالی از آب شیراز سرازیر گشتند و مجاهدین هم آنها را تعقیب کرده و در

جانبین رودخانه جنگ حقیقی آغاز شد و در نتیجه دونفر صاحب منصب انگلیسی و پنجاه نفر هندی کشته گشت و دونفر از صاحب منصبان انگلیسی هم مجروح شدند و بقیه اسب فرار کرده و بنصریه پناهنده شدند - در این گیر و دار مخصوصاً علیخان برادر صلیبی سردار عشائر که ست ریاست قشقائیان آن حدود را داشت مردانه جنگید و ابراز شهامت و رشادت نموده و دشمن را تا پشت دیوار های قونسلخانه انگلیس تعقیب کرد :

هیجدهم رمضان - هنگامیکه یکعده از پلیس جنوب در اطراف بابا کوهی بکار مشق و تمرین اشتغال داشتند مجاهدین قشقائی که بامر سردار عشائر تحت ریاست علیخان بابا کوهی را تصرف و محافظت میکردند ناگهان بر آنها شلیک کرده و جنگ سختی آغاز شد و در این زد و خوردهم فتح با قشقائیان بود و چهل نفر از هندیان کشته شدند و پلیس جنوب شکست خورده بشهر پناهنده شدند ،

و هم در این روز تجار بهیشت اجتماع نزد جنرال ساکس رفته تقاضای استخلاص حاج میرزا احمدخان لاری کردند و ساکس هم بیست هزار تومان از او سند گرفت که دیگر علیه انگلیسها دسیسه نکند و او را مرخص کرد .

چند روز بعد علیخان قشقائی بمددگاری حاج نصرالله خان مرو دشتی افراد پیس جنوب ساخلوی قوام آباد - زرقان و سیوند را خلع سلاح کرد بیستم رمضان ۱۳۳۶ - پلیس جنوب بخانه حاج اسدالله تاجر کازرونی ریخته و از پشت بام وارد گشته مسارالیه را بسپارش آقامحمد اسمعیل و پسر دیگرش گرفتار و بیابغ نمازیه برده حبس کردند - و بهانه آنها این بود که آقای محمد اسمعیل کازرونی در مسجد بردی بود . و از انگلیسها بدگویی می کرده و نیز ناصر دیون کازرونی مکاتبه داشته است .

۲۱ رمضان ۳۶ - سردار عشائر بمنظور فشار آوردن بر انگلیسها آب آسپاها را بر شیراز بست و انگلیسها فوق العاده دواضیقه افتادند و قادر

بر بیرون رفتن از شهر هم نبودند ناگزیر جنرال ساکس بسردار پیغام داد که «من حاضرم با همراهان خود از فارس بروم اما سه روز مهلت می‌خواهم سردار عشائر این پیشنهاد را بپذیرفت .

در همین روز محمد علیخان کَشکولی که نسبت بسردار یاغی بود بایک عده چهارصد نفری که از اطراف جمع آوری کرده بود وارد «گویم» شده و بسردار عشائر پیغام داد که از کرده هایشیمانم و مایل بخدمت و ملتم اجازه دهید بادشمنان وارد نبرد شوم»

سردار عشائر باناصر دیوان در اینخصوص مشورت کرد و ناصر دیوان قبول پیشنهاد او را مصلحت دید پس سردار برادر زن خود حمزه خان کَشکولی را نزد او فرستاد و پاسخ داد «اینک که از گذشته اظهار ندامت کرده‌ای اجازه داده میشود که در جرگه مجاهدین شوی وارد و با کمال اطمینان خاطریش من بیا تا ترتیب کار تو داده شود»

محمد علیخان جواب داد «برای شرفیابی حاضرم اما می‌خواهم پیش تشرف قول خود را با عمل توأم کنم و اکنون نزد علیخان می‌روم سپس شرفیاب میشوم»

سردار قبول کرد و محمد علیخان از طریق جوشک و قره‌بری بجانب علیخان برادر سردار عشائر روانه شد در اینوقت انگلیسها که سخت در زحمت افتاده و راه چاره را بر خود مسدود دیده بودند ناگزیر بخیال حیل و خدعه دائمی و جلی خود افتاده و آخرین نقشه مزورانه خود را طرح کردند و علیخان سالار حشمت را با پرداخت ده هزار لیره طلا و وعده ایل بیگی قشقائی تطمیع نمودند و برادر بزرگترش احمدخان سردار احتشام را که با علیخان برادر صلبی و بطنی میبود بایلخانگری قشقائی نوید داده و پرداخت سی هزار لیره طلا هم باو متقبل شده دوهزار قبضه تفنگ انگلیسی نیز تحویل دادند در اینوقت محمد علیخان

کشکولی که بعلیخان ملحق شده بود نیز موقع رامقتم شمرده بادر یافت بازنده هزار تومان و مقداری تفنگ و فشنگ از اجنیاں بآن دونفر ملحق شد و میرزا ابراهیم خان قوام‌الملک از طرف انگلیسها ماموریت یافت که بجای قلعه بندر « برفراز کوه شمالی شیراز » برود علیخان و سردار احتشام برادران - صولة الدوله را ملاقات کند و آنها را بدوستی بابریتania و دشمنی با هموطنان برانگیزد !! و او هم چنین کرد و ماموریت خود را بنحو اتم انجام داد و روزیست و دوم رمضان ۱۳۳۶ در محلی که بجای مرتضی علی (بامرتاض عی) موسوم است قوام‌الملک ترتیب ناهاری داده و علیخان و ضیغم الدوله (سردار احتشام) و محمد علیخان کشکولی هم حضور بهم رسانیدند و قونسل انگلیس نیز حضور یافت و پس از مذاکرات زیاد قرار بر این گذاشتند که سردار احتشام ایلخانی و علیخان ایل بیگی و از شیراز تا کازرون سپرده محمد علیخان کشکولی باشد و حکومت کازرون هم محمد علیخان باشد و اینها متفقاً با صولة الدوله و ناصر دیوان نبرد کنند و آنها را قلع و قمع سازند و خاطر اولیاء امور دولت مخیمه بریتانیای کبیر را از این رهگذر آسوده سازند؛

روزیست و سوم رمضان علیخان بشیراز آمده و قوام‌الملک را دیدن کرده باتفاق او نزد فرمانفرما رفتند روزیست و چهارم رمضان هم جنرال ساکس و کننل کاف - قوام‌الملک - سردار احتشام - محمد علیخان کشکولی و علیخان قشقایی در عمارت ارك کریمخانی بدیدن فرمانفرما رفتند و فرمانفرما هم ایلخانی گری را بسردار احتشام و ایل بیگی را بعلیخان مرحمت (!) فرمودند و علیخان را بایکده سوار مامور تعمیر سیمهای تلگراف کرد چون خبر خیانت علیخان و سایرین بگوش سردار عشاء رسید سخت اندوهگین شده و اظهار داشت : « علیخان که همواره از طرف دولت علیه ایران ایل بیگی بوده دیگر علت نداشت که از راه خیانت تحصیل حاصل کند مگر اینکه لیره‌های طلا چشم او را خمره و عقلش را طیره ساخته باشد »

سپس گفت : «انگلیسها در تددیر بیر هستند و در تحقیق ید طولائی دارند و این خائنین را هر کدام از راهی با خود همراه کرده اند» اما من که مانند آنها احمق و خائن نیستم با این حقه باز یهادست از مبارزه نخواهم کشید و تا رمقی در بدن دارم بادشمنان خواهم جنگید تا خدا چه خواهد ؟

بالجمله چون خائنین سابق الذکر بادشمنان وطن ساختند و کمر عداوت برادر ارشد را بر میان بستند ؛ برای تکمیل خیانت و تکثیر شقاوت بنصر الله خان دره شوری که از طرف سردار عشائر مامور بیضاء بود پیغام دادند که «اگر توهم با ما متحد شوی حکم کلانتری کل ایل قشقائی را برای تو می گیریم » اوهم قبول کرد و نتیجه این حقه بازیها این شد که قسمت اعظم ایل قشقائی که تحت امر خائنین بودند با سردار عشائر وعده کمی از متابعین او آغاز مخالفت کردند و از او بریده بیگانگان پیوستند ؛ -

در همین ایام خبر سقوط کابینه سپهدار و تشکیل کابینه میرزا حسنخان و ثوق الدوله بشیراز رسید و علیخان و سردار احتشام تمام کلانتران ایل قشقائی را دستگیر ساختند و ایل کشکولی هم بمتابعت از محمد علیخان که کلانتر آنها بود تحت اوامر و نواهی خائنین قرار گرفتند -

و در این وقت بناصر دیوان کازرونی خبر رسید که بیست هزار نفر هندی بیوشهر وارد شده و بقصد کازرون و تصرف این شهر حرکت کرده است - ناصر دیوان از شنیدن این خبر وهم از خیانت علیخان و دیگران سخت مشوش و مغموم شده و بمنظور حفظ کازرون مجاهدین کازرونی را از مسجد بردی حرکت داده و روانه کازرون شد ضمناً بسرदार عشائر پیغام داد که ۸ قریب دو ماه است مرا بعنوان جهاد ضدیدید و لی در کار آنقدر مسامحه کردید که انگلیسها فرصتی یافتند و بین شما و برادران تان نفاق انداختند

بطوریکه هم اکنون شما مجبور هستید که با خویشان و برادران خود بجنگید و چون در حقیقت امروز دیگر جنك با اجنبی پایان رسیده و نبرد با هموطنان آنهم نبرد برادر با برادر آغاز شده و من بهیچوجه حاضر بجنك با هموطنانی که وقتی مدد کار ما بوده اند نیستم لذا عجاله بکازرون میروم و شمارا بخدا میسپارم و متعاقب این پیغام باتفاق فراشبازی بحضور سردار عشائر شتافت و بادیده نمناک و دل ریش شرط تودیع بجا آورد و هر چند سردار اصرار کرد که بکازرون نرود تا تکلیف معلوم شود ناصر دیوان چون یقین داشت که در غیاب او محمد علیخان کشکولی بکازرون آمده و در کار تصرف کازرون است از توقف در چنار اهدار ابا کرده و روانه کازرون گشت - و بار دیگر هنگام وداع مراتب یگانگی و اتحاد خود را با سردار تجدید و تکرار کرد کنگره گیری ناصر دیوان از جنگ بسود کلی خائنین و انگلیسان تمام شد چنانکه بمجرد وصول این خبر بفرمانفرما فوری بدستور انگلیسها شخصاً بایک هزار نفر سرباز و بانصد نفر نوکرهای شخصی از طریق کوار بمنظور تصرف فیروز آباد از شیراز حرکت کرد و قصد آن داشت که با محمد ناصر خان فرزند سردار عشائر جنگیده و او را شکست داده فیروز آباد را که مرکز دائمی سردار عشائر بود تصرف کند -

در اینوقت مجاهدین قشائی تمام مواقع مهمه را از کف داده بودند و سردار عشائر ناچار بعقب نشینی شد شاید بتواند خود را بکمر محمد ناصر خان برساند و جنگ داخلی را باتدبیر موقوف سازد و ضمناً تدارک قوی و مهمات دیده بمعاندین حمله کند و پوشیده نماند که در آنوقت عده کلیه مجاهدین که نسبت بسردار عشائر وفادار مانده و مہیای جانبازی بودند بدو هزار نفر میرسید و از بدبختی مرض انفلوانزایز در مجاهدین پیدا شده و هر روز چندین نفر را دیگر میفرستاد -

ناگهان خبر رسید که قشون انگلیسی مرکب از چهارده هزار نفر هندی و چهار هزار ایرانی بیش میآید - سردار عشائر چون این خبر را شنید با آنکه خیال عقب نشینی داشت ناچار شد منتظر آنها شده و جنگ کند .

روز بعد انگلیسها وارد شده و از دو ساعت پیش از طلوع آفتاب جنگ شروع شد و مجاهدین فداکاری و جان بازی شکست آوری از خود ابراز داشتند تا آخر الامر که در نتیجه پافشاری آنها دشمن شکست خورده و فرار کرد و در حینیکه بیگانگان هزیمت یافته و با کمال بی نظمی عقب مینشستند و مجاهدین آنها را تعقیب میکردند ناگاه صدای شلیک از پشت سر مجاهدین بلند و معلوم شد سردار احتشام و سالار حشمت و محمد علیخان کشکولی بادو هزار نفر قشقایی هستند که از عقب حمله کرده اند و خیال برادر کشی را دارند!!

سردار عشائر از این پیش آمد سخت غضبناک و افسرده خاطر شد و رو را بمجاهدین کرده گفت :

» از آنچه میترسیدم بستم آمد خدا میداند که هیچوقت راضی بمجنگ بابرادران و هموطنان خود نبوده ام اما با این خائنین که قصد هلاک ما را دارند جز جنگ چاره ای نیست - این گفته و امر بدفاع داد -

اما در اینوقت قشون انگلیسی که شکست خورده بود چون برای خود مددکاری یافتند خوشحال شده برگشته و از چپ و راست مجاهدین را در میان گرفته محاصره کردند سردار عشائر دستور داد که نفست با انگلیسان بجنگند و آنها را از پای درآرند و سپس بخائنین حمله کنند -

مجاهدین با شدت و حدت هرچه تمامتر مردانه حمله کردند و اقتدر کوشیدند تا باردیگر دشمن اصلی را کاملاً شکست دادند بطوریکه در حدود یک هزار و پانصد نفر از آنها مجروح و مقتول گشته و فرار کردند و همینکه مجاهدین بیگانگان را تارومار کردند بنا بر موده سردار بخائنین حمله بردند و تا شامگاه آنروز جنگ ادامه یافت و در آخر چون عده مخالفین زیاد شد

و شکست مجاهدین قطعی بنظر رسید سردار امر بجنگ و گریز داد و بیلوک سیاح عقب نشستند و از آنجا بشوراب رفتند - و موقتاً جنگ خاتمه یافت - از آنطرف چون انگلیسان در این جنگ هم تقریباً شکست خوردند بسردار احتشام و علیخان پیشنهاد کردند که یکصدوسی هزار تومان و هرا اندازه فشنگ لازم باشد و یک هزار و پانصد قبضه تفنگ (علاوه بر آنچه را سابقاً داده بودند) بآنها بدهند مشروط بر اینکه سردار عشائر را از فیروزآباد بیرون کنند - خائنین قبول نکردند - اما قوام الملك حاضر شد که پول را بگیرد و با چهار هزار نفر از ایل عرب و بهارلو حرکت کند انگلیسها پول را پرداختند قوام الملك بامتابین خود حرکت کرد و فرمانفرما چنانکه سابقاً اشاره شد با یک هزار و پانصد نفر رو بفیروزآباد نهاد (۵۳) بنابر این عده به نه هزار نفر بالغ شده وعده پیش قراولان فرمانفرما وارد (موک) شده و در این محل با پیش قراولان محمد ناصر خان مصاف داده پس از مختصر زد و خوردی مجبور بعقب نشینی شدند -

در شوراب نیز بار دیگر جنگ شروع شده ولی از بسدبختی و جهالت چندتن از مجاهدین خیانت کرده و مواقع خود را بعده سردار احتشام واگذار کردند و محمد ناصر خان بفرموده سردار عشائر پیدرملحق شد و دستور یافت که برای حرکت ایل قشقایی بطرف گرمسیر و تهیه قوای جدید عازم فیروزآباد شود ایل قشقایی که سالهای دراز است عادت بتغیر مکان و بیلاق و قشلاق دارند و تابستانها رادر قاض سردسیر و زمستانها را در نقاط گرمسیر بسر میبرند آن زمان در قلب الاسد مجبور بر رفتن گرمسیر شده و ایست معنی بر آنها بسیار ناگوار بود - ولی محمد ناصر خان بهرنه چی بود یکعده قشوق و فشنگ تهیه کرده

(۵۳) این لشکر کشی بی شباهت بلشکر کشی عمر بن سعد - شمر بن ذی الجوشن

و سنان بن انس بصحرای نینوا نیست !!

و بكمك سردار فرستاد - و زوج سردار هم شترها و اسبهاي را كه در فيروز آباد بود و عبارت از چهار صد نفر شتر و دويست راس اسب مي بود بين افراد بي بضاعت ايل كه قادر بپياده روي نبودند تقسيم كرد و شخصاً هم بجانب گرمسير روي نهاد .

دو روز بعد سردار عشائر وارد فيروز آباد شد - قواي دشمن هم رو بفيروز آباد نهاد و از سيسكان گذشته و قصد آنها جلو گيري از حركت ايل بگرمسير بود - كه اگر باين امر موفق نشوند لا اقل شروع بچنگ كرده و مجاهدين راميان دو آتش قرار دهند .

سردار عشائر سهراب خان و حاج خان موصولو رامامور جلو گيري از عليخان كرد ، محمد ناصر خان بيز بادويست و پنجاه نفر سوار براي كمك بآنها رفت در اين وقت عده قوام الملك و سردار احتشام و محمد عليخان و ياور محمد تقی خسان وارد آتشكده قديم كه در شمال غربي جلگه فيروز آباد واقع است شدند . -

عده سردار عشائر كه روز بروز رو ب تحليل و تحليل گذاشته و در اين موقع قريب يكهزار و دويست نفر و آنها هم اغلب ز نوكرهاي شخصي مشاراليه بودند بسر كردگي حمزه خان و ابو الفتح خان و مسيح خان شروع بچنگ كردند و بسا كمال رشادت و از جان گذشتگي حملات بي دربي خائنين را دفع نمودند تا زديكي ظهر كه محمد عليخان كشكولي مجروح شد و عده او شكست خوردند . بعد از ظهر قوام الملك حمله كرد و ياور محمد تقی خان عرب بمدد او شتافت حملات آنها نيز دفع شد و نزيك غروب آفتاب حاج عباسعلي خان كشكولي كه از متابعين سردار عشائر بود بدو خيانت كرده و دشمنان را راه عبور داد و در نتيجه اينكار رابطه بين مجاهدين قطع شد و سردار ناچار بعقب نشيني گشت و دشمن بسختي حمله آورد و مجاهدين شكست خورده و بدون نظم فرسختي عقب نشستند و سردار عشائر شخصاً در (تل حاجي) بود فرمان حمله متقابل و آتش كردن تسوپ داد و بكمده از

سواران دشمن شکست خورده ناچار عقب نشینی اختیار کردند (۵۴) شب آنروز قوام‌الک و سایرین مجدداً با تشکده رفتند و سردار عشائر و مجاهدین بغیروز آباد وارد شدند در این جنگ تلفات طرفین زیاد بود و خرن ابناء و وطن ریخته شد و مسئول این خونریزی حاج عباسعلی خان بوده که خیانت کرده و بعد از کرده خود پشیمان شده و مجاهدین را عقیده آن بود که سردار عشائر او را بجرم خیانت مجبوس خواهد ساخت ولی سردار از گناه او گذشت و اصولاً رو آورد نکرد چند نفر از سرگردان پیشنهاد تخلیه بغیروز آباد را کردند ولی سردار با آنکه عده او خیلی کم بود باین مسئله رضایت نداد و گفت «من باید اینجا کشته شوم» اما شب هنگام چون قاصدی رسید و خبر ابتلاء محمد ناصر خان را برضو با داد سردار بی اختیار امر بحرکت از بغیروز آباد داد .

همینکه سردار عشائر و مجاهدین از بغیروز آباد بیرون رفتند خصائنین بدون رنج و زحمت بغیروز آباد را تصرف کردند و تمام مایملک و هستی سردار را که عبارت از سه هزار جلد کتاب خطی نفیس و چاپی و یکصد صندوق نقره آلات و پارچه و البسه گرانها و سه هزار پارچه ظروف چینی ممتاز و غیره بود بدست آنها افتاد و بعضی خانه‌ها را آتش زده خراب کردند و خیال داشتند که شهر بغیروز آباد را نیز آتش زنند ولی قوام‌الک مانع شد و نگذاشت خیانت و وحشیگری را بعد کمال رسانند .

مختصر خانه و اثاث البیت و اوراق و اسناد چندین ساله سردار عشائر و مرحوم ضرغام الدوله برادر او بکلی یغما شد الله الله که تلف کرد و که اندوخته بود ، حاج خان که از متابعین سردار بود در (آب دیزی) با عده کمی که داشت

(۵۴) سردار عشائر دو عراده توپ هشت سانتی و هفت سانتی داشت که تا آنروز بکار نبرده بود و آنروز بکار برد ولی افسوس که فایده نبخشید

راه را بر علیخان گرفت و از عبور او مانع شد تا روزیکه سردار عشائر وارد (خویس) شد و محمد ناصر خان را در حال بدی یافت به علاوه قریب هزار نفر زن و مرد از همراهان محمد ناصر خان نیز بمرض انفلوانزا مبتلا شده بودند سردار عشائر چون اوضاع را وخیم یافت ناچار با کلیه همراهان بطرف (هنجام) که از املاک شخصی او بود روانه گشت.

بیمناسبت نیست که در آخرین فصل شرحی را که در روزنامه فارس در شماره ۳۶ مورخ شنبه ۲۶ رمضان ۱۳۳۶ خود راجع بایجاد نفاق بین قشقائیان نوشته است در اینجا نقل کنیم.

*(اوضاع فارس) *

ترتیبات جدید در ایل قشقائی

« پس از حدوث وقایع اخیر و فجایع خوانین که در شمارهای گذشته شرح آنها را اطلاع دادیم اخیراً کلاشتران عمده و رؤساء بزرگ ایل قشقائی بوخامت دوام اینگونه عملیات و متابعت خواهشات (!) صولة الدوله بر خورده و از آقای قوام الملك درخواست ملاقات و ترتیب تجدید نظم ایل را نمودند جناب مومی الیه روز سه شنبه بیست و دوم باتفاق آقای سردار احتشام از آن ها ملاقات فرموده و مخصوصاً بآقایان سالار حشمت و ضرغام عشائر اطمینانات و ترتیباتی که موجب صلاح (!) ملت و وظیفه خدمتگذاری بدولت بوده داده و آنها را بشهر آوردند و روز بیست و سوم باتفاق آقای قوام المثل حضور ایالت جلیله تشریف حاصل کرده مورد الطاف حضرت معظمه گردیدند .

پس از ظهور رضاخان سردار سپه و قبل از خلع سلاح عشائر سردار عشائر نوپهای مزبور رابططیب حاضر بشیراز آورده تسلیم دولت کرد

نقل از روزنامه فارس شماره ۳۴ سال دوم صفحه ۱۱

= حواله قهری =

فتنه و اجتماع اوباش شهری

روزشنبه پنجم شهر رمضان عده از اشرار و اوباش شهری بشهریک مفسدین و عمال صولة الدوله که چندبست برخلاف اوامر اکیده دولت مشغول شرارت و سلب امنیت عمومی و سد طریق و شوارع است بنای فساد و فتنه را گذارده دکانها را از باز شدن جلو گیری نموده و علماء را باتوهین و تحقیر از منزل بیرون کشیده ناپره بلوا و اغتشاش را روشن بودند و شاه چراغ و مسجد و محل اجتماع خود قرار دادند مفسدین و غارتچیان که همیشه در صدد یکچنین مواقع هرج و مرج و زمان ماهی گرفتن در آب گل آلودند موقع را مغتنم دانسته از هیچگونه شرارت و فحاشی و چپاول خود داری نکردند و مامورین دولتی و حکومتی بلامتکلیف و در معرض سب و شتم بلوائیان درآمدہ علماء دچار محظورات و از مملکت و تجارت سلب امنیت مالی و جانی شده و بازار مجامع و قحط و غلای عمومی رواج یافت بصایح و اندر زهای ایالت جلیله و عقلای ملی بهیچوجه موثر نیفتاده اوباش و بلوائیان خیال چپاول و غارت دکانها و خانهای مردم را نموده و روز دوم و سوم بلوی دو سه خانه از مستخدمین سابق و حالیه انگلیس ها را غارت نمودند جمعی را به زور از خانه های بیرون کشیده در مسجد نو بردند و مبلغی جریمه کردند مخصوصاً روز سیم بلوی که روز دوشنبه هفتم بود دایرة شرارت و فساد آنها وسعت یافته تمام کمیسرهای را بسته تابلوی آنها را شکستند و شعب نواقل و ذبایح را چاپیده چراغهای نواقل که برای روشنی شهر در سر کوچه ها زده بودند

شکستند و خانه رئیس نواقل را غارت کردند و شهر را یکپارچه آتش نمودند و ادارات دولتی را در خطر انداختند .

صبح روز سه شنبه هشتم محض اخمد آتش فتنه و فساد و جلو گیری از اشرار از دو ساعت ب صبح مانده قشون جنوب مسجد نو شاه چراغ را که محل اجتماع و سنگر گاه بلواییان بود متصرف شده اشرار متفرق گردیدند عده ای از محرکین و باعثین این فتنه دستگیر و جمعی فرار کردند و شهر بحمد الله بحال نظم و امنیت عود نمود اکنون دوباره بازارها و دکانها باز و مفسدین و اشرار متواری و مجبوس اند .

روز سه شنبه هشتم پس از گرفتن سنگر گاه و محل اجتماع بلواییان و اخمد آتش فتنه از طرف جنرال سرپرسی سایکس مفتش کل قشون جنوب ایران اعلانی مبنی بروخامت اعمال مفسدت خیز بلواییان و محرک اصلی آنها و لزوم جلوگیری و اخذ اقدامات نظامی و منع حمل اسلحه عموم افراد باستانی نظامیان پلیس و سواران ایالتی و قوام الملك صادر و در شهر اشاعت یافت .

• (فصل شانزدهم) •

چهارده تن شهید راه وطن

شب بیست و ششم رمضان سال ۱۳۳۶ مطابق چهاردهم سرطان ۱۲۹۷ شمسی است بوم سیه قام شب برسا کذین شیراز پروبال گشوده ، هرجا دری است بسته و در هر گوشه که مظلومی است پآه و ناله خفته ، دردرون تیره

فام شب رازها نهفته ، آزادگان از جور بیگانگان و خیانت ناکسان بشب زنده
داری نشسته وزانوی غم در آغوش گرفت و بقول شاعر مشهور نقل مجلسشان دانه
های زنجیر است و از آنطرف مجلس خیانت پیشکان و بزم صاحبان گسرم
است و بانك نوشانوش آنان بکیوان میرسد ، بدانچه کرده اند راضی و خوشند ؛
و با باده ناب سرگرم روزی چند است تاملتی را بشن بغض فروخته اند و اینك
کام دل از روزگار میگیرند و خون دل هموطنان را بنام شراب در جام میریزند
و سر میکشند ؛

در چنین شب شومی یکمده بیست و یک نفری در گوشه زندان تاسحر گاهان
دیده فرو نبسته و چون خبر مرك خویش را شنیده اند بدور هم گرد آمده راز و
نیاز و گفتگو هائی دارند همه ظاهراً آرام و بیصدا ولی خدا داناست که در درون
آن پاکدلان از جان گذشته چه میگردد و در مغز آن تیره روزان و فسا پیشه
چگونه خیالی نقش می بندد - در آن میان چند تن دارای زن و فرزند و اهل
و عیال بوده هر آن دیده بر درد و خسته داشتند تا مگر در خیمان را اندکی دل
برحم آمده و در این دقائق آخر عمر اجازه داده باشند که خانواده خود را
بینند ولی هیبت هیبت که چنین خیالی در مغیله دشمنان عالم انسانیت خطور
کرده باشد !! و این معنی را در نظر گرفته باشند ساعتی از نیمه شب گذشته یکی
از آن پاکبازان که در گوشه ای خزیده و عبائی بر اندام خویش بیچیده بود
و سریزانوی تفکر نهاده و ساعتی بود تا در حال اغماء فرو رفته ناکهان سر برداشته
و رفیق هم سر زنجیر را که در کنار او نشسته بود مخاطب ساخته و کلمات
ذیل را بآرامی و نرمی ادا کرد :

» محمدرضا خان ! من از مرك نمیترم بلکه از همان ساعت که در خان
زبان نیت خود را که مخالفت بایگانگان بود شما و سایرین ابراز داشتیم
بیه کشته شدن در این راه را بخود مالیدم و نتیجه این عمل را آشکا را میدیدم
اما يك نکته هست که تاجان در بدن و رمقی در تن دارم فراموش نخواهم کرد

و این فکر سخت مرا در رنج داشته و آن اینست که هموطنان ما که هم اکنون دانسته اند ما فردا بدست خائنین و اجنبیان کشته میشویم چرا از خود غیرتی ابراز نداشته و حیثیتی بخرج نمیدهند؟! و دست روی دست گذاشته و شاید امشب راهمه در فکر تماشای قتل فردای ما باشند! علماء این شهر که گاهی پایه دلسوزی و حس عاطفه را بجائی میکندرانند که از کشتار سگهای هرزه گرد و مودی شهر (که عرصه را بر عابرین تنگ کرده اند) مانع میشوند و نامه ها و پیغامها بفرمانفرما میدهند که از کشتن آنها صرف نظر کند اینک چگونه نسبت بقتل یکمده از فداکاران مسلمان ایرانی بسی اعتنائی کرده و بر سیل اعتراض لبی نمیکشایند و سخنی نمیکویند عجب! آیا جان چهارده نفر مجاهد ایرانی بی بها تر از جان سکان هر جایی است؟ و آیا این مسئله مایه تاسف و تحسرنیست که ما جان عزیز رادر راه آزادی و خدمت باین ملت بیوفا نثار کنیم حال آنکه آنها از يك همراهی زبانی مضایقه می کنند و ما را کان لم یکن مینندارند (۵۵)

محمدرضاخان: آقای دکتر اینگونه حوادث در دنیا بسیار اتفاق افتاده فرمایش شما البته صحیح است ولی انگلیسها ترتیب کار را طوری داده اند که احدی جرئت اظهار يك کلمه نمیکند چه با اظهار همان کلمه جان خود را بیجهت بخطر افکنده و سر را بیاد داده می بیند - شهری که از چندین هزار نفر قشون اجنبی و خائن مملو باشد اظهار حیوة از ساکنین آن ابلهانه است بگذار ما در راه حفظ استقلال وطن و خدمت به هموطنان جاهل کشته شویم و

(۵۵) وقتی سگهای ولگرد در شیراز فراوان شده و اهالی را آزار میرسانیدند فرمانفرما بیلدی دستور داد که آنها را با استرکنی تلف کند چون این خبر بگوش علماء دینی شهر رسید متجاوز از پنجاه نامه بفرمانفرما نوشته و از این کار ممانعت کردند و پیغام دادند که سگ کشی مشثوم است و

از آنجائیکه هیچ اتفاق بزرگ یا کوچکی در دنیا روی نمیدهد مگر اینکه اثرات خوب یا بد آن بعداً آشکار شود ما را امید چنانست که بالمال خون ما دامنگیر قاتلین شود و از آن آثار نیکو ظاهر گردد و هموطنان نتیجه گیرند >

این دو نفر که یکی را نام دکتر فضل الله خان و دیگری محمد رضا خان بود سرگرم این گفتگوها بودند و سایرین نیز هر کدام با همقطاران خویش بابر از درد درون مشغول بودند که بناگاه غرش رعد آسای توپ سحرگاهی بلند شد و متعاقب آن صدای پای چندین نفر بگوش زندانیان رسید و از آن پس صدای حقیف گردش کلید در قفل در شنیده شده و در بروی پاشنه چرخید و باز گشته سرو که چند نفر صاحب منصب انگلیسی و هندی ظاهر و وارد شده زنجیر گران از دست زندانیان باز کرده و تمام بیست و یک نفر را بایک طناب محکم بسته و آنها را در میان عده زیادی نظامیان هند و (بت پرست) قرار دادند و صدای موزیک حزین آوری بلند شد و اسرا را تاپشت نصیری آورده و در زمینی که در آن چهارده چوب کوتاه نصب شده و دارای حلقه های آهنین

ناچار فرمانفرما هم دستور خود را لغو کرد تا اینکه انگلیسها حکم اعدام چهارده نفر از صاحب منصبان و افراد پلیس جنوب که تسلیم مجاهدین کازرونی شده بودند صادر نمودند و فرمانفرما بمنظور جلوگیری از این ظلم بیک عالماء پیغام داد که شما با اهالی شهر دستور دهید کانهای و بازارها را بسته و هیاهویی راه اندازند تا من مستمسکی بدست داشته و از عداوت هموطنان مانع شوم - هیچ یک از علماء برای اینکار حاضر نشدند!! و همه سکوت اختیار کردند و چهارده نفر مظلوم تیرباران شدند - فرمانفرما بسیار خشمناک شده و یکی از دمکرات ها گفته بود «طرز فکر علماء این شهر را ببین که برای سگها خود کشی کردند و فوسز کیه را گذاشتند تا کشته شوند» اینکار فرمانفرما حسن نیت اور میسراند و قابل تمجید است

بود امر بتوقف دادند و انگاه چهارده نفر از میان آن گروه وطن پرست خارج کرده بجوبهای مذکور پستند -

در قسمت جلوی از طرف شهر پلیس جنوب صف بسته بود و قسمت عقب نظامیان هند و ایستاده و شصت تیرها را مهیا ساخته بودند که اگر از طرف افراد پلیس جنوب مخالفت یا شورشی ابراز شود آنها را با گلوله شصت تیر جزا دهند و در عقب نظامیان هند و یکمده افراد و صاحب منصبان انگلیسی اسلحه بدست رده بسته بودند و عده آنها قریب چهارصد نفر بود و چون حقیقه قضیه اعدام چهارده نفر ایرانی بیگناه کمال اهمیت را داشت و انگلیسها میترسیدند که حتی هندوها نیز با این عمل زشت مخالفت کنند این ترتیب را داده بودند که در صورت مخالفت ایرانیان آنها را با شصت تیر هندوان نابود کنند و اگر هندوها نیز طغیان نمایند انگلیسان بآنها حمله برند و اما رؤساء و صاحب منصبان پلیس جنوب که در آنجا حضور داشتند عبارت بودند از : یاور محمد تقیخان عرب - یاور عزیزالله خان طهرانی - سلطان عبدالحمید خان ففتین (FIFTEEN) و سلطان جعفرخان طهرانی (همشیره زاده یاور عزیزالله خان) مقارن طلوع آفتاب کلنل فریزر خبردار کرد و جنرال ساکس وارد شد - کلنل فریزر گزارش عملیات خود و رحمانی را که در راه تهیه لوازم قربانی چهارده نفر ایرانی آزاد بخواه متحمل شده بود شرح داد !!

جنرال ساکس در پاسخ او خطابه ای خواند که ماحصل آن چنین بود :

«هر کس نسبت بدولت بریتانیای عظمی خیانت کند سزایش مرگ

است » .

در جواب او یاور عزیزالله خان نصقی کرد که ما عیناً بنقل از روزنامه فارس در اینجا مینویسیم و قضاوت را بعقیده باطنی و مراتب وطن دوستی و آزادیخواهی هموطنان عزیز گذاشته و میگذریم و بدو صورت واقعه را که روزنامه فارس خیلی مختصر نگاشته عین نقل میکنیم و از بعد نصق تاریخی (!!)

آقای یاور عزیزالله خان را مینگاریم :

نقل از شماره ۳۷ مورخ شنبه چهارم شوال ۱۳۳۶ مطابق
بیست و دوم سرطان ۱۲۹۷ صفحه پنجم روزنامه فارس
(ارکان رسمی دولت بریتانیا در فارس)

= اخبار شهری =

« مجازات »

« عده‌ای از صاحبمنصبان و تاین قشون جنوب که بواسطه خیانت در
پستخانه زنیان و کشتن صاحبمنصبان انگلیسی دستگیر شده و حبس بودند پس
از استنطاق و ثبوت خیانت و جنایات محکوم بقتل شده و روز شنبه ۲۶ در خارج
شهر قریب بسیدابوالوفء با حضور تمام افراد قشون جنوب و قشون هندی چهارده
نفر از آنها را تیرباران نمودند -

پس از آن نطق ذیل را یاور عزیزالله خان از طرف صاحبمنصبان
ایرانی قشون جنوب در حضور عموم صاحبمنصبان انگلیسی ایراد نمود :

« منوچهر نطق یاور عزیزالله خان »

جناب جلالت مآب اجل اکرم جنرال دام اقباله و جناب جلالتمآب رئیس
بریگاد فارس و صاحبمنصبان نجیب انگلیسی اینک اعمان شرم آوری که نسبت
بشما شده بود انتقام گرفته شد - (۵۶)

ما ایرانیهای مستخدمین اس پی آر همیشه از حرکات دین یث

(۵۶) از عذرت فوق معذور میشود که نطق یاور عزیزالله خان پس از

شهادت صاحبمنصبان ایراد شده است -

برادران مسلح خود که با خوردن نان و نمك و ملاطفتهای دائمی شما اینحركات پست را نسبت بشما نمودند بسیار شرمساریم - تصور نفرمائید که آن خجالت و شرمساری احساس تنماید و از نظرم آن محو گردد و یقین داریم که این اعمال سلب اطمینان شما را ازمانوده و بدیهی است در مقابل آن نباید شما سرزش نمائیم و از شما استدعا مینمائیم که این نکته را در نظر بیاورید که تمام ایرانیها بتل این اشخاص که الان مردند نبوده و برای اثبات آن بدون صدور حکمی بلکه بمیل و اراده خود آنها را تیر باران نمودیم (۵۷)

آیا این نکته بشما اثبات بعضی چیزها را نمینماید (۵۸) زیرا که آنها هموطن و هم مذهب ما بودند و نیز لازم است که متذکر شویم که ما اصول و اثرات نظامی را مثل شما دارا نیستیم . ما صاحبمنصبان اداره جنوب ایران که سوگند یاد نموده که با کمال صداقت خدمت نمائیم مقصودمان حفظ و نگاهداری آن قسم است و سرکوبی آن اشخاصیکه بر علیه شما قیام و اقدامی مینمایند از آن رو که میدانیم دولت بهیه انگلیس یگانه دوست واقعی ایران است و امید سعادت و نیک بختی ما بدست اوست که يك چنین اقدامی را نمودیم تاکنون چشمهای ما از دقایقی که حال مشاهده مینمائیم بسته بود تصور نفرمائید که تمام ما خائف باشیم بلکه با جرأت میتوان گفت که بمثل سایرین میتوانیم بجنگیم (۵۹) اثرات شیرانه دشمن کلههای آن اشخاص را مسموم

(۵۱۱) آقای باور خیلی شرافتمند (!) بوده اند که بدون حکم و بمیل

و اراده هموطنان خود را تیرباران کرده اند !!

(۵۸) چرا خیلی چیزها را تاب مینماید ترجمه مراتب شرافت و وطن پرستی

و رحم و عاطفه شما !!

(۵۹) مثل اینستکه عبارات فوق از زبان انگلیسی ترجمه شده باشد.

کرد که اکثر آنها در جنگ تسلیم شدند البته از يك نظر - یعنی (۴) تلافی نمیفرمائید زیرا قوئی که برضد اداره قشون جنوب ایران کار میکرد در نظر چنین اشخاص جاهل خیلی عظیم بنظر می آمد حال بقیه ماهاکه در اس پی آر مانده ایم میخواهیم که يك اداره جدید اس پی آر بایک شالوده محکم تری بنا نمائیم صوری وملاصفت صاحبمنصبان انگلیسی پس از واقعه ناگووار خانه زنیان وبرخی عملیات دیگر از بعضی ما در قلوب خود احساس نمودیم -
 خاتمه را میگوئیم که ما میخواهیم اداره قشون جنوب ایران تحت ریاست صاحبمنصبان انگلیسی بوده تا آنکه تعلیمات ومساعدت لازم را کسب نمائیم والته در آنصورت هرچندان (!) از طوائف ایران بر علیه انگلیسها قیام مایند ما خود بری رفع آنها خواهیم کوشید زیرا که میدانیم در هر صورت کمکت بمملکت خود کرده ومنافع مملکتی خود را در آن می بینم - در این موقع مقصود ما زائد رة قشون جنوب ایران اس پی آر محدود بشیراز بونده زیر که از موقعیکه این غتشاش شروع شده قدر نبودیم که بآباد و یا بسایر پستهای دیگر رابطه داشته باشیم - بدیهی است پس از داشتن رابطه می توان گفت که همان رویه ما را آنها اتخاذ خواهند کرد - امضاء : یور عزیز الله خان وسایر صاحبمنصبان ایرانی بریگاد فارس -

بالجمله پس ر نطق جنرال - کس - کلنل فریزر رئیس بریگاد برای اعدام احرار داوطلب خواست اما هیچیک از ایرانیان پاسخ نداد و مهیای انجام این امر شوم شد -

کلنل فریزر متحیر گشت وطنی نطق مختصری اظهار داشت که

بعیند نیست که متن نطق را کلنل فریزر یا جنرال ساکس نوشته و بیاورد داده باشند !!

« هر کس داوطلب کشتن اینها شود اگر نظامی عادی است فوری و کیل و اگر وکیل است اسپیران و هرگاه اسپیران باشد سلطان خواهد شد » -

چون کلام کلنل بیایان رسید جعفرخان طهرانی که دارای درجه اسپیرانی بود با قسمت خود داوطلبانه قدم پیش گذاشت و چند گام از صف خارج گشت و جنرال ساکس بلا تاامل حکم اعدام چهارده نفر را صادر کرد و بیست دقیقه از طلوع آفتاب روز بیست و ششم رمضان گذشته بود که آن را مردان نیکو سیرت بدست جعفرخان اسپیران که سلطان شده بود (۶۰) و بیشرسانی همانند او تیرباران و شهید شدند و هفت نفر باقیمانده که اغلب مدهوش و بر زمین افتاده بودند بوسیله نفرات هندو بزنند و برده شدند و پس از چند روز یعنی روز ۲۹ رمضان آنها را تحت الحفظ روانه نیریز و کرمان و بندرعباس کردند و چندین ماه در آن نقاط مجبوس بودند تا بتدریج فرار کرده و اغلب از بیراهه خود را بکرمانشاهان رسانیده و باردوی ملی نظام السلطنه ملحق گشتند -

اسامی چند نفر از مقتولین که معلوم شده بقرار ذیل است :-

۱- دکتر میرزا فضل الله خان (نایب دوم)

۲- مرتضی قلیخان نایب اول (برادر فتح الملک) (۶۱)

۳- حسین خان نایب دوم

۴- میرزا آقاخان کرمانی نایب دوم

۵- احمدخان وکیل اول

(۶۰) نگارنده در سال ۱۳۰۸ که از شیراز قصد طهران را داشتم و از راه خوزستان عزم بودم جعفرخان را در یکی از مهمانخانه های اهواز دیدم در حالیکه کور شده و گدائی میکرد و یکی از یاران شیرازی او را معرفی کرد و چون عمل زشت او را یاد آور شدم سخت آشفته حال گشت و اظهار ندامت کرده

۶- محمدخان اسپیران

۷- محمد رضاخان وکیل

۸- حسین قفا وکیل

۹- حاج خان طهرانی نایب دوم

۱۰- عبدالحسین خان نایب دوم

۱۱- عبدالله خان نایب دوم

اسامی سه نفر دیگر هر چند تفحص شد معلوم نگردید -

پس از شهادت جنازه آنها را در يك گودال افکنده و بر آن مشتی خاک ریختند ولی شب هنگام تمام صاحب منصبان ایرانی (حتی یاور عزیزالله خان ؛) نزد جنرال ساکس رفته و گفتند : « برای شما وما بدنامی دارد که آنها را بین افتضاح دفن کنند و خوب است اجازه بدهید نعشها را بیرون آورده و با مراعات آداب اسلامی دفن کنیم »

جنرال ساکس جواب داد : « من دستور دادم هر طور مرسوم است دفن کنند و بنا بر این تقصیر از من نیست و از شماست که اینطور دفن کرده اید »

پس با مر ساکس اجساد شهداء را از گور بیرون آورده و غسل داده کفن پوشانیده هر يك را جدا گانه دفن کردند و فردای آنروز هشتاد نفر از افراد پلیس جنوب را که درباره آنها سوء ظن داشتند اخراج کردند و برخی را هم تازیانه زده بیرون کردند ! -

گفت « من مکافات آن عمل زشت را در دنیا دیده ام و اوضاع فعلی من نتیجه همان عمل است »

(۶۱) يك برادر چنان و یکی چنین راستی جای شگفتی است

• (فصل هفدهم) •

واقعہ آبادہ

آفتاب سوزان ریگزار دشتی مجاہدین را بیش از خائنین آزار میرسانید، زیرا کہ وسائل آسایش آنها کم و از آن مخالفین زیاد بود، آری پشتیبان خائن دولت بریتانیای کبیر بود کہ نیمی از جهان را خراب و دل جهانیان را کباب کرده تا وسائل آسایش یک عشر از اهالی انگلستان را فراہم ساخته و اکنونہم در راہ آسایش بیشتری برای آن عہدہ معدود مخارجی را متحمل میشد و تخمی میکاشت و ثمری میگرفت اما مجاہدین بی پناہ کہ جز ہمت مردانہ و فداکاری در راہ آزادی و استقلال وطن سرمایہ ای نداشتند فوق العادہ در مشقت بودند با حال زار در رکاب پیشوای ثابت قدم خود سردار عشائر طی مسافت میکردند و بمسافرت ادامہ میدادند -

سردار عشائر بی نہایت از گرما متاذی و بیش آمدہای اخیر اورا متالم ساختہ بود و در عرض راہ تقریباً تمام ہمراہان بمرض انفلوانزا گرفتار شدہ و در بدترین حال بدرود حیوہ گفتہ بودند و جز ہفتاد نفر از جان گذشتہ کہ محمد خان و علیخان زند نیز از آنجملہ بودند دیگر کسی باقی نماندہ !

ماہ صیام بآخر رسیدہ بود کہ خبر رسید محمد علیخان کشکولی بسا عہدہ خود بقصد چپاول ایل قشقائی بہ « اقر » ہجروہ بردہ و سردار عشائر بعزم تنبیہ او بدانصوب رہسپار و جیون بہ اقر رسید معلوم داشت کہ محمد علیخان قبلا رسیدہ و آنجا را غارت کردہ و برگشتہ است - ناچار سردار و ہمراہان باتحمل مشقات طاقت رسا رو بہنجام گذاشتند و آخر الامر بدانجا وارد شدند و متدرجاً مجاہدین کہ در عرض راہ پراکندہ شدہ بودند نیز بدو ملحق شدند و باردیگر قوت و قدرتی یافتند اما کیامزرخان بجاسوسی

از طرف سردار احتشام وارد هنجام شده و عشاثر را علیه صولة الدوله تحريك ميكرد حتى بيرادرزادگان سردار عشاثر (دختران مرحوم ضرغام الدوله) گفته بود : « برای شما چه تفاوت ميكند كه نزد سردار احتشام كه عموی شماست بروید یا نزد صولة الدوله بمانید ولی بهتر اینست كه بسردار احتشام پناه برید كه از این هوای گرم كشنده نجات یابید مادر شما هم كه مریض و در حال نزع است »

آن شیر زنان در جواب او گفته بودند : « آنكس كه در این هنگامه بوطن ما خیانت ميكند عمومی ما نیست و از او بیزار هستیم و تا آخرین دقیقه در ركاب سردار عشاثر خواهیم بود و هنگام ضرورت میجنگیم و میکشیم و كشته میشویم و بر فرض كه بدست انگلیسان اسیر شویم صد بار بهتر است تا بخیانت وطن متهم گردیم »

همچنین کیا مرزخان زوجه سردار عشاثر را ملاقات نموده و گفته بود « محمد علی خان پیغام داده كه سردار عشاثر باغی دولت انگلیس است و از ترس جان فرار کرده ولی شما كه پسر عمی چون من داری دریغ است كه اطفال خود را برداشته و در این هوای گرم و متعفن بدشتی پناهنده شوی »

نیز از جانب خود گفته بود : « شنیدم روز گذشته بر ترك اسب سواری خود فشنگ بار کرده و خود پیاده میرفتی آیا تصور میکنی كه اینكارها خدمت بمملكت است ؟ و از راه این كارها چون كشته شوی بهشت میروی ؟ »

زوجه وفادار سردار عشاثر از این گفتار خمام و دلسوزی بیمعنی سخت برآشفته و او را از خود رانده ميكوید : « تو و محمد علی خان خائن هیچكدام پسر عم من نیستید ، پیاده رفتن كه امر مشكلتی نیست چون ضرورت ایجاب كند تفنگ بردوش گذاشته و در ركاب شوهر و فرزندانم و سایر جانبازان راه و وطنم میروم و میکوشم تا كشته شوم و كشته شدن را حتی بر مصاحبه با

چون شما پست فطرتانی ترجیح میدهم - ازمن دور شو و از اینجا برو که اگر سخنان تو بگوش سردار و ناصر برسد تو را خواهند کشت »

کیامرزخان میگوید « من میخواهم سردار را ملاقات کنم چون از طرف سردار احتشام برای او پیغامی آورده ام و این گفته و خدمت سردار عشائر رسیده پیغام میدهد :

« برادرت سردار احتشام میگوید بیش از این راضی با تلاف نفوس مشو و عشائرت را مرخص کن بروند و مشغول زراعت خود شوند - خودت هم فعلا در یکی از کوههای اطراف متواری شو تا وقتی که اراده دولت انگلیس بر عفو شما تعلق گیرد - منم سعی خواهم کرد که وساطت کرده شمارا آسوده خاطر سازم » -

سردار عشائر در جواب میگوید: « به احمد - سردار احتشام را نام احمد بود) از قول من بگو : من ابداً عشائر را مجبور به آمدن اینجا و جنگیدن با دشمنان نکرده ام و آنها کاملاً آزاد هستند که بمانند یا بهر جا که میخواهند بروند چنانکه می بینم متابعین فعلی من صد نفر بیش نیستند در حالیکه عشائری که در کار تعقیب و جنگ با من هستند بیست هزار خانواده می باشند و خط سیر آنها از چهل فرسنگ متجاوز است - اما خودم تا آخرین نفس با انگلیسها جنگ خواهم کرد و اگر آقایان احمدخان سردار احتشام و علیخان ازمن میشوند حالا هم خیلی دیر شده بیایند و بار دیگر با من متحد شوند تا باتفاق شر اجنبی و اجنبی پرستان را از ایران دفع کنیم و ایسن ننک تاریخی را بر خود هموار نسازند اگر این پیشنهاد را قبول کردند فهوالمطلوب والا بخواست خدا بزودی بر همه شما ثابت خواهم کرد که من از این اتفاقات دلسرد نشده و از خدمت بوطن پشیمان نخواهم شد ، هر چه زودتر بروید و جواب را بآنها برسانید »

پس از حرکت کیامرزخان سردار عشائر با مجاهدین بطرف (کازربن)

حرکت کرد بلکه در آنجا بتواند یکمده برای جنگ بادیشتان ایران جمع آوری کند و در ضمن فشنگ تهیه نماید -

در اینوقت قوام‌الملک بشیراز مراجعت کرده بود و سردار احتشام و یاور محمد تقیخان عرب با یکهزار نفر پلیس جنوب و محمدعلیخان و قشقاییان تابع او در فیروزآباد باقی مانده بودند -

اکنون سردار عشائر را در (کازرین) و خاتین را در فیروزآباد ترک گفته و شروع بشرح واقعه آباءه میکنیم -

سابقاً نوشتیم که علیخان زند در تمام معارک در رکاب ناصر دین و سردار عشائر بوده و محمدخان هم پس از آنکه پیغام سردار عشائر را بشیرازیان رسانید و در آنجا بسود مجاهدین تحریکاتی کرد و در راه امر محال یعنی استخلاص چهارده نفر صاحبمنصبان مجاهد محکوم بمړه کوشید و سعی او بجائی نرسید ناچار پس از شهادت آنها خود را بمجاهدین رسانید و سردار عشائر را ملاقات کرده و قایع حزن آور شیراز را شرح داد -

سردار عشائر از شنیدن حادثه جانگسداژ بیش از پیش افسرده خاطر گشت و مخصوصاً بیاد مرحوم دکتر فضل‌الله‌خان که جوانی تحصیل کرده و آرامته بود بگریست و مکرر اظهار تأسف نمود -

پس از آن سردار بخمال برادرش امیر عشائر (۶۲) که مریض و برای

(۶۲) امیر عشائر برادر کهتر صولت‌الدوله سالهای دراز بمرض رماتیسم مبتلا بود و هر چند در ایران معالجه کرد مفید واقع نشد ناچار باروبا رفت و در برلن بمعالجه پرداخت ولی نتیجه نبخشید پس مدت‌ها بسختی زندگانی کرد تا در فروردین ماه ۱۳۰۹ بدرود حیات گفت -

وی برخلاف سایر برادران همواره با سردار عشائر متحد و هم عقیده بود و بادیشتان ایران بر سر خلاف وجدال

معالجه باصفهان رفته بود افتاد و مكتوبى با نوشته و دستور داد كه از اصفهان بآباد (كه آخرين نقطه شمالى ساخلوى پليس جنوب بود) بيايد و با انگليسا بجنگد و در صورت امكان آباده را از تصرف آنها بيرون آورد و بدى نو سيله مانع حركت آنها باصفهان و طهران شود و نامه را بمحمد خان داد كه شخصاً باصفهان برده با ميرعشائر دهد.

محمدخان از كازرين بالياس مدلل حركت كرده و روز چهارم شوا وارد اصفهان شده بديدار اميرعشائر نائل گشته مکتوب و پيغام را رسانيد اميرعشائر پيشهاد سردار را پذيرفت و قبلاً محمدخان را بآباده فرستاد كه با محمدعليخان سالار مظفر قشقائى (پسر عم سردار عشائر) كه در آنجا محرم ماه دشغول تهيه قوى بود ملاقات كند.

محمدخان خودر آباده رسانيد و سالار مظفر را ملاقات كرده او را بتهيه قوى و جنگ با اعداء تسويق و تشجيع نموده وجود مامور شد كه از بلوك اطراف آباده افراد دو طلب را جمع آورد و چند روز باين كار اشتغال داش تاعده نسبتاً معتدبهى فراهم ساخت و چون از هر حيث لازم كار فراهم آمد اعلان جنگ با انگليسا داده شد در اين موقع سديان كاظم خان ساملو كه از جوانان و صغوه بود و بقصد خدمت بوطن عمد در قشون س پى آر وارد شده بود موقع را مغتنم شمرده با عده اى كه تحت امر داشت (خفصه نفر) خدمت امير عشائر ! فرمانده قواى يىلاقى سردار عشائر) رسيد و متفقاً شروع بجنگ كردند.

عده انگليسا در آنجا يک هزار و سيصد نفر هندی و انگليسى و بهصد نفر ايرانى بود شب هنگام سديان كاظم خان و دو يست نفر قشقائى بقسمت ايرانى قشون اجنبى حمله برد و كار بر آنها سخت گرفت و دو يست نفر را اسير كرده بقي فرار كردند.

مجاهدين از بن فتح خشنود و مغرور شده اميرعشائر را برآن داشتند

که شرحی بر رئیس قشون انگلیسی نکاشت که « شما مغلوب شدید و باید مهمات خودتان را تسلیم کنید »

رئیس قشون در جواب نوشت « متاسفانه قوانین نظام بمن اجازه تسلیم شدن را نمیدهد و جنگ را ادامه خواهم داد »

جنگ ادامه یافت و انگلیسان در کار شکست قطعی بودند که از سوء اتفاق مرض انفلوانزا در آنجا پیدا شده و شدت یافته و محمد علیخان سالار مظفر و چند نفر دیگر از رؤساء و فره اندهان و افراد که عده آنها بیصده نفر میرسید باین مرض منحوس مبتلا شده و همگی بر حمت ایزدی پیوستند و قلوب سایر احرار را شکستند - و چون بقیه نیز همه مریض شده بودند ناچار بکوه های اطراف فرار کردند و انگلیسها بعلیخان سالار حشمت و امیر حسینخان (فرزند سردار احتشام) و نصراللهخان دستور حمله دادند و آنها هم بیدرنگ با مجاهدین مریض مشغول جدال شدند و امیر عشائر و ایل دره شوری که کار را سخت دیدند بجانب بختیاری رفته پناهنده شدند ولی بختیارها از ترس انگلیسها حاضر به پناهدادن دره شوریهها نشده و فقط شهاب السلطنه بختیاری امیر عشائر را پناه دادند - علیخان و امیر حسینخان هم موقع را برای غارت مناسب یافته خانه ایاز کیخاویسرش حسینخان و تمام بستگان آنها را غارت کردند و ایاز کیخا بادو بست نفر قشقائی زن و بچه بکوههای اطراف آباده پناهنده شد و تافصل بایز در آنجا بودند در بایز مجدداً شروع بجنگ کرده و نصراللهخان را شکست داده افراد ایل دره شوری بگرد ایاز کیخا جمع شدند و ایاز کیخا با (مستر بیل) رئیس قشون انگلیسی متار که کرد و قرار گذاشت تا سه ماه جنگ نکنند و منظورش این بود که در عرض مدت متار که از سردار عشائر کسب تکلیف کند - آنچه مسلم است در میان مجاهدین قشقائی ایاز کیخا نسبت بسردار عشائر بسیار وفادار و نسبت با انگلیسان عداوت فوق العاده داشت و در راه مجاهده و دفاع از وطن سخت با فشاری میکرد -

(فصل هیجدهم)

مال کار مجاهدین

یکماه پس از جنگ فیروزآباد و شکست سردار جنگ موقتاً متارکه شده و سردار عشائر بتدریج سیمه و پنجاه نفر تفنگچی تهیه دید و چون خبر ناخوشی زوجه اش را دادند اردو را بمحمد ناصر خان سپرده و خود برای استفسار حال او رفت -

خائن چون خبر حرکت سردار را شنیدند فوری از راه (افر) که دو فرسخی (کازرین) است حرکت کرده و چون نزدیک شدند زد و خورد شروع شد درحالیکه عده مجاهدین در حدود چهارصد نفر و عده مخالفین سه هزار نفر بود - چهار ساعت جنگ بود و هیچکدام پیشرفتی نکردند - در آخر مجاهدین اتحاد و فداکاری خود را بقید سوگند مؤکد کردند و با شدت وحدت حمله بردند و عده سردار احتشام را عقب نشانیدند و محمدخان کشک - ولی از رؤساء مهم ایل کشکولی (یسرعم محمد علیخان کشکولی) کشته شد و مخالفین کاملاً منهزم شده فرار کردند -

از مجاهدین پای یکنفر را گلوله توپ برده بود و در این جنگ سهراب خان و جواد خان جعفری گلو و پسرش سعادت خان و فرج الله خان (برادر ابوالفتح خان کشکولی) با کمال شجاعت و شهامت جنگیدند - ولی در حقیقت مجاهدین از خود دفاع کرده و وضع جنگ طوری نبود که آنها فاتح شده باشند و متأسفانه هوای گرم مجاهدین را بی اندازه در زحمت انداخته و فقدان آب آشامیدنی موجب هلاک اطفال از یکساله تا هفت ساله شد و چنانکه شنیده شده در عرض سه روز یکصد و بیست و شش نفر از چه ها دارفانی را بدرود گفتند

که سه نفر از آنها دختران سردار عشائر بودند ولی سردار اهمیت نداده و گفته بود: « روزی که ما برای دفاع از وطن مهیا شدیم تمام این بدبختیاران در نظر گرفته و قبول کرده بودیم » -

در اینوقت شاه منصورخان دشتی خدمت سردار رسیده و از قول اهالی دشتی اظهار مودت نموده گفت « اگر اراده فتح شیراز داشته باشید ما حاضر هستیم که همراه شده و کمک کنیم »

سردار عشائر از اظهار غیرت و مودت اهالی دشتی تشکر کرد و مساعدت آنها را پذیرفت و فوری محمدحسینخان بهمنی را نزد علی اکبرخان گله‌داری فرستاد و از او کمک خواست و نیز سهرابخان را به (خنج) و (علامرودشت) گسیل داشت که عده تهیه کند - آنها رفتند و پس از چندروز جمعیتی فراهم ساختند و سردار عشائر پانزده روز برای خرید فشنگ از اهالی دشتی توقف کرد و چون فشنگ به حد کافی مهیا شد از راه (فراشند) عزیمت نمود و در اینوقت عده مجاهدین اعم از قشقایی و دشتی به هزار نفر رسیده بود - و دو نفر از رؤساء دستی که مظفرخان و رئیس عبدالحمیدخان بودند با هفتصد نفر تفنگچی در رکاب سردار عازم فداکاری شدند -

قلاع بلوک کازرین در تصرف حیدرقلیخان نماینده سردار احتشام بود و چون حرکت سردار عشائر را شنید مهیای جدال گشت و طرفین شروع بجنگ کردند و در حین شدت جنگ کیامرزان کشکولی با چهارصد نفر بمدد حیدرقلیخان رسید ولی شکست خورده غنائم زیادی بجا گذاشته فرار کرد و قلاع کازرین پس از چهارده روز محاصره و جنگهای شدید و استعمال توپ از طرف مجاهدین بالاخره بدست محمدناصرخان افتاد و حیدرقلیخان با بقیه السیف عده اش شب هنگام فرار کرد و مجاهدین تا مسافتی او را تعقیب کردند و سپس برگشتند و محمدناصرخان بیدرنگ بجانب فیروزآباد حرکت کرد و سردار عشائر (فراشند) و انیز بصرف درآورد و فیروزآباد نزدیک شد و محمدناصرخان بیدرمنطق

گشت و درصدد تصرف فیروزآباد برآمدند سردار احتشام شخصاً با عده زیاد شروع بجنگ نمود و باتوپ شلیک میکرد - يك گلوله توپ بفاصله سه قدم جلو اسب محمدناصرخان بزمین خورده ولی محترق نشد محمدناصرخان اهمیت نداده بامجاهدین پیش رفته و بقصد فیروزآباد حمله بردند اهالی فیروزآباد که نسبت بسردار عشائر وفادار مانده بودند معرمانه خدمت میکردند و آخر الامر با کمک اهالی قصبه بتصرف مجاهدین آمد و باغهای اطراف را نیز گرفتند فقط باغ اندرونی باقی ماند که در تصرف یاور محمد تقیخان بود و با یکهزار نفر پلیس جنوب، آنجا را بدقت محافظت میکرد و تمام برجهای پاغ را پاسبان گذاشته بود -

در این جنگ سیصد نفر از عده سردار احتشام خلع سلاح شدند و بصراشه خان کلانتر (صفی خانی) دستگیر شد - یاور محمد تقیخان که مردی وطن پرست و باطناً طرفدار مجاهدین بود معرمانه توسط خضرخان (نوکر سردار عشائر) پیغام داد که میخواهد با تمام قوی باردوی مجاهدین ملحق شود ولی هنوز جواب پیغام او از طرف سردار داده نشده بود که معلوم شد (کنل آرتن) با یازده هزار نفر قشون هندی و انگلیسی برای کمک بیاور محمد تقیخان و سردار احتشام رهسپار فیروزآباد شده و اینمعنی از کاغذی که جوف مهره کلی گلوبند یکی از جاسوسان انگلیسی بود و بدست دیدبانان سردار عشائر گرفتار شده کشف کردید -

کنل آرتن در نامه مزبور نوشته بود : « یاور محمد تقیخان فرمانده قسمت فیروزآباد شما با ایل قشقائی شش ساعت مقاومت کنید من خواهیم رسید مطمئن باشید »

طولی نکشید که خبر رسید کنل آرتن بساقشون فراوان خود بحوالی فیروزآباد رسیده است - سردار عشائر سهرابخان را با چهار هزار نفر به (خواجهای) که در سمت شمال فیروزآباد است فرستاد ولی متأسفانه بیشتر آنها بمرض

مرحوم امین الواعظین

از آزاد بخوانان مشهور شیراز

عیرا حستقان عضو بانک شاهي شیراز

از آزاد بخوانان شیراز که از طرف
انگلیسها به بندر عباس تبعید شدند اکنون
در قید حیوة و در تهران است

انقلوانزا مبتلا وعده كمي سالم بودند حمله بقلعه اندرون كه هنوز در دست ياور محمد قتيخان و در محاصره مجاهدين بود حسب الامر سردار عشائر موقوف شد سهراب خان پس از ورود بمحل ماموريت نامه ذيل را بسردار عشائر نوشت :

« بعدالعنوان - باعهده خود وارد «خواجهاى» شدم ولى از چهار هزار نفر همراهان شايد پانصد نفر سالم باشند اين پانصد نفر هم لاينقطع مبتلا بانقلوانزا ميشوند دشون دشمن بجانب ماميايد و فعلا درمقابل «ابراهيم آباد» توقف کرده و يكعهده از مجاهدين از طائفه فارسى مدان تحت رياست ايازبيك شيبانى در جناح راست در برابر آنها بود دشمن حمله را آغاز كرد و ايازبيك تا مدتى مردانه دفاع نمود و سپس يكعهده از مجاهدين را بعقب حضرات فرستاد و از دو طرف حمله بردند و انگليسها درميان دو آتش قرار گرفتند و شكست خورده فرار كردند و ايازبيك آنها را تا «زنجيران» كه تقريباً دوفرسنگ با ابراهيم آباد فاصله دارد تعقيب كرد و هفت هزار فشنگ و بيست قبضه تفنگ و يك قبضه شمشير كه متعلق بصاحب منصب انگليسى و از وسط شكسته بود بغنيمت آوردند - انصافاً ايازبيك رشادت فوق العاده بخرج داد - هرگونه اتفاقى بعداً روى دهد بعرض خواهم رسانيد »

سردار عشائر براى تشويق ايازبيك يك قبضه تفنگ شكارى براى او فرستاد -

روز بعد انگليسها كارهاى خود را مرتب کرده و مجدداً حمله بردند در حاليكه ايازبيك نيز مبتلا بانقلوانزا شده و افراد او هم همه مريض و در حال ناخوشى ميجنگيدند - عدهٔ سالم مجاهدين چهارصد نفر بود وعده انگليسها بطور قطع يازده هزار نفر معذلك قشقاينان با فداكارى فوق العاده پافشارى ميكردند تا جائي كه چهارصد نفر از دشمنان را بگاك و خون غلطانيدند و از جمله كشتگان سه نفر از صاحب منصبان انگليسى بودند در اين جنك الياس خان كلانتر طائفه «بلو» و

اسمعیل خان کلانتر طائفه «نمدی» دادمردانگی دادند و همواره دشمن را عقب نشانیدند ولی مگر چهارصد نفر در برابر بسازده هزار نفر تا کی میتواند مقاومت کند؟

سهراب خان چون فشار دشمن را زیاد دید ناچار نامه دیگر سردار عشائر نوشت و تقاضای کمک کرد و متعاقب آن نامه سوم را بمضمون ذیل نگاشت:

«امشب قرار شده کیامرث جرکانی بادویست نفر بدشمن شیبخون زنند و جنگ امروز عصرهم بعیده دویست نفر است که فرماندهی آنها با محمدآقا خان کشکولی میباشد هنوز حتی یک نفر از ما مجروح نشده اما اغلب مریض هستند نتیجه جنگ را فردا بعرض میرسانم»

نامه چهارم سهراب خان سردار عشائر:

«دبروز ظهر تاغروب آفتاب جنگ باسختی ادامه داشت و عاقبت دشمن خود را ابراهیم آباد رسانیدند و ازسرب تاصبح کیامرث خان بر آنها شیبخون زد و پیشرفتهائی حاصل شد - اما ازچهارهزار نفر امروز فقط هفده نفر سلامت است و باقی همه ناخوش هستند - احمدخان نکولی و اسمعیل خان و خود حاکم مشغول دفاع هستیم که شاید مریض هارا سالمأ عبوردهیم - دیگر جلوگیری از دشمن باین عهد ممکن نیست و احتمال دارد فقط تا یکساعت بتوانیم جنگ کنیم»

روز بعد مجاهدین از «تنگ آب» بدون جنگ بجای فیروزآباد دره پناز شدند و در راه فراشبند درده «دیرم» بایکده سوارنظام انگلیسی که در حدود یک هزار دویست نفر بودند جنگیدند و آنها را عقب نشانیدند. قریب یکصد نفر از هندیها کشته و مجروح شدند و از مجاهدین سه نفر مجروح و پنج اسب کشته شد -

مرحوم حاج غلامحسین ملك انجار بهبهانی

نماینده بازرگانی آلمان در شیراز که از طرف انگلیسها بیو شهر تبعید
شد و چند دوره از طرف شیرازیان بنمایدگی مجلس
انتخاب گردید و بالاخره در تهران فوت شد

شب هنگام مجاهدین باحال خراب بطرف فراشبند حرکت کردند و انگلیسها فیروزآباد را تصرف نمودند .

بالاخره مجاهدین سه روز راه را در عرض پانزده روز طی کرده بفراشبند رسیدند درحالیکه هفت هزار نفر از آنها بمرض اغفلوانزا مبتلا شده و مرده بودند و فقط سه هزار نفر سلامت بمنزل رسیدند -

صدمات و اطماتی که در این جنگ بملت گرمی هوا و مرض اغفلوانزا بایل فشقائی و سردار عشائر وارد آمد فوق العاده بود و چنانکه گفته شد هفت هزار نفر از افراد ایل مزبور فوت کردند و تمام اسبها و شترها ناپود شدند و قریب پانزده هزار گوسفند از گرما و تشنگی تلف شد و در آخر فقط ۳۰۰ نفر شتر و ۲۰۰ مادیان و ۴۰۰۰ گوسفند باقی ماند و سردار عشائر از این اتفاقات سوء بی اندازه متأثر شده باحال خشم و تائر وارد فراشبند شد اما باین همه مصیبت دراراده و فکر و مسلک ثابت او که دفاع از وطن بود خللی روی نداده و پس از اندک آسایشی مجدداً بفکر تهیه فشنک و جمع آوری قوی افتاده و بار دیگر وارد عرصه کارزار گشت - که شرح آن بما ذکر جزئیات در فصل آینده خواهیم آورد -

در اینوقت در قشون انگلیسی نیز اغفلوانزا شیوع یافته و قریب شش- هزار نفر هندی و انگلیسی و ایرانی را رهسپار دیار دیگر کرد -

• (فصل نوزدهم) •

عقد قرارداد و پایان جنگ سردار عشائر با انگلیسان

چهل روز از وقایع اسف انگیزی که در فصل سابق شرح دادیم گذشته و فصل زمستان پیش آمده .

وقایع روزانه مشروح ذیل در شیراز رویداده که ماعینا از یادداشت‌های مرحوم میرزا محمد رحیم خان عکاسباشی نقل میکنیم :

۸ محرم ۱۳۳۵ - مسیورور قونسول آلمان با چهار نفر آلمانی که در زندان شیراز مجبوس بودند فرار کردند -

۱۲ صفر ۱۳۳۵ - آقا میرزا فتح الله خان - آقا سید جواد خراز -

حاج محمد قالی فروش - کربلایی عباس دوانی که از ششم رمضان ۱۳۳۴ بجرم وطن پرستی در زندان بودند بباغ ابالتی بردند و با حضور نمای قونسول انگلیس و میرزا فضل الله خان بنان مترجم قوتسلخانه استنطاق کردند و چون معلوم شد جز وطن پرستی و ابراز احساسات گناهی ندارند آزاد شدند -

۲۷ صفر ۳۵ - ضیاء الواعظین - ملک زاده (فرزند مرحوم ملک المتکلمین خطیب شهید مشهور) سیف الله خان - معین الاسلام بهبهانی - ضیاء الادباء - اسد الله میرزا تلکرافچی ناصر خان کاشانی و نصیر الملک را از حبس مرخص کردند - و از نصیر الملک سند بیست و دو هزار تومان گرفتند نصف پول نقد و نصف غله -

۱۹ شوال ۱۳۳۶ - حاج اسد الله تاجر کازرونی را که بگناه وطن

خواهی و مجاهدت فرزندش (محمد اسمعیل کازرونی) بزندان انگلیسها افتاده

بود بالاخر پنجهزار تومان از او (که پس از سه ماه مسترد دارند) آزاد کردند
 شیخ محمد حسین حیوة و میرزا عبدالباقی را با گرفتن یک هزار تومان
 التزام که من بعد در سیاست دخالت نکنند از زندان رها ساختند -

۲۸ شوال ۱۳۶۰ آقا شیخ محمد رحیم عطار و میرزا حسنخان عضو بانک
 شاهنشاهی و میرزا محمدخان رئیس تلگرافخانه آباده که همه از آزادیخواهان
 بودند مانند دزدان و آدم کشان دستهارا از عقب بسته و بنیریز و بندر عباس
 تبعید کردند - یازماندگان نزد فرمانفرما از شیخ محمد رحیم عطار وساطت
 کردند و فرمانفرما جواب داده بود - « بمن ربطی ندارد انگلیسها
 مالک و فعال مایه‌اش جنوب ایران هستند » !!

حاج محمد باقر دستغیب واعظ مشهور را فرمانفرما گرفته و در ساغ
 ایالتی حبس کرد -

انگلیسها باردیگر بهاء السلطان را گرفتار و در باغ صمد آقای ترک حبس
 کرده و اثاث البیت او را نیز غارت نمودند !!

۱۳ محرم ۱۳۳۷ حاج محمد ابراهیم مشیری دارفانی را بدر برد گفت
 و پس از دودوز زنش نیز فوت کرد -

مرض انفلوانزا در شیراز شدت شیوع یافته و بیشتر اهالی مریض شده
 بازارها و دکانها را بستند -

حاج حیدر مکاری خلاری از داش مشتیهای دروازه شاه داعی الی الله
 دامن همت بکمر زده و پانصد تومان برای خرج کفن و دفن اموات داده نیز
 شخصاً مشغول کندن قبر و غسل مردگان شده ضمناً بیست قاطر بکوههای
 اطراف مرستاده سنگ قبر آورده مجاناً بمردم داد -

محمد علیخان کشکولی از فیروزآباد بشیراز آمده بمیرد -

غره صفر ۱۳۳۷ : یکربیع از اهالی شیراز که مریض بودند شفا یافته و بعضی
 از دکانها باز شده و همه اهالی دعا بحیدر خلاری و نفرین بمضارها و دوا فروشها
 میکردند زیرا که دارو فروشان موقع را مغنم شمرده شیرخشت را مشغالی

مده قن از آزاد بخو اهان شیراز در زندان استعمار طلبان

از چپ بر است : مرحوم میرزا ذبیح الله خان عكاسی -
آقا سید جواد خراز - حاج محمد قالیچروش

هفت قران میفروختند -

نصرة الممالك - میرزا فضل الله خان بنان منشی فونسلخانه انگلیس و میرزا خانی و میرزا حاج آقا بمردم کمک میکردند -

۷ صفر ۳۷ : چند تیرتوپ شلیک کردند و گفتند جنگ اروپا متارکه شد -

انقلوانزا دردشتی و دشتستان و کازرون معرکه کرده و تنها در کازرون پنجهزار نفر را کشته و الحق ناصر دیوان داد مردانگی داده خود با پسرش از طلوع آفتاب تا نیسی از شب رفته مشغول کفن و دفن اموات بوده و تمام مخارج را خودش داده -

در این ایام قشون انگلیسی به احمدی آمده زائر خضر خان و شیخ حسین خان بواسطه بروز مرض انقلوانزا تاب مقاومت نیاورده فرار میکنند انگلیسها وارد برازجان شده غضنفر السلطنه با چند نفر از مجاهدین آنحصود بکوه فرار میکنند -

قشون انگلیسی وارد کنار تخته میشود در صورتیکه یکنفر ایرانی سالم در آنجا نبوده - ده روز قشون در کنار تخته مانده بود -

خرامه دوهزار نفر جمعیت داشته ۱۷۵۰ نفر از مرض فوت شده اند و فقط ۲۵۰ نفر باقی مانده است !!

باز دهم ربیع الاول ۱۳۳۷ : انگلیسها وارد کمارج شدند - مجاهدین آنجا فرار کردند -

این خبر در کازرون بنام سردیوان رسید بسیار متاسف شد در این بین تلگرافی از رئیس الوزراء بفرمانفر ما رسیده بود که برای ناصر دیوان ارسال داشته بایضمون : « پلیس جنوب پس از امنیت راه بوشهر بشیراز میروند و ابران مستقل خواهد ماند »

ناصر دیوان پس از خواندن این تلگراف گفته بود « حالا که

گروه آزادیخواهان و اعضای حزب دمکرات شیراز

میل دولت بآمدن انگلیسهاست من هم ناچار اطاعت میکنم و نامه ای بر رئیس قشون انگلیس در کمارج باینضمون نوشت :

«چون میل دولت ایران است که انگلیسها بر فارس مسلط شوند من هم ناچار از اطاعت درلت متبوعه خود هستم و از آنطرف چون نمیتوانم که ییکانگان را در کازرون ببینم لذا سه روز بن مهلت دهید که از اینجا بروم » و پس از نوشتن نامه هرچه غله از جو و کندم داشت بین قراء کازرون تقسیم کرد و بادویست نفر از متابعین خود حرکت کرده عازم « رواتك » گشت و سالار معتضد باطناً از طرف انگلیسها و ظاهراً از طرف فرمانفرما حاکم کازرون شد و بفاصله - سه روز قشون انگلیسی وارد کازرون شده و چهار طیاره بر فراز شهر پرواز کرده و بطرف (رواتك) رفته ناصر دیوان و مجاهدین را بمباردمان کردند . ناصر دیوان یکی از طیارات را با گلوله تفنگ پائین آورده و راننده اش را بکشت -

۲۰ ربیع الاول . سعیدی شاعر کازرونی پس از ورود انگلیسها بکازرون برای خود شیرینی بآنها میگوید که اهالی کازرون همه اسلحه دارند و همراه چند سرباز هندی بخانه مردم ریخته تفتیش میکنند و هر که را سعیدی طرفدار ناصر دیوان معرفی میکند خانه اش را غارت میکنند -

قونسول انگلیس ، مقیم شیراز هم بکازرون آمده و چند نفر از مجاهدین و طرفداران ناصر دیوان را دستور حبس داده و برگشت !!

بنجم جمادی الاولی - يك طیاره انگلیسی بشیراز وارد شد و دودوز بود روز هفتم که میخواست حرکت کند اعیان شهر و فرمانفرما برای تماشا بیاغ تخت رفتند و اهالی شهر را که برای تماشا آمده بودند هندیها باتازبانه میزدند !

روز ششم هم يك طیاره دیگر آمد و قونسول بوشهر را آورد -
غره رجب - ناصر دیوان با پنجاه نفر تفنگچی از بیراهه بشیراز آمد -

و در خانه ابراهیم خان قوام الملك متحصن گشت - خانم فخر السلطنه زوجة قوام الملك از آنها پذیرائی کرده و اسلحه آنها را گرفته نگهداشت و خبر بقوام الملك داد -

پنجم شعبان - ناصر خان پسر صولة السلوة بشیر از آمده شب هنگام وارد باغ ایالتی شده و در جوار فرمانفرما متحصن شد -

انتخابات مجلس دوره چهارم شروع شده ولی دمکراتها و آزادی خواهان به پیچوجه تفرقه نگرفته اند و میگویند هر که را انگلیسها و فرمانفرما میل دارند انتخاب میکنند دخالت ما فائده ندارد -

فرمانفرما رؤساء اصناف را خواسته و دستور داده است که اسم و ثوق الدوله که فعلا رئیس الوزراء است و آقا سید جواد محقق - و ضیاء الادباء - و آقا علی زارع - و آقا سید یعقوب اردکانی بنویسند !!

غضنفر السلطنه - نور محمد خان دالکی - میرعباس پسر حیدر علیخان بشیر از آمده و فرمانفرما پناهنده شدند .

غره ذیقعه ۳۷ - ناصر دیوان پس از پرداخت ده هزار تومان بفرمانفرما مرخص شده رفت ولی محمد ابراهیم خان فراشباغی نظرباینکه متهم بقتل دو نفر صاحب منصب انگلیسی در زنیان است . بامر قونسل انگلیس محبوس شده -

ناصر خان قشقای پس از دادن پنجهزار تومان بفرمانفرما اجازه مرخصی گرفته و رفت -

میرعباس هم سه هزار تومان داده مرخص شد - فرمانفرما مبلغی هم از غضنفر السلطنه و نور محمد خان گرفته و آزاد شدند اما اجازه رفتن بیرازجان و دالکی را ندارند .

انگلیسها یکصد تیرتوپ شلیک کردند و گفتند امروز تمام دول جنگجو معاهده صلح را امضاء کردند -

۲۲ ذبقده - انگلیسها اعلانی راجع بقرار داد ایران وانگلیس که

ونوق الدوله بسته بود در شهر منتشر ساختند > -

اکنون برنیکردیم بشرح مجاهدت وفداکاری قشقائیان ومیکویم :

محمدعلیخان کشکولی که سرازاطاعت سردار عشائر پیچیده وبغائنین

ملحق شده بود پس از جنگ در (یشه زرد) بفیروز آباد برگشته واز کرده

ها پشیمان شده برای تلافی مافات بشیراز حرکت کرد وبسردار عشائریقام

داد که > بزودی برای خدمتگزاری خواهم آمد تاکنون هم فریب برادران

شا خورده بودم که مخالفت میکردم ، فعلا بشیراز میروم و از حضرات

(انگلیسها) تفنک وفشنک گرفته ازراه ییلاق بدشمنان شا حمله میبرم و

بیکمک شما کار اعداء را یکسره میکنم >

همراهان او نقل میکنند که هروقت محمد علیخان تنها میشد می-

گریست ومیکفت : > خودم را ننکین ساختم وباید این لکه بدناهی را

ازدامن خود پاک سازم وتلافی گذشته را کمر مجاهدت بر میان بندم > -

چون بشیراز رسید بملاقات فرمانفرما رفت وازاو وعده تسلیم تفنک

وفشنک گرفت وبغانه خویش برگشت وپسرش الیاس خان گفت : > فردا

لوازم را گرفته وبسردار عشائر ملحق میشوم > الیاس خان هم از این

تغییر عقیده پدر مسرور شده ومیکوید : > حقیقه حیفا از شما که مردم

بگویند بوطن خود خیانت کرد وروی ایلغانی خویش اسلحه کشید هرچه

زودتر باید برویم حتی فشنک هم لازم نیست درجنگ از دشمنان میکیریم

در همانوقت محمدعلیخان اظهار کسالت میکند وبخواهنگاه میرود بامدادان

حالش بسیار بد میشود و پس از سه روز ناخوشی زندگانی را بدروود

میکوید -

از دوپست نفر سوار که همراه داشت نیز صد و هشتاد نفر بمرض

انفلوانرا میمیرند ویست نفر باپسرش باقی میمانند -

اما سردار احتشام و عليخان قشقائي بارديگر باتهيه كافي براي جنك با سردار عشائر پيش آمدند و سردار عشائر نيز براي مبارزه به «باغات» رفت و مختصر ز دو خوردی رویداد و در این موقع علی اکبر خان گله داری بایکده تفنگچی بكمك سردار عشائر آمد و متعهد شد كه تا كشته نشود دست از مجاهدت نكشد و مردانه جنك ميكرد و سردار عشائر از او تشكر كرد

انگلیسها از یاور محمد تقی خان عرب سوء ظن پیدا کرده و نایب فریدون مشهور بکچل را بجای او فرستادند و عده پلیس جنوب تحت امر او يك هزار و پانصد نفر بود و موقتاً جنك نمیکردند -

اما سردار احتشام و عليخان قشقائي خانه های اطراف را غارت و بار ديگر با مجاهدین شروع بجنك کردند - عليخان با عده خود در وسط صحراء ايستاده بود و حسب الامر سردار عشائر محمد حسن خان بهمنی با عده خود حمله کردند -

از بامداد تا غروب آفتاب جنگ سختی در گرفته بود و آخر الامر خائنین شکست خورده و تلفات زیادی داده چند نفر شتر و مقداری اسلحه بجا گذاشته فرار کردند -

سردار عشائر هم پس از این فتح چند روی بیاسود و نسبت بمجاهدین مهربانی و محبت زیاد کرد تا که بان انگلیسی بیامد و مکتوبی از مسترییل بایوز انگلیس در بوشهر آورده تسلیم نمود و برگشت -

مسترییل در نامه خود از سردار تقاضی کرده بود که دربندر «بیدخان» با او ملاقات کند سردار عشائر هم با قریب دو هزار نفر قشقائي و گله داری بجانب بندر بیدخان حرکت کرد در عرض راه سران عرب خدمت سردار رسیدند و مهیا بودن خود را برای دفاع از استقلال وطن گوشزد نمودند و سردار از آنها تشكر کرد و گفت : « فعلاً گویا حضرات سر صلح دارند اگر باز بنای دشمنی را گذاشتند البته ما هم برای دفاع حاضر خواهیم بود »

بالاخره سردار عشائر باهمراهان روز هجدهم حوت وارد بندرید -
خان شدند و بالیوز انگلیسی و میرزا احمدخان دریا بیگی حاکم بوشهر نیز
آمده و ملاقات حاصل شد و پس از مذاکرات زمانه قرار شد جنگ متسار که
کنند تا سردار عشائر بنزدیکی شیراز رود و باجنرال ساکس قرارداد پایان
مخاصمت را منعقد سازد -

مستریل اظهار میداشت که : « من ابداً عقیده بجنگ با ایرانیان
ندارم و جنرال ساکس در اینخصوص اشتباه کرده ضمناً بشما بگویم که گویا
آلمانیها شمارا تحریک بجنگ کرده باشند »

سردار عشائر از این عبارت سخت خشمناک شده و جواب داد : « شما
بن توهین میکنید »

مستریل برای جبران گفته خویش گفت : « مقصود من این نیست
که منظور حقیقی شما، مساعدت با آلمانیها بوده یا از آنها پول گرفته باشید
بلکه منظور این بود که نتیجه مجادله با ما کمک با آلمانیهاست و ما بعداً در
کتابهای خودمان خواهیم نوشت که شما از هیچکس رشوه قبول نکردید و از
روی عقیده و احساسات وطن پرستی باما جنگیدید اما این جنگ وجدان بسود
آلمانیها تمام شده است ما انگلیسها اشخاص وطن پرست مثل شما را دوست
داریم ولو باما دشمنی کنند »

سردار عشائر در پاسخ او اظهار داشت : « من از حسن ظن شما
ممنون هستم ولی عقیده دارم که من خدمت بزرگی را برای وطنم انجام نداده‌ام
زیرا که آنچه کرده‌ام وظیفه من بوده است و فعلاً هم تا شما قول قطعی ندهید
پلیس جنوب را منحل کنید و قشون هندی و انگلیسی را از فارس ببرید هر -
آینه برای عقد هیچگونه قراردادی حاضر نیستم »

مستریل جواباً اظهار داشت : « امیدوارم مطابق آمال شمار رفتار
شود » و خدا حافظی گفته رفت - و سردار عشائر نیز حرکت کرده وارد بلك

گزین شد و مجاهدین در آنجا ماندند و سردار بافرزندش محمدناصرخان باطراف شیراز رهسپار شدند که چنانکه مستر پیل قول داده بود قرارداد منعقد سازد و اگر انگلیسها حاضر برای عقد پیمان مطابق پیشنهاد او نشوند عشائر را که در بیلاق بودند جمع آوری کند و مہیای جنک شود ولی این نکته را هم میدانست که دیگر طرف شدن با انگلیسها باند داشتن فشنک و پول و اسلحه و عده کافی بیفایده است مخصوصاً که دولت و ثوق الدوله هم با آنها قرار داد بسته و طرفداری میکرد -

خبر ورود سردار عشائر و پسرش بیلوک بیضاء (شش فرسخی شمال شیراز) که بگوش انگلیسها رسید نگران شدند و تصور کردند که باز برای جنک آمده اند از این لحاظ شاهزاده فرمانفرما را بر آن داشتند که سردار - عشائر نامه نوشته پیشنهاد کند محمدناصرخان بشیراز بیساید و پیمانی منعقد سازد که صلاح طرفین در آن باشد »

سردار عشائر این پیشنهاد را قبول کرد و محمد ناصر خان را در ماه نور روانه شیراز داشت -

محمد ناصر خان پس از ورود بشهر بدیدن فرمانفرما رفت و روزی با حضور (کلنل آرتن) قرارداد ذیل منعقد شد -

۱ - سردار احتشام موقتاً ایلغسانی باشد ولی عشائری که در خدمت سردار عشائر هستند باشند -

۲ - کلیه املاک شخصی سردار عشائر که فعلاً در تصرف انگلیسها و سردار احتشام است مسترد شود و متصرفین فعلی را حق مداخله در آنها نباشد -

۳ - سردار عشائر در فیروزآباد مقیم گردد و به بیلاق نرود -

۴ - محمد ناصر خان بعنوان رابط بین والی ایالت فارس و پدرش در شیراز مقیم باشد -

۵ - در مقابل انگلیسها متعهد میشوند که قوای هندی و انگلیسی را منتهی تاشش ماه پس از عقد پیمان از ایران بیرون برند و فقط مستحفظین قونسلخانه که در حدود دو پست نفر هستند باقی بمانند

۶ - پلیس جنوب حق ورود بخاک قشقایی ندارد و اگر افراد آن برخلاف پیمان بدان حدود آمدند و کشته شدند سردار عشائر مسئول نخواهد بود -

۷ - چون دولت ایران موافقت کرده است که چند نفر از صاحبمنصبان انگلیسی برای تربیت افراد ایرانی در فارس بمانند لذا سردار عشائر مخالف توقف آنها نخواهد بود -

این قرارداد با مضاء طرفین رسید و جنگ رسماً خاتمه یافت و سردار عشائر بغیر از آباد رفت و سردار احتشام اسماً ایلخانگیری را حفظ کرد چون باطناً کلیه افراد قشقایی بسردار عشائر علاقه داشتند و همه بگردد او جمع شدند ۰ -

ناصر دیوان کازرونی هم چنانکه گفته شد آنچه را داشت بقراء تقسیم کرده و بکوهستان اطراف کازرون پناهنده شد و بعداً بشیراز آمده در خانه قوام الملك بست نشست و پولی داده آزاد شده بکازرون رفت -

چند روز پس از عقد پیمان بسردار عشائر خبر رسید که یککده از افراد پلیس جنوب تحت فرماندهی (کاپیتان بن) بخاک فارسی مدانها رفته و خانه ایاز نام را غارت کرده اند و ایاز در خانه نبوده همینکه آمده و قضیه را از زنش شنیده از پیراه خود را بآنها رسانیده و از فراز گردنه تیری بقلب کاپیتان انگلیسی زده و او را کشته است و سپس در نطق مختصری که خطاب بنظامیان ایراد کرده گفته است « شما هم وطن من هستید و ریختن خونتان بر من حرام است اما انگلیسها مردمانی عهد شکن و حیل بازند و شما خیلی بد کرده اید که نوکری آنها را اختیار کرده اید فعلاً بیست قبضه تفنگ و دو-

مرحوم حاج عباس خان

از گماشتگان قوام الملك بود ولی چون
باطناً با آزادیخواهان سری
وسری داشت آخر الامر
بدست نا کسی شهید
گشت.

رأس اسب و خانه مرا گذاشته بروید والا باشما میجنگم و قول میدهم همه را بکشم !! >

نظامیان ایرانی ناچار او را ترك گفته میروند و نقش کاپیتان را باخود میبرند پس از این واقعه ایاز معروف > بایاز کاپیتان کش > شد -
محمد ناصر خان شرح مایوقع را بکلنل لوکس که بجای (کلنل آدرن) آمده بود نگاشته و از اینکه کاپیتان برخلاف پیمان بخاک قشقایان رفته شکایت کرد و کلنل لوکس در پاسخ معذرت خواسته و نوشته بود > کاپیتان مرحوم خودسرانه رفته بود و بسزای خود رسید امید است من بعد از این اتفاقات روی ندهد > -

پس از این تاریخ دیگر جنگی بین سردار عشائر و انگلیسها روی نداد و ما هم کتاب را در اینجا حاتمه میدهم و می بردازیم بنقل اسناد و مدارک و اطلاعاتی که در آن خوان از طرف مجاهدین و بیگانگان و خائنین چاپ شده است - و اظهار نظر و قضاوت در مفاد آنها را بمهده قارئین محترم میگذاریم -

اما محمد خان و برادرش علیخان زنند - پس از وقوع صلح بین سردار عشائر و بیگانگان دو برادر حساس از زندگانی مایوس شده و بشیراز آمدند که مراسم آخرین وداع را بامادر پیروزن جوان خود بجا آورده و خود کشتی کنند و چون وارد خانه شدند مادر خود را در حال نزع یافتند و نورجهان وضع حمل کرده برای علیخان پسری زائیده بود و در روز در خانه توقف کرده و نعش مادر را بخاک سپردند و سپس اثاث البیت و خانه موروثی خود را بنورجهان بخشیده و بعنوان مسافرت با او وداع گفته شب هنگام دست یکدیگر را گرفته بجانب کل مشیری (همانجا که مرحوم باور علیقلی

خائف و سلطان غلامرضا خود کشتی کرده بودند (رفته و بوسیله گلوله ده تیر خود را از رنج روزگار آسوده ساختند -

فردای آنشب چند نفر از یاران و همقطاران آنها از قضیه آگاه شده و با نورجهان بدانجا رفتند و نعش آن جوانان دلاور ناکام را با احترام تمام بخاک سپردند -

و نورجهان تا یکسال ماتم زده و عزا دار بود و از آن پس باصرار مادرش بایسر خاله خود جمشید خان زند که جوانی نجیب و کاسب بود ازدواج کرد - و نمیدانم که هنوز در قید حیات است یا رخت از این سرای سپنجی بر بسته است -

«پایان»

(اسناد و مدارك كتاب)

سواد بیانیه کمیته حافظین استقلال مملکت ایران

شیراز ۱۸ قوس ۱۳۳۴

بنام نامی اعلی حضرت قدر قدرت شاهنشاه ایران ارواحنا فداه

آگاهی

مفتش مخفی کمیته را بورت می دهد که دیشب وجوه آقایان علماء اعلام و نمایندگان احزاب در منزل آقای ثقة الاعلام حضور بهم رسانیده و قرارداد ذیل را در حضور صاحب منصبان محترم ژاندارمری و نمایندگان کفیل ایالت کبری آقای قوام الملک نوشته و مهور داشته اینست که کمیته حافظین استقلال هم بنا بنظریات سابقه رملت دوستی این قرار داد را برای پایمال نشدن اموال و نفوس بیچارگان ورنجبران ممضی میدارد بنا باظهاریسه حضوری آقای رئیس العلماء و آقای رضوی و سایر علماء اعلام و نمایندگان احزاب هر کدام از طرفین غفلت درانجام قرار داد نمودند کمیته هم برضد آنها قیام خواهد کرد -

چون آقای قوام الملک (بالقابه) بموجب اعلان عمومی وجوه ملت را وعده فرموده بودند که هرگونه آقایان مزبور تصویب فرمورند و وظیفه بجبهت ایشان ازوظایف ملی مقرر داشتند بموقع اجراء گذارد عنهدا در غره شهر صفراالمظفر در منزل آقای ثمة الاعلام هیئتی رسماً از آقایان حجج الاسلام و نمایندگان احزاب مقدسه دموکرات و اعتدال وائتلاف و رؤسای ادارات و اعیان و تجار و ملاک و اصناف محترم تشکیل یافته و مواد ذیل ر بجبهت طرفین حدود مسلمة مقرر داشته و شرط نمودند که هرطرفی زین تاریخ مخالفت نماید عموم ملت برعیه مخالف باشند -

۱- هرگونه اقدامی را که اداره ژاندارمری بامر مقدس اعلی حضرت اقدس شاهنشاهی که خیر اسلام و ملت در آن منظور است و میخواهد بموقع اجراء گذارد قبلاً مدلول امر همایونی را بکفیل ایالتی اطلاع دهند حتی الامکان -

۲- آقای قوام الملک باید بالمره هرگونه اقداماتی را که برای اسلام و ایران است با عملیات روشن همراهی بفرمایند و ابتداءً مخالفتی نفرمایند و بقدر استطاعت خود شخصاً در هر موقع بوطن مقدس خود خدمت بفرمایند

۳- مقرر شد که آقای قوام الملک بعد از نگهداری دیوستان سوار معمولی ایرانی که دارد عده تفنگچی و سوار که دارند مرخص بفرمایند سپس طرفین اقدام بتخلیه سنگرها نمایند -

۴- دیوستان نفر سوار بایک نفر فرمانده مسئول قوام الملک بقم بفرستند و هر نقطه ای که وجوه ملت بفرمایند با سرعت وسیله -

۵- بتوسط همین هیئت باتفاق آقایان رؤساء ژاندار مری بروند منزل آقای قوام الملک لوازم اطمینان بعمل بیاورند پس از اقدامات فوق شیراز ۱۸ قوس ۱۳۳۴ کمیته حافظین استقلال مملکت ایران

چنانکه در جلد اول کتاب فارس و جنك بين الملل مشروحاً بیان کرده ایم مرحوم حبیب الله خات قوام الملک مفاد این قرار داد را بموقع اجراء نگذاشت و همچنان با ژاندارمری جنگیده تا شکست خورده فرار کرد

صورت تلگرافی که در شب غره رجب

(مطابق شب چهاردهم برج نور ۱۳۳۴) ازطهران بشیراز مخابره

شده است

جنابان مستطاب اجل سردار عشاق و آقای قوام‌الملک !

تاکنون در تلگرافخانه و برای بعضی کارها بدربار میروم ، مطالب که گفته‌اید جواب گفته شد در سایر امورات کلیه شهر و فارس شما مسئول هستید و اختیارات تامه تا ورود فرمانفرمای فارس امنیه و نظام و غیره فارس همه در تحت امر و اختیار شما هستند -

محبوسین را را باید با کمال سختی حبس نگاهدارید و استنطاقات لازمه را بنمائید امنیه را هم هر قدر لازم است مأمور نموده سر راهها و پست های خودشان برونند و این احکامات سخت و تفویضات امور که از جانب من بشما میشود دیگر حق بعضی عنوانات ندارید - فرمانفرمای فارس هم فردا از اصفهان حرکت میکند ارك و عمارات را هم تمیز بنمائید سرکار در آنجا منزل کنید سنگر بندیهارا خراب کنید اسلحه را که در اطراف متفرق کرده اند از مال دولت جمع آوری کنید - اردوی خود را یکجمله که لازم است با کمال نظم نگاه بدارند ، هر نوع کاری باشد همه روزه راپورت بدهید امتیازات مرحمتی در حق جناب قوام‌الملک هم با آدم مخصوص . بچاپاری ارسال می- شود انشاء الله تعالی

سپهسالار اعظم

سواد اعلامیه

اسمهیل خان صولةالدوله سردار عشائر قشقائی خطاب باهالی شیراز
بس از وصول تلگراف رئیس الوزراء وقت (سپهسالار اعظم)

عموم اهالی را اعلام و خدمت آقایان محترم اخطار مینماید که از
واقعات غیر منتظره خاطر عموم مستحضر و حاجت بتوضیح نیست ، طوری
این مملکت را خراب و ویران نمودند و از هیچگونه اقدامی مضایقه ننمودند
و ابقاء بر احدی نکردند که بتوان عنوانی نمود ، علی الحساب از گذشته
صحبت نمیدارد و باید باصلاح امورات بپردازد که زیاده بر این خانه های خود
را ویران نمائیم و طوری باید اقدام کنیم که اساس آسایش فراهم ، اینک
یا اردوی مفصل باطراف شهر وارد و جمعیت را در سه فرسخی اقامت داده
باعده ورود نمود و هم خود را مصروف و بامعیت جناب مستطاب اجل اکرم
عالی آقای قوام الملک دام اقباله بانضمام امورات مشغول و برای تسهیل ارزاق
تا بیرون آمدن جنس باندازه امکان از گندم و جو و برنج بشهر وارد از
حضور ایالت جلیله دامت شوکته هم استدعا نموده که از اصفهان هم تدارک
جنس فرمایند امیدوار است صدمات گذشته را بامعیت یکدیگر چهران
نمائیم و خانه های خود را از توجهات غیر محفوظ تا از برکت امام عصر عجل
الله فرجه در صل عضویت اعلی حضرت اقدس شاهنشاه ایران خلد الله ملکه
آسوده حال بوظائفی که داریم مشغول باشیم چنانچه برخلاف انتظار مشاهداتی
نماید بتکلیفی که دارد و اوامر مطاعه دولت را که آسایش عمومی است
اجراء میدارد - بیست و هشتم جمادی الثانی ۱۳۳۴

اسمهیل قشقائی

میراد تلگراف سپهسالار اعظم (رئیس الوزرا)

خطاب به علماء دینی شیراز

شب بیست و یکم حمل ۱۳۳۴ خدمت جنابان مستطابان آقایان علماء اعلام و حجج الاسلام فارس دامه افاضتهم البته خاطر آقایان کاملاً مسبوق و محتاج بتذکار نیست که بعضی اشخاص آشوب طلب گول لیره های خارجه را خورده باغواى مفسدین و مغرضین مرتکب حرکات و اقدامات مفسدت انگیز بیرویه شده مملکت و اهالی بیچاره را که بمخاضرات و مشکلات بزرگ دچار و موجب قتل و غارت نفوس و اموال مردم را در هر نقطه فراهم و بالاخره کار مملکت را بجائی رسانیدند که ملاحظه مینمائید حالیه که برای حفظ مسئله ملکئی و اعاده انتظام اقلیمی فارس در مقام تنبیه و تدمیر متمردين و قلع و قمع آشوب طلبان مجهول الحال برآمده و در تعقیب و تشکیل اشار جدیدت کامل دارد بآن آقایان لزوماً اخطار میشود که دریشرفت اقدامات آقای قوام - الملك که موافق دستور و تعلیمات دولت جلوگیری و قلع و قمع متمردين آن خطه مینمایند (۶۳) از شرائط دولت خواهی تغافل و فرو گذاری نفرموده و در قلع اشار و متمردين و غوغا طلبان لازمه سعی و مراقبت را بعمل آورده و صریحاً با اهالی موعظت نمایند که هرگاه بعد از این از کسی برخلاف اوامر و احکام حرکتی صادر و تمایلی ظهور کنند و یا پناه بتمردین و مغضوبین دولت بدهد موجب سخط و مستوجب اعدام خواهند گردید - مدلول این تلگراف را بعموم اهالی گوشزد و مخصوصاً اعلام فرمایند که اشخاصیکه باینیت دولت موافقت و خدمت کنند مورد مراحم و همه گونه مهربانی خواهد شد و اگر بر خلاف میل و مقاصد دولت رفتار کنند قابل عفو و اغماض نخواهند بود

سپهسالار اعظم

(۶۳) از مضمون این تلگراف همچنین تلگراف سابق معلوم میشود دولت ایران در آن زمان کاملاً تحت فشار و تعلیمات دولت انگلیس بوده است -

معاون نظمیہ - سلطان مسعود

اعلامیه کمیته حافظین استقلال پس از فرار حبیب الله خان قوام الملک از شیراز بلار و بندر عباس

بنام نامی اعلیٰ حضرت قدر قدرت شاهنشاه ایران ارواحانفداه -

بموجب راپرت موتقی که در ساعت هفت شب گذشته (۱۳ صفر ۱۳۳۴) بکمیته رسید انگلیسها از راه بندر عباس مقدار زیادی اسلحه و مهمات جنگی و توپخانه برای دوست صمیمی خود حبیب الله خان قوام الملک صوب داده اند. این عنصر مفسد هنگامه جو فوراً امروز در طلوع فجر فضل الله خان منشی قونسلخانه انگلیس را که سابقه اعمال و تشبثات ملعنت کارانه او بر همه کس مشهود و مبرهن میباشد (۶۴) مامور کرده که مهمات مزبور را سالمآ وارد سازد، کمیته نظر بحفظ منافع ایرانیت و صیانت استقلال مملکت ممجلا بیگانه عنصر نیرومند ایران یعنی ژاندار مری حکم تجهیز داده و برای اینکه آمال مفسدت کارانه و مملکت بر باد ده آن خائن به هدف اجابت اصابت نماید در صدد جلوگیری برآمده که وجود آن خائن را از میان بردارد

کمیته حافظین استقلال مملکت ایران

(۶۴) برای ثبت در تاریخ و معرفی حقیقی اشخاص و افرادی که نام آنها بخوبی یابدی در این کتاب برده میشود و بمنظور انجام وظیفه تاریخ نویسی که بایه آن روی بیطرفی و بیغرضی گذاشته شده ناچار باید تذکار دهیم که کمیته حافظین استقلال در مورد میرزا فضل الله خان بنان طریق اشتباه بیموده است و شاید علت حقیقی دشمنی آزادیخواهان با شخص بنان علاوه بر سمت مشارالیه که منشی قونسلخانه بوده اختلاف مذهب هم دخالت داشته است زیرا که میرزا فضل الله خان که هنوز در قید حیات و در شیراز است گویند بهایی بوده اما جوانی مال اندیش و باطناً حامی وطن پرستان بوده است و با اعمال نفوذ از راه تدبیر بسیاری ازمکراتها را که انگلیسها قصد اعدام داشتند (از جمله مرحوم ضیاء الواعظین) ازمرك نجات بخشیده و در موقع بروز

تلگراف نصره السلطنه فرزند مظفرالدین شاه نامزد حکومت فارس
از اصفهان که پس از مرگ حبیب الله خان قوام الملك و تصرف
شیراز بدست پسرش میرزا ابراهیم خان نصرالدوله
و شکست ژاندارمری مخایره شده :

از اصفهان بشیراز- توسط جناب مستطاب آقای نصرالدوله دام اقباله
عموم رؤساء و کلاتران ایلات خیمه بهارلو و عرب و باصری را اخطار میشود
در این موقع که مرحوم قوام الملك جهان فانی را وداع گفته که ابواب جمعی
آن مرحوم و ریاست ایلات کما فی السابق از طرف دولت علیه بجناب مستطاب
آقای نصرالدوله دام اقباله واگذار و اعطاء شده است لازم است کلیه رؤسای
ایلات و عشائر ابواب جمعی آن مرحوم جناب نصرالدوله رئیس مستقل خود
دانسته در اجرای احکام مشارالیه خودداری ننمایند - نصره السلطنه (۶۵)

مرض انفلوانزا چنانکه سابقاً اشاره شد باهالی شیراز بسیار همراهی و
مساعدت کرده و باین جهات باید وطن دوستان از او ممنون باشند
(۶۵) مرحوم نصره السلطنه فرزند مظفرالدین شاه در سال ۱۳۳۴ پس
از انقلاب فارس و جنگ ژاندارمری با حبیب الله خان قوام الملك و فرار قوام-
الملك و مراجعت او و فوت او در راه و آمدن ابراهیم خان نصرالدوله فرزند
او بشیراز و تصرف شیراز از طرف دولت والی ایالت فارس شده و تا -
اصفهان آمد ولی چون تمام صفات خوب و بد مرحوم مظفرالدین شاه را
حقاً بارت برده و آئینه سرابانمای آن مرحوم بود یعنی مردی سلیم النفس و
مریض و جبان و متدین بود از ترس بشیراز نیامد و برای اظهار حیوة گاه
گاهی از اصفهان تلگرافهایی مخایره و احکامی صادر میکرد و آخر الامر
بتهران برگشت و شاهزاده عبدالعسین میرزا فرمانفرما والی ایالت فارس شد

تلگراف نصره السلطنه بمیرزا ابراهیم خان نصرالدوله (از بعد نوام الملك)

از اصفهان بشیراز -

جناب مستطاب آقای نصرالدوله دام اقباله - تلگراف جنابعالی راجع بغوث مرحوم قوام الملك امروز که یکشنبه بیستم است و اصل و از اتفاق سوئی که برای جنابعالی افتاده است نهایت تاسف حاصل گردید اینست جنابعالی و بازماندگان مرحوم قوام الملك را تسلیت گفته و تاسفات قلبیه خودم را از این حادثه و پیش آمد تاثر انگیز اظهار میدارم ریاست کلیه ایلات و ابواب جمعی مرحوم قوام الملك را کماکان بموجب این حکم تلگرافی بجناب عالی محول میدارم یقین است بامراتب خدمتگزاری که همیشه از شما بروز و ظهور اردورا از هر حیث منظم داشته اید در انجام خدمات دولت علیه کوشیده و ترتیب اردورا از هر حیث منظم داشته اید در خاطر راه نداده و با کمال امیدواری مشغول خدمتگزاری دولت علیه باشید - و خیلی خوشوقتیم که مثل جنابعالی نوکر خدمتگزاری از این خانواده باقی است و امیدوارم خدماتی را که مرحوم قوام الملك راهم از خاکبای مبارک اعلیحضرت قدر قدرت قویشوکت اقدس شهرباری ارواحنا فداء استدعا کردم که بجنابعالی مرحمت شود و همین چندروز دستخط تلگرافی آن بجنابعالی خواهد رسید و هرروزه منتظریم راپورت کارها و عملیات خودتان را مرتباً بمن برسانید

نصره السلطنه

۳ نور نمره ۳۵۹

قطعه نامه مر و خه ۲۸ شهر محرم الحرام ۱۳۳۴

فرقه دموکرات ایران (فارس) دوره سوم کمیته ایالتی

هم مسلکان عزیز ! امروزه که دشمنان متجاوز (روس و انگلیس) قطعات وطن مارا پایمال مثنی قشون خود ساخته و مرکز مملکت را بوسیله خائنین داخلی از قبیل (فرمانفرما) در تحت تضییق گذاشته و وکلای محترم و استقلال طلبان آزاد بخواه وظیفه خود را در دفاع و جلوگیری دانسته شروع بعملیات نموده اند -

کمیته ایالتی انتشار این قطعه نامه را لازم می شمارد -

هم مسلکان ! حفظ استقلال و سعادت آتیه منوط بفداکاری است استقلال وطن و استفاده از این موقع بی نظیر دنیا مشروط بدور انداختن جامه مرعوبیت است ، سربلندی و افتخار ابدی را در سایه اتحاد و جسارت میتوان بدست آورد .

هم مسلکان ! در مقابل حفظ استقلال و شرافت قومیت و وقایه ملیت و دیات جان را قابل نشمارید و تا وقتی که بر مغاطرات قدر و وقع نهید باین مقصد مقدس نخواهید رسید ، و تاجان در خطر نیندازید بردشمن ظفر نخواهید یسافت .

هم مسلکان ! خستگی بازو هائی که سالها از کسالت صلح تولید شده بمقابله با خصم مرتفع ساخته با جرئت و قوت قلب پیش قدم شوید تا شاهد فتح را در آغوش کشید و اجراء مواد ذیل ۱۰ از فرائض و وظیفه خود دانید

۱ - بر تمام افراد فرقه که قویترین قوای ملیه ایران را تشکیل می دهد فرض و لازم است که پوشیدن لباس نظامی و حضور در مسجد نور را برای مشق از وظایف مقدسه حتمیه الاجراء خود دانسته مراتب صمیمت خویش را بفداکاری نسبت بوطن مقدس بمنصه بروز و ظهور رساند

۲- چون اعزام يك عده کافی برای قم بطوریت لازم است و عموم مجامع مكلف خواهند بود برای تهیه قوای امدادیه بقدرامكان اعانه تادیه نمایند ، لهذا هر حوزة باید اقلاً مخارج سه ماهه بكنفر سوار كه عبارت از ماهی پانزده تومان است بكمسیون دفاع كه (هم مسلكان محترم آقای حاجی شیخ محمد کریم تاجر بتشکیل آن مامور و آقای محمد علی صراف بتحویلداری منصوب شده اند) رسانیده وبكمیته ایالتی راپورت دهند - والبتة مجامعی كه بواسطه اعضاء متمكن میتوانند مخارج بیش از یكنفر سوار را متكفل شوند نباید در این كشمكش حیاتی ایران مضایقه نمایند -

۳- هم مسلكانی كه برای شمولیت در این قشون حاضرند باید خود را بكمسیون دفاع معرفی و در صورتیكه اسب واسلحه آنها مرتب باشد بدیهی است بهتر پذیرفته خواهند شد -

۴- هم مسلكانیكه برای فداکاری داوطلبانه حاضرند كه مخارج حرکت را هم خودشان متحمل شوند لازم است بدواً خسود را باسم و رسم بكمیته ایالتی بوسیله مكاتیب معرفی نمایند تا توصیه مخصوص درباره آنها بكمسیون دفاع صادر و پذیرفته شوند -

۵- هم مسلكانیكه شخصاً قادر بر حرکت نبوده و از كسب این افتخار مہجور و بخواهند نامشان در عداد فداكاران وطن درج و بشمار آید باندازه قدرت بدادن اعانه واسلحه و فشك اقدام وبهم مسلك محترم آقای حاج میرزا هادی تاجر داده قبض دریافت وبكمیته ایالتی اطلاع دهند تادستور مخصوص داده شود .

۶- هم مسلكانیكه مایلند برادران نظامی بی مؤنه خود را لباس دهند هر مبلغ را كه استطاعت دارند بصرافخانه آقا محمد علی صراف داده قبضه (بنام اعانه لباس نظام ملی) گرفته وبكمیته ایالتی فرستاده تا كه سیون مخصوص برای تهیه لباس ولوازم نظام ملی دایر گردد -

۷- جمعه دوم صفر پنج ساعت بغروب هیجان حزبی درمسجد وکیل بطور نمایش برقرار و دستور نطق علیحده داده شده عموم افراد فرقه باید در ساعت مذکور حضور بهم رسانیده احساسات وطنخواهانه خود را ابراز دهند کمیته ایالتی فارس - دمکرات ایران

یاور فتح الملک که پس از شهادت یاور علیقلی خان
و فرار فاخر السلطنه از شیراز از طرف قوام الملک
ریاست رژیمان ژاندارمری را یافته اعلامیه ذیل
را در سال ۱۳۳۴ صادر کرده است

= شیر و خورشید =

= اعلان =

اداره ژاندار مری بموجب این اعلان خاطر عموم را مستحضر میدارد:

۱- فاخر السلطنه (۶۶) و دکتر مهدیخان ملک زاده فرار نموده اند هر کس این دونفر خائن وطن فروش را دستگیر نماید ، از اداره ژاندارمری هزار تومان انعام خواهد گرفت ؛

۲- برخلاف انتظار اهالی شهر نسبت بدمکراتها و کارکنان فرق سیاسی اقدامات بیرویه مینمایند ؛ که اداره ژاندار مری اساساً بر خلاف

(۶۶) رضاخان حکمت سردار فاخر (فاخر السلطنه) که هنگام تحریر این حاشیه (دیماه ۱۳۲۶) رئیس مجلس شورای ملی هستند از آزادیخواهان قدیم فارس و از مخالفین سرسخت نفوذ امپریالیزم بریتانیا در فارس و از دوستان و معاضدین مرحوم یاور علیقلی خان بوده اند و مختصری از شرح حال ایشان در جلد اول این کتاب آمده است -

این طور حرکات ناشایسته میباشد بموجب این اعلان اکیداً قدغن میشود اگر
من بعد نسبت باین اشخاص بی اعتدالی بشود مرتکب اکیداً مستول و بمجازات
سخت خواهد رسید - اداره ژاندارمری عموم اهالی را بنظر مساوات
نگریسته و ابداً امتیازی درین نخواهد گذارد -

رئیس رژیمان - یاور فتح الملك

سواد اعلامیه کابل تریور قائم مقام بالیوز دولت انگلیس
در بوشهر راجع بقیام تنگستانیان

=اعلان=

از آنجائیکه شیخ حسین ضابط سابق چاه کوتاه وزائر خضرخان ضابط سابق
اهرم از طرف دولت علیه ایران متهم و یاغی شناخته شده (۶۷) و از ضابطی
خود اخراج گردیده اند و از آنجائیکه بآردو نفر مذکور همه قسم فرصت و موقع
داده شده که خود را بمامورین قانونی دولت (۶۸) تسلیم نمایند و مهرباناً تسلیم
نشده اند و از آنجائیکه این اشخاص بضدیت و معاندت خود باقی هستند و
هنوز از پناهگاههای حالیه خود بقوافل و دهات زرد و خورده میکنند و چون
اگر دهات عرض راه آنها را پناه و مدد ندهند نمیتوانند این زرد و خورده را از
این همه مسافت بکنند لهذا بر تمام کدخدایان و اهالی تنگستان و دشتی و بلوک
وصحراهای اطراف و مخصوصاً بر کدخدایان و اهالی دهات لهدو و کیشی و
معدان و کلمه مخفی و پوشیده نمائند که هرگاه بس از پانزده روز از این تاریخ

(۶۷) خوانندگان عزیز در خاطر داشته باشند که قلم در دست دشمن

است .

(۶۸) یعنی دولت بهیمه انگلیس !!

براولیای امور دولت علیه ایران و دولت بهیه انگلیس ثابت بشود که هر دهی ازدهات باین دونفر باغی مدد و کمک کرده ومثلاً خوراک یاآب یاآنها داده است همچودهی مستوجب وسزاوار مجازات سیاست است و جهازات هوائی خمپاره وبمب بآن خواهند زد !!

بوشهر بتاریخ اول ربیع الثانی ۱۳۳۸

کنل تریرور قائم بالیوز دولت بهیه انگلیس

= تمییز و خور و شمشیر =

سواد اعلان ازطرف اداره جلیله ژاندارمری فارس

بعموم اهالی فارس مغفی وبوشیده نمائد ، که اداره ژاندارمری ابدآ قصدی نداشت که دیناری ضرر یااینکه خدای نخواست بهسی احترامی بکمپانی تجارتی فارس وارد آید . زیرا که ماخود میدانیم که کمپانی تجارتی فارس شرکت اسلامی عمومى ملتى است . ومقصود اداره ژاندارمری فقط بقوام الملك و اجزایش که طرف حساب با کمپانی تجارتی بودند مى بود .

بنابراین دفتر کمپانی ملاحظه کردیم و آنچه قول الملك ومیرزا یوسف خان ومیرزا محمدخان گماشتگان شخصی اواز کمپانی طلبکار بودند دریافت نمودیم وقبض دادیم واز تاریخ نشر این اعلان الی بعدها کمپانی تجارتی باید بطور احترام بهر طورى که میل دارد باعتبار خود مشغول امورات تجارتی وصرافی بهر اندازه که ممکن دارد بوده باشد و کمافی السابق مشغول کار خود بشود و کسی را حق تعرض براو نیست . وازطرف اداره ژاندارمری هم همه قسم مساعدت وهمراهی بآن اداره خواهد شد . ۲۳ صفر ۱۳۳۴

ازطرف رئیس ژاندارمری . یاورعلیقلى خان

سواد اعلامیه نمایندگان دولت بریتانیا در شیراز
خطاب بایل قشقایی پس از قیام صولةالدوله :

شیراز : رمضان المبارک ۱۳۳۶

= اطمینان =

من که نماینده و قونسول اعلیحضرت پادشاه انگلستان هستم عموم
کلانتران و کدخدایان وریش سفیدان طوائف دره شوری و کشکولی و شش
بلوکی و فارسی مدان و سایر ایلات قشقایی را اطمینان میدهم که آنها ابدأ
طنز اختلاف و نزاعی باما نبوده و نیستند - طرف ما شخص صولةالدوله
است که بدولت علیه ایران یاغی شده و برخلاف اوامر دولت متبوعه خود
و احکام حجج اسلام عتبات عالیات باما بنای جنگ را گذارده است - ایلات
قشقایی میتوانند در کمال سلامت و آزادی بطرف سرحد حرکت نمایند و
من بآنها اطمینان میدهم که از طرف نظامیان انگلیس ابدأ از آنها جلو-
گیری نخواهد شد -

امضاء لفتننت کرنل ج - ای - بی - هاتسن

- « اعلان ذیل کہ بدون تاریخ است در موقع جنگ »
 « ژاندارمری با حبیب اللہ خان قوام الملک در سال »
 « ۱۳۳۴ نشر یافته »

- شہر و خورشید -

اعلان از طرف اداره ژاندارمری :

برادران عرب ما و اتباع قوام الملک بخوانند ! چندین سال است کہ شما برادران عزیز ارجمند ما کہ قوای حقیقی و معنوی مملکت هستید در تحت فشار قوام الملک میباشید ، و شما برادران زحمت کش مسا بخوبی از سابقہ اعمال و افعال زشت و قبیح و ظلمها و تعدیهای بیشمار فراموش ناشدنی اواخر دارید ، قوام الملک سلب آسایش از شما کردہ ، قوام الملک روح و ہستی شماہارا غارت نمودہ و برای خود پارکها و عمارتہا ، باغہا ، دہانتہا (۶۹) ساختہ ، قوام الملک پدران و برادران شماہارا کشتہ ، ہر کس در راہ قوام - الملک فداکاری و جان نثاری و صادقانہ خدمت نمود در عوض مرحمت قوام او را کشت ! قوام الملک از انگلیسہا پول گرفت و میخواست مملکت شما را تسلیم انگلیسہا کند !

قوام الملک میخواست شما جوانان رشید را دست و کت بستہ و اہل و عیالتان را بدست انگلیسہا دہد . ژاندارمری بسا شما برادران عزیز ابدأ سر متازعہ ندارد فقط میخواست دشمن بزرگ و قوی این مملکت یعنی خائن دین و وطن (قوام الملک) را از میان بر دارد - ژاندارمری تنہا با قوام الملک دشمن است و او را خیال دستگیر و معدوم ساختن دارد - ما و شما برادریم ما ابدأ میل نداریم کہ بطرف شما تیراندازی کنیم زیرا شماہا

را که فرزندان رشید و عزیز ایران میدانیم دوست میداریم ، ولی افسوس که تیره‌های توپ و تفنگ ما که برای انداختن بنیان و نابود ساختن قوام‌الملک رها میشود باشما عزیزان مصادمه میکند ما این تیرها را برای رفع تعدی و وظلم از شما بیچاره‌ها نه اسیر چنگال و تابع اراده‌های غیرمشروع قوام‌الملک شده‌اید خالی میکنیم و ابداً مقصود و منظور و دشمن ماغیر از قوام‌الملک کسی دیگر نیست البته شما هم که خودتان را ایرانی و مسلمان میدانید باین دشمن بزرگ اسلام ضدیت و مخالفت خواهید کرد ، و خواهید دانست که ما قوی و تیر و توپ و تفنگ خودمان را برای قوام‌الملک حاضر کرده‌ایم نه برای شما عزیزان و رفیقان ما ، همت کنید دشمن خودتان و آن کسی را که باعث این همه ضرر دولت و ملت و خرابی مملکت و تلف شدن عده زیادی از مسلمانان شده باهم از میان برداریم که هم‌شما در آتیه آسوده و راحت و دارای زندگانی با آسایش شوید و هم مملکت و دولت شما زیاده از این متحمل ضرر و خسارت نشود و قوای ما و شما که باید در مقابل روس و انگلیس صرف و عمل کردند بیشتر از این تلف و بیهوده نشود - از طرف اداره ژاندار مری شیراز -

مطبع احمدی

- اعلان مهم ذیل که تاریخ ندارد و بمضاء قونسول
- انگلیس در شیراز است پس از بروز مرض انفلوانزا
- و پیشرفت انگلیسها در فارس و شکست ناصر دیوان
- و فرار او بکوهستان حوالی کازرون نشر یافته است

علامت رسمی دولت انگلیس

= اعلان =

از طرف قونسولگری اعلیحضرت پادشاه انگلستان

هر کس باملاک ذیل یا املاک دیگر ناصر دیوان دعوی داشته باشد باید فوراً رجوع بنایب الحکومه کازرون نماید و اگر در دعاوی شک و تردید

واشکالی پیدا شود مطلب رجوع بکاپیتان من کماندان قشون جنوب ایران درکازرون شود -

اراضی متعلقه بناصر دیوان واقعه درشاپور

مزرعه باغ احمدان و الله آباد نصف

مزرعه آبغونی دودانک

ربع اراضی سعدآباد

فتح آباد یک دانک

دوسهم و نیم از جمله ۴۸ سهم جاوس

اراضی و خمس از قنات حیدرآباد

طلاحونه دوحیجر شراکت با آقا سید حسین پیشنماز

طلاحونه معروف با آسیای خواجه ابراهیم واقعه در صغاری توشکان

دریس یک دانک

املاک ناصر دیوان واقعه در کازرون

دوان سه دانک

قنات ناصرآباد و طلاحونه

اراضی معروف به خواجه یوسفی و ملرشتان

قنات جعفرآباد دوروز از جمله ده روز

اراضی شمس آباد شش دانک

اراضی سکر کدون

اراضی کر

اراضی خسروآباد

اراضی متصل بجدول خرچه

اراضی حاجی کاظمی

اراضی واقع در شهر متصل ببقعه زید
 اراضی قبله بل بهمنی
 امضاء لغتنت کرنل (ج-ای-بی- هاتسن) قونسول اعلیحضرت پادشاه
 انگلستان مقیم شیراز (مطبعه مصطفویه شیراز ۱۳۲۵)

ازمفاد این اعلال معلوم میشود که جناب قونسول در فارس حاکم و
 قاضی و مجری کل فی الکمل بوده اند !!

علامت شیر و خورشید و تاج

S . P . R .

هد کو وارتر بریگاد فارس

شیراز ۱۹ اپریل ۱۹۲۰

بعموم نایب و سرفتنکچیان و تفنکچیان قشون جنوب ایران از شیرازالی
 جزیره بوشهر (۷۰)

۱- تکالیف شما اینست که حتی المقدور قوافل را حفاظت نموده و
 راپورت سرتهائیکه واقع میشود با تمام علامات و نشانی که از سارقین میتوانید
 تحصیل نمائید بدفتر بریگادی بفرستید -

۲- شماها باید مهیا و حاضر خدمت باشید در مواقعیکه قوافل معمولاً

(۷۰) کذافی الاصل - معلوم میشود آقایان جغرافی هم نمیدانسته اند
 و بوشهر را که شبه جزیره است «جزیره» نوشته اند !! وقتی بزرگترین اطلس
 انگلیسی (تیمس اطلس) نیز این اشتباه را مرتکب شده بود!

حرکت مینمایند قوافلی که از طرف (اس-بی-آر) اسکرت میشوند ب- باید پنج نفر تفنگچی هم از هر یستی بقوه آنها افزوده شود و آن تفنگچی ها باید همراه آن اسکرت بروند آنها که بمنزل دیگر رسیدند آنوقت تفنگچیها مراجعت نمایند بمحل خودشان و در مواقع مهم چند نفر تفنگچی اطراف راه را قراولی بکنند تا قافله از آن محل خطرناک سالم عبور نماید .

۳- هروقت سارقین بقافله ای هجوم نمایند تکالیف شماهاست که آن قافله را محافظت و حمایت نمائید در صورت وقوع سرقت باید سارقین را تعاقب نمائید و بفهمید که آنها اهل کدام قیل یا کدام طایفه و یا اهل کدام ده و قریه هستند ، و یکنفر از شماها فوراً باید حرکت نماید و واقعه را اطلاع دهد و اگر در آن حوالی پست (اس-بی-آر) باشد امداد بطلبید .

۴- وقتی که قافله در تحت حفاظت شما میماند شماها باید اولاً فقط در روز دویا سه نفر تفنگچی همراه مالهای آنها بفرستید در چراگاه و نباید بیشتر از نیم فرسخ از محل و پست شما دورتر بروند - ثانیا در شب همیشه سه یا چهار نفر باید قراولی نمایند یعنی کشیک بکشید از قافله تا صبح -

۵- شما بکلی حق گرفتن راه داری ندارید و نباید مطالبه نمائید و هرگاه از این قبیل مطالب شنیده شود نایب تفنگچی مسئول خواهد بود و برای هر مقدمه که شنیده بشود او را در مرکز حاضر خواهند نمود که جواب مکفی بدهد -

اعلاميه بدون تاريخ فتح الملك**= شمير و خور و شيد =**

بنام نامی اعلیحضرت شاهنشاه ایران

متمردین ذیل از صاحب منصبان ژاندارمری :

علیقلی خان یاور - معاضد السلطان - داودخان - غلامرضاخان - نور
الدهر میرزا - عبدالله میرزا مترجم -

باغیان فوق بغته فرار کرده اند اکیداً قدغن مینماید ، هیچکس نباید
آنها را بغانه خود راه دهد و هرگاه اداره ژاندارمری پی ببرد که این اشخاص
یا یک نفر از آنها در خانه ای باشند صاحب خانه از بودن آنها اطلاع بساداره
ندهد جداً مستول و دارای جان و مال نخواهد بود .

کفیل رژیمان - فتح الملك

شیراز - مطبع احمدی

- تلگراف ذیل که فاقد تاریخ است و از قرائن بنظر
- میرسد که پس از عقد قرارداد سال ۱۹۱۹ که بین
- وثوق الدوله (رئیس الوزراء وقت) و دولت انگلیس
- منعقد شده بود مخایره شده با چاپ سنگی در
- مطبعه محمدی شیراز چاپ و نشر یافته است : -

بنام نامی اعلیحضرت قدر قدرت شاهنشاه ایران ارواحنا له الفدا

کبیه وزراء و علماء اعلام و رؤسای بغتاری و کسبه دفاع ملی

بساحت مقدس اعلیحضرت قدر قدرت همایون ملوکانه بدر تساجدار

شاهنشاه قاجار السلطان سلطان احمد شاه قاجار خلدالله ملکه .

اخباراتی انتشار دارد که دولت عقد اتحادی با دولتين اجنبی برضد دولت اسلامیه سنیه عثمانی که خداوند برقرارش بدارد شنیده که اذهان عموم ملت را مشوب و بکلی نفوس ملت را متزلزل و بطوری نزدیک آمده که عموم سرپیچی از اطاعت دولت و آنساحت مقدس با آنهمه خیال جان فشانی که دارند نمایند. اعلیحضرتا پدر تاجدارا مبدا احکام و قرار دادی از آن سده سنیه صادر شود که محبوبیتی که آن ذات مقدس حاصل نموده و جسمه و روحه بر خلاف شوند اعلیحضرتا پدر تاجدارا نمیخواهیم؛ بینم آنروز را که احکامات مجری نشود و برخلاف انتظار اقدامی برود و ظهور کند که پشیمانی برای ذات ملوکانه بیاورد. اعلیحضرتا آخرین نفس است که ما ملت نجیب میزینم و آخرین نداست که با صدای بلند بساحت انورت عرضه میداریم که ما ملت این قراردادها را ابدأ انتظار نداریم و بازبان الکن عرض میکنیم که این قراردادها قابل قبول نیست صراحة بساحت مقدست عرضه میداریم که تا یکنفر از قشون دشمن یعنی قشون روس و انگلیس خاک ایران را ملوث کرده اند راحت نمی نشینیم و آنقدر میکوشیم و میکشیم تا جامه زنان نبوشیم

شماره ۲۶۳ کمیته حافظین استقلال مملکت ایران

بنام نامی اعلیحضرت شهریاری ارواحنا فداه

ورقه فوق العاده روزنامه حافظ استقلال

این دو تلگراف را که ذیلا درج میکنیم اگر ارباب دانش خوب ملاحظه فرمایند و وضع سلوک جناب آقای سردار عشائر و قوام الملک را در دو کفه ترازوی تمایزه خود گذارند مراتب وطن خواهی و دوست اسلام و اسلامیان پناه بودن هر يك را خواهند یافت که بچه اندازه است - از کوزه همان برون تراود که در اوست -

از کازرون بشیراز نمره تلگراف ۱۱۱ دولتی ۱۴ جدی

شیراز مقام منیع نیابت ایالت جلیله عظمی کپیه ریاست محترم ژاندارمری کپیه حافظین استقلال ایران کپیه کمیته مقدس ایالتی - جرائد حافظ استقلال - جام جم - حیوة - تازیانه - انتقام - از نتیجه مذاکرات امروز با حضرت سردار عشائر دامت شوکته برای ائتلاف مابین ژاندارمری و ایل جلیل قشقائی برای خدمت بوطن مقدس و جنگ باروس وانگیس حضرت سردار بکلام الله مجید قسم یاد فرمودند و از طرف اداره ژاندارمری نیز این بنده سلطان احمد مراسم تحلیف بعمل آورده این بنده سالار نصرت هم از طرف نیابت ایالت جلیله و عموم ملت فارس اطمینان بمساعدت کامل دادم علی الفور حضرت سردار امر بجمع آوری یکهزار و پانصد نفر فرمودند که بسرکردگی فرزند رشید شان مقدمه الجیش روانه بوشهر و خود ایشان نیز متعاقباً باده کثیری حرکت فرمایند فدویان این عید تاریخی و این اتحاد خلل ناپذیر مهم را تبریک عرض میکنیم ، زنده باد حضرت سردار عشائر - پاینده باد ایران - فدویان سالار نصرت - اخگر

از کازرون بشیراز نمره تلکراف ۱۰۴ تاریخ اصل ۲۳ جدی تاریخ وصول صبح ۲۳ جدی شیراز مقام منیع نیابت جلیله ایالت عظمی کپیه ریاست محترم رژیم فارس کمیته حافظین استقلال - کمیته مقدس ایالتی - جرائد جام جم - حافظ استقلال - حیوة - تازیانه - انتقام

امروز حضرت آقای سردار عشائر مدضله را کاملاً زیارت و مذاکرات مفصله لازم شد نهایت مساعدت را بآمال ملی ابرز فرمودند با کمال اشتیاق مصمم شدند ۱۵۰۰ نفر بدو بوشهر فرستند خود شایم امورات شخصی را انجام داده و یکماه دیگر روانه بوشهر لازمه فداکاری را که از چنین راد - مردی سزاوار است انجام روزگار اجاب تیره و تار سازند و نیز موکد مساعدات قوه خود را من جمیع الوجوه بژاندارمری دولتی مزید فرموده با

دوستان دوستو بادشمنان دشمن باشند -
 زنده باد حضرت سردار عشائر وطن دوست - پاينده باد ايران -
 فدويان سالار نصرت - اخگر
 (مطبعه پارس)

سواد اوراق تبليغاتي كه يكطرف آن بزبان
 فارسى و طرف ديگر عربى بوده و مضمون هردو
 يكى است و گويا در بندگان چاپ شده و واصموص
 آلماني باخود بايران آورده و در ايران نشر داده
 است !

نتيجه حكومت ۱۵۰ ساله انگليس در هند

۱- انگليس سالى ۵۰۰ مليون روپيه از هند بمليكيت خودشان خارج
 ميكند -

۲- ماليات زراعت درصدي ۶۵ ميگيرند كه براي شخص ملاك ديگر
 چيزي باقي نمياند -

۳- حكومت انگليس در تعليم ۲۴۰ مليون نفوس هند سالى ۷۵ مليون
 روپيه و براي حفظ الصحه ۲۰ مليون روپيه اما براي مصارف عسكري ۲۹۵
 مليون روپيه صرف ميكند .

۴- هميشه درياء قسمت هندوستان قحطى ميباشد و بموجب احصائيات
 حكومت در مدت ده سال از گرسنگي ۲۰ مليون زن و مرد و بچه از نفوس هند
 تلف شده اند -

۵- از طاعون كه سبب اصلي آن فقر مردم است از ۱۶ سال باينطرف
 نسبت اموات دوهزار نفر ۳۴ نفر شده

۶- حکومت انگلیس اساس سلطنت را برانداختن اختلاف بین رؤساء و اهالی گذاشته و تعلیماتیکه در مدارس میدهند از روی آن نفاق و نفرت مذهبی میشود و شخص تحصیل کرده يك آدم بی شرف و بی حمیت ذرمیآید .
 ۷- اگر از انگلیسها کسی هتك ناموس و عصمت زن هندی را بکند حکومت انگلیس او را سزائی نمیدهد

۸- پول هندیهای بیچاره مواجب و مخارج کثشها را میدهند تا هندی را بتزویر و حیل از مذهب خودشان برگردانند -

۹- برای ترویج تجارت خود - صنعت حرفت هندیهارا حیراً و قهراً مضحل کرده اند که انگشتهای بعضی از اهل حرفت که هندی بودند بریدند محض اینکه دیگر نتوانند کار بکنند این واقعه در زمان اوائل حکومت انگلیس در بنگاله شده بود هر کس خواهد تحقیق کند بتاریخ رجوع نماید

۱۰- همیشه حکومت کوشش میکند که هندو و مسلمان از یکدیگر متفر باشند و بری حصول این مقصد بقوه حکومت اقسام تزویر و حیل را بکار می برند *

۱۱- از خزینه هند که پول هندیهای بدبخت است مصرف گذاشته قشون هند را بچین و مصر و برما و افغانستان ایران و عثمانی میفرستند که خود را تبار حکومت انگلیس بکنند و بلاد اجانب را فتح نموده و بانگلیسها بدهند *

۱۲- آبادی حصه هند که در دست انگلیس است ۲۴۰ میلیون نفوس میباشد در صورتیکه آنچه در دست خود هندیها که راحه و نواب باشند فقط ۷۰ میلیون جمعیت باقی مانده است -

= شیر و خورشید =

اعلان از طرف اداره ژاندارمری

اداره ژاندارمری که یکانه مقصود و آمالش آسایش و رفاه اهالی این آب و خاک است، لازم دانسته در این موقع از نشر این اعلان خاطر عموم را آسوده دارد، که اداره مذکوره بحکم دولت علیه ایران مقصرین را فقط در صدد دستگیری یاور علیقلی خان است، از این تاریخ بعد عموم اهالی از هر طبقه که باشند، در امان و بموجب این اعلان عفو عمومی داده شد و نیز از حرکات گذشته صرف نظر خواهد کرد -

کفیل رژیمان - یاور فتح الملک

شیراز: مطبع احمدی

» سواد نطق بدون تاریخ کنل لوکس فرمانده
» کل قشون جنوب ایران

« نطق جناب مسقطاب اجل امجد کنل لوکس فرمانده

کل قشون جنوب ایران در روز عید نوروز »

خاطر عموم صاحبمنصبان و افراد بریکاد فارس را بامحبت قلبی متذکر
مینمایم !

اولا - در این عید سعید نوروز سلطانی تهنیت و تبریکات صمیمانه خود

را بتمام صاحبمنصبان و افراد قشون جنوب ایران اظهار میدارم :

ثانیا - میخواهم بگویم که قشون جنوب ایران الحق در این سال

گذشته خیلی ترقی کرده است و حالا موقعی است که باید بپتیهائی و بدو

کمی قشون هندی مشغول انتظامات ایالات فارس و کرمان بشود
بریگاد کرمان ایالت کرمان را خیلی منظم نگاهداشته است و من
خاطر جمع هستم که بریگاد فارس هم خواهد توانست قلمرو خود را محفوظ
و منظم بدارد -

دولت بریطانیای عظمی همانطور که بدوای علیه ایران قول و قرار
داده بود که هرچه زودتر قشون هندی را از ایران ببرد اینک اقدام و عمل
نموده و در ظرف این چندروزه عزیمت نموده خواهند رفت برای من هیچ جای شبهه
نیست که صاحب منصبان و صاحب منصبان جزء و نفرات قشون جنوب ایران سعی
بنیغ خواهند نمود در این سال نرنام نیکی که در سابق با کمال شرف تحصیل
کرده اند محفوظ و برقرار بدارند -

ما میدانیم که ضرر آن عملیات و اقدامات قشون جنوب ایران اعتماد کاملی
دارند و ما باید در آتیه طوری اقدام در عملیات نمائیم که بر حسن عقیدتشان
افزوده و بهترین قوه نظامی در ایران باشیم

در خاتمه من شخصاً 'فتخار میکنم پراینکه در این موقع که و ن دفعه ست
که قشون جنوب ایران باید بتنهائی و بیون کمک جانب مشغول انتظام و
محافظت قلمرو خود باشند من فرمانده کل قشون جنوب ایران هستم و چیزی
که مرا 'مسرور و میدو رفته ها' اعتماد کاملی است که صاحب منصبان و کلیه
عده قشون جنوب ایران دارم -

کلنل لوکس فرمانده کل قشون جنوب ایران

شیراز: مطبع مصطفوی

= شیرازی خورشید =

- اعلان -

۱۸ شهر جمادی الثانیه ۱۳۳۴

چون برحسب اعلان مورخه ۱۴ شهر جمادی الثانیه ۱۳۳۴ حکومت این مملکت (۱) نظامی اعلان شده بود و باید بروفق مواد قانونی حکومت نظامی ادارات رفتار نمایند :

لذا بموجب این اعلان بعموم اهالی اخطار میشود که مقدمه محاکمات (جنحه و جنايات) برسیدگی اداره جلیله نظمیه و محاکم نظامی اختصاص دارد و کلیه محاکمات حقوقی بر وفق قوانین موضوعه راجع بمحاکم عدلیه است، و متظلمین باید مستقیماً با اداره جلیله عدلیه رجوع نمایند - و نیز عدلیه مقصرین پلیسکی و اشخاصی را که متهم بافساد هستند ! (۷۱) مدامیکه حکومت درحالت نظامی است نخواهد پذیرفت -

ریاست عدلیه فارس - عبدالرحیم - ریاست رژیم امنیه - فتح الملک رئیس نظمیه - عطاءالدوله -

شیراز : مطبع احمدی

(۷۱) خدا بدر رؤساء را بیامرزد که خودشان متعاقب کلمه « متهم بافساد » علامت تعجب گذاشته و باری ازدوش ما برداشته اند!

فوق العاده فارس شماره ۳۹ ابلا فید از طرف قو نسلگری اعلیٰ حضرت پادشاه انگلستان شیراز

مورخه ۲۰ شهر شوال المکرم ۱۳۳۶

۱- نظر بموقعیتی که برای ما در اوضاع جنوب حاصل شده وضعیات بختیاری بی نهایت امیدبخش گردیده است سردار ظفر قلیخان بختیاری شرار کوهگرمیوه را در نزدیکی پهبان شکست کامل داده و عده از سران آنها را بمیان گروی همراه آورده است و راه تجارتی لینگ را تامین نموده سردار ظفر اینک حاضر است که پنجهزار سوار برای کمک ما بر علیه قشقائی ها فرستد -

۲- مرتضی قلیخان بختیاری که هیچگاه دست از فتنه جوئی و دسیسه کاری بر علیه انگلیسها برنمیداشت از اصفهان مایوساً خارج شده و بطرف بختیاری حرکت کرده است -

۳- سه روز قبل دسته اوضاع الطريق سرکردگی رضا جوزانی و جعفریلی خان مغنویاً خسر ز نجف آباد قرار و باطراف پراکنده میشوند این عده بتحریت مرتضی قلیخان و اصرار مشراییه تهیه حمله بشهر اصفهان را میدادند -

۴- بی بی مریم که همیشه طرفدار آلمانها بود اینک موذ و قذر انگلیسها را حس کرده و برخبط خود و بختیاریهایی که با او همقدم شده اند متاسف است (۷۰)

۵- امیر مفتخر حکمران اصفهان ز صهران حرکت کرده و در کمره

است -

۶- یکصد و پنجاه نفر قزاق برای ازدیاد قوه و ساخلوی اصفهان از طهران حرکت کرده و عنقریب وارد آنجا خواهند شد -

امضاء قونسل اعلی حضرت پادشاه انگلستان مقیم شیراز
موکب ایالت جبله - پس از هزیمت صولة الدوله و تسویه امور قشائی حضرت اقدس والا فرمانفرما دیروز قبل از ظهر با اردو وارد شیراز شدند ما از طرف عموم مردم فارس مناسعی وطن پرستانه حضرت معظم له را در تجدید و استقرار نظم در صفاچه جنوب ایران تقدیر و تشکرات خود را تقدیم می - داریم -

سواد فوق العاده شماره چهار روزنامه حیوة
شیراز که مدیر آن مرحوم شیخ محمد حسین حیوة
از معاریف آزادیخواهان شیراز و از اخیسار
روزگار بود -

فوق العاده نمره ۴

صورت تلگرافی است که از طرف سفارت کبرای علیه عثمانی بجناب جلالت مآب اجل اکرم آقای شهیندر دام اجلاله رسیده است -

از تجریش شب ۳۰ جوزا بشیراز

بوکالت شهیندر بهای عثمانی روزنامه روتر امروز شرحی دایر پیاره اخبار هیجان آمیز از قبیل قصد تصرف عثمانیان خزائن نجف اشرف و بتوب بستن حرم محترم را در جزء اخبار خود درج کرده است البته خاطر عموم بغوی مستحضر میباشد که در اوائل جنگ هم همین اخبار را که عبارت از

تصرف نمودن عثمانیان خزائن عقیبات عالیات را باشد انگلیسها برای موفق گردیدن بمقصد سوء خود انتشار داده و در روزنامه های محلی هم درج و هم تکذیب نموده بودند اینک هم اخبار فوق الذکر روتر از همان قبیل شایعات کاذب و بکلّی بی اصل و اساس است خاصه العیاذ بالله انتشار مسئله بتوپ بستن مرقد مقدس که بخوبی درجه افکار خائنانه دشمنان ما را که مقصدی جز نفاق انداختن بین مسلمانان و مشوش داشتن افکار عامه ندارند ثابت مینماید لهذا سفارت کبری با کمال تنفر انتشارات و اخبار فوق الذکر را رد و بصورت قطعی تکذیب مینماید چنانچه در روزنامه های طهران تکذیب مسئله مذکور انتشار دادند لهذا از آنجناب هم متمنی است که در حوزة ماموریت خودتان تکذیب مسئله مذکور فوق را انتشار دهید -

عاصم

حیوة : منت خدای را که قبل از انتشار اینصورت تلگراف نگارنده حیوة فقط بذهن صافی و با نظریات دقیقه خود قلم حق گوئی برداشت و در ورقه فوق العاده حیوة آنچه باید بنویسد نگشت و پرده از روی دسیسه کارهای کارکنان دولت انگلیس برداشت بمنه و تائیده نوشتیم و مینویسم باز هم خواهیم نوشت که مامورین سیاسی انگلیس هر روزی هزاران از این اوراق کاذبه را انتشار خواهند داد چه که امروزه بزرگترین پیشرفت سیاسی انگلیس همانا بهمزدن و نفاق انداختن بین ایرانی و عثمانی است - فرداست که يك دروغ دیگر از کارخانه دروغ بافی ساخته و پرداخته بدر و دیوار خواهند چسباند ولی باید شنونده عاقل باشد و پس از آنهم تجربه دیگر خود را آلت پیشرفت مقاصد خائنه انگلیس نکنند و این زودباور را که نتیجه ضعف نفس است از طبیعت خود معفو نماید -

حیوة را عقیده اینست که دولت انگلیس سیاستی بهتر و بالاتر از این ممکن برد اتخاذ نماید و آن این بود که حفظ بیطرفی ایران را بنماید - بلکه دولت ایران را تقویت کند که بتواند استقلال خود را قلم ندارد تا باین واسطه توجه چندین میلیون نفوس مسلمین را بخود متوجه سازد و حلب قلوب آنها را

بکند بلکه باینوسیله جلوگیری از آن قیامت حتمی الوقوع بریتانیا (یعنی شورش عامه مسلمین برضد حکومت بریطانی کبیر) بنماید ولی هیئات که زمامداران سیاست حالیه انگلیس دست از تعقیب مسلک کلاستون و سرادارد گری بردارند و محو اسلام را از نقطه نظر سیاسی خود بیندازند .

سواد فوق العاده بدون تاریخ روزنامه فارس -

ارگان رسمی قونسلخانه انگلیس در شیراز

آقای قوام الملک و ممر دار احتشام ئیلخانی

مخبر مخصوص ما از فیروز آباد مینگارد :-

مختصر را بورتی از دارنغان لر و فتح اردوی دولتی و شکست صولة الدوله در کوه کره داشی فرستادم آقای قوام الملک و آقای ئیلخانی عصر آن روز بخواجه وارد شده شب و صبح را برای راحت اردو توقف و عصر اردو را حرکت داده نزدیک تنک هلو که بفیروز آباد می رود و صولة الدوله تفنگچی گذارده بود اردو را اتراق داده و برای تصرف فیروز آباد ترتیب عملیات و نقشه جنگ را مرتب کردند -

اردوی قشقایی از جلو و اردوی آقای قوام الملک از دنبال حرکت نموده پیش قراولان سنگرهای کوه کره داشی را از جلو پاک کرده اول بلوک فیروز آباد جنگ سختی در گیر قل از ورود آقای قوام الملک اردوی قشقایی یک سنگر از اول بلوک را بتصرف در آورده جنگ سخت و اردوی صولة الدوله مقاومت داشت -

و

اردوی قوام الملک با اینکه تقریباً شش فرسخ در کوههای سخت بی آب حرکت کرده گرسنه و تشنه بودند لای الورود شروع بجنگ کردند و تقریباً

پیش جنگ اردوهم خود آقای قوم الملک بود و از اضراب هم گلوله میبارید خیلی بی باکانه و شجاعانه جنگیدند -

از قشون چریک و غیر نظامی هیچوقت این قسم یورش و حملات سخت دیده نشده بود هشت نه قلعه و آبادی فیروز آباد تا غروب آفتاب تصرف شد -

توپ هفت سانتیمتر اضریش کاری نکرد توپ هشت خود آقای قوام -

الملک فقط کاری بود نظیر این توپ راهم صولة الدوله داشت که از قلعه تل حاجی که موقف و مامن خودش بود باردوی دولتی شلیک میکرد .

بالاخره از تهور و شجاعت اردوی دولتی صولة الدوله تاب مقاومت

نیامورد و بهزیمت افتادند و قشون دولتی آنها را تهاقب کردند - قرار

صولة الدوله با آنهمه لاف و گرافهای او بسیار دیدنی و برای آنهایکه چندین سال بود آرزوی چنین روزی را داشتند منظری بهتر از آن متصور بود

تقریباً خط جنگ يك فرسخ و نیم و بیش از هفتاد هزار فشک انداخته شد -

پیش قراولان اردوی دولتی که بفیروز آباد رسید برای اینکه آنجا غارت نشود

و مال التجاره از میان نرود جلوگیری از اردو شد و بهر شکلی بود اموان

محفوظ ماند - اردوی دولتی تا هفتصد قدمی قلعه تل حاجی محل توقف

صولة الدوله رسیده بود که هوا تاریک و فرصتی برای فرار (یگانه و ضن

خواه) یعنی صولة الدوله بدست آمد - ضایعات اردوی دولتی چهار نفر مقتول

و یازده نفر مجروح ضراءم عشائر کشکولی هم زخم خراشی برداشته اند

ولی ابدکاری نیست - تلفات صولة الدوله بی اندازه و زخمی آنها فراوان

بوده است - آقای سارحشمت با عده پانصد نفری برای تعقیب صولة الدوله

حرکت کرد الان آقای قوام الملک و آقای سردر احتشاه در فیروز آباد متوقف

و مشغول تنظیمات اساسی ثیلات قشقایی هستند - حقیقه عموم مردم خصوصاً

طبقه تجار باید رهین منت و متشکر اقدامات و مساعی آقای قوام الملک باشند

مواد فوق العاده روزنامه فارس

سه شنبه سیزدهم شهر ربیع الاول ۱۳۳۷ - هفدهم دسمبر ماه فرنگی
۱۹۱۸ - بیست و پنجم قوس ۱۲۹۷ تلگراف ذیل از طرف اداره ایالتی
برای اشاعه فوری رسیده است :

ایالت جلیله - در نتیجه مذاکراتی که اخیراً درباره مطالب اساسی
با اولیای دولت فغیمه انگلیس در جریان و البته اهتمامات حضرت اشرف
والا در انتظامات حوزه ایالتی فارس موید اقدامات مزبوره بوده و بحمد الله
مذاکرات به موفقیت و حسن خاتمه منتهی گردید -

مراسله ای از سفارت دولت معظم الیها بعنوان مخلص رسیده است
که چون قسمت مهم آن راجع بتسلیم قشون جنوب ایران باختیار دولت علیه
میباشد عین عبارات مراسله مزبوره را ذیلا درج مینمائیم و منتظریم که حضرت
اشرف والا اولاً مضبوط مراسله را باطلاع عموم اهالی برسانند که از این
حسن موفقیت استحضار حاصل نمایند - و ثانیاً اقدامات لازمه را برای
تحويل گرفتن قوای مزبوره بترتیب مقرر بعمل آورند - و ثالثاً اهتمامات
سریعه و تدابیر مقتضیه برای حفظ و تکمیل انتظامات که در مضامین مراسله
بآن اشاره شده است و همیشه مورد توجه تام حضرت اشرف والا بوده است
اتخاذ فرمایند که در حقیقت اقدامات دولت بوسیله عملیات و تدابیر صائبه
حضرت اشرف والا منتج نتایج مطلوبه گردد اینک عین مراسله -

«شرف دارم خاطر جناب اشرف را مستحضر سازم که حال آخرین
جواب دولت اعلیحضرت پادشاه انگلستان در مطالبی که در این اواخر تحت
مذاکره بوده است رسیده و اجازه دارم مطالب ذیل را باطلاع جناب اشرف
برسانم :

اول بریطانیای اعظم تصمیم خود را در مراعات استقلال و تمامیت ایران بطور قطع تکرار مینماید -

دوم دولت مشارالیه متکفل میشود بمحض اینکه دولتی در روسیه تشکیل میشود که بتواند آنرا بشناسد در لغای قرارداد انگلیس و روس در موضوع ایران تاکید نماید و تا اینکه اینکار صورت یابد بریطانیای اعظم قرارداد مزبور را بحال تعطیل خواهد شناخت و تا اندازه ای که راجع بخود بریطانیای اعظم است ، هیچ قصد تجدید آن معاهده را ندارد -

سوم - در خصوص فارس بمجرد اینکه عملیات حاضره برای افتتاح راه شاهی بوشهر رشیراز باتمام رسید دولت اعلیحضرت پادشاه انگلستان حاضر خواهند بود که قشون جنوب ایران را در تحت اقتدار دولت علیه قرار دهند بانفهم اینکه دولت علیه بتوسط ایالت فارس ترتیبات مؤثری بدهند که دولتین مطمئن شوند که این تغییر اسباب تجدید اغتشاش در آن ایالت نمیشود امنیت راه قافله و باب مخابرات تلگرافی برای مصالح دولتین لازم است تامین شده باشد جناب اشرف آزادند که این مطالب را بااطلاع عامه برسانند و البته این فقره از حسیات دوستانه و مساعدت کارانه که مهیج سیاست دولت انگلیس نسبت بایران است دلیل تازه ای برای عموم خواهد بود امیدوارم باینطور که يك اداره یا مخارج دولت انگلیس نگه داشته شد و حال بداره دولت علیه واگذار میشود دولت اعلیحضرت پادشاه انگلستان را در رفع هر قسم سوء تفاهم قدر دانسته ملتفت این نکته باشند و بایستی نهایت کوشش را بعمل آورند که بدولت اعلیحضرت پادشاه انگلستان ظاهر سازند که این اطمینان آنها از روی صحت بوده است . انتهای ۲۸۷۲
ریاست وزراء

سواد فوق العاده روزنامه فارس راجع بصلح

جنگ بین الملل اول

فوق العاده فارس = نمره ۶ ساله سوم

= صلح =

انقلاب آلمان - سقوط قیصر

ابلاغیه از طرف قونسلیگری اعلی حضرت پادشاه انگلستان -

مورخه هفتم صفرا المظفر ۱۳۳۷ به موجب اخبار رسمی فیصر (امپراطور آلمان) از سلطنت کناره گرفته است - انقلاب در آلمان شروع شده است در - تمام شهرهای بزرگ بیرقهای سرخ افراشته اند - بحریه شورش و طغیان نموده و در دریا با بیرقهای سرخ بحرکت آمده اند پرنس هنری ولیعهد آلمان که نشان سرخ بکلاه زده و بند سرخ بیازوی خود بسته باینوسیله میخواست است از کیل فرار کند شناخته شده و اتومبیلهای انقلابی او را تعقیب نموده باوشلیک کرده اند وزرای مختار آلمان بر مرکز کل نظامی فرانسه وارد گشته مارشال فوش شروع متارکه را بامهلت دوازده ساعت از برای روز پنجشنبه جواب بآنها داده و از موقوف داشتن جنگ در این دوازده ساعت هم امتناع و استنکاف نموده است زیرا که موقعیت نظامی فرونت عرب و انقلاب داخلی چنان برای آلمانها وخیم است که حتماً باید شروط متارکه را قبول کنند - قشود ما سیستم راه آهن متز را که یگانه راه فرار آلمانها بوده است قطع کرده و فقط چیزیکه باعث نجات آنان از این مهلکه متصور میشود قبول متارکه است بموجب آخرین تلسگراف رسمی متارکه ساعت پنج بعد از نصف شب روز یازدهم نوامبر امضاء و ساعت یازده جنگ در تمام فرونتها موقوف و متروک گردید . .

روز دوازدهم نومبر (هفتم صفر ۱۳۳۷) ساعت ده صبح بیست و یک
تیر توپ صلح را در خیابان باغشاه شیراز از طرف قشون انگلیس شلیک
کردند .

سواد اعلامیه فاقد تاریخ جمعیت اتحاد اسلام شیراز
راجع بشهادت زائر خضر خان در سال ۱۳۳۸ قمری

بسم الله الرحمن الرحيم

ولئن قتلتم فی سبیل الله اومتکم لمغفرة من الله ورحمة خیر مما یجمعون
در اثر واقعه فجیعہ شہادت یگانہ فداکار و مجاہد اسلام زائر خضر خان
رحمة الله علیه و فرزند ناکام آن مرحوم کہ در راه ارتقاء اسلام بشرف
شہادت نائل و قلوب هموطنان را حریجه دار نموده جمعیت اتحاد اسلام در
مسجد نو مجلس ترحیم را منعقد و برای شرکت عزاداری از عصر چہار-
شنبه بیست و چہارم شعبان عموم برادران اسلامی را در مجلس ترحیم دعوت
مینماید . هیئت مرکزی اتحاد اسلام فارس

سواد فوق العادہ روزنامہ عصر آزادی متضمن
تلگراف آقای شیخ محمد شہید زادہ سالار اشجع
فرزند مرحوم شیخ حسین خان سالار اسلام چہ کوتہی

فوق العادہ عصر آزادی

بک خبر محترمانہ

تعقیب خبر وحشت اثر فاجعہ جگر خراش و شہادت زائر خضر خان

تنگستانی تلگراف ذیل از طرف آقای سالار اشجع رسیده که برای اطلاع عموم بعنوان یک خبر مسرت انگیز درج میشود :

توسط حضرت آقای مدیر عصر آزادی - مقام منیع حضرت اقدس ایالت کبرای فارس دامه عظمه - کپیه استخر صبح بیست و یکم یکدهه نظامی وارد تنگستان بهمدستی اخوی شیخ ناصر خان و جمعیت چاه کوتاه در حملات صبح و عصر قلعه تخماری و اهرم و نصف اموال شهید تصرف ، حسن غلامعلی و یازده نفر فرزند و کسان مقتول و مجروح بقیه فراراً بانگالی پناهنده صفحه تنگستان از وجود اشرار خالی - اکنون بانظامی مشغول ترتیب و تنظیم برقراری محمد علیخان (۷۱) هستیم - عموم احرار جنوب از حلات و مساعدت قشون محبوب در قصاص خون شهید سعید (۷۲) متشکروا و دوار و موفقیتشان در قطع ریشه خائنین وطن آرزو مندند -

محمد شهید راده

شیراز : مطبع محمدی

(۷۱) فرزند ارشد مرحوم زائر خضر خان که او هم بعداً کشته شد

(۷۲) مقصود زائر خضر خان امیر اسلام است برای اطلاع بر احوال و طرز

شهادت او بکتاب دلیران تنگستانی تالیف نگارنده مراجعه فرمایند

سواد نامه شماره (۸۶۰) مورخ نهم صفر المظفر سال
۱۳۲۴ فرقه دمکرات ایران - فارس خطاب آقای
سلطان احمدخان اخگر فرمانده ژاندارمری برازجان
که شرح حال ایشان در جلد اول این کتاب
مفصلاً آمده است -

فرقه دمکرات ایران - فارس - دوره سوم کمیته ایالتی نمره ۸۶۰
مورخ نهم صفر ۱۳۳۴ مطابق بیست و چهارم برج قوس توشقان بیل

شمسک محترم و یگانه وطنخواه حقیقی آقای اخگر دام اقباله و توفیقہ العالی

مراسله مشروح مفصل آن محبوب محترم کمیته ایالتی واصل - واز
حالات و احساسات صادقانه جنابعالی استحضار حاصل آمد - استغای آت
جناب بملاحظه اهمیت و تقدم انتظام دشتستان و جلوگیری از تجاوزات انگلیسان
پذیرفته و قبول شد - البته مراتب فداکاری جنابعالی بر همه واضح و مسلم
است و گویا لازم بشرح و بسط نباشد کمیته ایالتی تشکرات صمیمانه خود را
تقدیم داشته و میدارد و موفقیت جنابعالی را در انجام مقصود مقدس که در نظر
همت و مردانگی گرفته اید از خداوند متعال مسئلت دارد - در باب امنیت طرق
و شوارع مثل امروز اگر شخص کامی مجرب وطن دوستی مثل جنابعالی در
آنصفحات بود معلوم است که چه حالت داشت -

در باب ارساں یک نفر نطق باحرارت این چندروزه جناب هم مسلت
محترم آقای ضیاءالواعضین برای دعوت رؤسای قشقائی از طرف کمیته مامور
میشوند چنانچه تصمیم کمیته محقق شد خدمت جنابعالی هم خواهند رسید و
بهر شکل مقتضی شد در نطق و دعوت و حرارت اقدام مینمایند در خصوص اعتبار
نامه که برای تشکیل حزب در آن صفحات خواسته بودید لفاً فرستاده شد -
راجع بدرج تمجید و تعریف جنابعالی در جرائد معامت فرموده بودید البته این

نظریه صحیح و همه قسم قابل تمجید است - مخصوصاً روزنامه جام جم که ارگان فرقه است و سایر جرائد شهری درج نمیشود جز روزنامه حافظ استقلال که با اختیار حافظین استقلال است و آنها را باید مسبوق فرمائید -

اوضاع فارس همان است که اطلاع داده اند - این دوروزه هر چه سعی و جهد در اصلاح فیما بین قوام الملك و ژاندارمری از طرف کمیته شد انجام نگرفت -

باین معنی که قوام الملك از صلح تقاعد ورزید - اخبار طهران و قم فعلاً نمایندگان آزاد بخواه در قم متوقف روز گذشته راپورت تلگرافی رسید که قریب پانصد نفر بختیاری ملک زاده و سالار نظام از اصفهان بقم اعزام نموده اند - در اصفهان مشغول تهیه و تدارك فرستادن عده دیگر هر قدر موفق شوند هستند - بدبختانه بواسطه نفاق و بیحسی اهالی فارس با وسعت خاک و عشائر هنوز یک نفر حاضر و داوطلب نشده و امید هم نیست با این حال بتوان موفق با اعزام جمعیتی بمرکز شد با آنهمه تاکیداتی که همه روزه از قم میشود اگر هم اعزام قوه از فارس شود حالت مجاهدین برازجان و آنهمه اقتضاح را خواهد داشت - علی اکبر (۷۳) بعد از مراجعت فشنکی هم که برای جنگ باو داده شده بود و بمصرف نرسیده بکلی مایل پس دادن نیست و خود را تازه متوسل بقوام الملك و از جمله سواران او خود را محسوب میدارد - همه روزه شرح حالات و وقایع آن حدود را مرقوم فرموده و از سلامتی خودتان اطلاع دهید - تأییدات و طنبیه را خواهان است

محل مهر و امضاء کمیته ابالتنی فرقه دمکرات ایران - فارس

(۷۳) مقصود علی اکبر خردل است که بعنوان مجاهدت و جنگ با انگلیسان

در رگاب مرحوم آقا شیخ جعفر مجتهد محلاتی بپرازجان رفت و کادی صورت داده برگشت - رجوع شود بجلد اوله این کتاب

سوادنامه فاقد تاریخ مرحوم شیخ محمد حسین مجتهد
برازجانی خطاب بعلما دینی شیراز راجع بغدادی
آقای سلطان احمد خان اخگر که اکنون درجه
سرهنگی را دارند -

بسم الله الرحمن الرحيم

حضور مبارك حضرات مستطاب حجج الاسلام والمسلمين دامت برکاتهم
پس از تقدیم تحیات وافره معروض خاطر مهر مظاهر میگردد - که البته می
دانید اکنون قریب یکسال است مجاهدین تنگستان و چاه کوتاه با وجود
فقدان وسائل دشمن را مقهور ساخته اند و در حقیقت موفقیت مجاهدین مافوق -
العاده است لکن چون موفقیت کامله محتاج بوسائلی است که در اینجا وجود
ندارد و دشمنان اسلام طرق ارتباط مارا بادوستان خود مقطوع ساخته اند -
در اینوقت جناب اجل آقای سلطان احمدخان که از صاحبمنصبان غیور و اول
وطنخواه صادق و از سرداران مجاهدین است باعده از مجاهدین ژاندارم مصمم
شده اند که اگر بمدد خداوندی بتوانند خود را بآنطرف رسانیده حضوراً و
شفاهاً واقعات اینجا را مشروحاً اظهار دارند و عطف دقت نظر و توجهات
آن ذوات مقدسه باینطرف جلب کنند رجای واثق داریم که انشاء الله تعالی
فتح و نصرت نصیب اسلامیان خواهد بود لکن چون مجاهدین کشته شدن در
این راه را دوست میدارند از هیچکس باک ندارند جز اینکه آرزو دارند زنده
باشند که انتقام از دشمنان اسلام بگیرند - چون بیانات شفاهی جناب آقای
سلطان احمدخان اوفی است اورا بخدا میسپارم و از خداوند نصرت اسلام و
اسلامیان بوجود آن ذوات محترمه درخواست مینمایم - الاحقر الجانی محمد
حسین بن المرحوم نجفعلی البرازجانی طاب نزه

سواد شرح خدمات و فداکاریهای آقای سلطان احمدخان اخگر بخط مرحوم شیخ حسینخان سالار اسلام و بامضاء مرحوم زائر خضرخان امیر اسلام و شیخ حسینخان که در تاریخ ۱۵ شعبان ۱۳۳۴ نوشته شده واصل آن در دست نگارنده است که عیناً بدون اصلاح اغلاط املایی و انشائی که دارد درج میشود - :

بتاریخ ۱۵ شعبان :

پس از اینکه آلمانیها در بوشهر که همسایه بابلوک ماها بود انگلیس ها آنها را توقیف کردند تا مدتی مرخصی آنها را از انگلیسها خواست کردیم جواب معوق(?) دادند هر چند بطهران شکایت کردیم جواب تهدید دادند تا چهاردهم شهر شعبان گذشته با جمعیت رفتیم در يك آبادی تنگستان که چهار فرسخ نزدیک بوشهر بود توقف کردیم جناب مسبو واسموس آلمانی هم تشریف داشتند باز هم با انگلیسها مکاتبات کردیم ابتدا اتناء نکردند که آلمانیها بدهند و تعداد لشکر و سنگر فراهم نمودند آخر لمر یوم بیست هشتم شهر شعبان جنگ شروع شده صاحب منصب انگلیسی و کمی تابعین آنها مقتول شدند بعد اتصالاً جنگهای سخت دوام داشت خیلی مردم بماها قول همراهی دادند وفا نکردند بلکه بعضی محض طمع پول انگلیسها به ماها برضد شدند تا شهر ذیقده الحرام آقای سلطان احمدخان غیرت اسلامیتش بجوش آمد باعده ژاندارمیکه ظالع باو بود دلیرانه حمایت بماها کرد و شريك بماها داخل جنگ شد شدند و کارها کردند تا وقتیکه شیرازیها مخالفت ورزیدند و به تهریک بفرقوا و آقای صولت الدوله آلمانیها و بعضی ملت خواهان در شیراز توقیف و زلیل کردند (۷۴) بمجرد خبر آقای سلطان احمد خان باعده خودش حرکت

(۷۴) امر بر مرحومین سالار اسلام و امیر اسلام مشتبه شده و مرحوم

کردید که بلکه زودتر شیراز برسند و جلوگیری نمایند تا خیلی محکم کاری کرده‌اند - پس قویم و آقای صوات با اردوشان وارد شیراز شدند سلطان احمدخان در میان راه مبهوت (۹) هر چه تقدیر داشت بژاندارها تقسیم کردند اندک زمانیکه عده کثیری ژاندار همراه معظم الیه بودند بعضی خدا حافظی و بعضی بی‌غیر شیراز رهسپار شدند نقدینه او گرفتند و او را تنها گذاشتند مگر سی سوار که قابل اتناء بودند در نزد معظم الیه ماندند تا اواخر شهر جمادی سانی که اردوی انگلیسی پلنیک (۱۰) غفلتاً بجفادك حمله کردید از کمی آدم شکست خوردند و صاحب منصب اردوشان کشته شد عقب نشستند با کمی تلفات بیوشهر عودت نمودند باز هم برسیدن این خبر آقای سلطان احمدخان یکدور ورزه دو منزل یک منزل فوری خود را بماها رسانید یک ماهی توقف فرمود خیلی زحمت کشید پس از چند روز از سبب بی‌تمکنی بماها خدا حافظی کردند و حرکت نمودند در شیراز 'ورا دعوت کردید که بشیراز برود گفتند بعد از زحمات فوق این نك قبول نخواهم کرد و با انگلیس پرستان شريك نخواهم شد والسلام

محل مهر و امضاء سالار اسلام حسین حاه کوتاهی - امیر اسلام

خضر تنگستانی

صولة الدوله اراين تهمت مبرى است

توضیحات مفصل و مفید راجع نقشون جنوب ایران (اس- پی- آر)
 نقل از رساله «پیشنهاد کمیسیون مختلط نظامی ای-رانی و
 انگلیسی» منطبقه تهران سال ۱۹۲۰

قوای نظامی

۱- نقشون جنوب ایران

کلیات - ۲۰ - در زمان جنك بزرگ دولت انگلیس قوای نقشون جنوب
 را برای کمک بدولت ایران در حفظ امنیت داخلی طرق تجارتي و جلوگیری
 از بی نظمیهاییکه بیشتر بواسطه آلمانها و نماینده های دیگران تولید می شد
 تشکیل نمود -

تعداد قوای این اداره تغییراتی یافته پس از خاتمه جنك بی نهایت
 کسر شده فقط تشکیلاتی از قوای تخمینی فعلی این اداره مطابق شرح
 مفصله ذیل است :

۴۷ صاحب منصب انگلیسی -

۱۹۰ صاحب منصب ایرانی

۲۵۶ صاحب منصب جزء انگلیسی و هندی

۵۴۰۰ افراد

۱۱۸۷ اسب

۸۸۶ قاطر

۱۰۰۰ الاغ

تشکیلات ۲۱ - این قوه در تحت اوامر یک نفر صاحب منصب انگلیسی
 قرار گرفته اند که مسمی بژنرال اینسپکتور میباشد ارکان حرب او در شیراز هشت
 نفر صاحب منصبان اتاماژر انگلیسی و سه نفر صاحب منصبان ایرانی جهت کمک و
 معاونت در تحت اوامروا گذارده شده اند

این قوا تقسیم بدو بریکاد شده‌اند - بریکاد فارس و بریکاد کرمان مرکز فرماندهی یکی در شیراز و دیگری در کرمان میباشد -

فرماندهی بریکادهای فوق‌الذکر با صاحب‌منصبان انگلیسی است - بهر یک از فرماندهان چهار نفر صاحب‌منصب انگلیسی و دو صاحب‌منصب ایرانی جهت کمک داده شده

بریکاد فارس از سه باطالیان پیاده و سه اسکادران سوار یک باطری چهار توپی و یک دسته مترالیوز چهار توپی و یک گروهان مهندس - یک دسته صحیه متحرک - یک مریضخانه بيطاری یک شعبه ذخیره اداره قاطرخانه اداره کارخانه و یک انبار سبورات تشکیل یافته

بریکاد کرمان بهمین طریق تشکیل یافته مگر از حیث قوا که در عوض سه باطالیان فقط دو باطالیان و در عوض سه اسکادران سوار چهار اسکادران سوار و گروهان مهندس ندارد - باطالیاهای پیاده از سه یا چهار گروهان تشکیل می‌یابند و هر گروهان مرکب از چهار رسد و هر رسد مرکب از چهار جوقه میباشد -

جهت تشکیلات اتا‌ماژر هر باطالیان سه صاحب‌منصب انگلیسی و پنج صاحب‌منصب ایرانی و سه صاحب‌منصب جزء انگلیسی معین شده است - فرماندهی گروهانها بایک نفر سلطان و فرماندهی رسد ها بایک نفر نایب یا اسپیرانت میباشد -

باطالیانها شعبه حمل و نقل ندارند - چون نقلیه کلیه بتوسط مرکز بریکاد بموجب درخواست صورت میگیرد خدمات صحیه نیز بترتیب مفصله فوق صورت میگیرد - باطالیانهای مامور خارج طبیب ایرانی مخصوص دارند و مریضهای سایر باطالیانها دومی‌گری معالجه میشوند -

سوار نظام از رزمی‌انهای سه یا چهار اسکادرانی تشکیل یافته و هر اسکادران دارای چهار دسته و هر دسته مرکب از سه جوقه میباشدند
اوگان حرب هر رژیمن دارای دو صاحب‌منصب انگلیسی و پنج صاحب‌منصب

ایرانی و چهار صاحب منصب جزء انگلیسی میباشند
فرماندهی اسکادرانها توسط يك سلطان و فرماندهی دسته ها توسط
يكنفر نایب یا اسپران صورت میگیرد ترتیبی که راجع به خدمات صحی و حمل
و نقل در باطالیانها پیاده داده شده جهت سوار نیز پیمان ترتیب رفتار می-
شود باطریهای توپخانه مرکب از دوسه و هرسه دارای دو توپ میباشد.
باطری کرمان دارای چهار توپ انگلیسی (ده بندی) و باطری شیراز
دارای دو توپ (ده بندی) و دو توپ شیندر کوهستانی میباشد.

فرماندهی باطریها بعهد یکنفر صاحب منصب انگلیسی بكمك يكنفر
صاحب منصب انگلیسی دیگر و سه نفر صاحب منصب جزء انگلیسی محول شده و فرماندهی
رسدها بعهد یکنفر سلطان یا نایب میباشد -

یکه دوسی و هفت تیر جهت هر توپ حمل میشود - چون مقدار قورخانه
لازمه از هندوستان حمل میشود از انبار ذخیره مخصوص تشکیل داده
نشده -

اسکادران متیرالیوز مرکب از دودسته میباشد که هر يك دارای دو -
توپ هستند

در بریگاد کرمان هر دودسته سواره و در شیراز یکدسته سواره و یکدسته
پیاده میباشد -

گروهان مهندس جهت خدمات صحرائی ترتیب نشده بلکه کارهای
مختلفه عهده دار است -

تشکیلات صحیه جهت هر بریگاد ترتیب داده شده و اضافه بر مریضخانه
مرکزی که در هر يك از نقاط دائر مینماید ممکن است یکدسته سیار نیز جهت
عملیات مختصر تهیه نمایند

هر بریگاد دارای يك مریضخانه بيطاری است و هر يك از افواج سوار
دارای يكنفر كمك بيطار تحصیل کرده با يكنفر پرستار هندی است با اضافه

در هر بریکاد یک نفر کمک ببطار یا نعل بند انگلیسی جهت قسمت سیار تهیه دارند -

هر بریکاد دارای يك اداره ذخیره تحت اوامر یک نفر معین نایب انگلیسی میباشد که (وارنت افیسر) باشد - لوازمات انبار انبارهای فوق از ذخائر انگلیسی آورده میشوند -

برای هر بریکاد یک دسته فاطر معین شده که فقط حمل لوازمات اولیه قشون را در هر موقع کفایت نمود ولی برای حمل کلیه لوازمات بریکاد باید وسائلی در خارج تهیه و مال کرایه شود با اضافه دسته فاطر فوق یکمده الاغ نیز داده شده جهت حمل و نقل بعضی اشیاء در هر بریکاد یک دسته دو چرخه چی یافت میشود -

هر بریکاد دارای يك اداره مهمات و يك انبار مهمات بضمیمه يك قسمت سیار میباشد -

اضافه بر تشکیلات مفصله فوق يك عده تفنگچی جهت انتظام راه ها توسط اداره قشون جنوب متصدی و نفرات آنها از طوائف محلی اخذ شده است *

تجهیزات - ۲۲ - اسلحه و لوازمات آنها از سیستم انگلیسی است که از زمان گذشته تا بحال قشون هندی داده شده است پیاده نظام ب تفنگ بلند (لی انفیاد) و سوار نظام با کرا بین مدل ۳۰۳ مسلح شده اند - توپخانه دارای توپهای (ده بندی) کوهستانی انگلیسی میباشد باستانی دوتوپ که از سیستم شنیدر فرانسوی است اسلحه توپچینا کرا بین و قاطر چی شمشیر میباشد البسه عده مطابق بالیسه قشون هندی است مگر کلاه که ایرانی است .

یک دست لباس خاکی جهت خدمت با اضافه يك دست لباس آبی جهت بیکاری بهر نفر داده میشود - کلیه عده بیک طریق مابیس شده اند مگر سواره نظام که در عوض بلوز نیم تنه و شلوار سواری دارند -

جهت نفراتیکه مشاغل فنی و خدمات فوجی را دارا هستند از قبیل آشپز و غیره البسه مخصوص تهیه شده است تجدید لباس مطابق ترتیب مخصوص يك يادومرتبه در سال صورت مییابد.

در پیاده نظام هر نفری دارای هفتاد فشنگ و سوار دارای نود و فشانك مییابد مقدار معین جهت ذخیره در هر يك از قسمتها موجود مییابد -

شرائط خدمت - ۲۳ - نفرات بطور داوطلب برای مدت سه سال استخدام میشوند -

ولی ممکن است پس از انقضای این مدت بمیل خود مجدداً قبول خدمت نمایند - پس از خاتمه خدمت حقوق تقاعدی یا انعامی بنفرات داده میشود ولی هرگاه يك نفر در جنگ كشته یا زخمی شود بخود او (یا وارث او) انعامی مطابق درجه یا وضعیت بازماندگانش تعلق خواهد گرفت -

صاحب منصبان مستقیماً بموجب درخواست پذیرفته یا از صف گرفته میشوند نفرات از تاریخ دخول موظف میباشند كه بهر يك از نقاط ایران مامور شوند خدمت نمایند - صاحب منصبان انگلیسی قشون جنوب حقوق قشون هندی را دریافت میدارند با اضافه فوق العاده شغل و فوق العاده ماموریت كه معادل با دو بیست رویه در ماه مییابد - صاحب منصبان جزء حقوق وجیره معمولی خود را با اضافه فوق العاده معادل با سی رویه در ماه دریافت میدارند

حقوق خدمت زمانی پرداخته میشود كه صاحب منصب در قسمت خود مشغول باشد و بهمین ترتیب زمانی كه صاحب منصب بواسطه مرض در مرخصخانه اداره مییابد این حقوق باو تعلق میگیرد مگر اینکه مرض تناسلی داشته باشد اضافه بر حقوقات فوق صاحب منصبان ایرانی روزی دو قران جیره نقدی دریافت مینمایند - صاحب منصبانی كه مشاغل مخصوصه از قبیل : آجودانی و غیره را دارا هستند فوق العاده مخصوص بآنها تعلق میگیرد بهر يك از صاحب منصبان بترتیب ذیل فوق العاده مسافرت داده میشود - از درجه سلطان بیالا هشت قران در روز - از نایب الی اسپران چهار قران در روز -

این فوق العاده مخصوصاً از زمان مسافرت بخارج از مرکز تامتت ده روز هم هر کجا در راه توقف کنند تادیه میگردد اضافه بر این فوق العاده يك مبلغی از بابت کرایه دستگاه دریافت میدارند

حقوق صاحب منصبان ایرانی در ماه مطابق شرح ذیل است

درجه	حقوق قران	حقوق خدمت قران	جمع
یاور	۸۰۰	۴۰۰	۱۲۰۰
سلطان اول	۶۰۰	۳۵۰	۹۵۰
سلطان دوم	۳۵۰	۳۰۰	۶۵۰
نایب اول	۳۰۰	۲۰۰	۵۰۰
نایب دوم	۲۵۰	۱۵۰	۴۰۰
اسپیران اول	۲۰۰	۱۵۰	۳۵۰
اسپیران دوم	۱۵۰	۱۰۰	۲۵۰

حقوق صاحب منصبان جزء ایرانی و نفقات از قرار ذیل میباشد

درجه	سوار نظام و مترالیوز	توپخانه مهندس و ذخیره چی	بیاده صحیه و بیطاری
وکیل باشی	۱۲۵	۱۲۰	۱۱۵
وکیل ناظر	۱۱۵	۱۰۰	۱۰۵
وکیل شیورچی	۱۰۰	—	۱۰۰
وکیل میرزاووکیل	۱۰۰	۹۵	۹۰
سرجوقه	۸۰	۷۵	۷۰
معین سرجوقه	۶۰	۵۵	۵۰
تایین	۴۵	۴۰	۳۵
شیورچی و طبال	—	۵۵	۵۰
وکیل پرستار	۱۵۰	—	—
معاون پرستار	—	۷۵	—

اضافه بر حقوقات مفصله فوق جهت کار گره‌های مخصوص فوق‌العاده داده میشود -
 بکلیه نفرات قشون جنوب جیره جنسی مطابق معموله در هندوستان که
 کلیه مایحتاج خوراک یک نفر را از قبیل آرد و روغن و گوشت و ادویه آلات
 شامل است داده میشود - منازل صاحبمنصبان و صاحبمنصبان جزء و میرات
 در سربازخانه‌های مخصوص که از طرف دولت انگلیس اجاره شده زیست می نمایند -
 متفرقه ۲۴ - ترتیب مشق و اداره نمودن این قوا مطابق ترتیبات
 و تشکیلات انگلیس میباشد اجناس و اغذیه و علیق در مراکز بریکاد توسط
 کنتراتیپها تهیه و اتیاع میشود - در شعبات کوچکتر آنچه لازم است توسط
 نماینده فرمانده کل به همراهی نایب الحکومه محل فراهم می آید - جهت قسمت
 های مجزائی که موقتاً بماموریت میروند و احتیاج بانبار کردن اغذیه و لوازم
 دیگر ندارند بهر یک از نفرات روزی دوقران نقد یا در عوض روزی یکقران
 نقد و آرد داده میشود - در موقع حرکت عده قشونی آنوقت و تدارکات
 توسط مامورین محلی ایرانی در نقاط معینه جمع آوری و در موقع عبور قشون
 تحویل میشود - قسمت کل اجناس ایتیاعی مفصله تحویل رئیس ده یا محل
 شده و تقسیم قیمت اجناس بمالکین بعدده شخص مذکور واگذار میشود -
 جیره بطور روزانه همیشه یکروز قبل پرداخته میشود جهت کلیه عده آرد
 بنانوآخانه مرکزی و سایر اجناس باشپزخانه تحویل ولی قند و چای مستقیماً
 بنفرات تحویل میگردد - بهر یک از قسمتها نانوآخانه و آشپزخانه مخصوص
 دارا هستند بدین ترتیب یکدستگاه جهت هر گروهان و اسکادران و غیره یک
 دستگاه جهت مرکز هر یک از قوا - باضافه آشپزخانه‌های محلی هر یک از
 قسمتها گروهان و اسکادران و غیره یکدستگاه آشپزخانه صحرائی دارا هستند
 در روز دومرتبه بنفرات غذا داده میشود نهار تقریباً طهر و شام غروب چای
 صبح را میرات شخصاً تهیه مینمایند - اکثر از قسمتها قهوه‌خانه مخصوص دارند
 که در آنجا چای اتیاع مینمایند - در قسمتهای کوچک مجزا نهار و شام توسط
 خود نفرات تهیه میشود - علیق جهت هر یک از قسمتها بمناسبت ظرفیت
 انبارها جهت چندین روز دفعتاً داده میشود -
 مخارج : ۲۵ - مخارج سالیانه قوای قشون جنوب مطابق تخمینی که درمخارج
 هفتماه سال اخیر زده شده بمبلغ سی و پنج ملیون قران بالغ میشود کلیه مخارج
 قشون جنوب را دولت اسکستان عهده دار میباشد -

